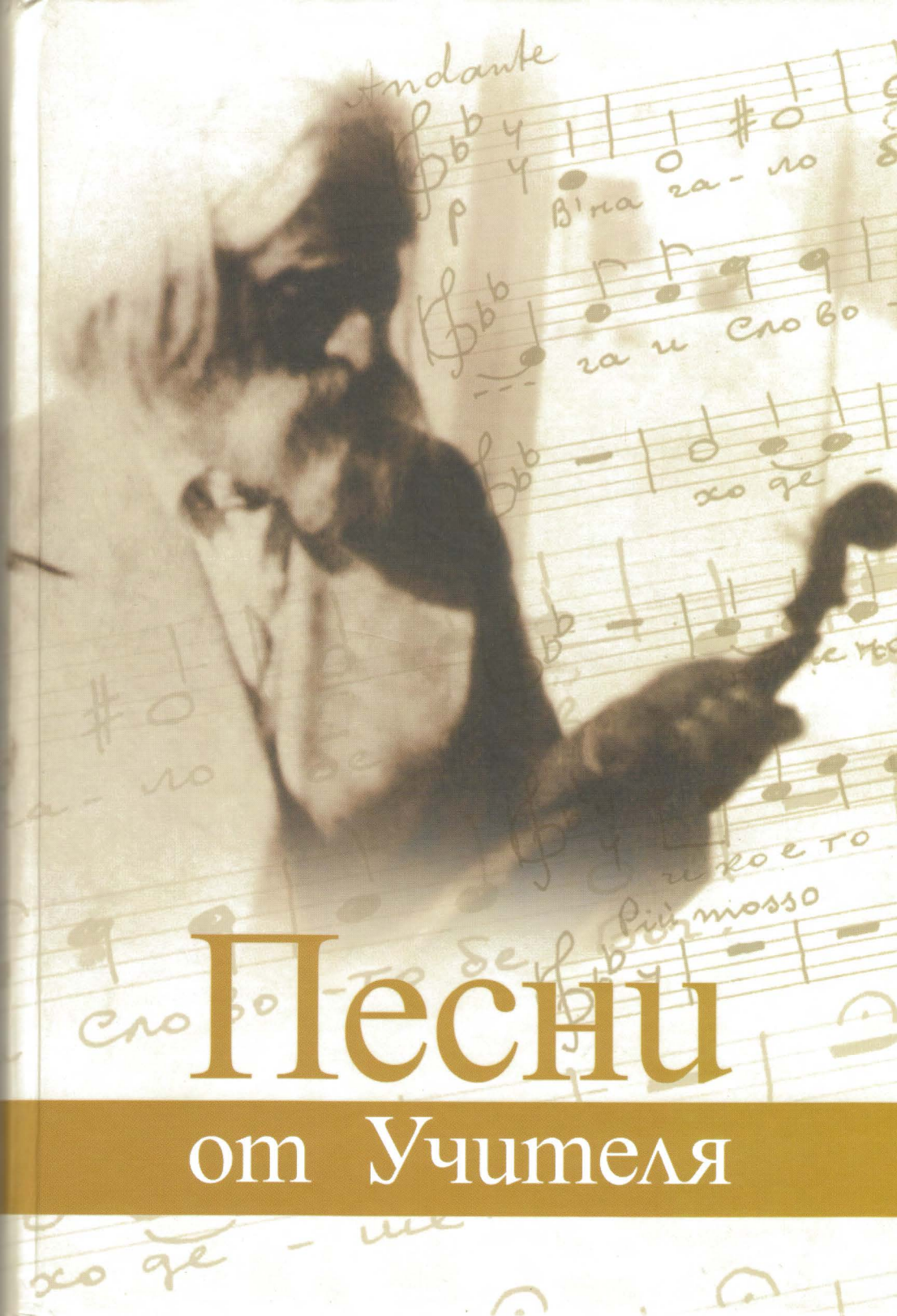

Песни от Учителя

ПЕСНИ ОТ УЧИТЕЛЯ

Издателство Бяло Братство
София 2012

Песни от Учителя

Трето допълнено издание

Редактор *Петър Ганев*

Съставители

Георги Стратев
Йоанна Стратева
Станка Желева
Пенка Кадиева
Петър Ганев

© Издателство Бяло Братство, София, 2012

ISBN-10 954-744-076-4

Учителя Петър Дънов – Беинса Дуно
(1864–1944)

Когато Природата се обновява, птичките пеят.
В началото на всяка Божествена култура хората пеят.
Когато светът се пресъздава, Ангелите пеят.

(Из най-старата книга на света)

Път, Истина и Живот – това са трите основни тона на идеалната хармония, която съществува във Вселената. Върху нея се гради Разумният живот.

Мелодията е музикалният идеен зов на човешката душа към Бога. Хармонията е отговорът на Бога.

ПРЕДГОВОР КЪМ ПЪРВО ИЗДАНИЕ

Песните в този сборник са въплъщение на малка част от вниманието, любовта и значението, които Учителя отдава на музиката като средство за пробуждане на Божественото съзнание у хората – у тези, които живеят с Неговото слово. Тяхната поява на бял свят е едно естествено явление, тъй като са рожба на свещен проблясък, в който една Божествена идея се превръща в музика.

Предлаганото издание е съставено от два раздела. Първият от тях, озаглавен *Братски песни*, съдържа произведения, които бяха дадени и имаха широка популярност преди още Учителя да открие окултната школа, в която по-късно добави и окултните упражнения, съставящи втората част от сборника – *Песни от Учителя*. Тези последни упражнения са родени по време на лекциите на Учителя, когато той опитваше въздействието на една нова, непозната дотогава музика върху съзнанието на своите ученици.

И в първия раздел има много песни, също дадени от Учителя, и затова в коментара в края на сборника е посочено кои от песните са негови и кои са написани от ученици по негови мотиви, и най-накрая – кои са от други автори. Характерно за песните в първата част, *Братски песни*, е, че носят белега на първите стъпки на ученичеството, когато човешката душа търси утеха в смирението във всеотдайното и сърдечно отношение на човека към Небесната милост, която му е дарил Живота. В предаността и вярата, които лъхат от тези песни, стъпилите на пътя на възхода намират упование и чиста радост.

Упражненията във втората част, *Песни от Учителя*, наречени окултни музикални упражнения, имат съвсем друг характер. В тях е проведено нещо ново, неизвестно на досегашната музика – строеж в мелодията и музикалната архитектоника, който носи вътрешна сила. Това не са обикновени песни, а мелодии, които се свързват със Словото така, че изразяват неговата музикална еднозначност. Всички те са дадени от Учителя. Само някои от тях, при които това е отбелязано, са създадени в сътрудничество

с ученици музиканти. Песните имат духовно превъзпитателно значение. Те внасят в съзнанието нов елемент и вграждат в човешката душа нова стойност.

Който познава дълбокия смисъл на Словото, лесно ще си обясни как то може да се превърне в песен и магия – с власт да преобразява човека, като разширява хоризонта на мисълта, дава живителна топлина на чувствата и могъщ размах на творческата воля.

В Школата на Бялото Братство музиката е едно от най-могъщите средства за духовна работа. Затова всяко от предлаганите упражнения със своята мелодия и ритъм оказва въздействие върху слушателя. То докосва определени струни в душата и поощрява духовната дейност в определена посока.

Както всичко, което Учителя дава в работата си със своите ученици, така и тези песни имат характерна окраска на голяма, неподдаваща се на анализ самобитност, подходяща за високите задачи на Новото учение – кълн от предвечната Истина, което тук, у нас, в лицето на Учителя е намерило оригинално превъплъщение. Неговият стожер е святата Христова дума *Любов*.

Песните в този сборник имат и друго интимно и загадъчно съдържание, което още по-малко подлежи на обикновена музикална преценка, защото предназначението им съществено се различава от това на останалите песни.

Четците и любителите на тоя вид музика, присъствали при раждането на тези песни (а те не са малко, защото Учителя, както бе споменато по-горе, пееше или свиреше на своята цигулка по време на някоя утринна беседа), са доловили най-добре вътрешната психологична причина за тяхното появяване и прякото им въздействие върху себе си. Те са свидетели как Словото става песен, приобщило всички, които съзнателно вървят по пътя на ученичеството към изобилния Живот.

Известно е, че хората по различен начин разбират и оценяват дадена творба, но онези, които познават кротката радост на Духа, са оценили песните на Учителя най-дълбоко и ги носят като скъп дар в своите сърца.

София, 1949 г.

ПРЕДГОВОР КЪМ ВТОРО ИЗДАНИЕ

Настоящият сборник съдържа песни и инструментални творби от духовния учител Петър Константинов Дънов – Беинса Дуно (1864–1944), основоположник на Духовно общество Бяло Братство в България, и от негови ученици.

За база на това издание служи сборникът *Песни от Учителя*, отпечатан през 1949 г. в София под редакцията на Мария Тодорова. Използвани са още и сборниците: *Песни на Всемирното Братство* (1921–22), *Песни от Учителя* (1938, 1944) и *Братски песни* (1941).

За първи път се публикуват шестнадесет творби от Учителя и шест текста към негови мелодии и теми. Включени са и десет песни на негови ученици, непубликувани в изданието от 1949 г., но имащи присъствие в музикалния живот на Общество Бяло Братство.

Направени са необходимите корекции на метроритмичната организация, съответстващи на строежа на музикалната мисъл. Редакцията е осъществена с възможното максимално спазване на принципа на класическата прозодия (*pros* – според, *ode* – напев) за съвпадане на силно музикално време със силна (тежка) сричка от текста. Поставени са метрономни темпа, като са използвани сведения от изтъкнати братски музиканти – Филип Стоицев, Ирина Кисьова, Мария Златева, Катя Грива. Коментарът към песните следва изданието от 1949 г., но е съответно коригиран и допълнен с нова информация.

Благовест Жеков
София, 1999 г.

ВСТЪПЛЕНИЕ КЪМ НАСТОЯЩОТО ИЗДАНИЕ

В тези встъпителни думи е представен процесът на подготовка на последното издание, мотивира се нуждата от редакция на песните, накрая се определя методът на работа и екипът, осъществил редакторския процес.

Известно е, че Учителя Петър Дънов никога не е записвал лично своите песни. Най-често той е изсвирвал първоначално на цигулка дадено окултно упражнение и впоследствие устно го е преподавал в школските си лекции. Ако в момента на създаването е присъствал музикант, той е записвал упражнението като нотен текст. Днешните поколения са признателни на всички музиканти, свършили тази толкова отговорна работа. Сред тях са проф. Асен Арнаудов, Боян Икономов, Лиляна-Цветана Табакова, Мария Тодорова, Матей Калудов, Христо Дързев и други. За съжаление много песни и мелодии са останали незаписани.

В нотописа на първото цялостно издание на песните на Учителя Петър Дънов, съставено и публикувано от Мария Тодорова през 1949 г., съществуват немалко грешки. Самата Мария Тодорова е споделяла с мен, че сборникът е подготвен твърде набързо поради неблагоприятните политически условия. От друга страна, използвала е нотни записки по време на лекции, не винаги правени от професионални музиканти.

Ако сборникът на Мария Тодорова се сравни с предишното издание от 1938 г., могат да се открият доста разлики. На практика с течение на времето някои песни са претърпели два вида промени: едни са доразвити, а други, според мен, са опростени за удобство на изпълнители с недостатъчна музикална подготовка, от което са изгубили от своя енергиен заряд. В практиката са се наложили като по-благозвучни и редица промени във височината на някои тонове, в други случаи ритмичните фигури са намерили по-естествено звучене. В това отношение съществуват много примери, но анализирането им не е предмет на настоящия предговор.

От гледна точка на нотния правопис, настоящото трето издание се придържа към изискванията на съвременните нотни издателства, установени в правилата на музикалната теория. Това в най-голяма степен се отнася до логическите акценти в поетичния и музикалния текст, разпределени синхронно в дадения размер на песента. Друг важен фактор е хармоничният строеж на мелодията, чиито посоки оформят музикалните образи.

Целта на редакторската работа е оптимално да съхрани музикалния и словесен текст, разполагайки го логично в съответни размери, съобразени с хармоничния строеж на мелодията. Според нас, подборът на тоналностите при Учителя не е случаен. Той изразява връзката между цветове, тонове, планети и числа, и всеки опит за по-удобно транспониране отнема нещо от цвета на звученето.

От чисто историческа гледна точка, пръв Филип Стоицев сложи начало на редакторските бележки и обсъждания. По-късно един голям екип, в който участваха Георги Стратев, Йоанна Стратева, Станка Желева, Пенка Кадиева и авторът на този текст, започна методична и продължителна редакторска работа. Въпреки различните мнения по определени проблеми, процесът напредна в хармония и разбирателство. През 1999 г. Благовест Жеков публикува собствен вариант на песните. Неговият сборник притежава редица преимущества: решава част от проблемите на нотописа и въвежда за първи път фонетични транскрипции на латиница. Несъмнено достойнство на настоящото издание са обогатените и допълнени обяснителни бележки към всяка песен, заедно с речника на музикалните термини в края на книгата. Най-голямото предимство обаче е в колективната работа, където повече хора с различна чувствителност и нагласа дискутират професионално и стигат до по-обективни резултати.

Петър Ганев
София, 2006 г.

МИСЛИ НА УЧИТЕЛЯ ЗА МУЗИКАТА

Ние разбираме музиката в малко по-друг смисъл. Аз говоря за съзнателната музика, не за статичната. Вече излизаме от областта на механическата музика и влизаме в органичната, която постоянно се изменя.

В новата органична музика първо ще внесете хармония в мислите, чувствата и постъпките си. Тогава, като певци, ще имате отзвук – от Невидимия свят ще ви дойдат на помощ.

Вие не можете да бъдете музикални, ако мисълта ви не е музикална, ако чувствата ви не са музикални, ако постъпките ви не са музикални и ако музикално не гледате на всичко, което става в света. Ние живеем и се движим в Бога и в това движение има хармония.

Песента не само трябва да има глас, но в нейните тонове трябва да се вложи съдържание и смисъл. За да може човек да пее или свири, той трябва да има някаква идея, някакъв дълбок вътрешен подтик. Без идея няма песен.

Музиката внася в душата на човека широта, в Духа – Сила и мощ, в сърцето – мекота и Топлина, а в ума – Светлина и Свобода.

Всяка песен трябва да носи Светлина, Топлина и Сила. Природата цени тонове, които имат Светлина, Топлина и Сила. Те са Божествено благословение на света.

Музиката, пеенето имат смисъл само тогава, когато служат за облагородяването на човека. Чрез музиката можете да създадете в себе си характер.

Вашето щастие в света зависи само от музиката. Защото Животът е цяло изкуство – той е най-голямата музика, която съществува в света.

Словото Божие, това е музиката на Живота. Без Любов, без Мъдрост и без Истина Словото не може да се изговори. Човек не може да говори музикално, ако не говори Истината.

Любовта, това е най-висшата музика. Ако не мислите, не можете да пеете. Мислете право, приемайте само чисти мисли, за да пеете и свирите добре.

Немислимо е да станеш гениален без музика. Геният е човек, попаднал в музикалното течение на Природата.

Онази музика, която дава еднакво разположение на ума, на сърцето и на тялото, е музика на Природата. Под думата Природа разбирам света на хармонията, мястото, откъдето е излязла музиката.

Природата във всяко направление работи музикално. Няма по-велико изкуство, по-велика музика от изкуството и музиката на Природата. Който спазва законите на Природата, може да стане певец.

Певецът и музикантът трябва да имат добре развито ухо, за да схващат и предават правилно тоновете, които идат от Възвишения свят.

Когато Орфей свирел и пеел, цялата Природа оживявала: растения, птички, животни, реки – всичко започвало да се движи и да играе. Такъв трябва да бъде истинският музикант.

Бих желал, когато излизате в Природата, да се вслушвате в нея. Един музикант, който има развито ухо, ще чуе там това, което никога в живота си не е чул.

Вие не сте се вслушвали в течащите извори – каква приятна музика има между малките камъчета! Идете в гората – там ще чуете такива симфонии, арии!

Музиката е един от начините Природата да оживее във вас – камъните ще оживеят, дърветата, изворите, всичко наоколо ще оживее.

Аз искам да се запознаете с окултната музика, да черпите сили и вдъхновение от Живата природа.

Окултната музика е музика на образи и картини. Когато пеем, винаги трябва да се произведе картина – да изпъкват не обикновени мъртви картини, а живи.

По какво се отличава окултната музика от обикновената? По своята крайна мекота, яснота, картинност и природни образи.

Всички трябва да се стремите в пеенето ви да има яснота и мекота. Ако пеете тихо, меко, ще привлечете около себе си същества от по-висока култура. Стремете се да пеете тихо, защото тихото пеене облагородява. Силното пеене е повече волево.

В окултната музика ние искаме да пеем не както хората пеят, а както Ангелите пеят. Чрез музиката можем да привлечем Ангелите – те ще се заинтересуват от нас. Ще им кажете: „Ние изучаваме вашата музика, искаме да пеем като вас.“ Те ще кажат: „Много добре, ние ще ви дадем нашето присъствие и съдействие.“

Идейни песни на Земята няма, идейни песни има само при Ангелите.

Природата е вложила във всеки човек специфична музика, с която да си помага при мъчнотиите на своя живот.

Аз искам да пеете за себе си – подразбирам не лично за себе си, а за Божественото вътре във вас. Като изпеете някоя песен за себе си, ще почувствате разположение на духа.

Всички окултни школи на миналото и днес си служат с музиката като метод за възпитание и самовъзпитание. Ако човек употреби един от музикалните методи за трансформиране на съзнанието си, за половин или един час ще бъде в друга гама на Живота, далеч от своята мъчнотия. Сега именно, при условията, в които живеем, трябва постоянно тониране,

а музиката, това е един от Божествените методи за тониране. Ако някой изпее упражнението Бог е Любов както трябва, той ще се преобрази – каквито болки има, ще изчезнат, ще бъде радостен, весел и ще се подмлади.

Музиката трябва да остави у човека едно радостно чувство във възходяща степен, чувство на творчество.

Нека всеки сам си каже: Аз трябва да стана музикант, аз трябва да обичам, аз трябва да мисля право!

Казано е в Писанието: „Пейте и възпявайте Господа в душата си.“ Аз пък казвам: пейте и възпявайте Господа с Духа си, с душата си, с ума си и със сърцето си. Всичко у вас, от краката до космите на главите ви, всичко да пее!

БРАТСКИ ПЕСНИ

Зората на Новия живот

Moderato (♪ = 160)

1. Зо - ра се чуд - на за - зо - ря - ва, зо -

ра на све - тъл нов жи - вот; с ве - ли - ко -

ле - пи - е о - гря - ва по - спре - ли - я се

наш ки - вот.

Più mosso (♪ = 176)

В но-ви - я све - тъл тоз жи - вот,

в но-ви - я све - тъл тоз жи - вот, жи - вот на

Лю - бов - та, в но-ви - я све - тъл тоз жи - вот,

жи - вот на Бла - гост - та, в но-ви - я све - тъл

тоз жи - вот, жи - вот на Ра - дост - та.

2. И птички въздуха изпълнят
с възторг и сладки песни в хор,
хармонията да допълнят
в големия небесен двор.

Припев:
В новия светъл тоз живот, (2)
живот на Любовта,
в новия светъл тоз живот,
живот на Благостта,
в новия светъл тоз живот,
живот на Радостта.

3. Трепти зората лекокрила
и буди нашите души;
като любяща майка мила
подканва всекиго: „Стани!“

Припев

4. Лъчи от Любовта ни вливат
в гърдите жива Топлина,
със сладка вяра ни повдигат
във крепост и Виделина.

Припев

5. О, тез лъчи от Бога идат,
те пълнят нашите сърца
и шепнат сладко как Той вика:
„Елате, моите деца!“

Припев

Излязъл е сеяч

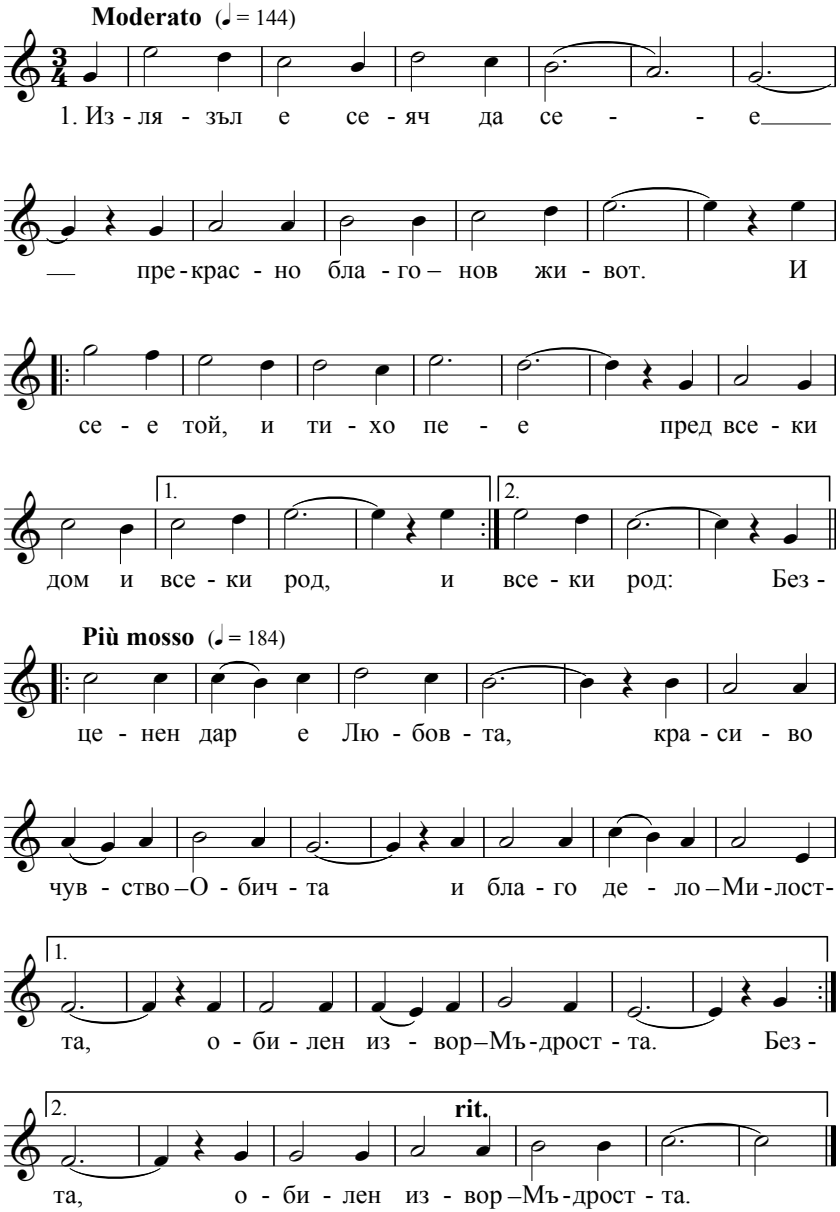

1. Излязъл е сеяч да сее
прекрасно благо – нов живот.
И сее той, и тихо пее
пред всеки дом и всеки род: } 2

Припев:

Безценен дар е Любовта,
красиво чувство – Обичта
и благо дело – Милостта,
обилен извор – Мъдростта. } 2

2. И който чуе, в миг потръпва
от тоя благ и мил напев;
и просиява, и възкръсва,
и благославя тоз посев. } 2

Припев

3. Любов вселената облива,
от обич грее всяка твар;
живот в живота се прелива,
тук няма вече млад и стар. } 2

Припев

Братство, единство

Tempo di marcia (𝅗𝅥 = 100)

Брат - ство, е - дин - ство ни - е ис - ка - ме, зо - ва на

Лю - бов - та ни - е пус - ка - ме, ми - ра на Ра - дост-та

ни - е ви - ка - ме: благ Жи - вот в нас да вли - ва - ме,

благ Жи - вот в нас да вли - ва - ме, благ Жи - вот в нас

да вли - ва - ме, благ Жи - вот в нас да вли - ва - ме,

1.

да вли - ва - ме, да вли - ва - ме, да вли - ва - ме,

2. **Meno mosso** (𝅗𝅥 = 92) **rit.**

да вли - ва - ме, да вли - ва - ме.

D. C.
con ripetizione

Ще се развеселя

Largo (♩ = 54)

Ще се раз - ве - се - ля пре - мно - го за -

ра - ди Гос - по - да, ду - ша - та ми ще се

за - ра - ду - ва в Бо - га мо - е - го, го: За -

що - то ме о - бле - че в о - деж - ди на спа - се - ни -

е, за - гър - на ме в ман - ти - я на прав - да, за -

гър - на ме в ман - ти - я на прав - да, ка - то же -

них, у - кра - сен със ве - нец, ка - то не - вес - та, на - ки -

rit. **a tempo**

те - на със ут - ва - ри - те си, ка - то не - вес - та,

на - ки - те - на със ут - ва - ри - те си, ка - то де -

ви - ца, пре - из - бра - на от дру - гар - ки - те си.

Изгрява ден тържествен

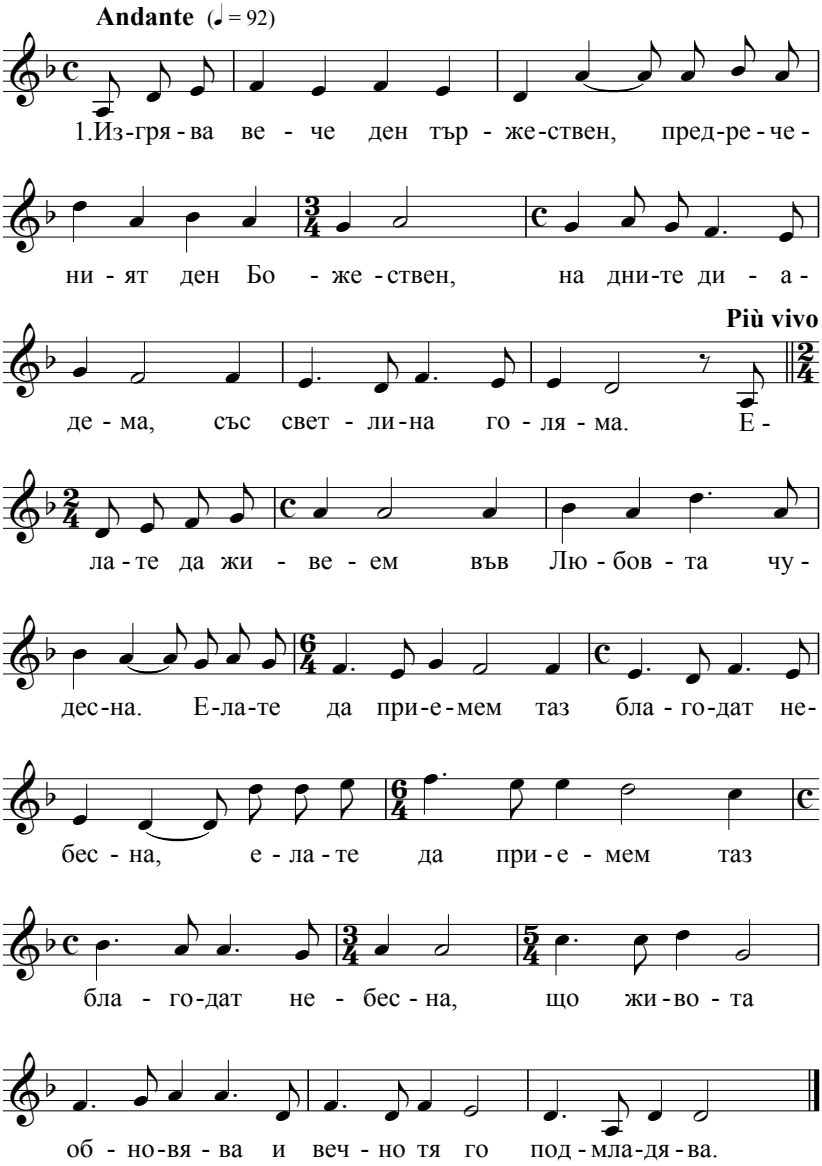

1. Изгрява вече ден тържествен,
предреченият ден Божествен,
на дните диадема,
със Светлина голяма.

Припев:

Елате да живеем
във Любовта чудесна.
Елате да приемем
таз благодат небесна,
що Живота обновява
и вечно тя го подмладява.

2. И носи Радост за душата,
и прогласява Свободата
и Мир с Любов пресвята
за всички на Земята.

Припев

3. О, ден прекрасен, вечно благо,
кому за тебе не е драго?
За всичките години
по-скоро обнови ни!

Припев

Благославяй

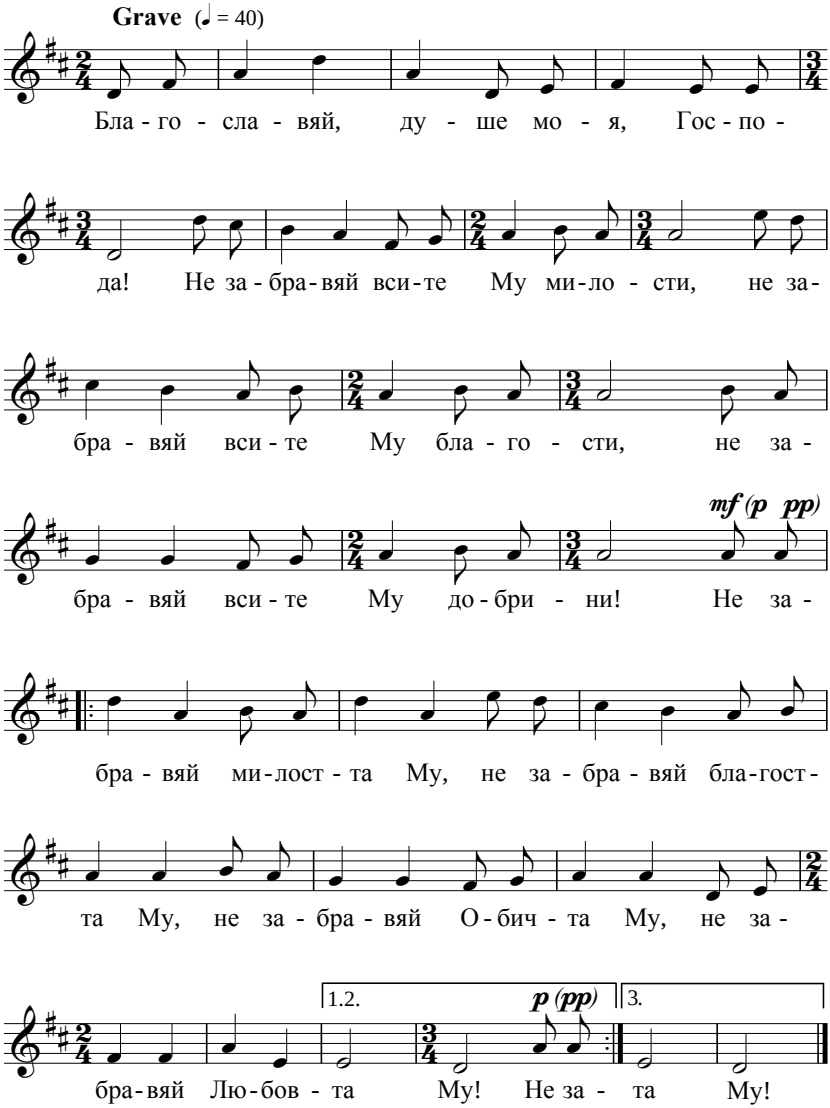

Събуди се, братко

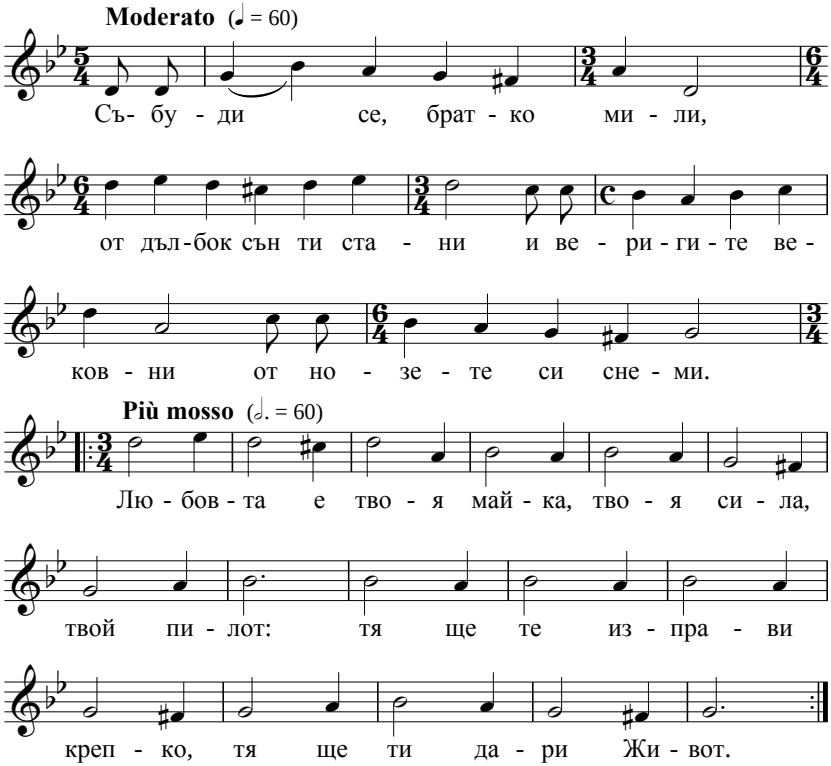

1. Събуди се, братко мили,
от дълбок сън ти стани
и веригите вековни
от нозете си снеми.

Пр. Любовта е твоя майка,
твоя сила, твой пилот:
тя ще те изправи крепко,
тя ще ти дари Живот.

2. Напусни затвори тъмни,
вън е вредом светлина;
Мир и Радост те очакват
и блажена сетнина.

Пр. Любовта е твой учител,
живо Слово да ще ти,
на Добро ще те научи,
в Мъдрост ще те посвети.

3. И на брата си продумай
сладка дума с подтик нов;
ти сърцето му да стоплиш
с твойта искрена любов.

Пр. Любовта е твой спасител,
нея в помощ призови:
тя душата ти от гнета
скоро ще освободи.

Любовта е извор

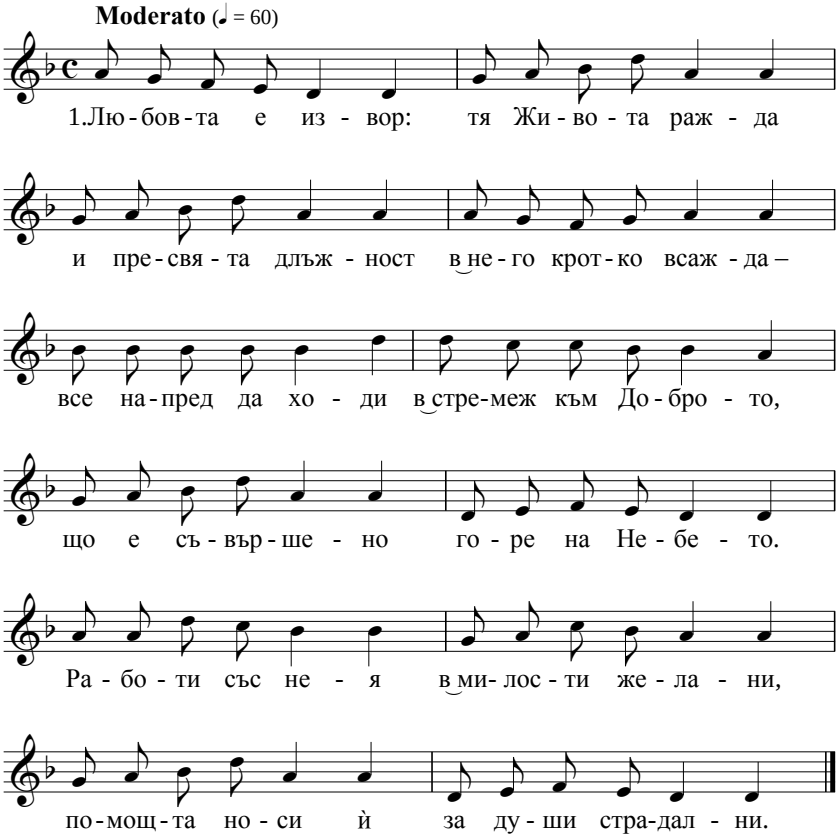

1. Любовта е извор:
тя Живота ражда
и пресвята длъжност
в него кротко всажда –
все напред да ходи
в стремеж към Доброто,
що е съвършено
горе на Небето.

Припев:

Работи със нея
в милости желани,
помощта носи ¿
за души страдални.

2. И туй непрестанно
върши тя самата
като нежна майка,
всекиму в душата
постоянно сади
семенцата драги,
от които никнат
Добрините благи.

Припев

3. Таз велика тайна
кой добре разбира,
свойта душа мила
сутрина разкрива,
както кринът бели
на роса небесна
и на слънчевата
светлина чудесна.

Припев

4. Слънцето, което
оживотворява,
овреме човека
топло озарява,
буди и възраства
в него семенцата
и му пълни тайно
с Добрини душата.

Припев

5. Плодове тъй сладки,
в Любовта узрели,
най-блажен ще бъде
тоз, който ви вкуси,
в жилища небесни
вечно ще живее,
пред престола Божи
песни ще да пее.

Припев

Стани, стани!

Andantino (𝅗𝅥 = 72)

Ста - ни, ста - ни и Гос - под ще те о - жи -

ви; ста - ни, ста - ни и Гос - под ще

те въз - кре - си; ста - ни, ста - ни и

с Лю - бов - та за - поч - ни; ста - ни, ста -

ни и в Ис - ти - на се об - ле - чи.

В Ис - ти - на се об - ле - чи и със не - я

все гра - ди: тя ще те и об - но - ви,

и с Дух ще те о - за - ри.

D. C.
con ripetizione

Страдна душо

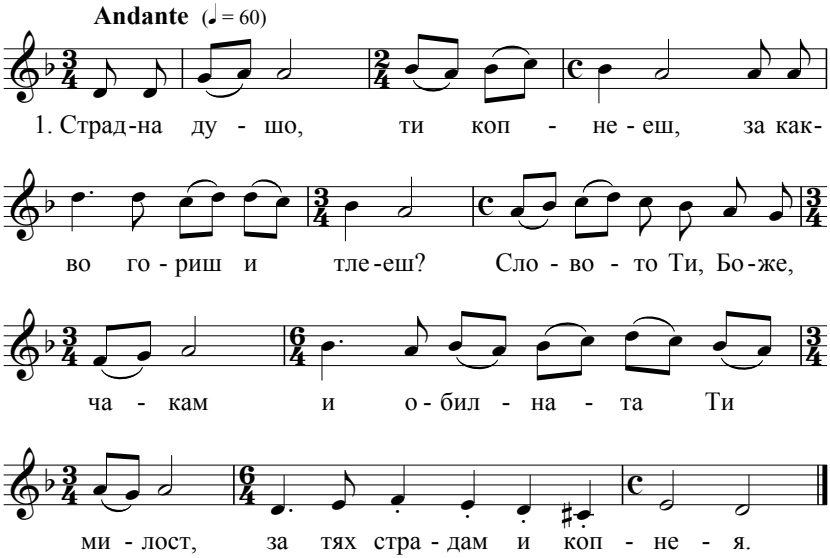

2. И гладувам, и жадувам,
тях очаквам денонощно.
Ти ме, Боже, благославяй,
при Теб близо аз да бъда
и утеха в Теб да найда.

3. Твоя светъл лик да гледам
и величието Твое;
да науча Теб да любя.
В таз Любов към Тебе, Боже,
да намеря мощна сила.

4. Във подвизи – съвършенство
да познавам милостта Ти,
превеликата Ти тайна,
що разкрива на човека
суетата на живота.

5. Всичко грешно на Земята
е преходно, мимолетно.
Само Ти си вечен, Боже,
Тебе хвалим, Тебе славим,
Теб ще славят вековете.

Изгрей ти, мое Слънце!

Moderato (𝅗𝅥. = 40)

1. Из - грей, из - грей ти, мо - е Слън - це, за-

що - то ча - кам все - ки ден; за теб коп-

не - е мой - то сър - це и в‿пъ - тя

си съм из - мо - рен; ти но - сиш ми Жи-

вот бла - жен. Жи - вот бла - жен, Жи -

вот бла - жен, бла - жен, бла - жен, Жи - вот бла-

жен; ти но - сиш ми Жи - вот бла - жен.

2. Огрей небето и Земята,
лазурни поднебесен шир;
развесели ми днес душата
с трептенията си безспир;
о, дай ми тоз Живот и Мир!

Припев:
Живот и Мир, Живот и Мир,
и Мир, и Мир, Живот и Мир,
о, дай ми тоз Живот и Мир!

3. Единствено си ти, което
изпълняш всичко със Любов
и подновяваш всичко вехто;
светът чрез теб ще бъде нов;
ти вечно си свята Любов.

Припев:
Света Любов, света Любов,
Любов, Любов, свята Любов,
ти вечно си света Любов.

Шуми

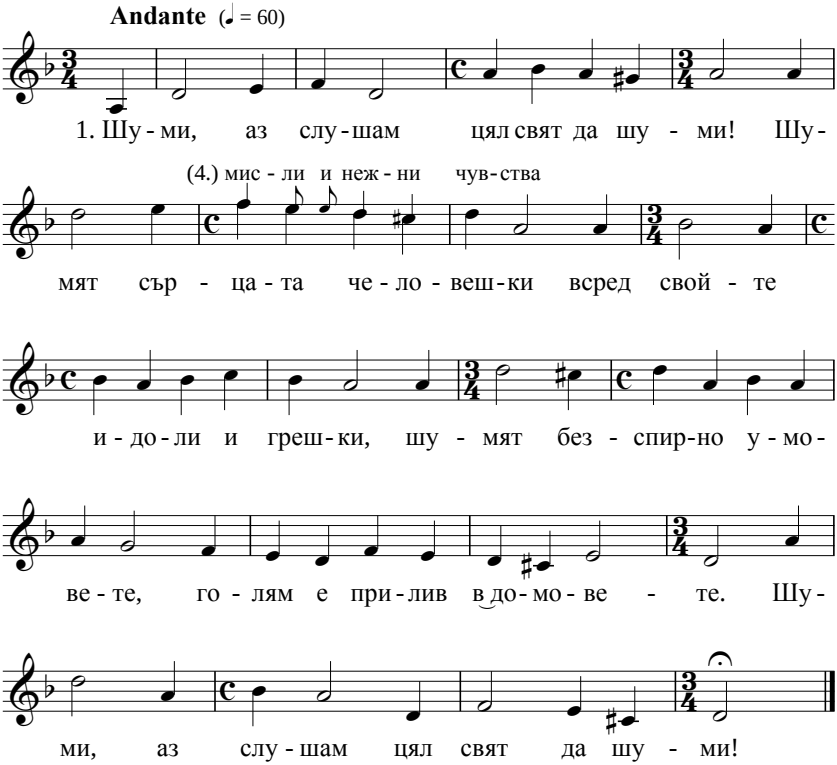

2. И вятър вее,
    където си ще.
Листата горски отговарят
на неговия зов, повтарят
любимата си песенчица,
игрива като ладанчица.
    И вятър вее,
    където си ще.

3. Мой ветре, буйно
задухай сега!
Носи Божествената влага
и освежаваща прохлада;
пречиствай задушливи хижи,
разсейвай тежки земни грижи!
Мой ветре, буйно
задухай сега!

4. Задухай, ветре,
света разведри!
При чисти мисли и нежни чувства
цъфтят Божествени изкуства;
навред да просияе радост,
навред да диша свежа младост.
Задухай, ветре,
света избистри!

При източника

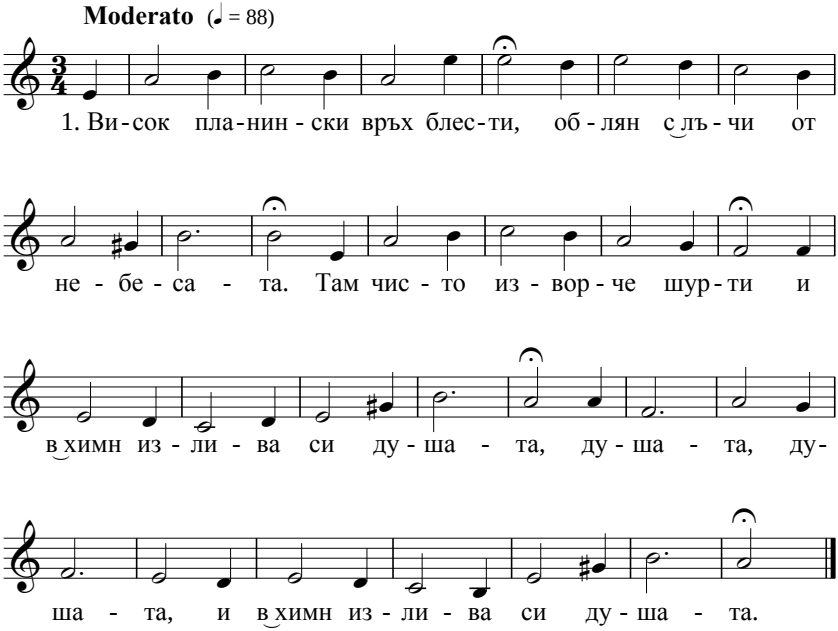

2. Към него пътник уморен
усилно се стреми с надежда.
С дълбока скръб обременен,
той нов живот си там отрежда,
отрежда, отрежда,
той нов живот си там отрежда.

3. И пита той: „Да пийна ли
от твоята водица чиста,
да освежа очите си,
душа си страдна да очистя,
очистя, очистя,
душа си страдна да очистя?

4. Да отпочина ли, ръце,
лице, нозе си да измия
от тоз световен прах, сърце,
покрито с рани, да разкрия,
разкрия, разкрия,
покрито с рани, да разкрия?“

5. – „Склони, о, пътниче злочест,
глава си морна, утолявай
безмерната си жажда днес
от мен и в мен се ти надявай,
надявай, надявай,
от мен и в мен се ти надявай!

6. Гласа ти мъченишки чух,
приех и твойта жалба мила.
Аз съм велик Божествен Дух
и ще ти дам Живот и Сила,
и Сила, и Сила,
и ще ти дам Живот и Сила.

7. Ела, ела и пий от мен,
о, мило Божие създание.
Настъпи веч последен ден
на всяка мъка и страданье,
страданье, страданье,
на всяка мъка и страданье.“

Напред да ходим

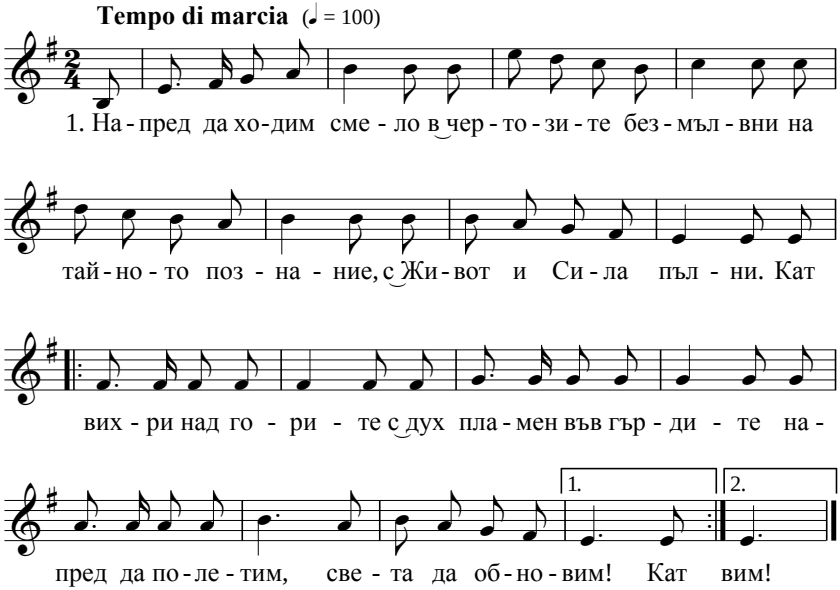

2. Земята с чисти мисли
да оградиме здраво
и злото всепорочно
да победиме с Право.

Припев: Кат вихри...

3. На слабите да носим
подкрепа и обнова,
на страдущите – милост
и Свободата нова.

Припев

4. Във бездната да слезем,
хоругва да поставим
и падналите братя
от мъка да избавим.

Припев

5. Тогава да отворим
на новий град вратите,
в Йерусалим да влезем –
света на Светлините.

Припев

На Учителя

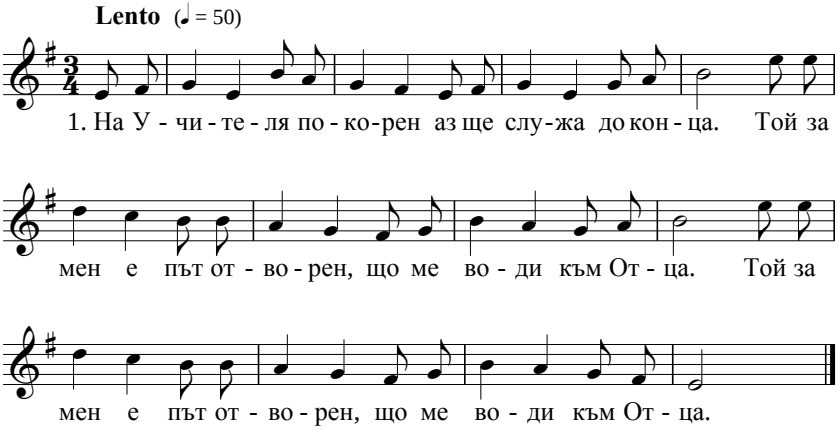

2. Господи, Ти мой Учител,
в стъпките Си ме води
и кат мощен покровител
всякога към мен бъди. } 2

3. Дай ми Твойта Мъдрост свята,
и Божествена Любов;
за Любов към всички братя
винаги да съм готов. } 2

4. И във дни на изпитание
Ти бъди ми канара;
тъй за Тебе ще живея
и за Тебе ще умра. } 2

5. И когато стана жител
на Невидимия свят,
о, любезни мой Учител,
дай ми Твойта благодат! } 2

Милосърдието

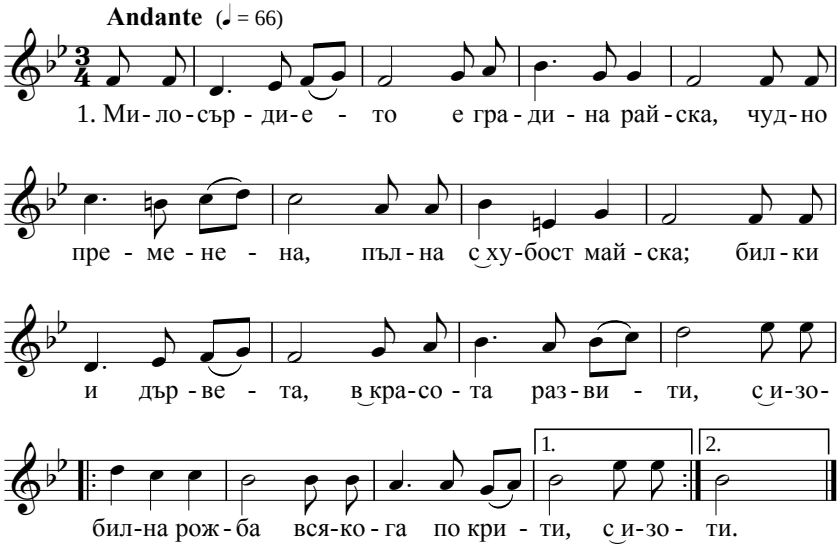

2. Всичко драго, мило и в Любов живее,
   и цъфти, и върже, и расте, и зрее –
   пролет, лято, есен и през цяла зима,
   откогато хора на Земята има. (2)

3. И щом пътник морен мине край градина,
   всяко живо клонче весело му кима –
   плодове узрели без корист предлага
   с непресторна нега и усмивка блага. (2)

4. Бедни и богати, здрави или болни,
   и по всяко време, тука са доволни,
   че сменяват в Радост грижите, хомота,
   и с утеха виждат смисъл във живота. (2)

5. Затуй, който дири истинска победа,
   рай такъв прекрасен нека си отгледа;
   няма да се свърши щастие за него,
   ще го благославят и Земя, и Небо. (2)

Сърдечен зов

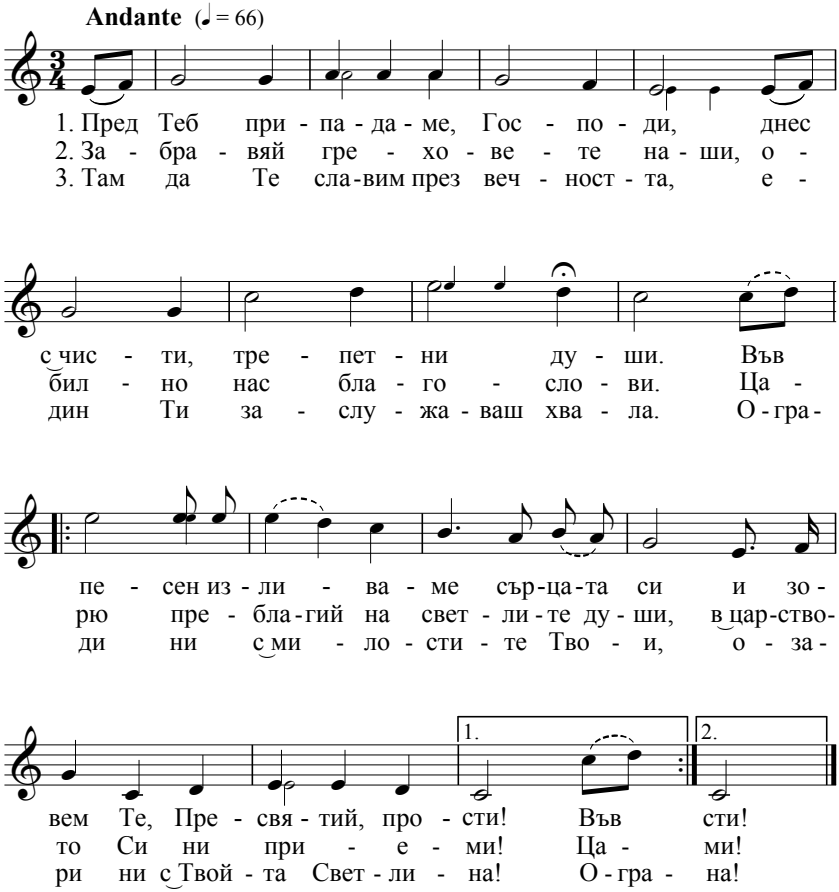

Благословен Господ

Andante (♩ = 56 /58)

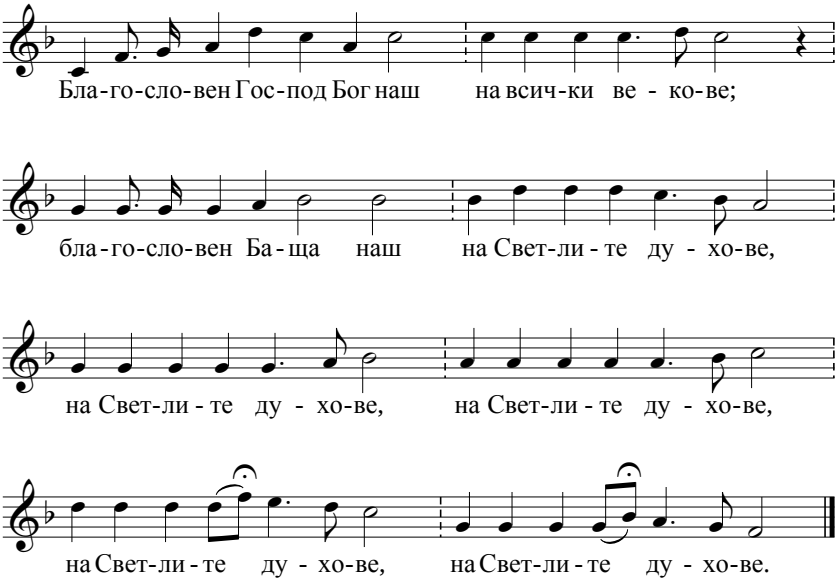

D.C.

Благословен Господ Бог наш
на всички векове;
благословен Баща наш
на Светлите духове,
на Светлите духове,
на Светлите духове,
на Светлите духове,
на Светлите духове.

За Небесния цар

Tempo di marcia (𝅗𝅥 = 96)

На - пред, на - пред за сла - ва в бой за Ца - ря не -

бес - ни, Ца - ря на Прав - да, Мир и Лю - бов,

Мир и Лю - бов, Мир и Лю - бов, Лю - бов, Лю - бов.

Сла - ва, сла - ва Теб по - до - ба - ва, Ти си цар на

Прав - да и Мир, Ти си цар на Прав - да и

Мир, Мир и Лю - бов, Мир и Лю - бов,

Мир и Лю - бов, Мир и Лю - бов, Лю - бов, Лю - бов.

Време е да вървим

Tempo di marcia (𝅗𝅥 = 100)

1. Вре-ме е да вър - вим, зло - то да по - бе - дим, Ми-ра

да въ - дво - рим, Хри - ста да въз - ца - рим! Прав - да

ще въ - ве - дем, Сво-бо - да ще да - дем и през всич - ки - те

дни вер - ни ще сме ний. Да ца - ру - ва Лю - бов -

та! Да ца - ру - ва Бла - гост - та!

Бог е ца - рят на све - та, Той

в пъ-тя ни е Свет-ли - на. Да ца - на.

1. Време е да вървим,
злото да победим,
Мира да въдворим,
Христа да възцарим!
Правда ще въведем,
Свобода ще дадем
и през всичките дни
верни ще сме ний.

Припев:
Да царува Любовта!
Да царува Благостта!
Бог е царят на света,
Той в пътя ни е Светлина.

2. Бързо да полетим,
мощно да възтръбим,
Радост да възвестим,
Вяра да съживим!
Ще огрей пак света
в първата красота,
Свобода, Мир и ред
ще владеят вред.

Припев

Поздрав на Учителя

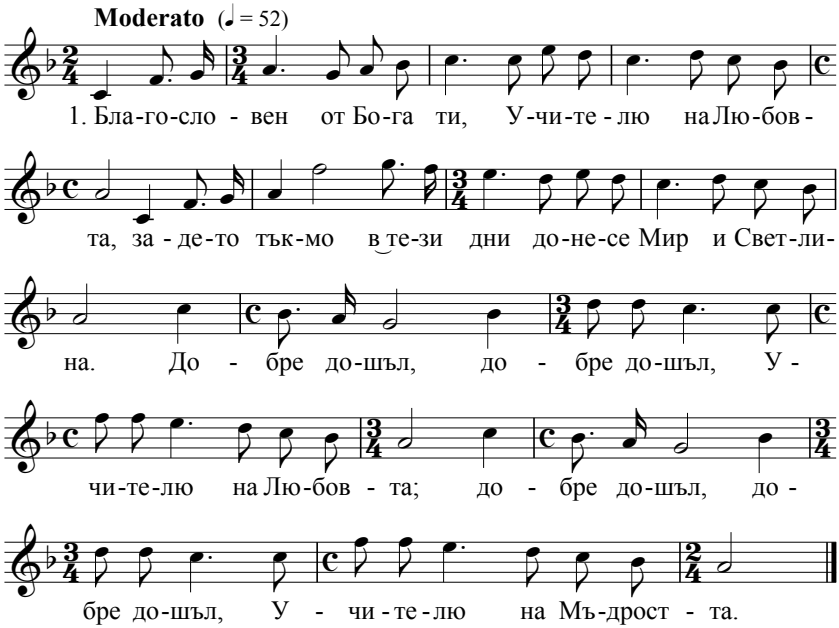

2. Обвити в мрак до този час,
ний бяхме роби на греха,
но чухме твоя кротък глас
и лъхна към нас Топлина.
Припев: Добре дошъл...

3. Учителю благословен,
ти ни сърцата обнови,
запали Огън в нас свещен
и сладки думи оживи.
Припев

4. Учителю, наш скъпи гост,
привет от нас ти приеми;
със радост ний готови сме
да жертваме живота свой.
Припев

Сине мой, пази Живота!

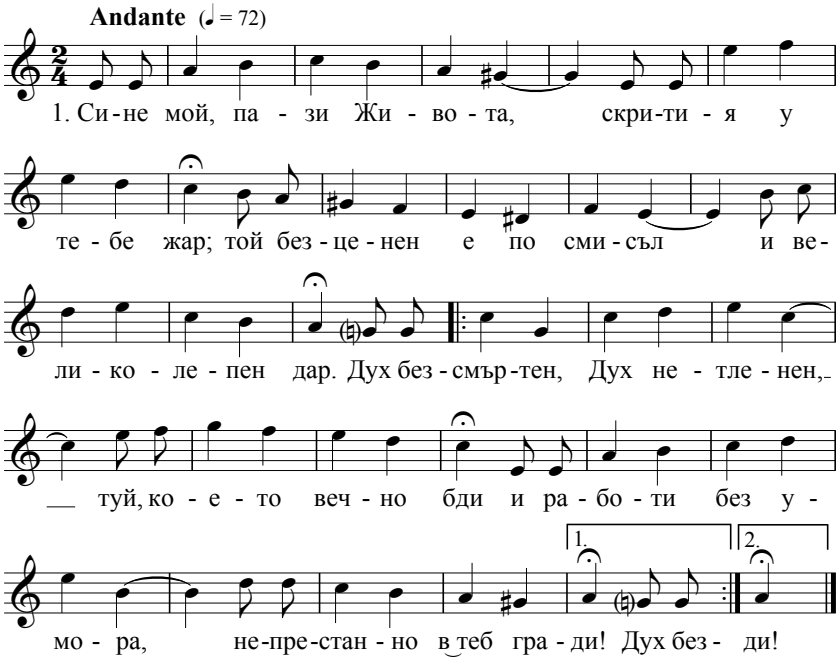

2. Ти си тоз Живот реален,
синко, себе си познай!
Твойта сила е голяма,
дните твои нямат край.
Ти създаваш всеки подтик,
благородния стремеж,
идеалите високи
и красивия копнеж. } 2

3. Тази плът ти е одежда,
а Земята – школен чин;
ти живееш и се учиш
като малък Божи син.
Дързост, мили мой Животе,
с теб е Божата Любов!
Тя зове те все нагоре –
в съвършенство и свят нов. } 2

Росна капка

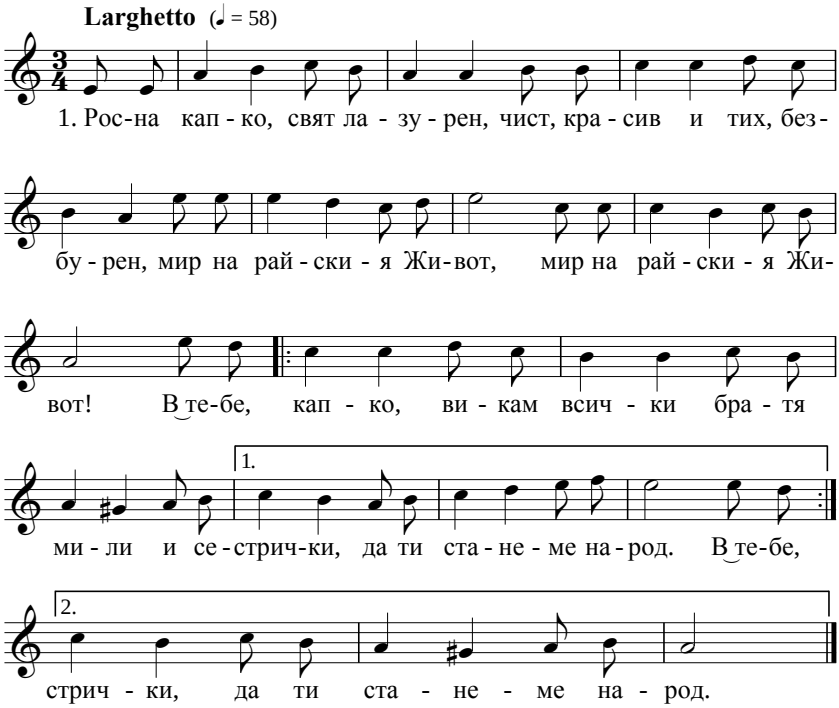

2. Всяка сутрин във росата
ще си кръпеме сърцата
като слънчеви лъчи; (2)
и ще пеем нови песни
със мелодии чудесни,
сводът красен да ечи. } 2

3. И тъй чисти, в бели дрехи
и препасани с доспехи
на Великата Любов, (2)
ново царство ще направим,
Бога нашего да славим
всеки ден, во век веков. } 2

Аз съм бялото кокиче

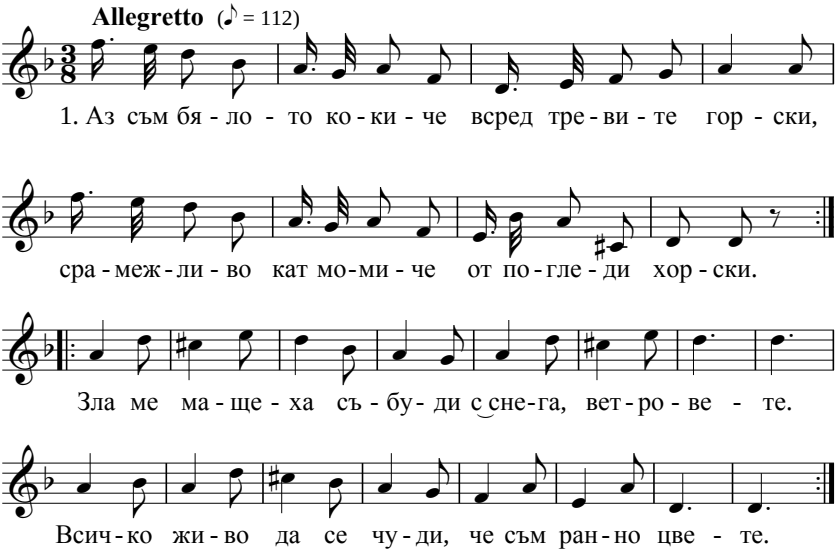

2. Радост нова ви показвам
с чашка ранобудна
и за пролетта разказвам
приказчица чудна. } 2

Че след мене теменужка
у вас ще гостува,
че със тая мила дружка
славей ще се чува. } 2

3. Че агънца ще заблеят
в ливади зелени,
че орачи ще засеят
ниви наторени. } 2

Златни класове ще зреят
в тези чудни ниви,
Ангели ще славят Бога
с песни най-красиви. } 2

Напред, чада, напред

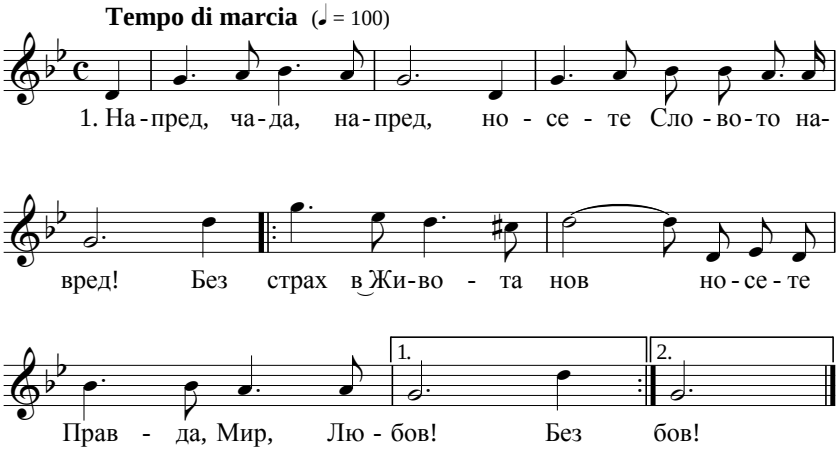

2. От новото Небе
Спасителят ни днес зове:
Я чуйте тоя зов –
носете Правда, Мир, Любов! } 2

3. Тук долу няма Мир,
неправдата е в длъж и шир;
разсейте бързо днес
за Мир и Правда блага вест! } 2

4. Напред, чада, напред,
носете Словото навред!
Без страх в Живота нов,
носете Правда, Мир, Любов! } 2

Славейчета горски

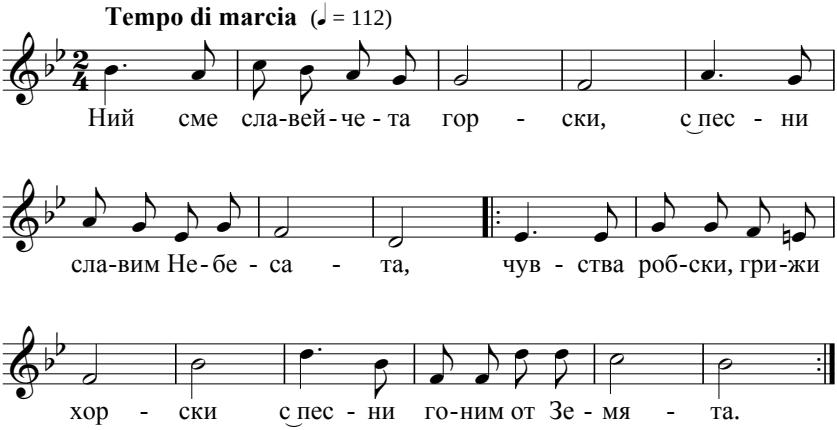

2. Наш’те песни са ронливи,
   те ни носят радост вечно;
   хем са живи, хем игриви
   кат поточе бързотечно. } 2

3. Ето чуйте как се лее
   песента ни в тишината,
   и се лее, и люлее
   като струя във душата. } 2

4. От гласа ни тих и строен
   всяко зло ще се прокуди;
   новий воин, млад, достоен,
   с песните си щем пробуди. } 2

5. Пейте, пейте, мили птички,
   тъй се истински живее,
   пейте, пейте дружно всички –
   целий свят със вас да пее. } 2

Небето се отваря

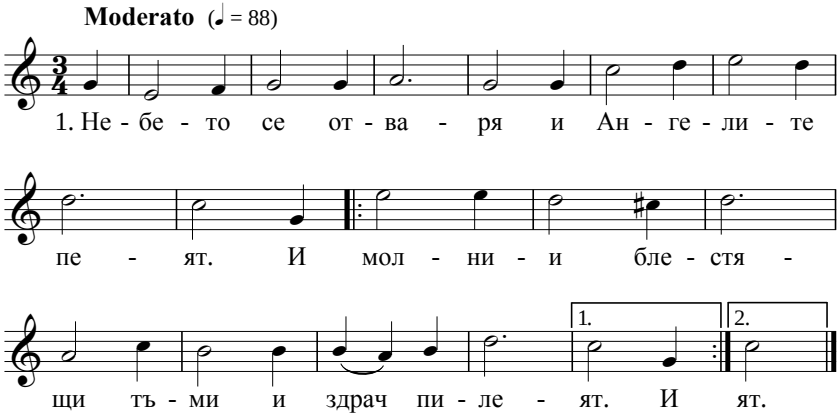

2. Христос отгоре слиза
   във Своята държава
   с могъщество и сила,
   във всичката Си слава. } 2

3. Елате, братя, всички,
   облечени във бяло,
   да Го посрещнем с Радост,
   тържествено и славно. } 2

4. Той иде на Земята
   безкрайно да царува,
   живот във Истината
   на всички да дарува. } 2

5. Благословено царство
   на Бога Триединний
   от сега и до века,
   през всичките години. } 2

О, Учителю благати

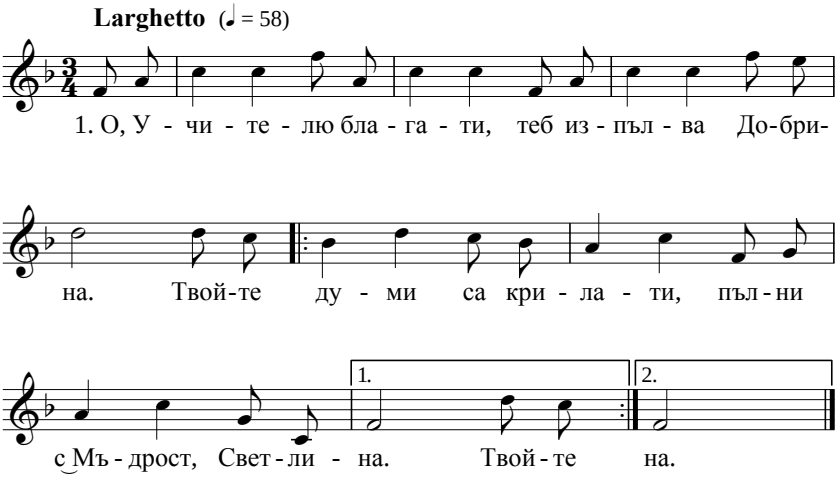

2. Пратеник си ти от Бога
всред измъчени души,
Мир, Любов ти в нас да влееш,
Нов живот, честити дни. } 2

3. В скърби, мъки и неволи
само ти си наш подслон,
ти утеха ни донесе,
мой Учителю, поклон! } 2

4. Твойте думи – бисер чисти,
твоят образ – Светлина,
о, Учителю честити,
влей в сърца ни Топлина! } 2

Дързост в Христа

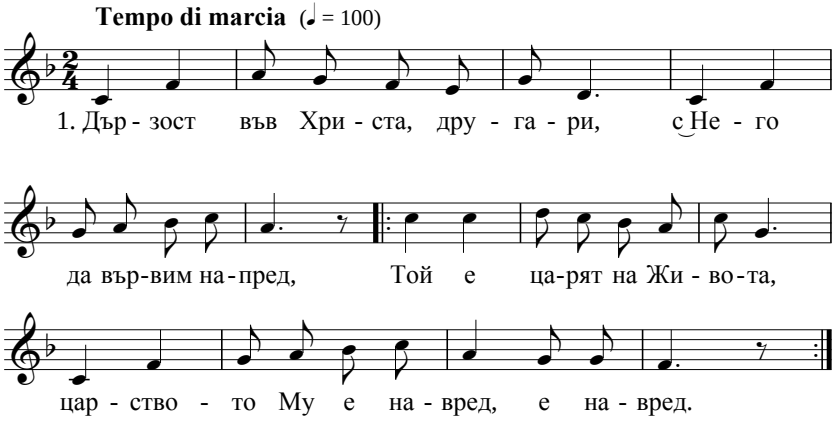

1. Дързост във Христа, другари,
с Него да вървим напред,
Той е царят на Живота,
царството Му е навред, } 2
е навред.

2. Дързост във Христа, другари,
да вървиме все напред!
Бог – Христос ни в пътя води,
Той е мощен цар навред, } 2
цар навред.

3. И тук долу, и там горе,
в мировете без конец,
всъде само Той царува,
Той е скиптър и венец, } 2
и венец.

4. Управлява, благославя –
всичко в Мъдрост да расте,
плодове на Правда свята
в жертва да Му принесе, } 2
принесе.

5. Ето днес ни горе викат,
към Небето да вървим,
че там Радост ни очаква,
нов град да си съградим, } 2
съградим.

6. От смъртта не се плашете,
не загива същността,
туй, що смърт зовеме тука,
за Небето е врата, } 2
е врата.

7. С радост и хвалебни песни
ще прекрачим нейни праг,
а отвъд Христос ни чака,
все тъй кротък, все тъй благ, } 2
все тъй благ.

8. И там Той ще ни научи,
тленното как да не тлей,
как с телото си човека
вечно може да живей, } 2
да живей.

Слава Божия

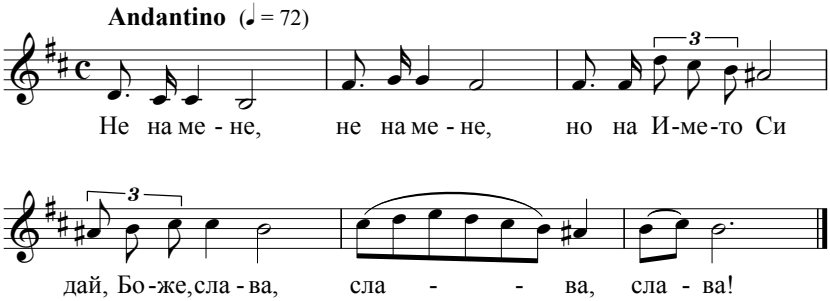

Към Сион

Tempo di marcia (♪ = 112)

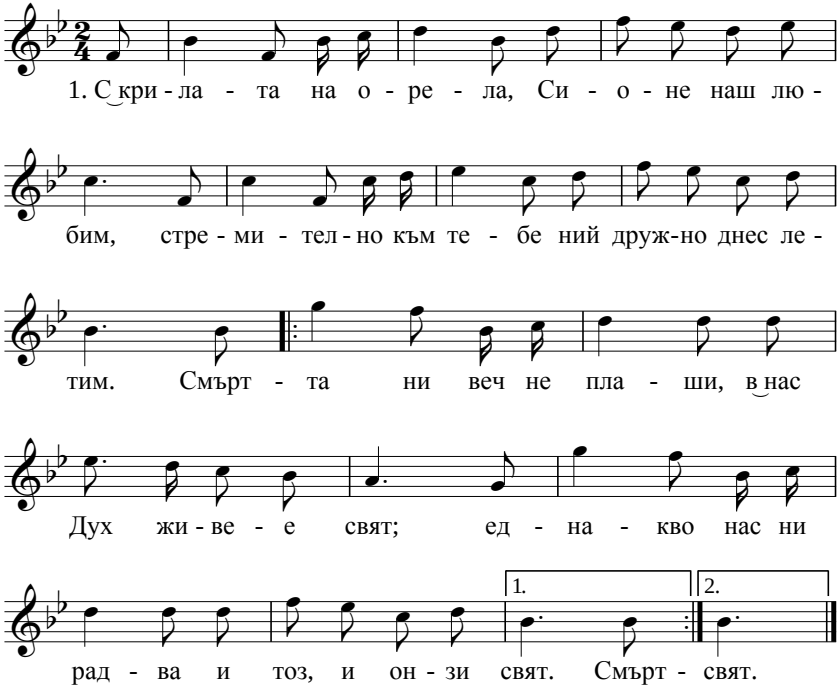

2. Плътта ще победиме
със смелост в подвиг нов;
сърцата ще стопиме
с Христовата Любов.

Сияй, свети Сионе,
ний бързо веч летим,
на Бога скоро в тебе
с Дух ще се поклоним. } 2

Слънцето на Любовта

Moderato (𝅗𝅥 = 88)

Слън-це-то на Лю-бов - та из-гря-ва веч във све - та.

Вре-дом пра - ща Свет-ли-на и раз - на - ся Топ-ли-на.

Ний сме слън - че - ви лъ-чи, но-сим Но - ви - я жи-вот.

Ний сме слън - че - ви лъ-чи, но-сим Но - ви - я жи - вот.

D. C.

Ти си проявената Любов

Adagio (𝅗𝅥 = 56)

Ти си про - я - ве - на - та Лю-бов към мен, Гос-по -

ди. Ду - ша - та ми коп-ней за Твой-та чис - то -

та. Ду - ша-та ми коп-ней за Твой-та свет-ли - на.

D. C.

Идват дни на Радост

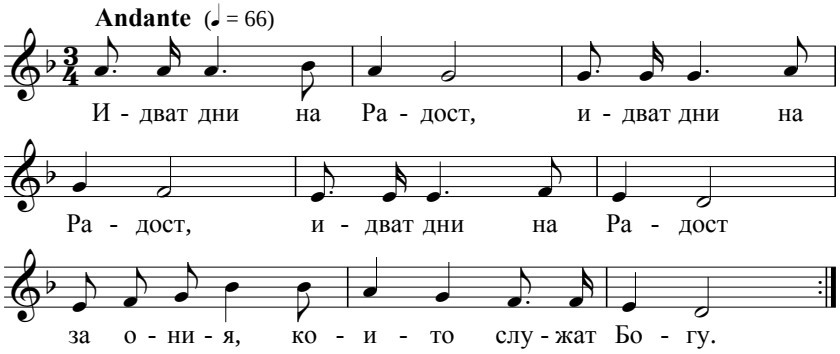

Към Рила

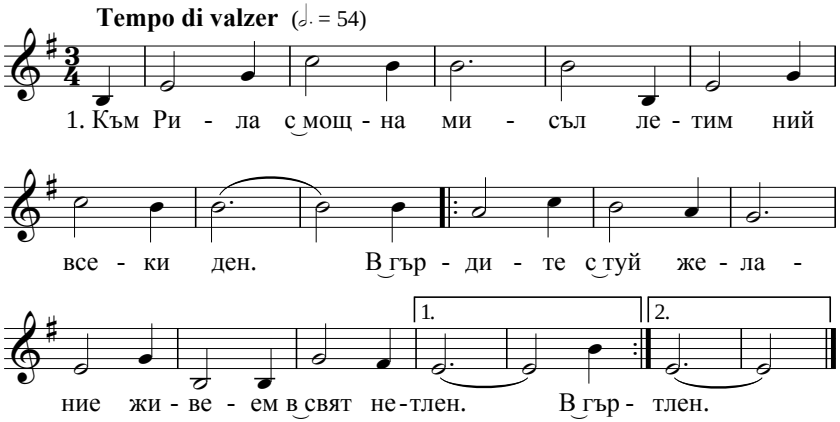

1. Към Рила с мощна мисъл
летим ний всеки ден.
В гърдите с туй желание
живеем в свят нетлен.

2. Отново ще се срещнем
при рилските очи.
Тук чудната цигулка
с нов тон ще зазвучи.

3. Душите ни – цигулки
ще леят красота,
защото с тях ще свири
Доброто, Любовта.

4. Ще идем ний на Рила,
ще видим Мусала,
безкрайната Природа
и своя мил Баща.

Псалом 91

Andante sostenuto (𝅗𝅥 = 60)

Кой - то жи - ве - е под по-кри-ва на Все-виш - на -

го, ще пре - би - ва - е под сян-ка-та на

Все - мо - гъ - ща - го. го. Ще

каз-вам за Гос-по-да, ще каз - вам: Той е при-

бе - жи-ще мо - е и кре - пост мо -

я, Бог мой, Бог мой, на Не - го

ще се на - де - я. Бог мой, Бог мой,

на Не - го ще се на - де - я.

На белия цвят

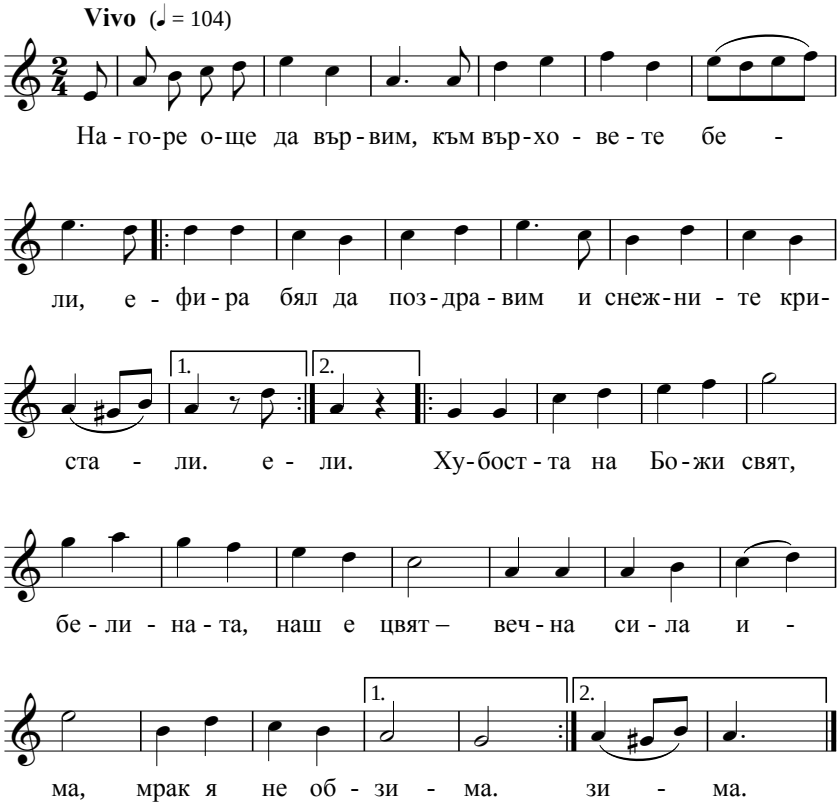

1. Нагоре още да вървим,
   към върховете бели,
   ефира бял да поздравим
   и снежните кристали. } 2

Припев:

Хубостта на Божи свят,
белината, наш е цвят –
вечна сила има,
мрак я не обзима.

2. Нагоре още! Там цъфти
алпийска роза бяла,
зората белите лъчи
в таз роза е изляла. } 2

Припев

3. Нагоре! Бяло Слънце днес
от изток ще изгрее –
емблема жива на онез,
в които Бог живее. } 2

Припев

4. Нагоре – в тази белина!
Тя всъде ще изпълни,
и гибелната тъмнина
в бял ден ще се превърне. } 2

Припев

5. Земята ще разхубавим,
на Рай ще я направим;
Небето ще развеселим
и Бога ще прославим. } 2

Припев

На Христа запейте

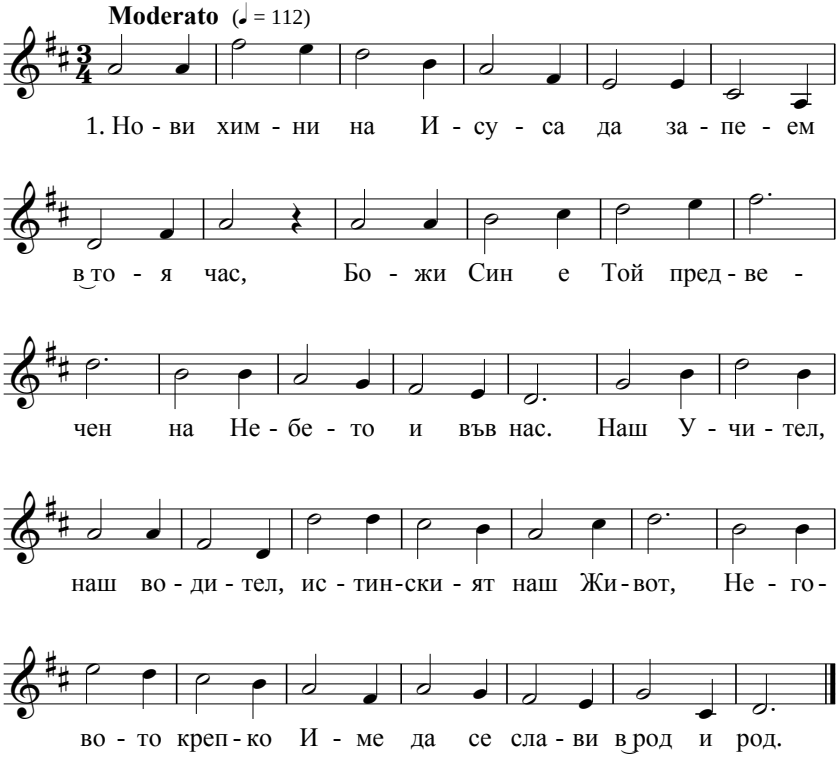

1. Нови химни на Исуса
да запеем в тоя час,
Божи Син е Той предвечен
на Небето и във нас.
Наш Учител, наш водител,
истинският наш Живот,
Неговото крепко Име
да се слави в род и род.

2. На Христа запейте химни
нови в тоз тържествен час,
Той е Божи Син, изпратен
на Земята зарад нас.
Той живота Си положи
от греха да ни спаси,
като смъртник в гроба слезе
мъртвите да възкреси.

3. И когато се прослави,
нов завет ни даде Той,
най-великия от всички,
Любовта – закона Свой.
Благовествува и рече:
„Вий сте Мои, Аз Съм ваш,
хората са всички братя,
Бог Отец е татко наш.

4. Един друг се залюбете,
тъй се служи на Отца;
и Отец ви всички люби,
като Негови деца.
Аз Съм жив хляб от Небето,
Аз Съм истинска лоза,
Словото Ми опазете,
заживейте в Любовта!

5. Само в нея е живота,
нейна е и радостта,
тя създава всяко благо,
тя едничка, Любовта.”
Тъй ни учеше тогава,
тъй ни шепне и сега,
и възкръсват ми душата
тези Негови слова.

Нови дрехи

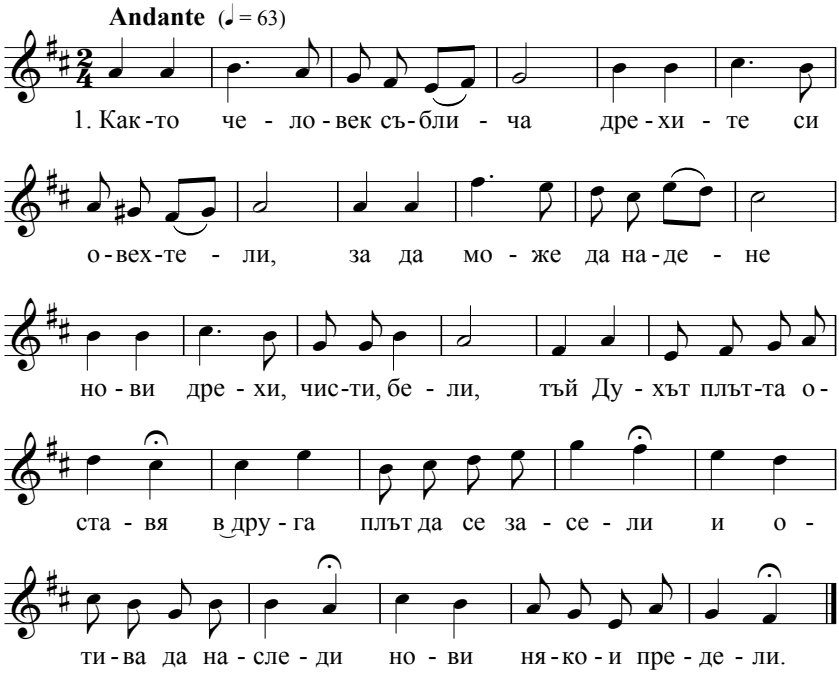

2. Той минава световете
и във тях се въплътява –
нови дарби да добие,
нов Живот да устроява.
Тъй напредва той безкрайно
в красота неизразима
и достига Светлината –
тамо, де блаженство има.

3. Тъй прекрасно и премъдро
Господ всичко е направил
и без устрем и надежда
никого не е оставил.
И животът е приятен,
всекиму се пак той нрави;
всичко живо, що въздиша,
вечно Господа да слави!

Дишай дълбоко

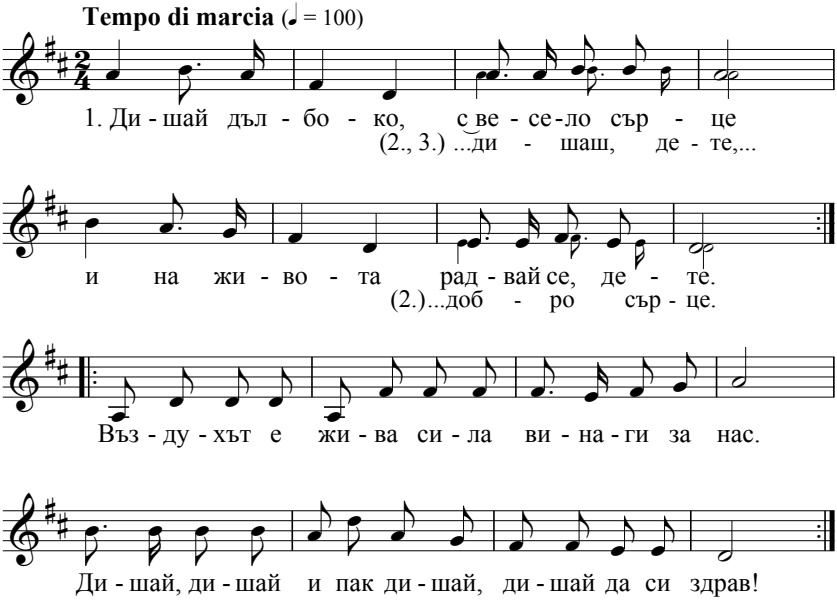

2. Кога дълбоко дишаш, дете,
ще имаш здраво, добро сърце. } 2
Здраво сърце,
добро кръвообращение,
силен стомах, здраво тяло
ще имаш, дете. } 2

3. Кога дълбоко дишаш, дете,
тялото ти изправено да е. } 2
Права стойка, бодра крачка,
с поглед все напред.
Дишай, дишай и пак дишай,
дишай ти навред. } 2

Ангел вопияше

Senza misura

Ан - гел во-пи - я - - - ше

Бла-го-дат - ней: Чис - та - я Де - во,

ра - дуй - ся! И па - ки ре - ку:

Ра - - дуй-ся! Твой Син вос -

кре - - се три-дне - вен от

гро - - ба и мерт - ви - я воз -

двиг - ну - вий; лю - - ди - е,

ве - се - ли - те - ся! Све -

ти - - - - - ся, све -

-ти - - ся, но - - вий И - е -

ру - - са - ли - - - - ме!

Сла - ва бо Гос - под - ня на те-

бе воз - - си - я: ли-

куй

ни - - не

и ве - се - ли - ся, Си-

о - - - - - - - не! Ти же,

чис - та - я, кра - суй - - ся,

3

Бо - го - ро - - - ди - це,

о во - ста - ни - и рож - дес-

тва Тво - е - го.

Тайната вечеря

Andante (♩ = 60)

1. Зун ме - ри ма - ну, зун ме - ри ма - нун - да - на,
2. Вси - чко е све - тло, вси - чко е о - све - те - но

а - са - ви - та ви - та нан - да. Зун ме - ри
с Мой - та жи - ва Ви - де - ли - на.

ма - ну, Зун ме - ри ма - нун - да - на, а - са -

ви - та нан - да. а - са - ви - та нан - да.

D.C.
con ripetizione

Тебе поем

Andante (♩ = 80)

Те - бе по - ем, Те - бе бла - го - да - рим.

Те - бе бла - го - сло - вим, Бо - же наш. И

мо - лим Ти ся, и мо - лим Ти ся, и

мо - лим Ти ся, о, Бо - же наш. И о, Бо - же наш.

Песен на гласните букви

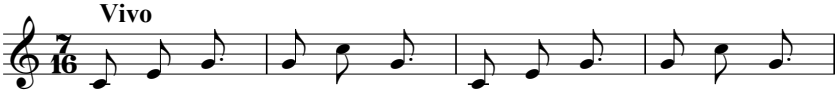

1. а - а - а а - а - а а - а - а а - а - а
2. о - о - о о - о - о о - о - о о - о - о
3. у - у - у у - у - у у - у - у у - у - у
4. а - о - у а - о - у а - о - у а - о - у
5. а - а - а а - а - а а - а - а а - а - а
6. е - е - е е - е - е е - е - е е - е - е
7. и - и - и и - и - и и - и - и и - и - и
8. а - е - и а - е - и а - е - и а - е - и

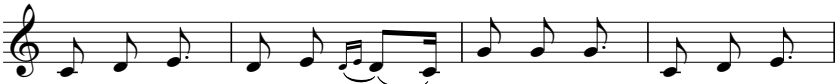

а - а - а а - а - а а - а - а а - а - а
о - о - о о - о - о о - о - о о - о - о
у - у - у у - у - у у - у - у у - у - у
а - о - у а - о - у а - о - у а - о - у
а - а - а а - а - а а - а - а а - а - а
е - е - е е - е - е е - е - е е - е - е
и - и - и и - и - и и - и - и и - и - и
а - е - и а - е - и а - е - и а - е - и

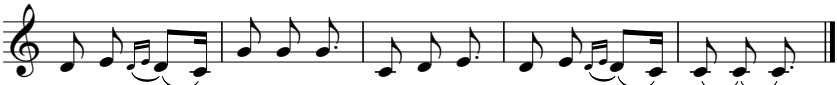

а - а - а а - а - а а - а - а а - а - а а
о - о - о о - о - о о - о - о о - о - о о
у - у - у у - у - у у - у - у у - у - у у
а - о - у а - о - у а - о - у а - о - у а
а - а - а а - а - а а - а - а а - а - а а
е - е - е е - е - е е - е - е е - е - е е
и - и - и и - и - и и - и - и и - и - и и
а - е - и а - е - и а - е - и а - е - и а

ПЕСНИ ОТ УЧИТЕЛЯ

Фир-фюр-фен – Благославяй

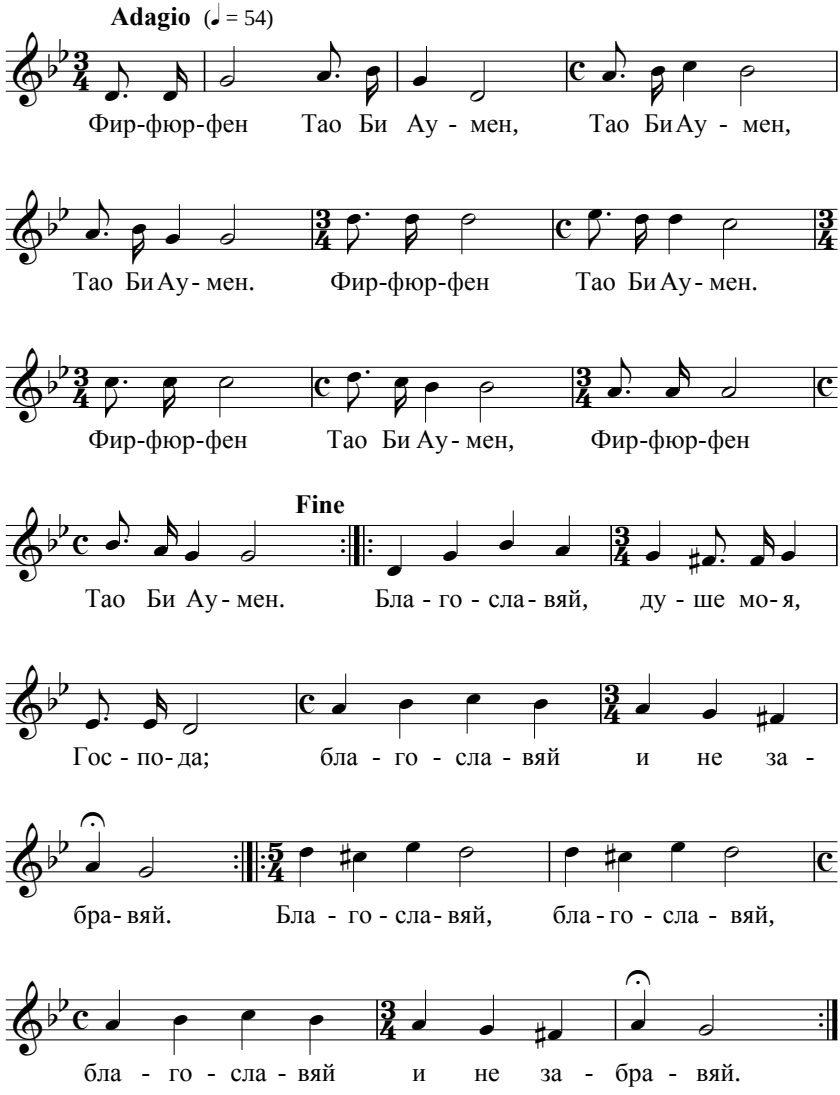

Изгрява Слънцето

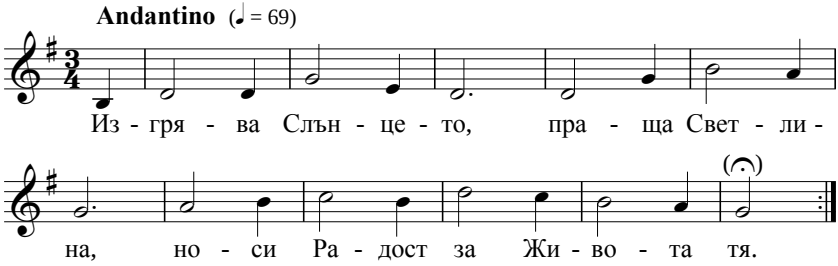

attacca „Сила жива, изворна“

Сила жива, изворна

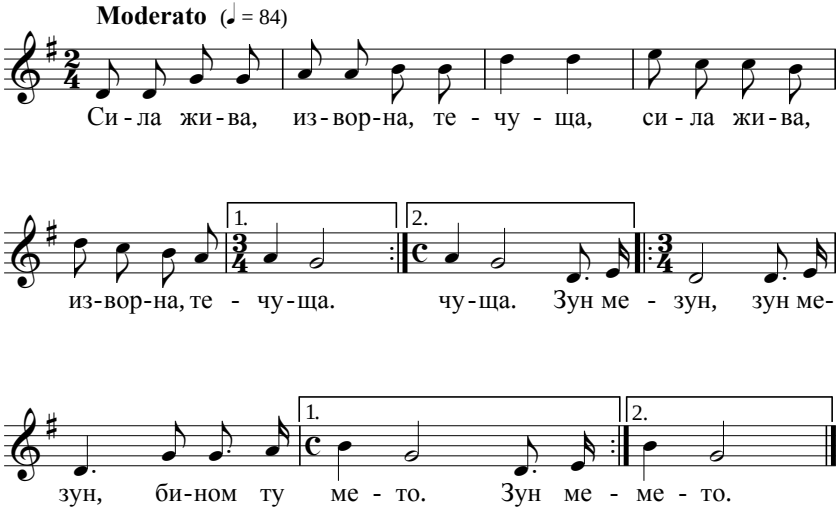

Благост

Andante (𝅗𝅥 = 60/63)

Бла-гост, бла-гост, бла-гост но - си, но - си, но - си

Fine

Свет-ли-на - та, Свет-ли-на - та, Свет-ли-на - та.

Ра-дост но - си за Жи-во-та, Ра-дост но - си за Жи-во-та,

Ра-дост но - си за Жи - во - та, за Жи - во - та тя,

за Жи - во - та тя, за Жи - во - та тя.

Ста-ри вди-га, мла-ди вди-га, ста-ри вди-га, мла-ди вди-га

от лег-ло-то тя, от лег-ло-то тя, от лег-ло-то тя.

Бол-ни мил-ва, здра-ви рад-ва, бол-ни мил-ва, здра-ви рад-ва,

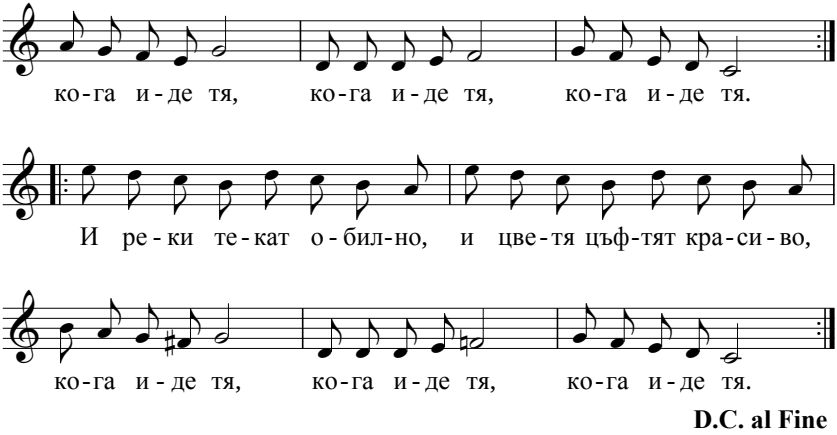

D.C. al Fine

Сладко медено

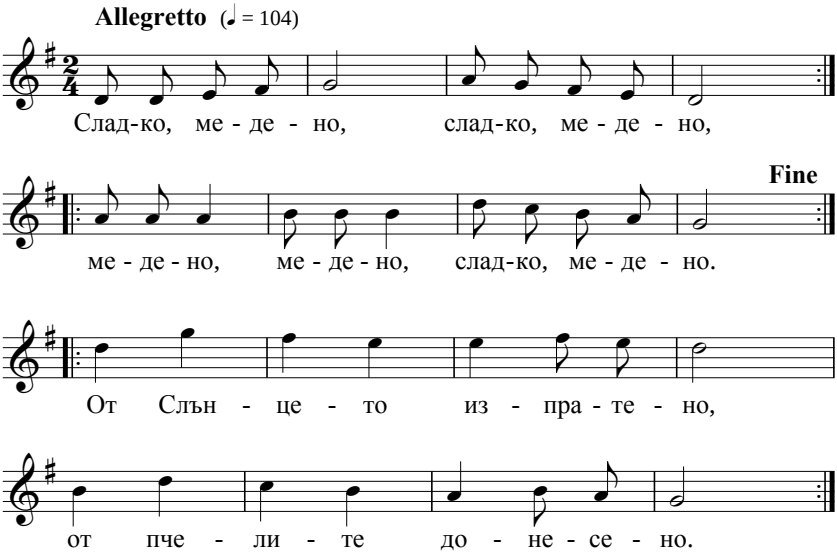

D.C. al Fine
con ripetizioni

Блага дума

Moderato (♩ = 88)

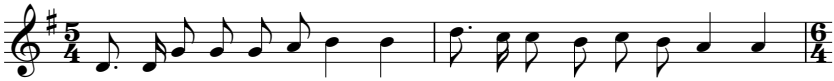

Бла - га ду - ма на у - ста - та – туй е клю - чът на сър - ца - та,

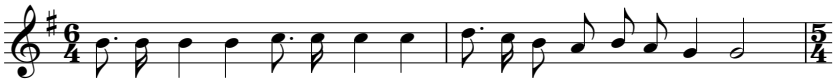

на сър - ца - та, на сър - ца - та, туй е клю - чът на сър - ца - та.

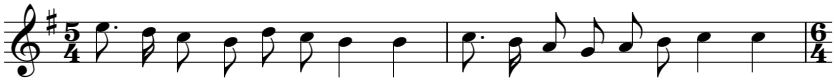

Ми - ли пог - лед на о - чи - те – туй е - зик е на ду - ши - те,

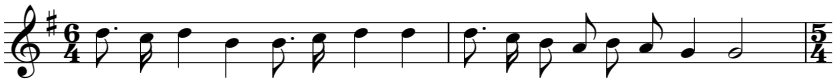

на ду - ши - те, на ду - ши - те, туй е - зик е на ду - ши - те.

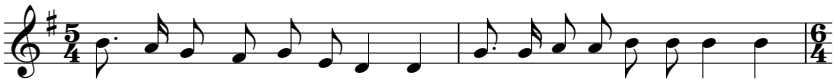

Неж - но чув - ство про - я - ве - но – вся - ко зло е раз - то - пе - но,

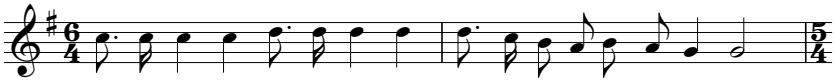

раз - то - пе - но, раз - то - пе - но, вся - ко зло е раз - то - пе - но.

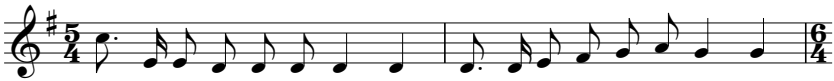

Сил - на во - ля у - вен - ча - ва вся - ко де - ло и про - я - ва,

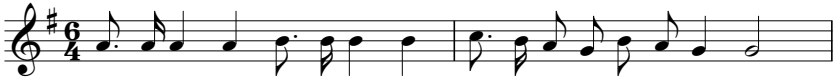

вся-ко де - ло, вся-ко де - ло, вся-ко де-ло и про-я - ва.

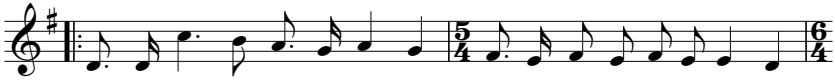

Лю-бов-та със тях съ-граж-да тоз Жи-вот, що тук се раж-да,

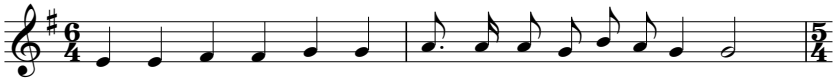

раж-да, раж-да, раж-да, тоз Жи-вот, що тук се раж-да,

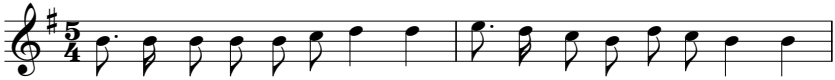

тоз Жи-вот, що тук се раж-да, тоз Жи-вот, що тук се раж - да,

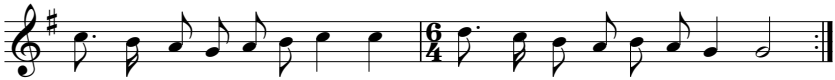

тоз Жи-вот, що тук се раж-да, тоз Жи-вот, що тук се раж-да.

Аум

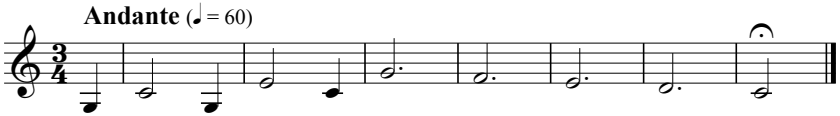

А - ум, А - ум, А - ум, Ом, Ом, Ау - мен.

2 D. C.

(песента се изпълнява 3 пъти)

Венир Бенир

Andante (♩ = 58)

Ве - нир Бе - нир, Би - хар Бе - нум. Ил би - ют, Ил бе-

зут Ом би - ют. Ил бе - зут Ом би - ют. Зун ме-

зун, зун ме - зун, Би - ном ту ме - то. Зун ме - то.

D. C.
con ripetizione

Сила жива

Allegretto (♪ = 176)

Си - ла жи - ва, Си - ла жи - ва, ка - жи ми,

ка - жи ми де во - да из - ви - ра, де во - да из - ви - ра.

Из - ви - ра, из - ви - ра, де во - да из - ви - ра.

Ка - жи ми, ка - жи ми, ка - жи ми слад - ки ду - ми две.

Твой - те ду - ми две, слад - ки ду - ми две. две.

(по желание – цялата песен два пъти)
attacca „Скръбта си ти кажи“

Скръбта си ти кажи

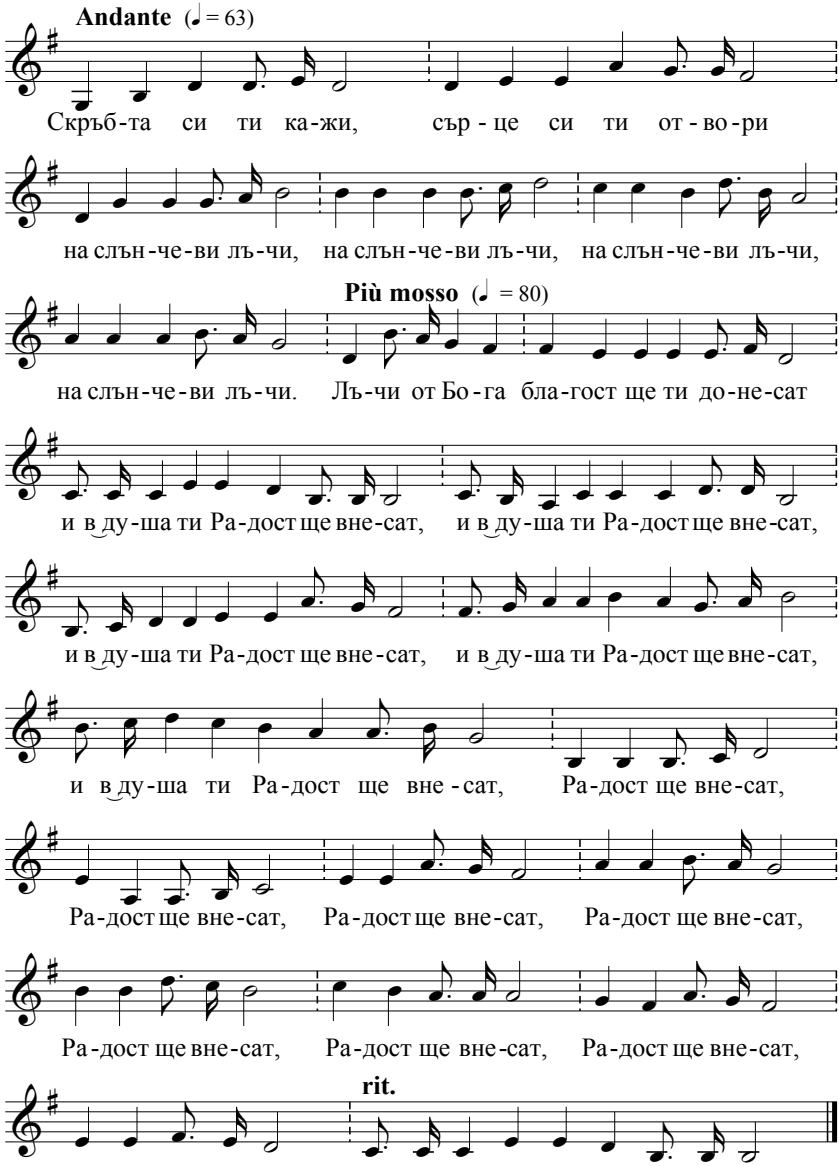

D.C. al Fine *„Сила жива“* **con ripetizioni** *(един път)*

Грее, грее

Andantino (♩ = 69)

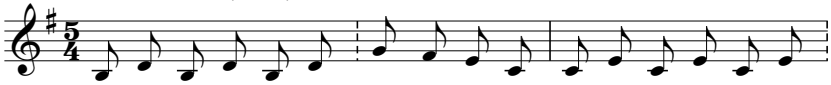

Гре-е, гре-е, гре-е Свет-ли-на-та, гре-е, гре-е, гре-е

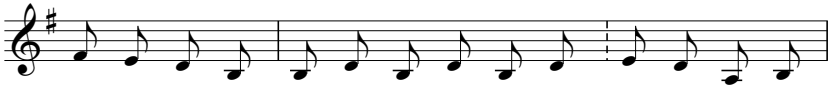

Свет-ли-на-та, гре-е, гре-е, гре-е Свет-ли-на-та,

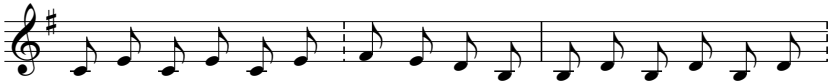

гре-е, гре-е, гре-е Свет-ли-на-та, гре-е, гре-е, гре-е

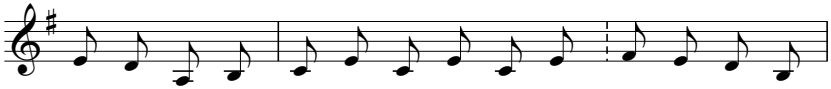

Свет-ли-на-та, гре-е, гре-е, гре-е Свет-ли-на-та,

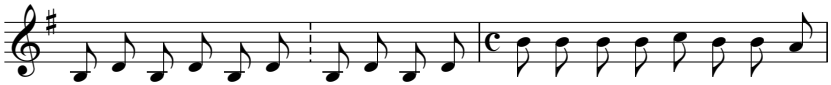

гре-е, гре-е, гре-е, гре-е, гре-е. На тре-ви-те, на во-ди-те,

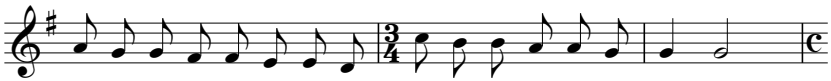

на цве-тя-та, на де-ца-та Ра-дост но-си за сър-ца-та.

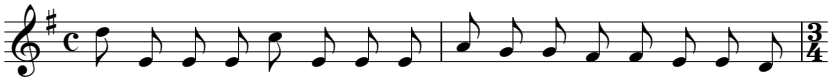

На тре-ви-те, на во-ди-те, на цве-тя-та, на де-ца-та

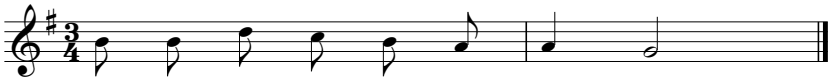

Ра-дост но-си за сър-ца-та.

(D.C.)

Духът Божи

Andante (𝅗𝅥 = 65)

Ду - хът Бо - жи, Ду - хът веч - ни,

Ду - хът Свя - ти, Ду - хът бла - ги,

Кой пъл - ни сър - ца ни със Лю - бов,

Кой пъл - ни сър - ца ни със Лю - бов.

1. Кой пъл - ни, Кой пъл - ни, Кой пъл - ни,
2. Със Лю - бов, със Лю - бов, със Лю - бов,

Кой пъл - ни сър - ца ни със Лю - бов,

Кой пъл - ни сър - ца ни със Лю - бов.

Махар Бену Аба

Adagio (𝅗𝅥 = 56)

Ма - хар Бе - ну А - ба, Ве - ют Би-ла-дер А - дер Бе-

ну ше - ла, Бе - ну ше - ла, Бе - ну ше - ла, ше - ла, ше-

Fine

ла, ше - ла, Би-ла-дер А - дер Бе - ну ше - ла.

attacca „В мрак, тъмнота“

В мрак, тъмнота

Andante (𝅗𝅥 = 66)

Във мрак, тъм-но - та е бил жи - во -

- тът наш, но Слън - це-то на Жи - во - та

про - си - я у нас и ний тръг-нах - ме във

1. 2.

пъ - тя чист и свят за нас, и нас.

Свят за нас, свят за нас, свят за нас.

D.C. al Fine *„Махар Бену Аба“*
senza ripetizione

В зорите на Живота

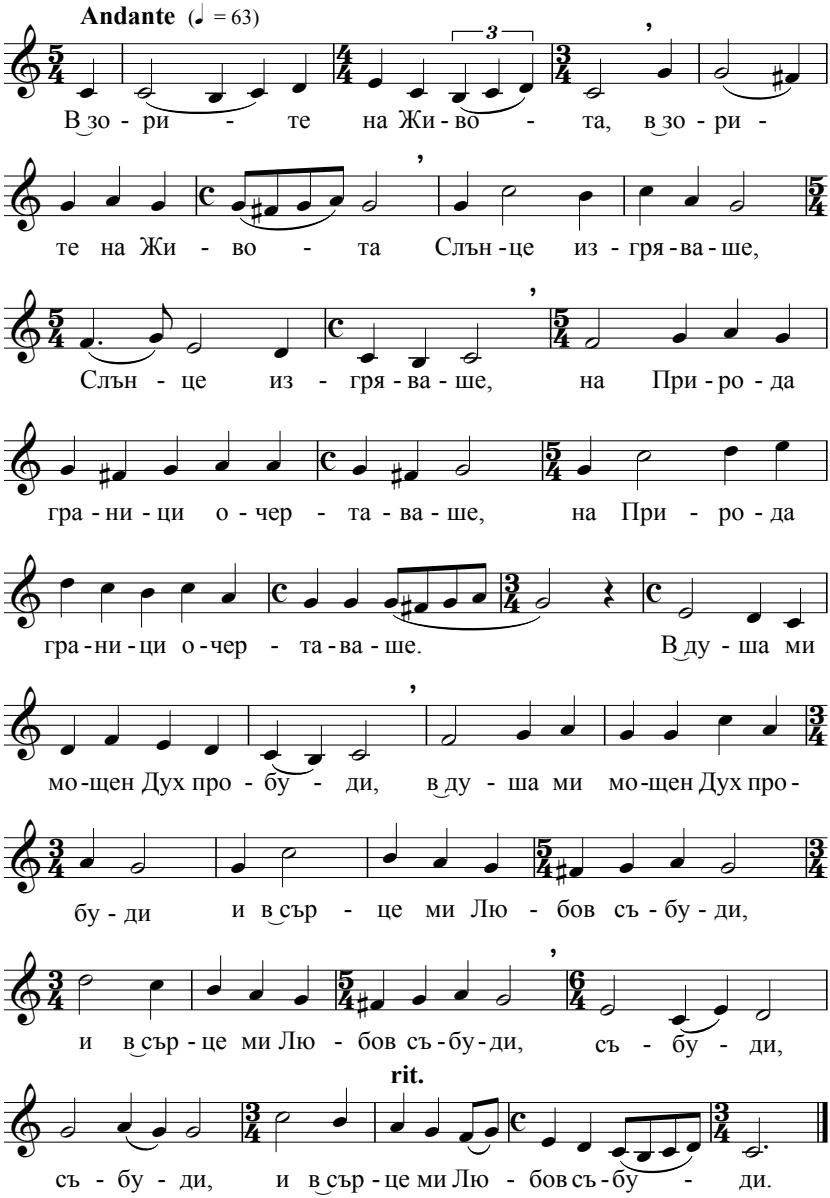

Бог е Любов

Largo (♩ = 46)

Бог е Лю-бов, Бог е Лю-бов, Бог е Лю-бов, Лю -

бов,Лю - бов – веч - на, без-гра-нич - на,

пъл - на със Жи-вот, Жи-вот на бла-ги-я Бо-жи Дух.

Дух на бла-гост-та, Дух на све-тост-та, Дух на пъ-лен Мир и

Più mosso

Ра-дост за вся-ка ду-ша, за вся-ка ду - ша. Ний ще хо-дим в то-я

път на Свет-ли - на-та, на Свет-ли-на-та, на Свет-ли-на-та, в ко-

я - то ца-ру-ва Бо-жи-я - та Лю-бов, Бо-жи-я - та Лю-бов,

1.2. 3.

Бо-жи-я-та Лю-бов, Бо-жи-я-та Лю - бов. Ний ще бов.

Вехади

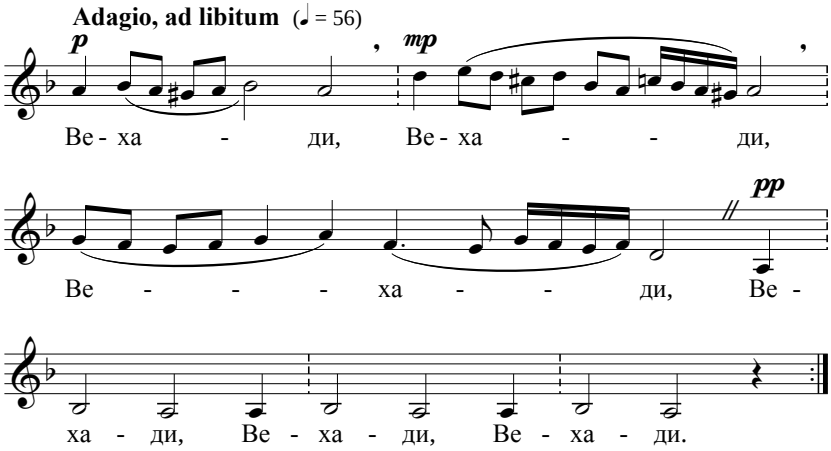

Вечер, сутрин

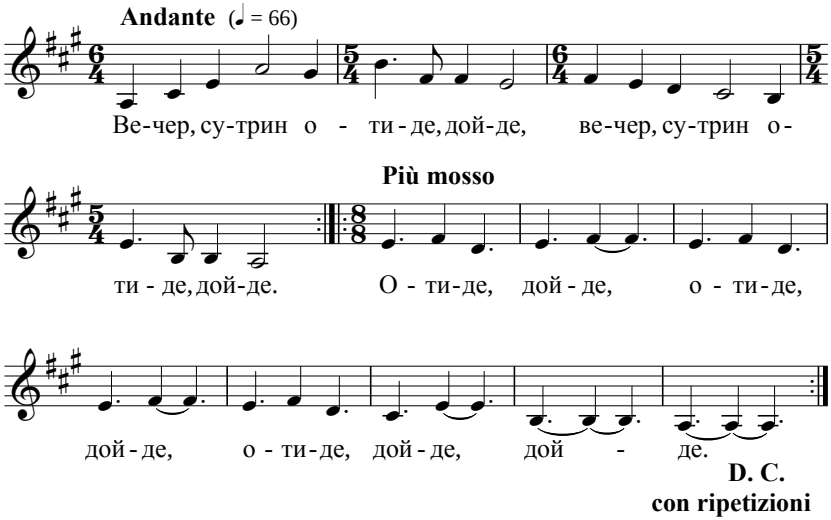

Имаше человек

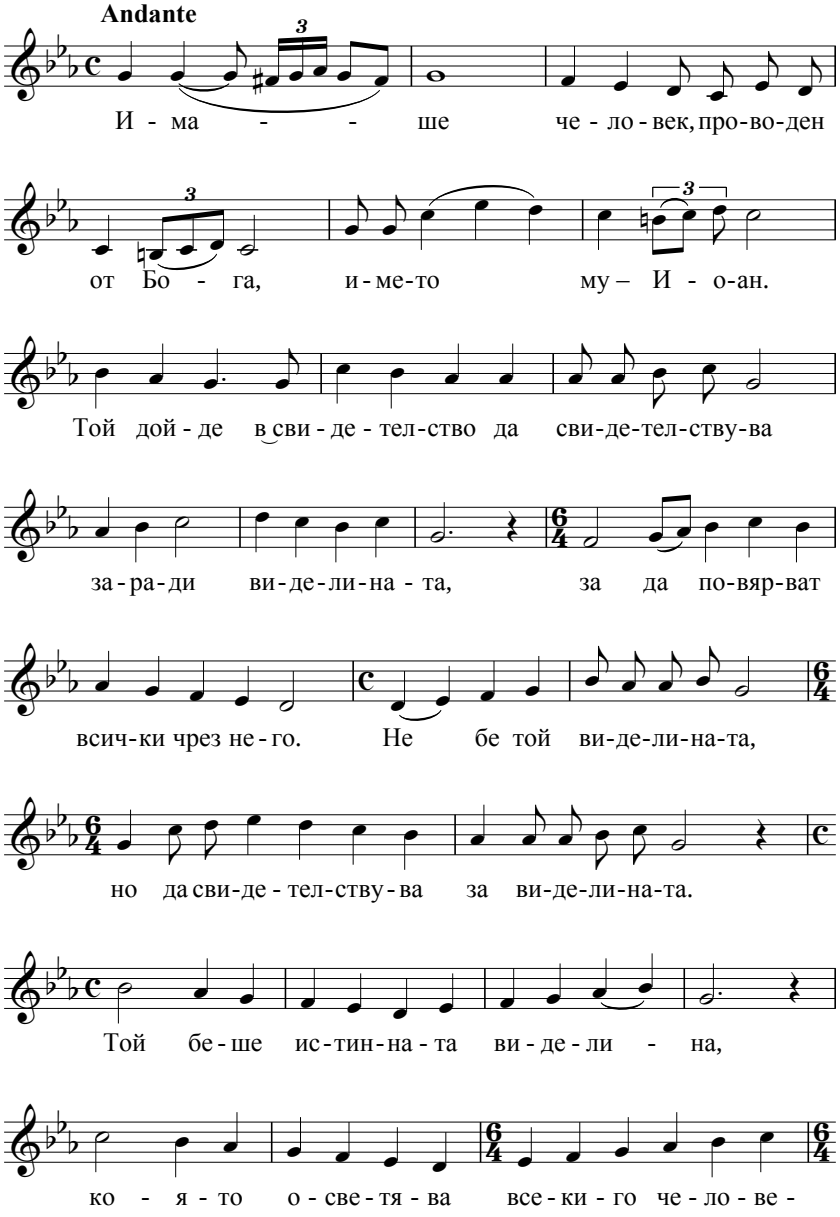

ка, що и - де на све - та. В‿све-та бе и све-

тът чрез Не - го ста на и све - тът Го не по-зна.

В‿сво-и - те си дой-де, но Сво-и-те Му Го не при-

е - ха. А ко - и - то Го при - е - ха, да-де им власт

да бъ-дат ча-да Бо-жии, си-реч, ко - и - то вяр-ват

в‿Не-го-во-то и - ме, ко - и - то не от кръв,

ни - то от по - хот плът-ска, ни - то от по - хот

мъж-ка, но от Бо - га се ро - ди - ха.

Кажи ми ти Истината

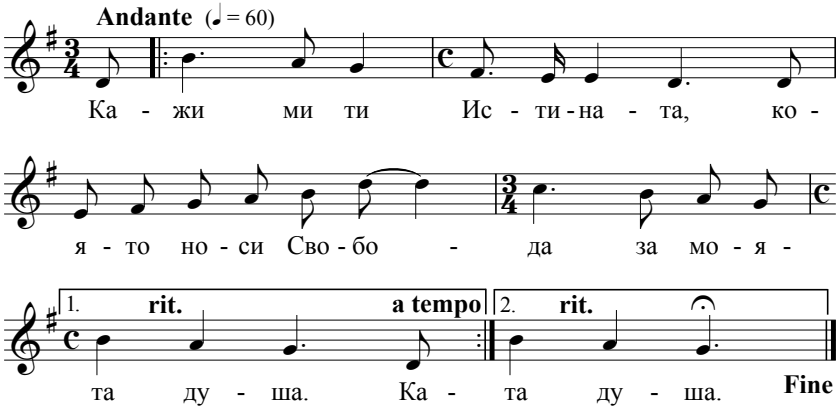

attacca „Благата песен“

Благата песен

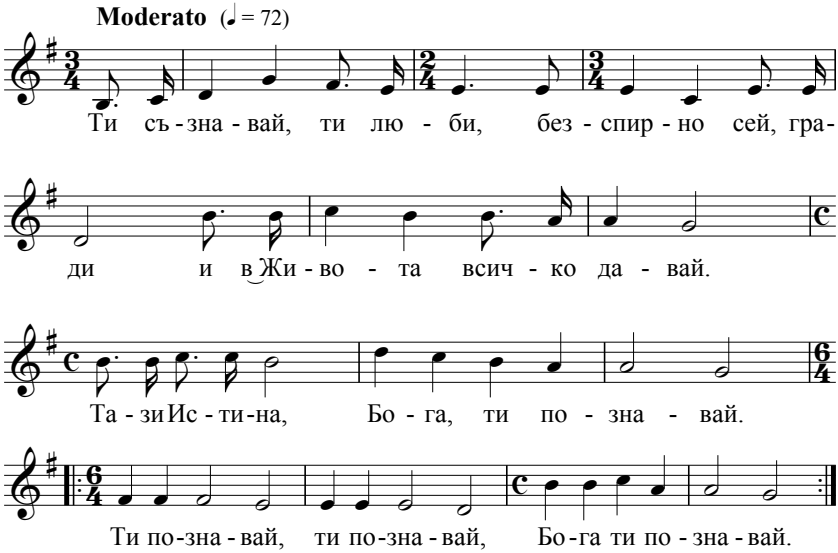

D.C. al Fine *„Кажи ми ти Истината“*
senza ripetizione

Мусала

Andantino (♩ = 69)

Е - дин си ти, мой Му - са - ла, све - ще - но

мя - сто, Бо - жи връх. Мой Му - са-ла, Му-са-ла,

rit.

Му - са - ла, Му - са - ла, мой Му - са-ла.

Poco più mosso (♩ = 76)

През я - сен ден на про-лет - та ви - де - ли

ли сте из - гре - ва от Му - са - ла, Му - са - ла,

rit.

Му - са - ла, Му - са - ла, от Му - са -

Più mosso (𝅗𝅥. = 58)

ла! При пър - ви лъч на Слън - це - то въ - дъх -

на - ли ли сте ле - кий дъх на Му - са - ла,

Moderato (♩ = 80) **rit.**

Му - са - ла, Му - са - ла, Му - са -

1. 2.

ла, на Му - са - ла! При ла!

Ходи, ходи

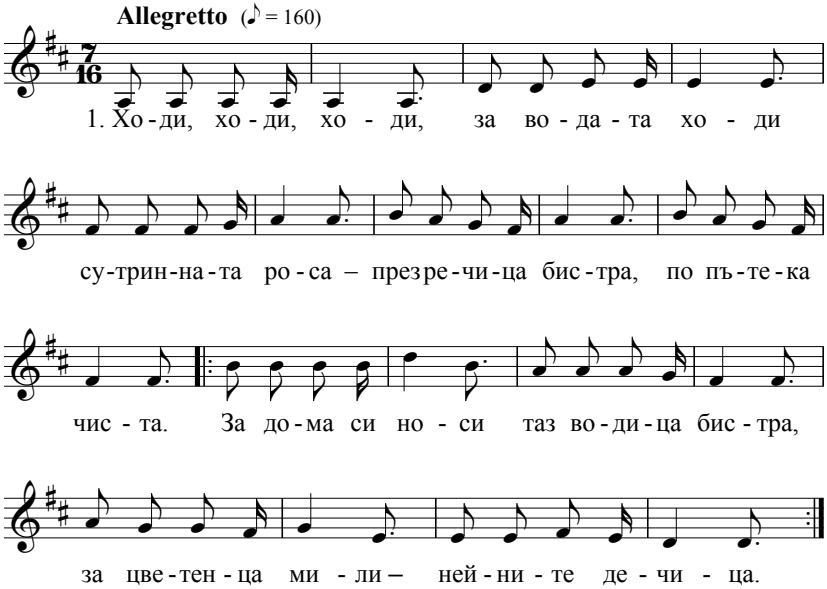

attacca „Тъги, скърби“

1. Ходи, ходи, ходи
за водата ходи
сутринната роса –
през речица бистра
по пътека чиста.
За дома си носи
таз водица бистра,
за цветенца мили,
нейните дечица.

2. Капките дъждовни
също тъй поднасят
изобилна влага –
струя на Живота.
Никнат семенцата,
пъпки се разтварят,
плодове узряват.
Всичко се събужда –
мощна е водата.

Тъги, скърби

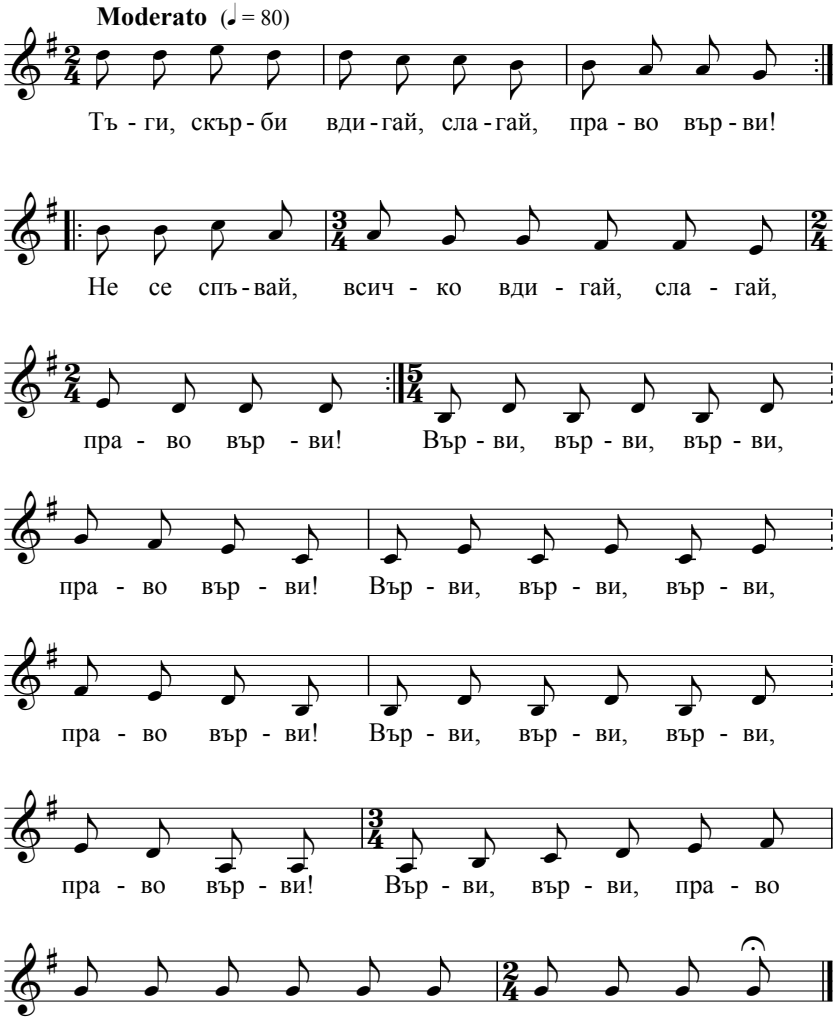

D.C.
con ripetizione
attacca „Светъл ден“

Светъл ден

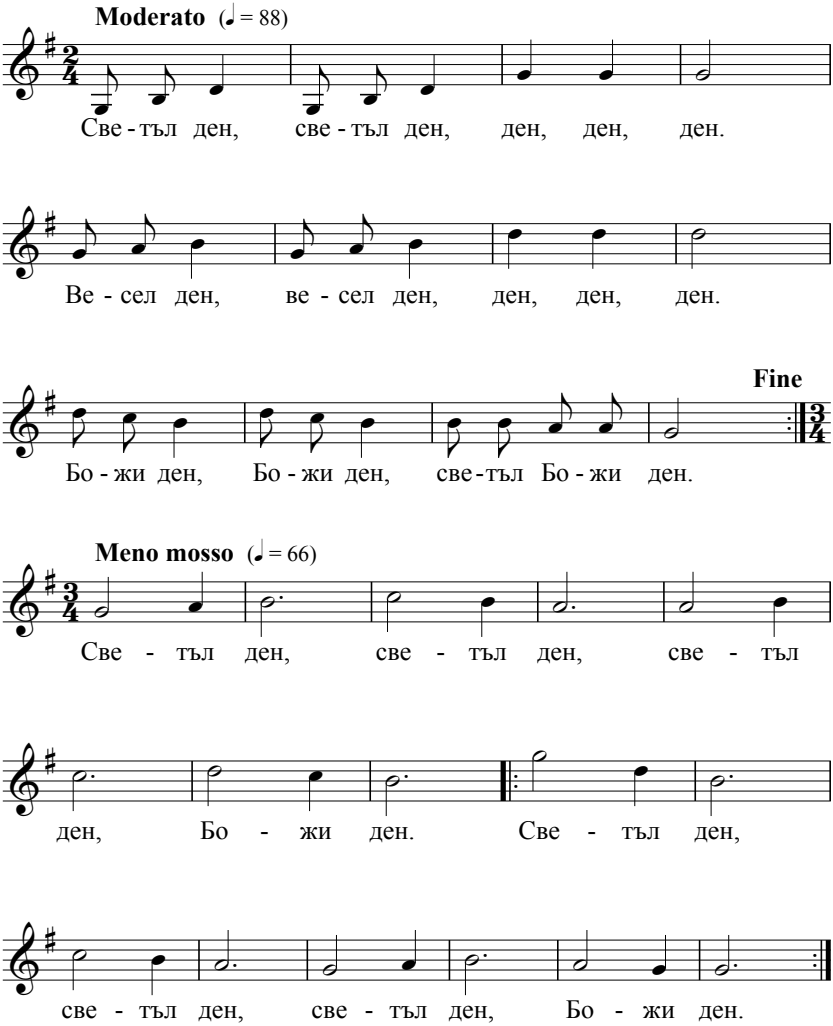
Moderato (♩ = 88)
Све - тъл ден, све - тъл ден, ден, ден, ден.
Ве - сел ден, ве - сел ден, ден, ден, ден.
Fine
Бо - жи ден, Бо - жи ден, све - тъл Бо - жи ден.
Meno mosso (♩ = 66)
Све - тъл ден, све - тъл ден, све - тъл
ден, Бо - жи ден. Све - тъл ден,
све - тъл ден, све - тъл ден, Бо - жи ден.
D.C. al Fine
senza ripetizione

Нева санзу

Rubato (𝅗𝅥 = 56)

Не - - васан-зу, не - васан-зу

би - ю мен - си, ха - ри-ен ха-ди хен - зи.

А - ва Ма-хар вен ха - бер мен - - си,

А - ва Ма-хар вен ха - бер мен - си, А - ва Ма-хар

rit. e morendo

вен ха - бер мен - си, А - ва Ма-хар

вен ха - бер мен - си.

D. C.

Киамет Зену

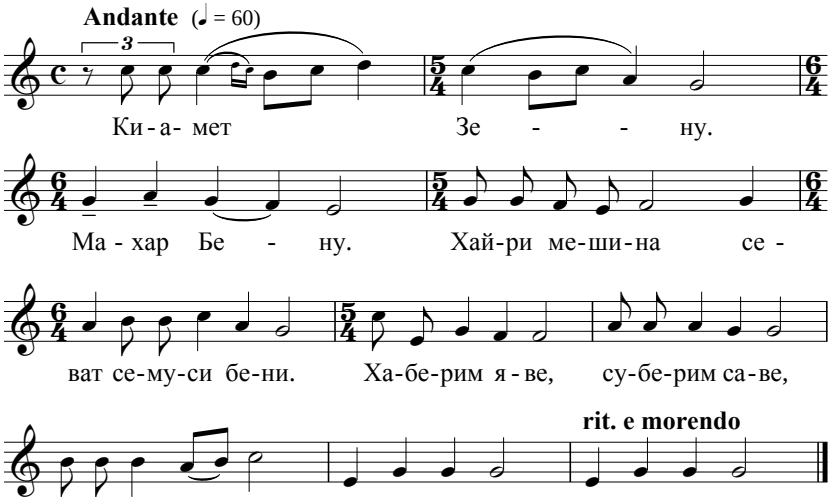

D. C.

Давай, давай

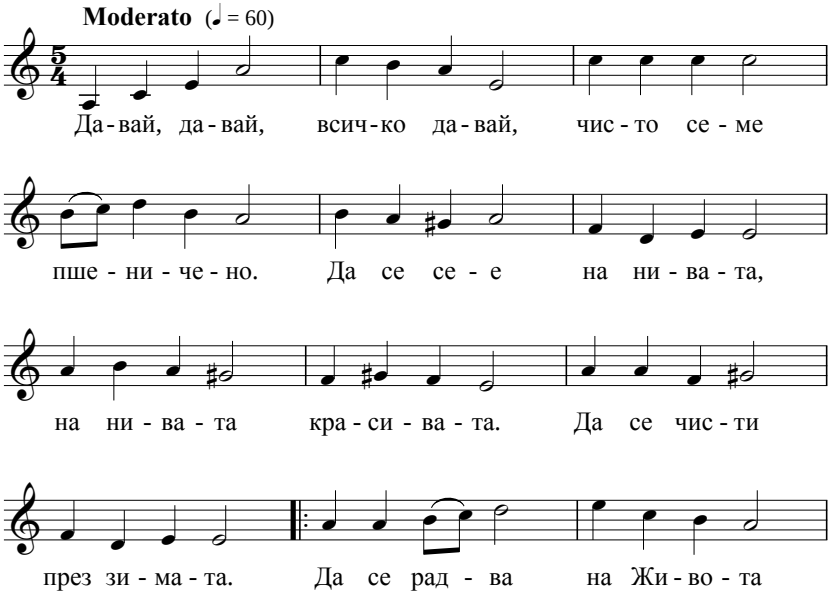

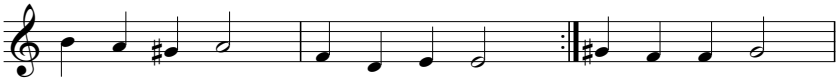

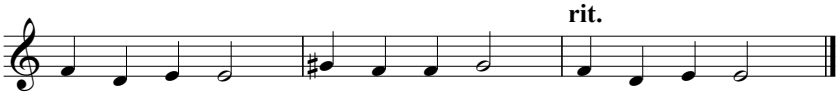

D. C.
con ripetizione

Мисли, право мисли

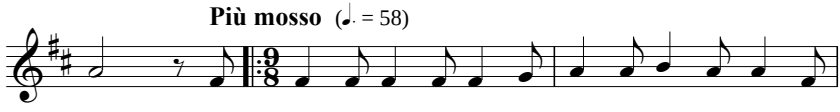

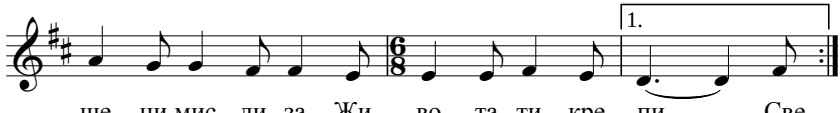

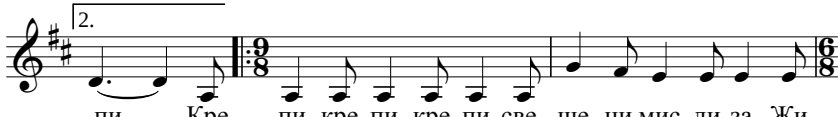

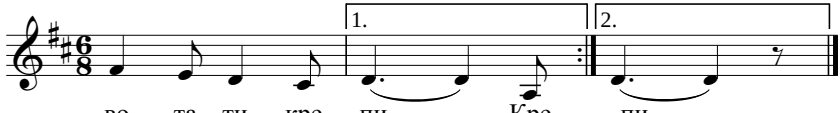

D.C.
con ripetizioni

В начало бе Словото

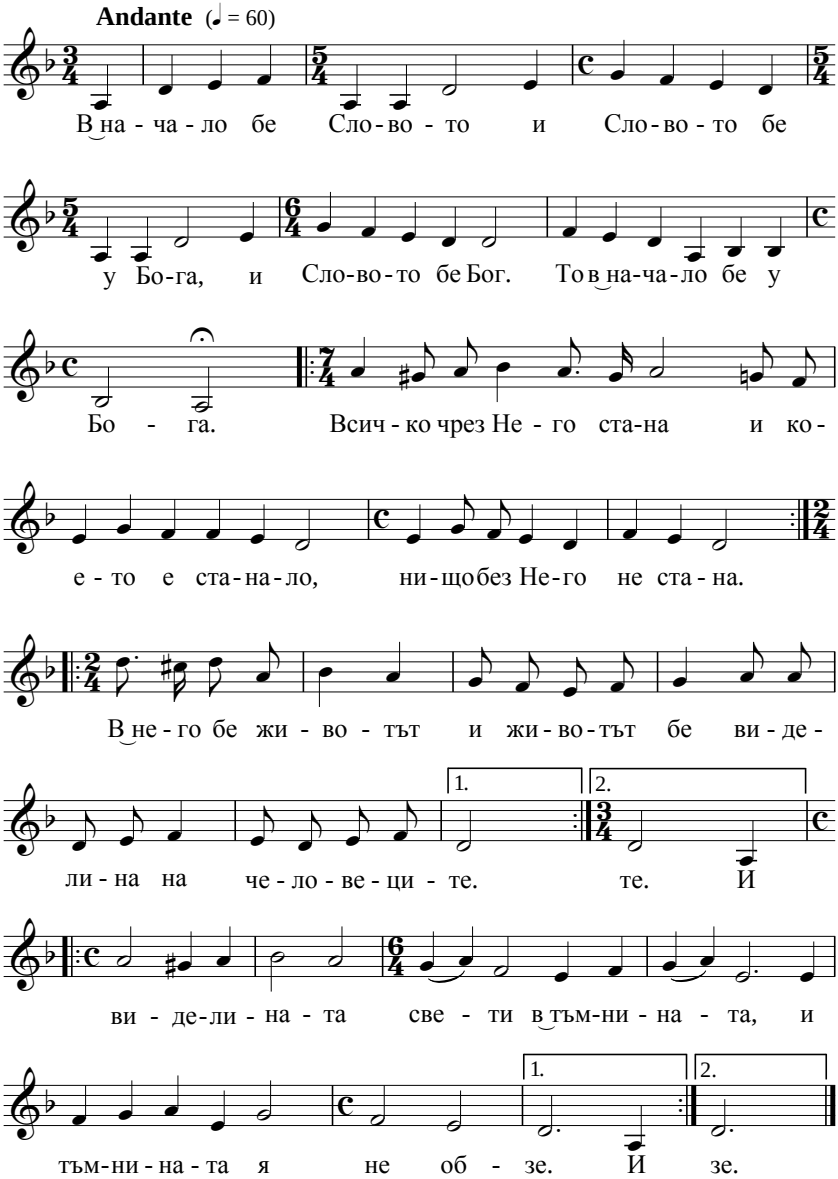

Вдъхновение

Lento (♩ = 50)

Вдъх-но-ве-ни-е, вдъх-но-ве-ни-е, вдъх-но-ве-

ни-е, вдъх-но-ве-ни-е, вдъх-но-ве-ни-е,

ти си бла-го-сло-ве-ни-е.

Добър ден

Moderato (♩ = 88)

До-бър ден е свет-ли-я ден.

Ху-бав и кра-сив е той! Всич-ко о-за-ря-ва,

всич-ко о-жи-вя-ва и в Жи-во-та Бо-жи-е-то

бла-го той раз-да-ва, и в Жи-во-та

Бо-жи-е-то бла-го той раз-да-ва.

D. C.

Весел ти бъди

Andante (♩ = 63)

Ве - сел ти бъ-ди, бо - дър ти ста-ни,

гри-жи-те на жи-во - та са то-вар без-по-ле - зен.

Теб Жи-во - тът ми - ло те зо-ве:

Ве - сел ти бъ-ди, бо - дър ти ста-ни

и всич-ко жи - во ти с Лю - бов пов - диг - ни.

rit.

Ве - сел ти бъ-ди, бо - дър ти ста-ни!

Più mosso (♩ = 88)

Ве-сел бъ-ди, бо-дър ста-ни, във Жи-во-та Ра-дост но-си,

rit.

във Жи-во-та Ра дост но - си, във Жи-во-та ти.

Tempo I

rit.

Ве - сел ти бъ-ди, бо - дър ти ста-ни!

Запали се огънят

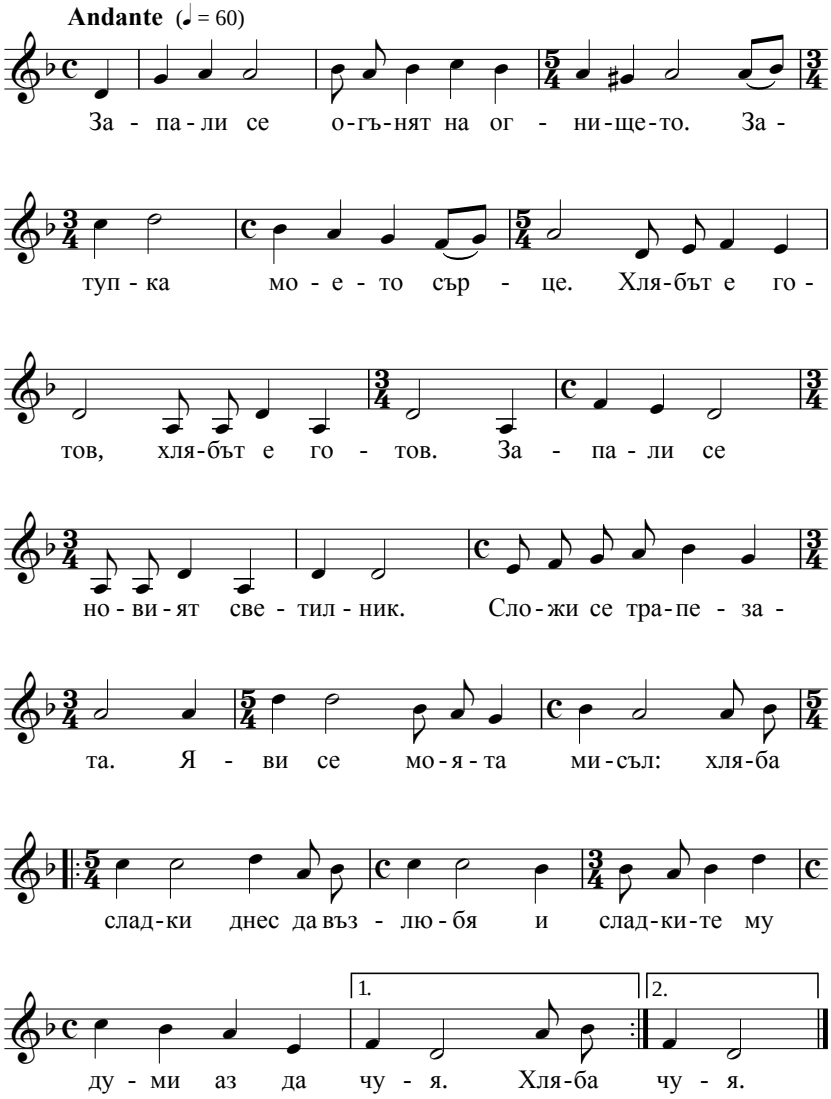

Бершид Ба

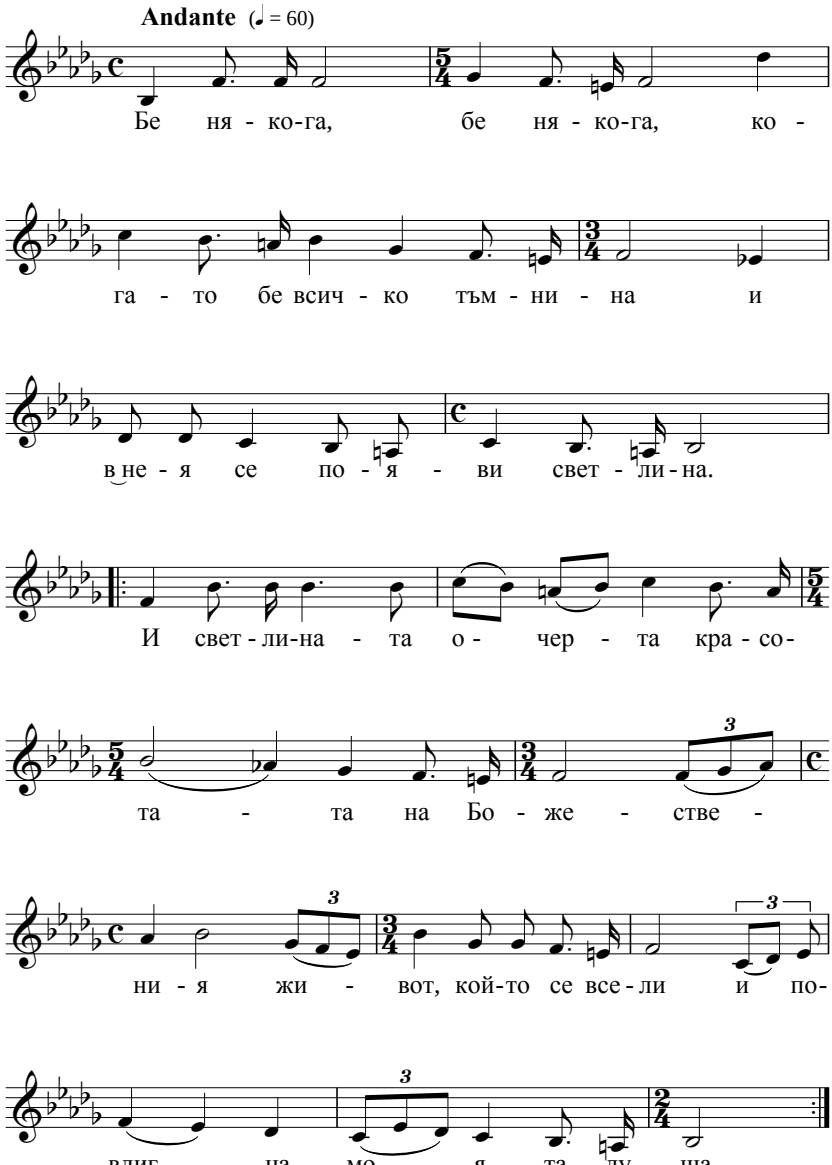
Andante (♩ = 60)
Бе ня - ко-га, бе ня - ко-га, ко -
га - то бе всич - ко тъм - ни - на и
в не - я се по - я - ви свет - ли - на.
И свет - ли-на - та о - чер - та кра - со-
та - та на Бо - же - стве -
ни - я жи - вот, кой-то се все - ли и по-
вдиг - на мо - я - та ду - ша.

Малкият извор

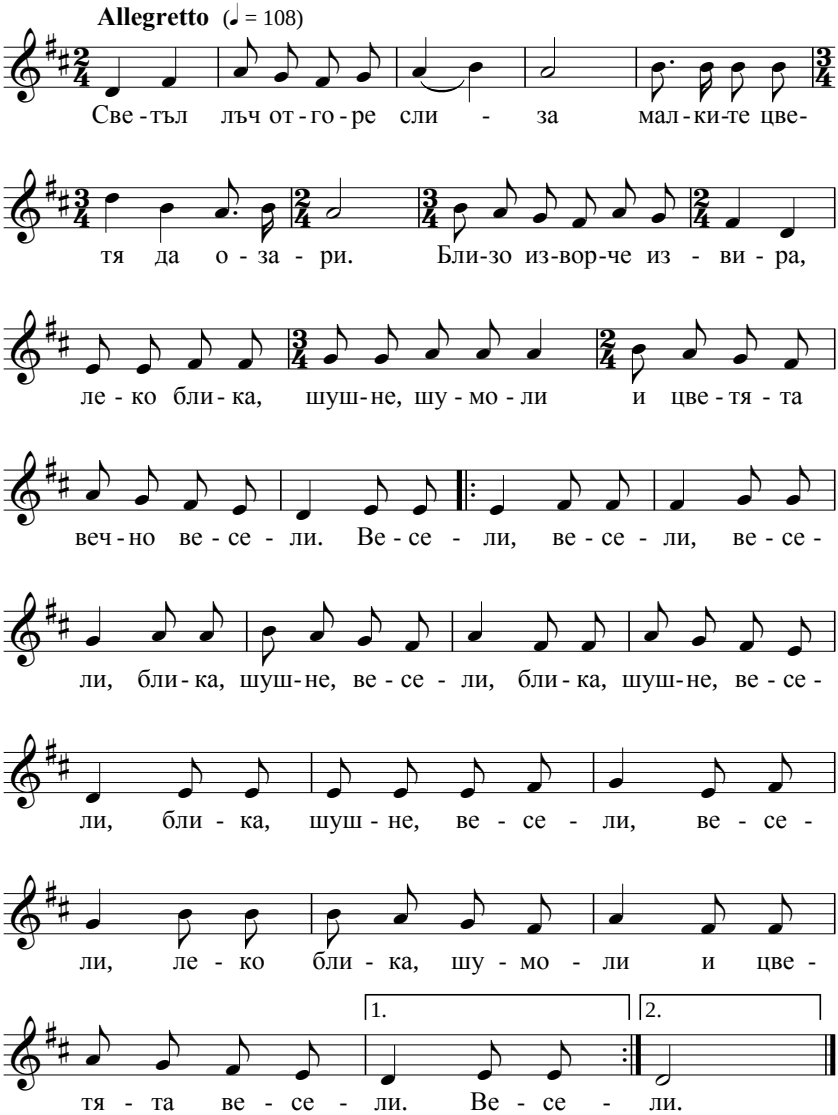

D. C.
con ripetizione

Всичко в Живота е постижимо

Moderato (♩ = 76)

Всич - ко в Жи-во - та е по - сти-жи - мо,

ко - га - то вре-ме - то е до-бро и ний сме ра-

зум - ни. За - що - то До-бро - то е ос - но - ва,

а Ра-зум-ност - та – цел, с ко - и - то Ду - хът

гра - ди бъд - ни - ни, бъд - ни - ни,

ве - ли - ки бъд-ни - ни. За - ни.

Тъги, скърби са богатство

Andantino (♩ = 69)

Тъ - ги, скър - би са бо - гат - ство за Жи - во - та,

в ду-ша скри - ти за бъд - ни До - бри - ни,

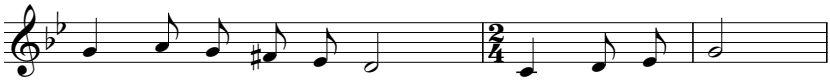

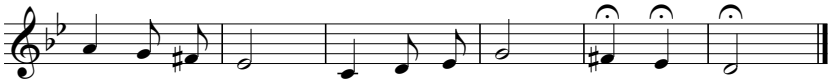

D. C.

Духът ми шепне това

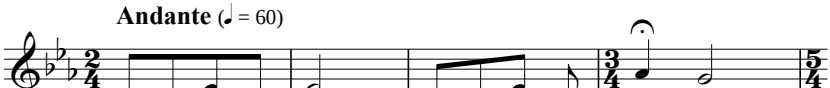

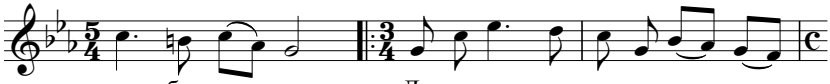

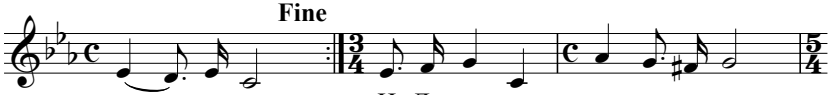

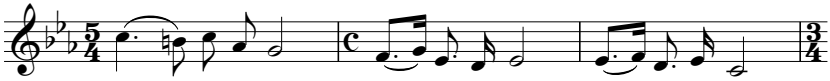

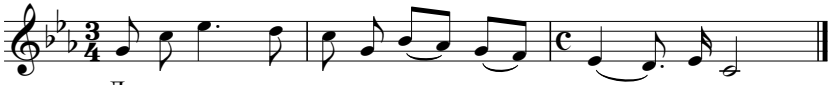

D.C. al Fine
con ripetizione

Сила, Живот, здраве

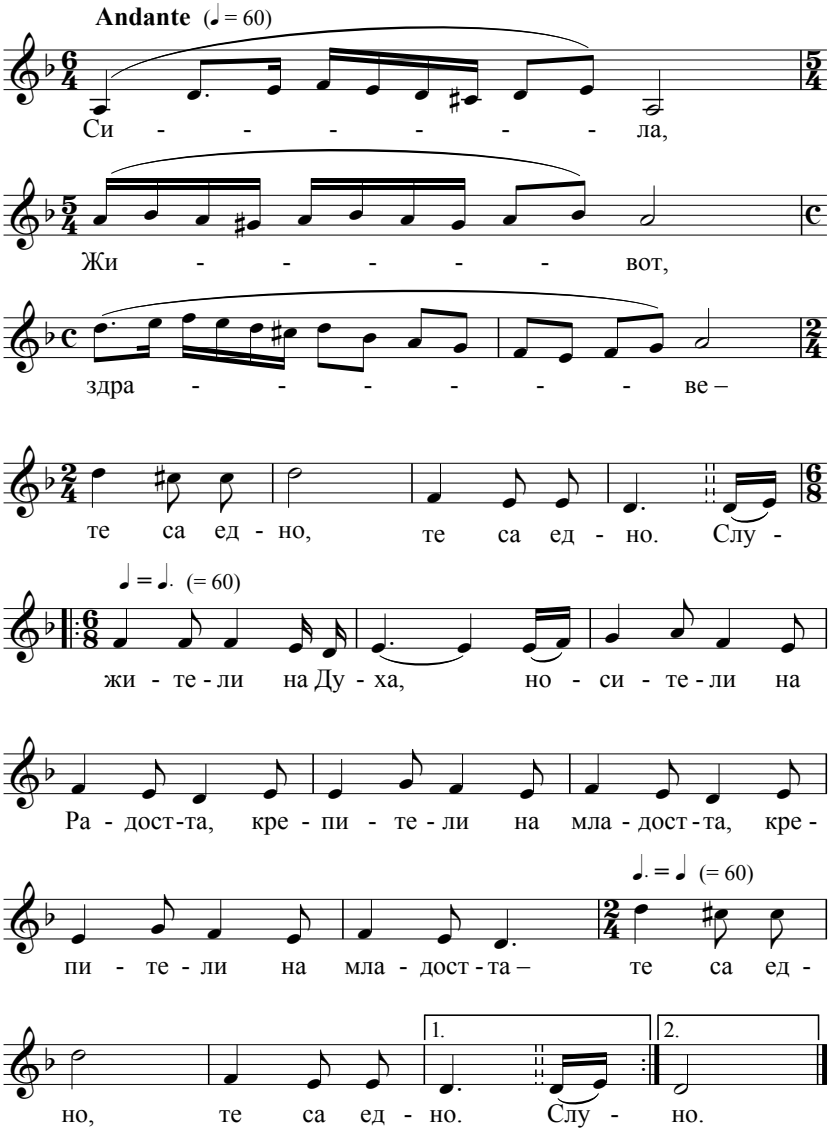

Красив е Животът

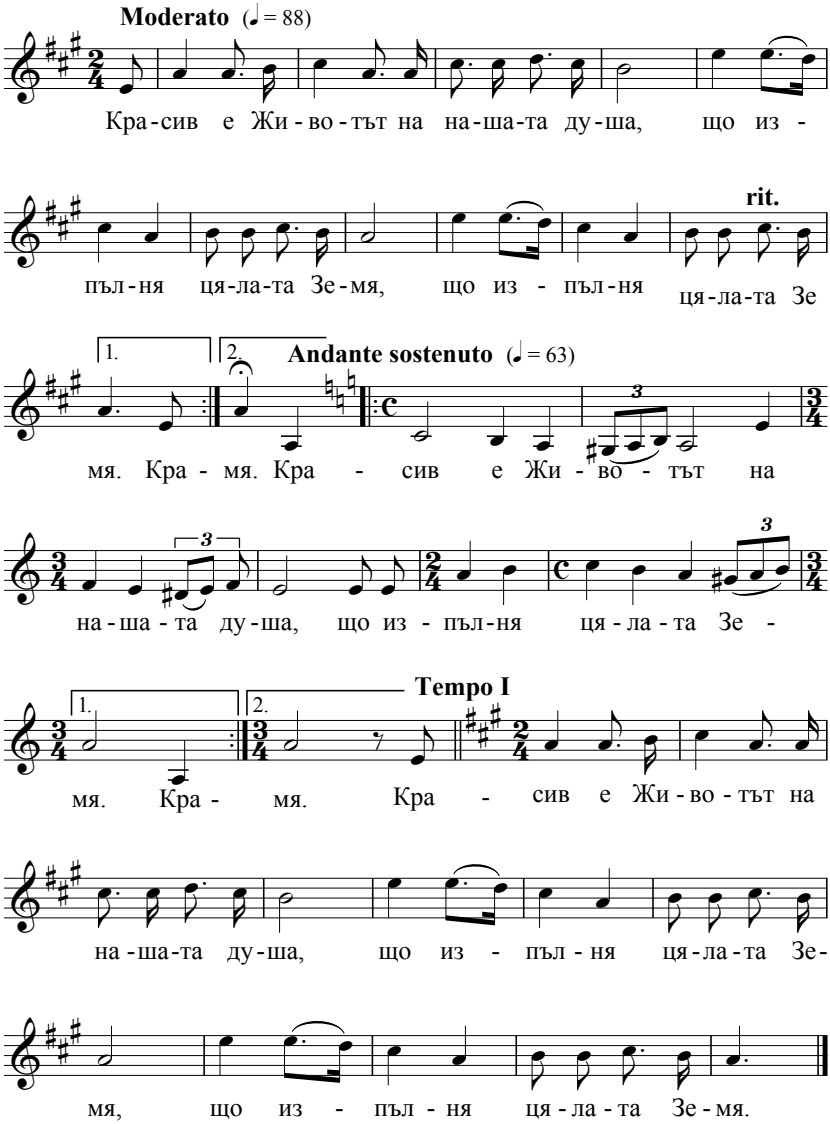

Химн на Великата Душа

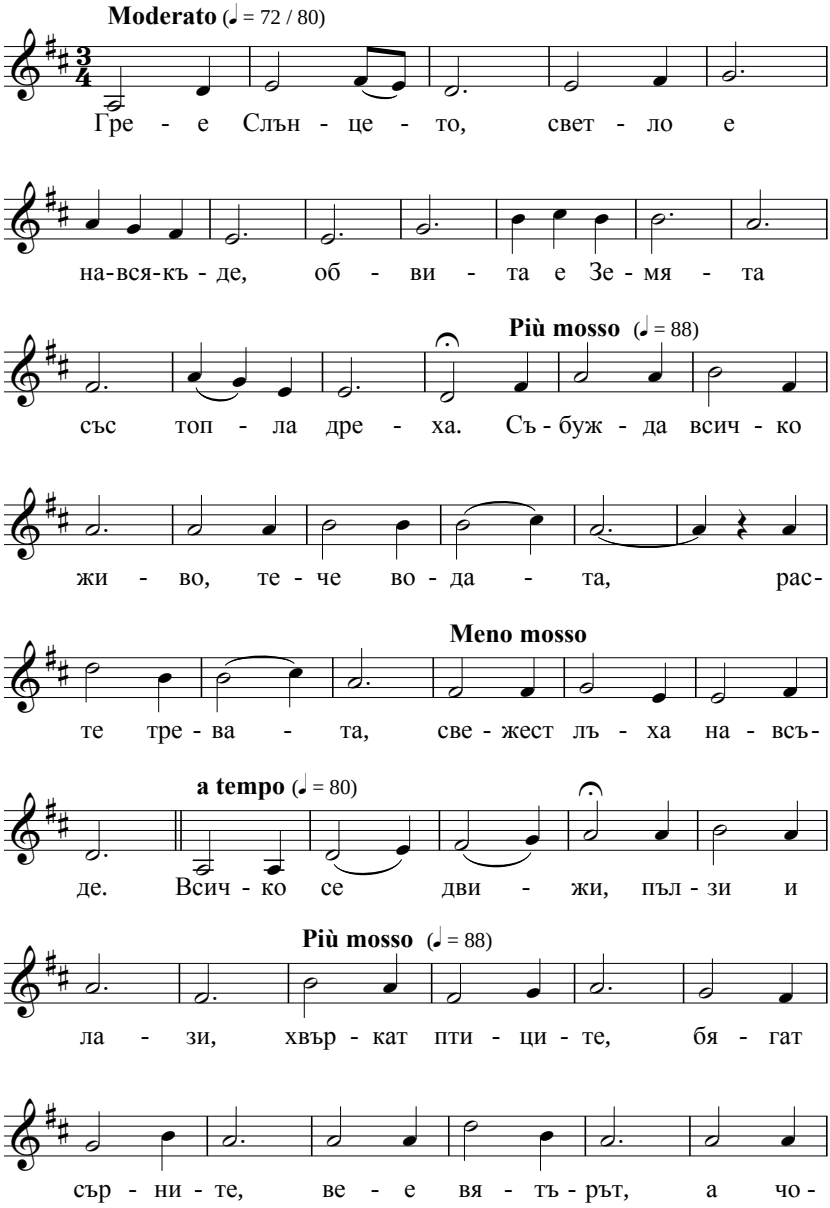

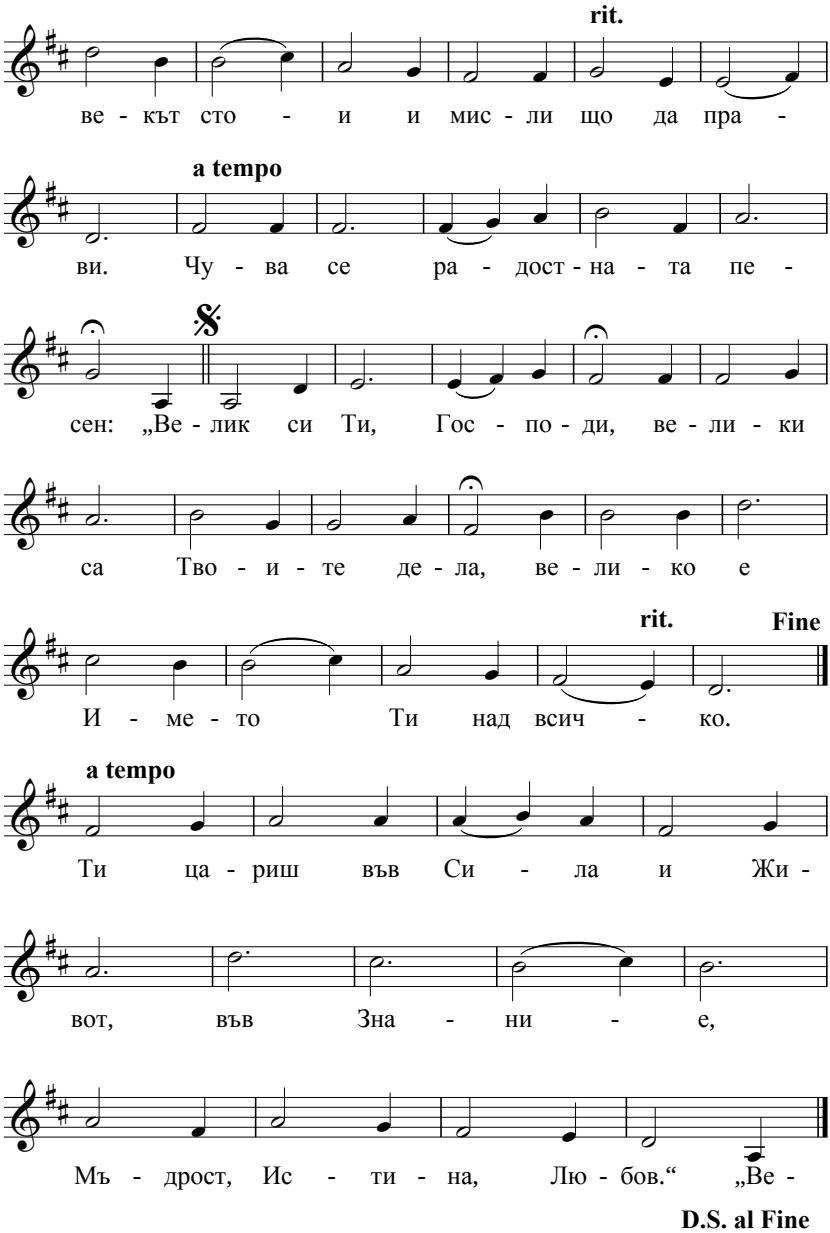
rit.
ве - кът сто - и и мис - ли що да пра -
a tempo
ви. Чу - ва се ра - дост - на - та пе -
сен: „Ве - лик си Ти, Гос - по - ди, ве - ли - ки
са Тво - и - те де - ла, ве - ли - ко е
rit.
Fine
И - ме - то Ти над всич - ко.
a tempo
Ти ца - риш във Си - ла и Жи -
вот, във Зна - ни - е,
Мъ - дрост, Ис - ти - на, Лю - бов.“ „Ве -
D.S. al Fine

Песен на зората

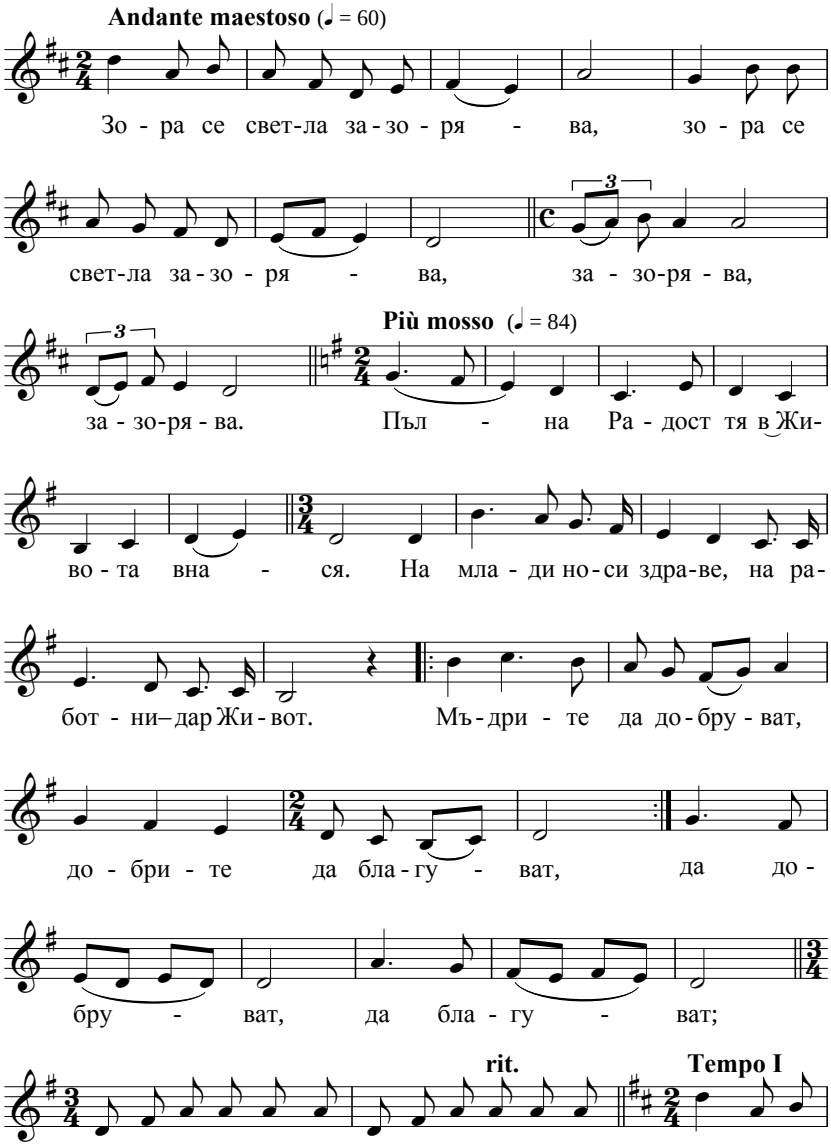

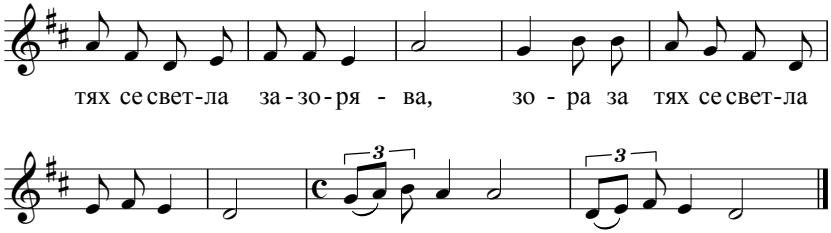

При всичките условия

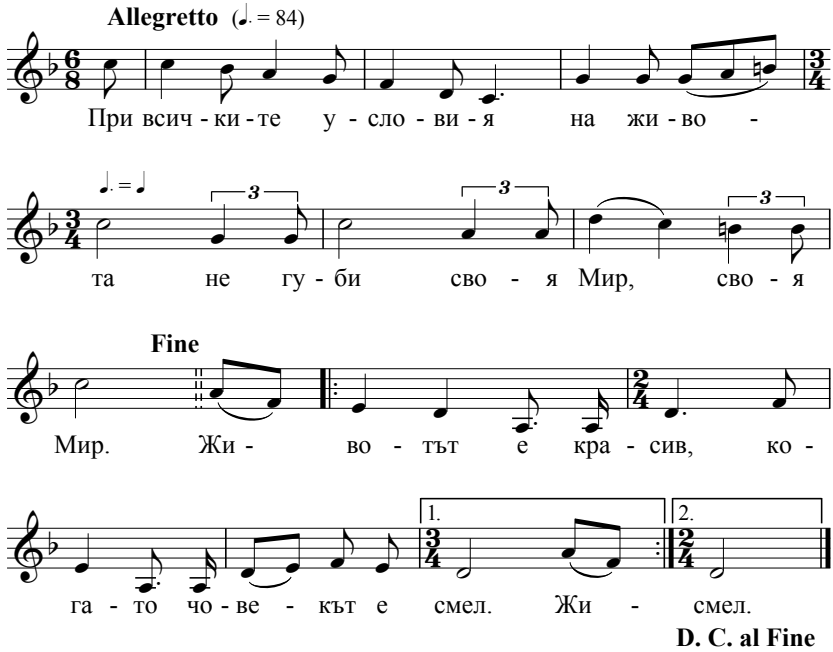

Мога да кажа

Moderato (♩ = 72)

Мо - га да ка - жа, че слън-це-то у-тре ще из-

грей и на зе - мя - та ли - це-то ще о-

грей. То - пли-на то ще вне - се за

всич - ко, що ра - сте. Грей, мощ-но слън -

це, да у - чим ний до - бре! Всич - ко

ра - зум - но ще ста - не и на

Meno mosso (♩ = 63)

ра - бо - та ще се хва - не. Грей, мощ-но

слън - це, да у - чим ний до - бре!

Аз смея да кажа

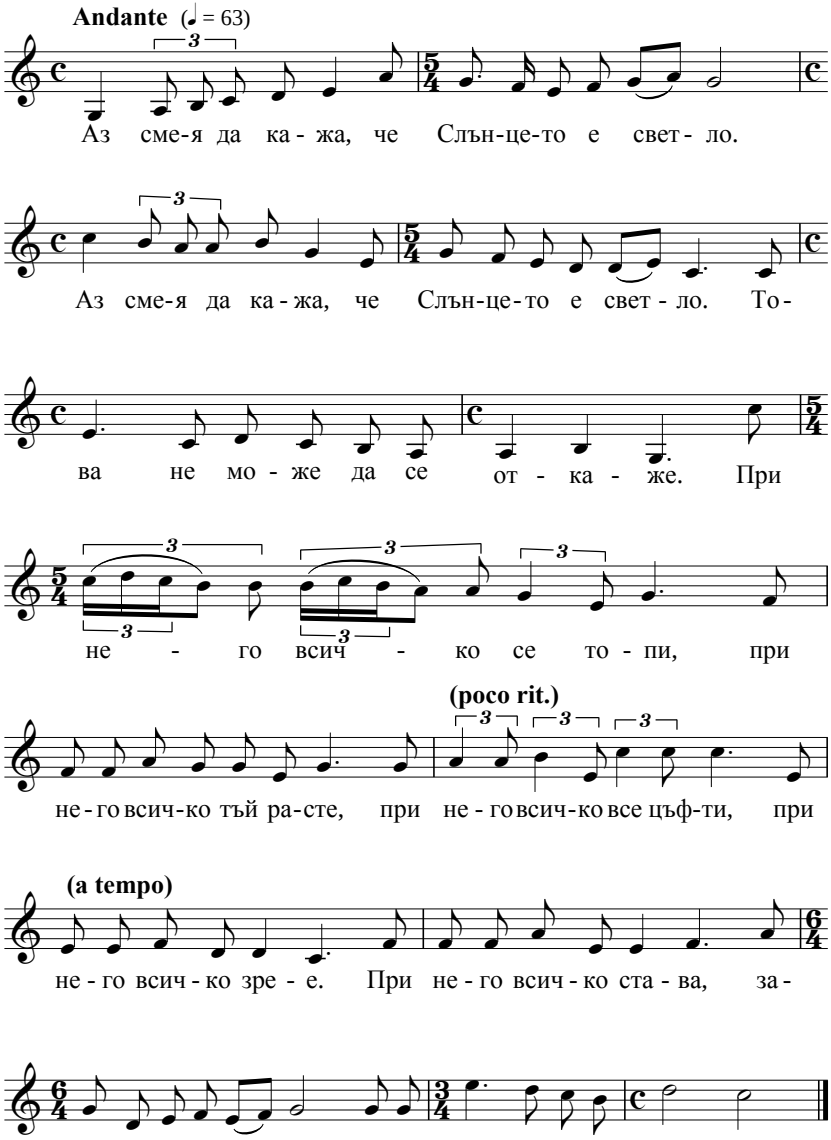

Да имаш вяра

Moderato (♪ = 126)

Да и-маш вя-ра, вя-ра, да и-маш

вя-ра, вя - - - - ра,

да и-маш вя-ра, вя - ра,

да и-маш вя-ра, вя-ра, вя - ра.

D. C.

В пустинята на живота

Andante (♩ = 60)

Във пу-сти - ня - та на жи-во-та,

где на-си-ли-е-то се ши-ри, там стра-да-ни-е и

мъ-ка ца-ри. Вся-кой, с кой-то те дру-жат, мъ-че-

ник, ге-рой, све-ти - я го зо-ват.

Мога да любя

Andante (♩ = 72)

Аз мо - га да лю - бя, до - бър да ста - на; аз мо - га да о - би - чам, си - лен да ста - на. Лю - бов - та и О - бич - та, Лю - бов - та и О - бич - та ще ме на - у - чат на Бо - га слу - га да ста - на. Лю - бов - на.

1. 2.

D. C.
con ripetizione

Сила, здраве е богатство

Moderato (♩ = 92)

Си - ла, здра-ве е бо - гат - ство, Си - ла, здра-ве е бо -

гат-ство, Си - ла, здра-ве е бо - гат-ство, е бо-гат-ство,

1. **Fine**

е бо-гат - ство, Си - ла, здра-ве е бо - гат - ство.

2. **Andante** (♩ = 60)

гат - ство за жи - во - та на ду - ша -

та, за жи - во - та на ду - ша - - та.

D.C. al Fine
senza ripetizione

Зов на планината

Moderato (♩ = 88)

1. И ска - чам аз ка - то пти- чка от клон на

клон, да се чу - ди вся-кой, кат ме ви - ди.

2. Запявам аз песен чудна за Слънцето,
бистри изворчета зашумяват.

3. И виждам аз – връх изправен пред мен стои.
Той зове ме кротко там нагоре.

Цветята цъфтяха

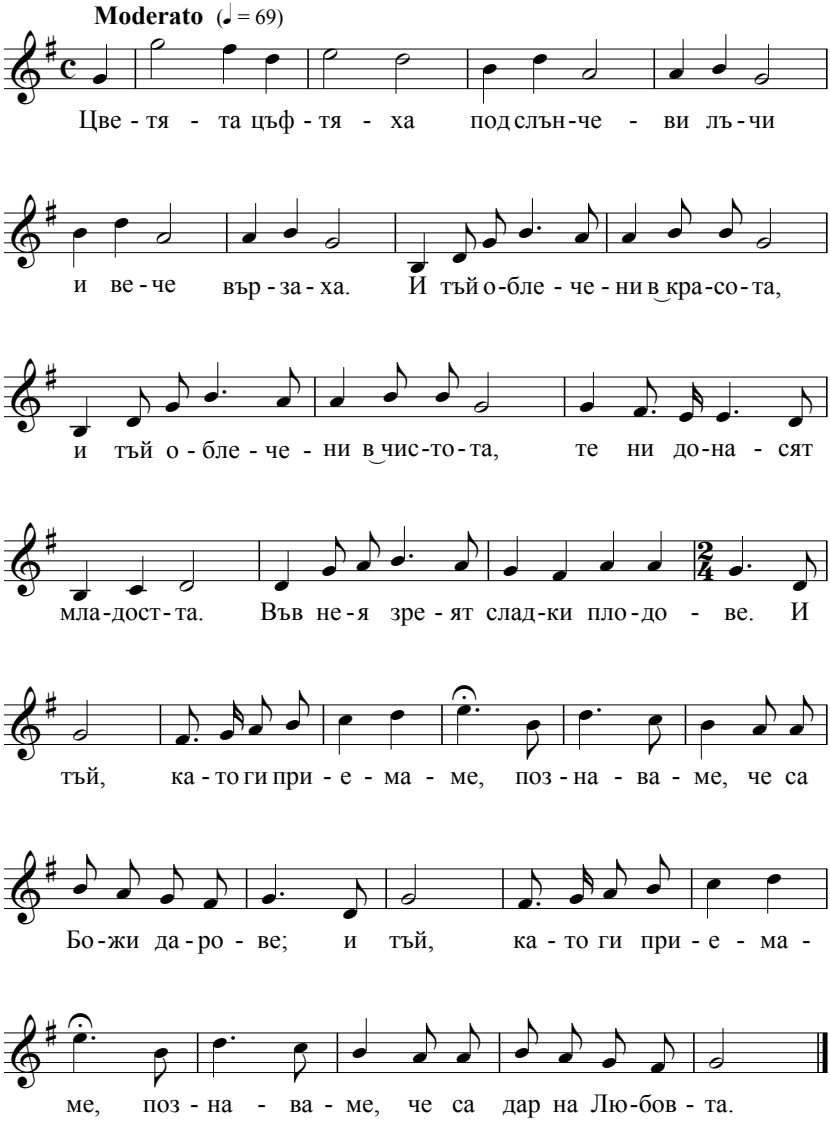

Той иде!

Allegretto (♩. = 54)

И - де, и - де, и - де, сам Той и - де,

и - де, и - де, сам Той и - де, и - де,

и - де, сам Той и - де да по - ма - га Той,

rit. **Fine**

да по - ма - га Той, да по - ма - га Той.

Мощ - ни-ят, сил - ни-ят, да по - ма - га Той,

мощ - ни-ят, сил - ни-ят, да по - ма - га

Той, да по - ма - га Той,

Andante (♩ = 60)

да по - ма - га Той. Ний ще

ра - бо-тим със любов, ще ра - бо-тим със Лю-бов,

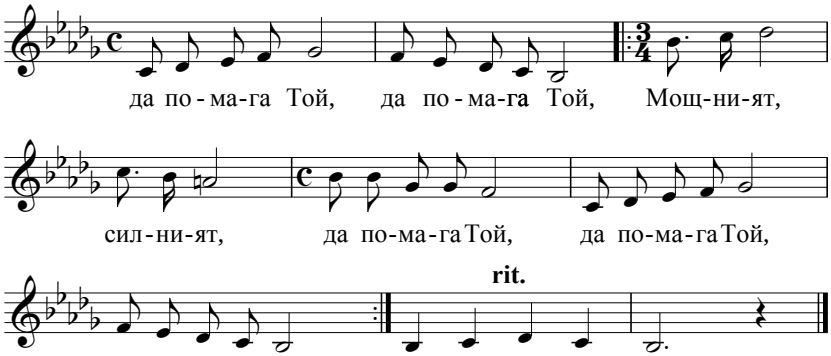

D.C. al Fine

Песен на светлия път

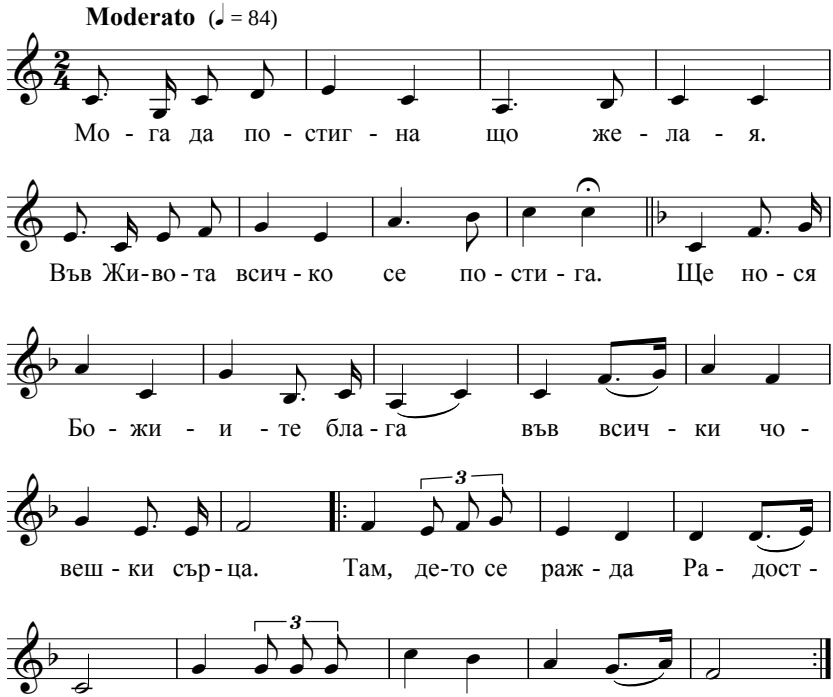

D. C. con ripetizione

Доще ден

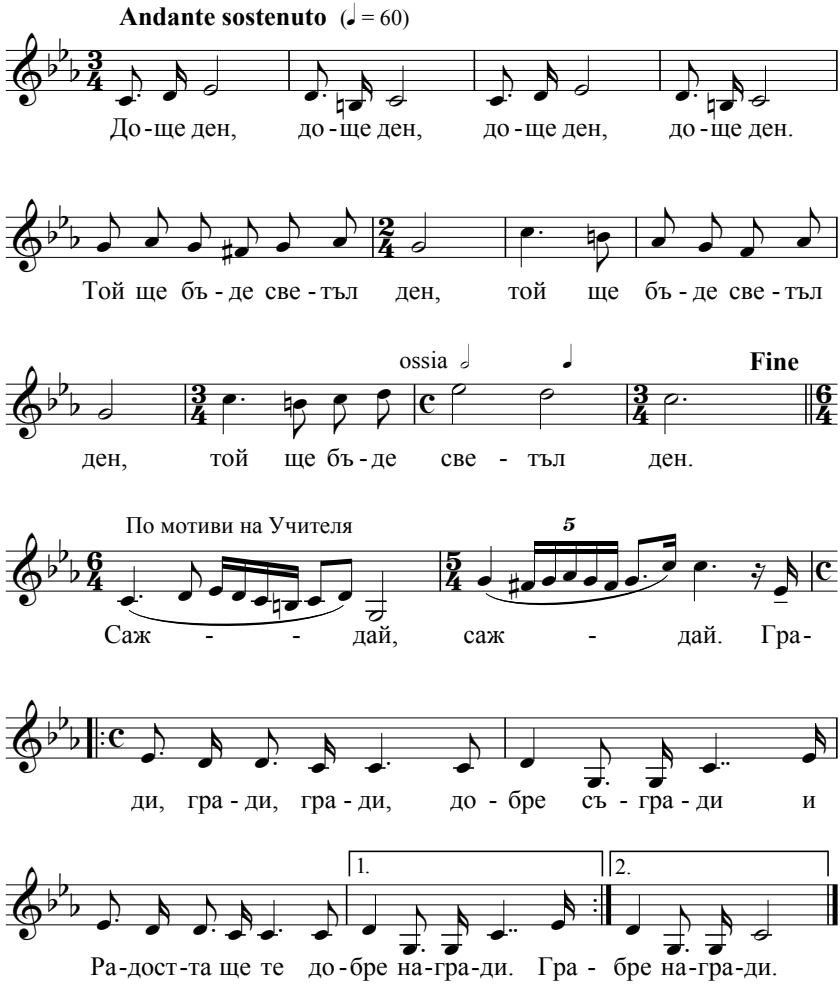

D.C. al Fine

Там далече

Lento (♩ = 56)

Там да - ле - че зна - я чу - ден край — Слън - це, цве-

тя и пло-до - ве, бли - ка из - вор, рай - ска гра-

Allegretto (♩ = 92)

ди - на е. Ти да ми ка - жеш туй, ко - е - то

знайш за ро - ден край, рай - ска зе - мя, где рос - на

виш - на цъф - ти и зрей. За тоз кра - сив край

път по - ка - жи. Къ - сай са - мо плод у - зрял, но

без да чу - пиш све - жи клон. И - зо - бил - но плод си

ти на - бе - ри и на всич - ки с Ра - дост го за - не - си.

Денят иде

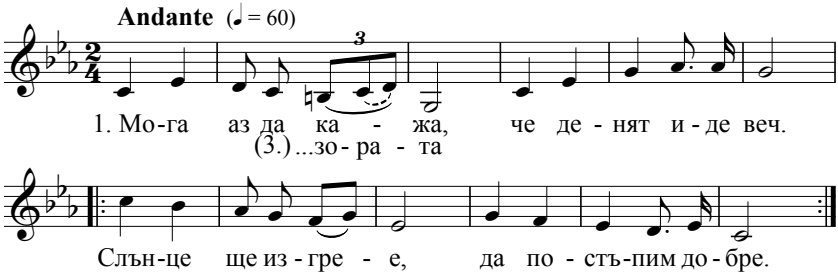

2. Мога аз да кажа, че обича ме Бог.
   Слънчевите лъчи кротко шепнат това. (2)

3. Диша свежест зората, пробужда се денят.
   Радост и надежда пълнят сърцата ни. (2)

Пролет

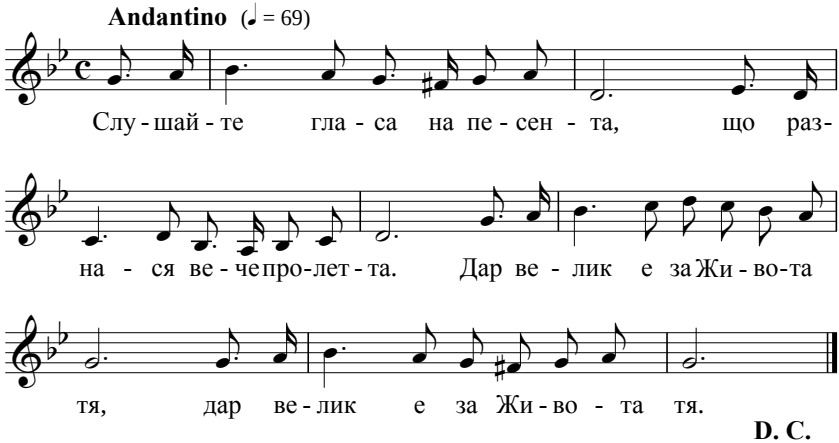

Подмладяване

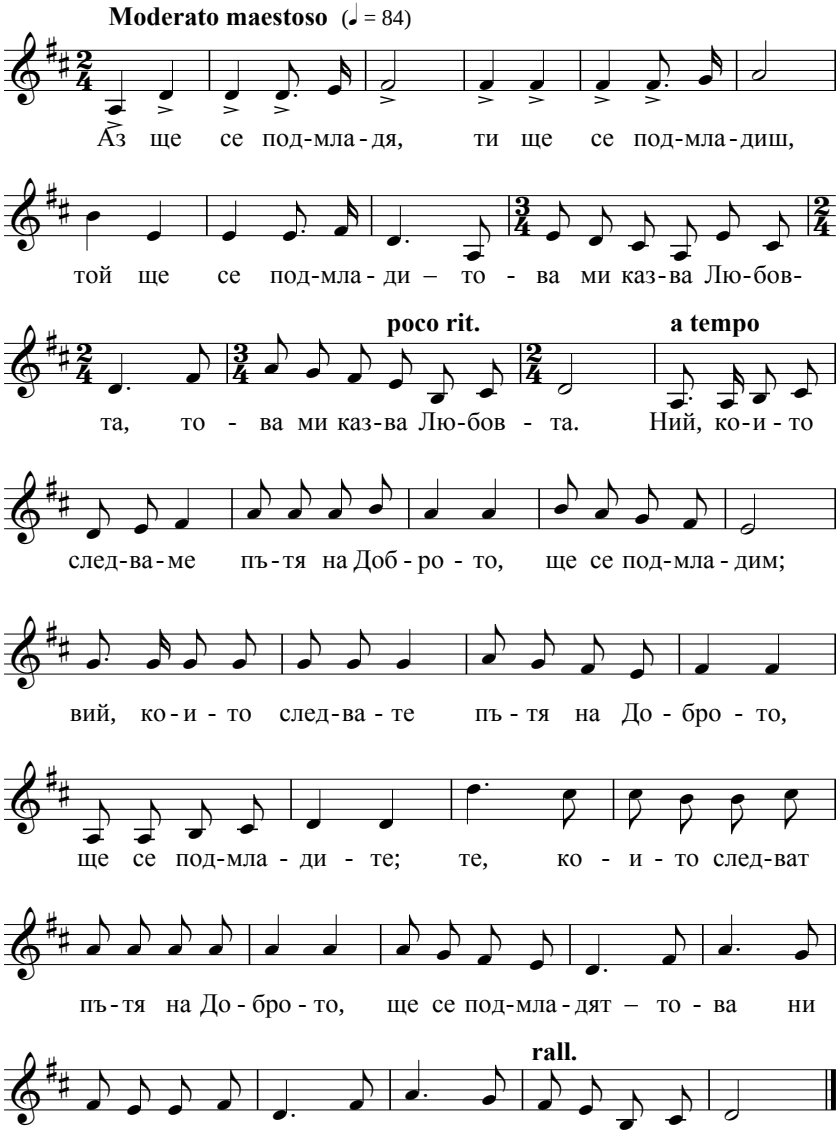

D. C.

Буря

Lento (♩. = 50)

ossia

Тъж - на ми е ду - ша - та. Скръб и пе - чал ме об -

зе - мат. Сил - на бу - ря в мен се пов - ди -

га, но ни - ко - го не об - ви - ня - вам аз.

Più mosso (♩ = 66)

Бу - ря - та е бу - ря, но в мен е

Той. Бу - ря - та мен не раз - би -

ра, но аз я раз - би - рам. Бу - ря - та ме раз -

търс - ва за Доб - ро - то, що е във мен.

(мен. за Доб - ро - то, що е във мен.)

Ранен час

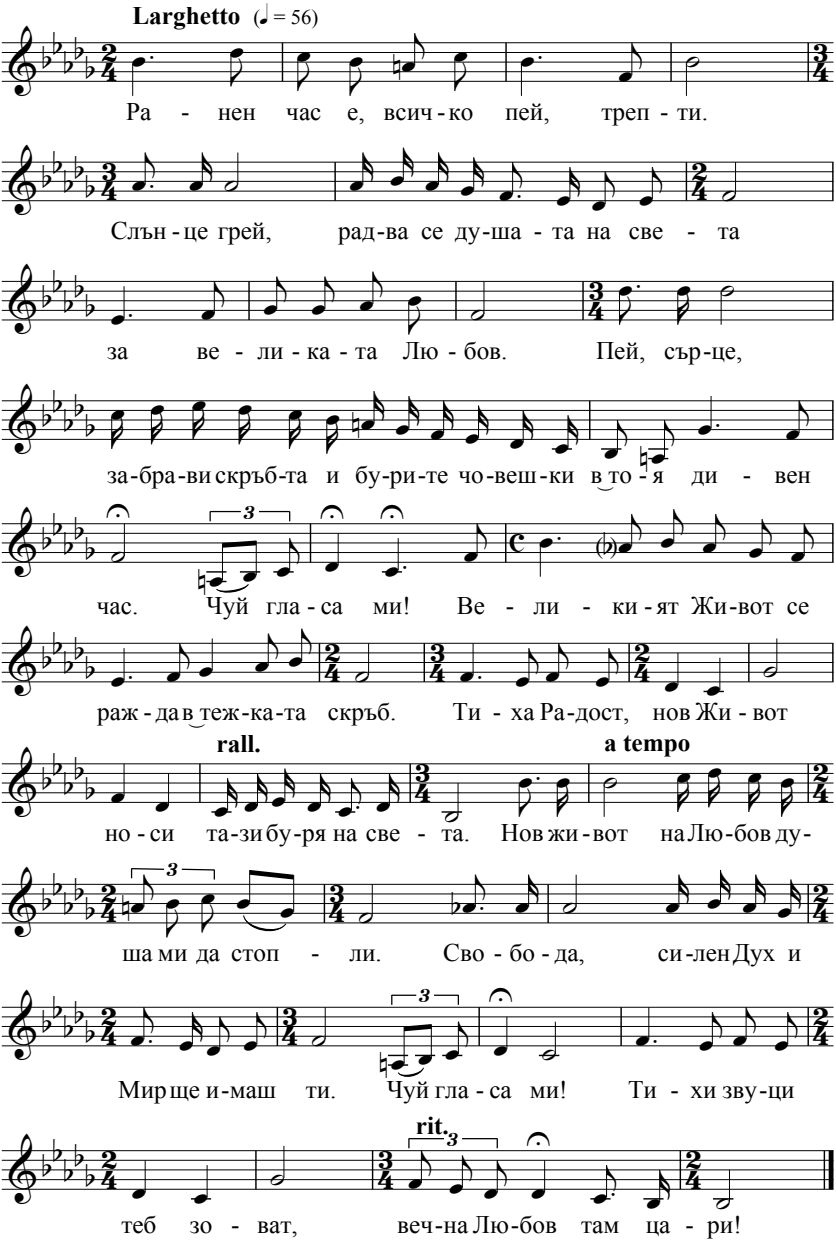
Larghetto (♩ = 56)
Ра - нен час е, всич - ко пей, треп - ти.
Слън - це грей, рад - ва се ду - ша - та на све - та
за ве - ли - ка - та Лю - бов. Пей, сър - це,
за - бра - ви скръб - та и бу - ри - те чо - веш - ки в то - я ди - вен
час. Чуй гла - са ми! Ве - ли - ки - ят Жи - вот се
раж - да в теж - ка - та скръб. Ти - ха Ра - дост, нов Жи - вот
rall.
a tempo
но - си та - зи бу - ря на све - та. Нов жи - вот на Лю - бов ду -
ша ми да стоп - ли. Сво - бо - да, си - лен Дух и
Мир ще и - маш ти. Чуй гла - са ми! Ти - хи зву - ци
rit.
теб зо - ват, веч - на Лю - бов там ца - ри!

Радост и скръб

Andante (♩ = 60)

Слу-шал съм за те - бе, скръб, че жес -то-ка си би - ла, че стра-

да - ни - я при-чи - ня - ваш ти. Не зна-еш ли ти,

че съм бе - ден стран - ник? Ка - жи що ис - каш

ти от ме - не, скръб, ка - жи! Ка - жи що ис - каш,

Più mosso

не - ка аз то - ва да знам! „Мъч - но мо - же мен ня - кой

Largamente **Più mosso**

да о - би - ча. Там е скръб - та! Кой - то мен о-

би - ча и при - е - ма ме до - бре, са - мо

той мо - же Жи - во - та да раз - би - ра.

Poco più agitato

Тру - ден е и стръ - мен е пъ - тят, по кой - то вър - вя.

Мъч - но мо - же да ме след - ва ня - кой там, а за

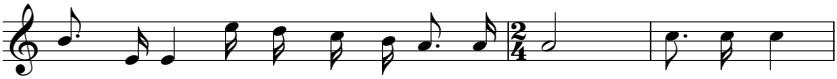

смърт - ни - я не - въз - мож - но е поч - ти. Ня - кой пък

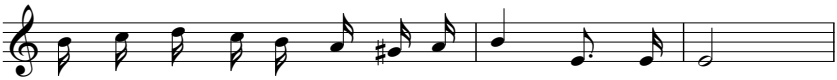

да о - би - ча и доб - ре да мис - ли за мен,

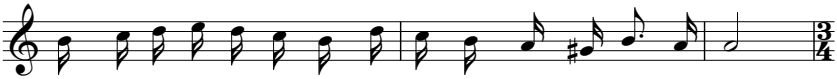

тряб - ва той да бъ - де жи - тел съ - вър - ше - но от друг свят.“

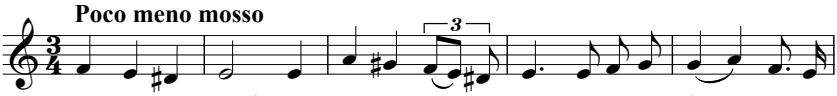

Ра-дост и скръб, то - ва са пъ - ти - ща да се раз - би - ра ве-

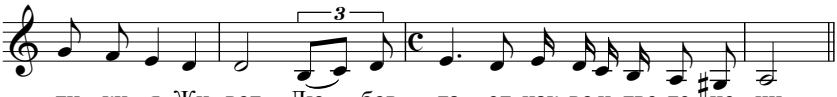

ли - ки - я Жи - вот. Лю - бов - та ед-нак-во и две-те це - ни.

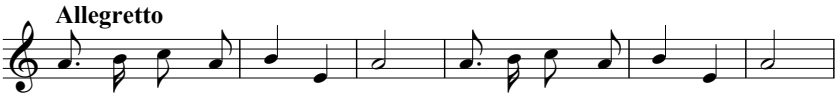

Скръб и Ра-дост са ед - но, скръб и Ра - дост са ед - но,

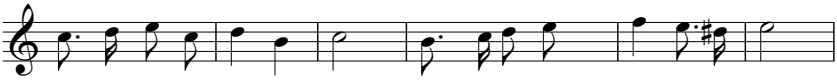

Лю-бов-та щом в тях ца - ри. Прав-да-та в скръб - та се це - ни,

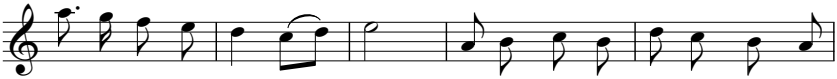

а Доб-ро - то – в Ра - дост - та. Тях да въз-при - е - мем, друж - но

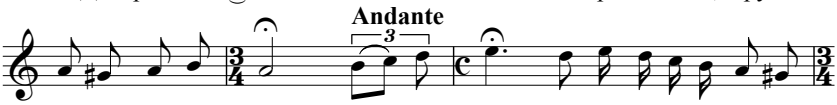

да вър-вим на - пред. Лю - бов - та ед-нак-во и две-те це -

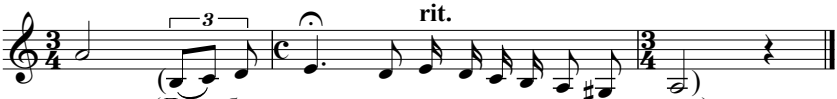

ни. (Лю - бов - та ед-нак-во и две-те це - ни.)

Пролетна песен

Andante (♩ = 56)

Ми-ли Бо-же, чуй ни пе-сен-та – пе-ем ний за Слън-це-

то, за про-лет - та. Чуй ни пе-сен - та: Про-лет

и - де, нов жи - вот но - си. Пър-во цве-те на про-лет -

та – бу - дя всич-ки от сън, мен пър-во Слън-це -

Più mosso (♩ = 84)

то ме виж - да. Слън-чи-це, Бо-жи дар,

ти си из-вор на Жи-вот, ти ни из-пра - щаш лъч,

що раз-тва-ря све-жи, неж - ни лис-тен-ца. Про - лет,

про - лет, пъл-на със Жи-вот, веч-на про - лет, ти си рай.

Бо-жи дар, Бо-жи дар, сал за те-бе аз жи - ве - я.

attacca „Слънчева песен“

Слънчева песен – пчелна мушичка

Allegretto (♩ = 92)

Про - лет е веч, свет-ло и топ-ло е на- вред – Слън - це

Poco meno mosso (♩ = 88)

гре - е, да, про-лет е дош - ла. Ра - дост бли - ка

в ко-ше-ра ни: бън, всич-ки бър-зат да из-ля-зат вън. Те до - ла-вят

про-лет-ни-я цве-тен а-ро - мат, спу-щат се към цъф-на-ли-я цвят.

С ра - дост те пра-шец съ - би-рат и по-на-сят го към цъф-на-ли-я цвят.

Ра - дост бли - ка в ко-ше-рани: бън, всич - ки бър - зат

да из-ля-зат вън. Бън - зън, бън - зън, сла-дък мед за ва-зи ни-е

rubato

гот вим, въз-лю бе-тебла-ги-я Тво-рец. Въз-лю-бе-тебла-ги-я Тво-рец.

Meno mosso (♩ = 80)

pp

Да въз-лю-бим на-ши-я ве - лик и благ Тво-рец. Бън! Зън! Бън! Зън!

Студът всичко дава

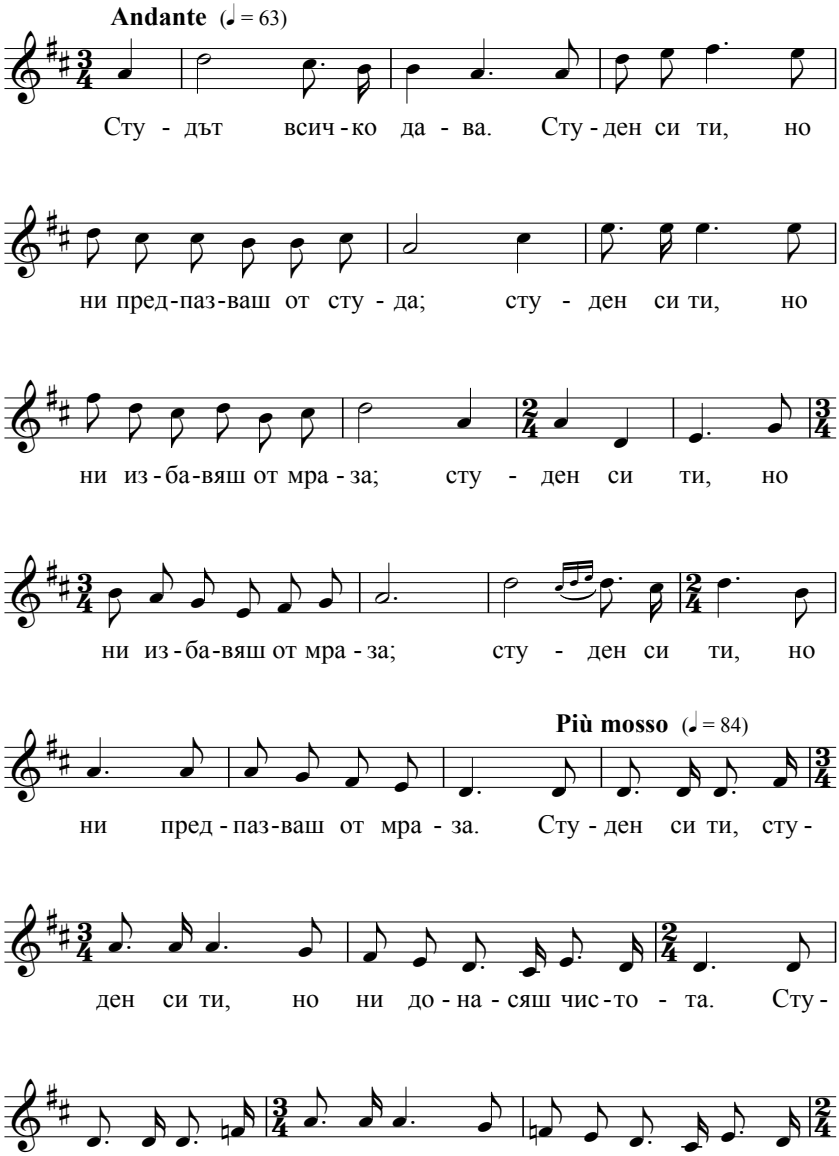

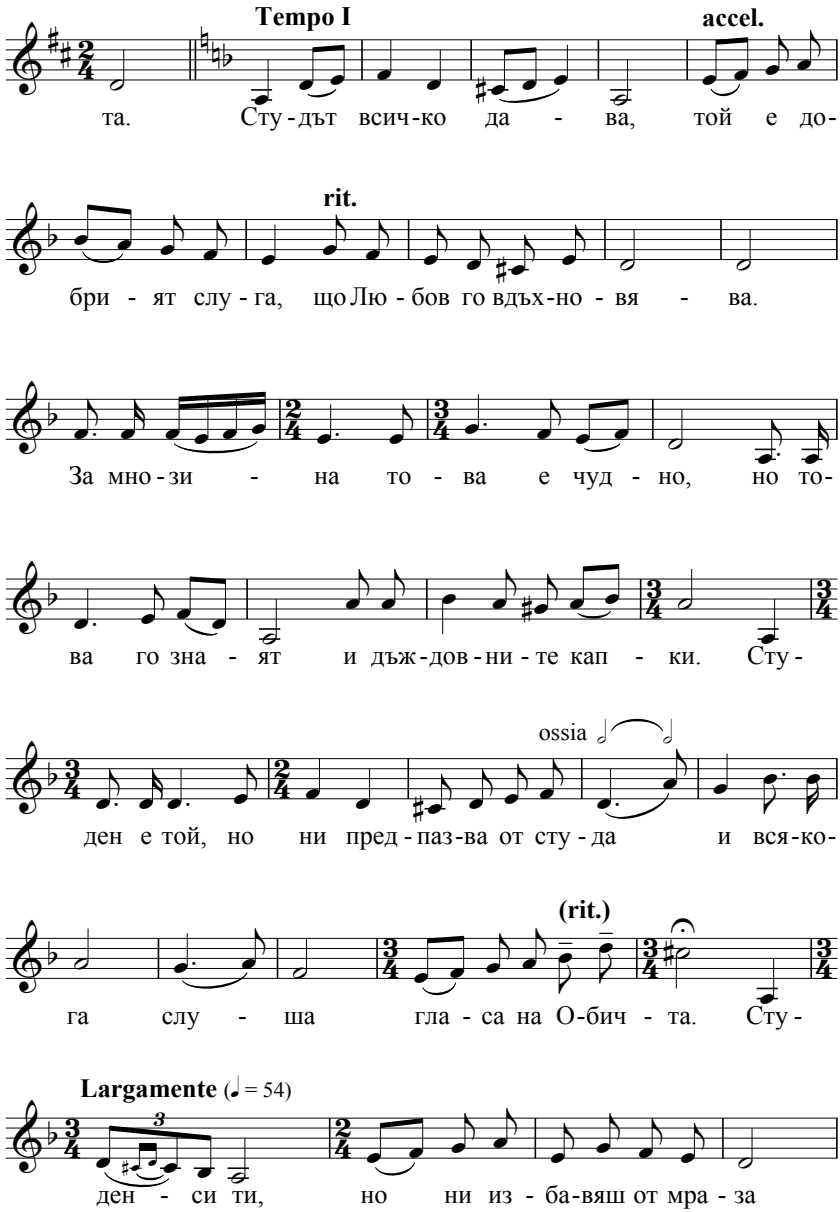
Tempo I
accel.
та. Сту-дът всич-ко да - ва, той е до-
rit.
бри - ят слу-га, що Лю-бов го вдъх-но - вя - ва.
За мно-зи - на то - ва е чуд - но, но то-
ва го зна - ят и дъж-дов-ни-те кап - ки. Сту-
ossia
ден е той, но ни пред-паз-ва от сту-да и вся-ко-
(rit.)
га слу - ша гла - са на О-бич - та. Сту-
Largamente (♩ = 54)
ден - си ти, но ни из - ба-вяш от мра - за

Tempo I (♩ = 63)

и но - сиш са - мо то - ва, ко - е - то Свет - ли -

на - та ти да - ва. Твой - та дре - ха е бя - ла. Сту -

Largamente **a tempo**

ден си ти, но ни из - ба - вяш от мра - за.

Più mosso ♩ = 84

От ве - ка са би - ли за - тво - ре - ни за теб чо -

rit. **Andante** (♩ = 66)

веш - ки - те сър - ца, за - що - -

Largamente

то съ - бли - чаш ста - ро - то, ста - ро - то

Più mosso (♩ = 80)

и за - ви - ваш мла - до - то, мла - до - то. (мла - до - то.)

ossia

Andante (♩ = 66)

Сту - ден си ти, но ни спа - ся - ваш от сту - да.

Moderato (♩ = 88)

И ко - га - то про-лет-та на - ста - ва и Жи-

во - тът се я - вя - ва, ти пак ги при-дру - жа - ваш и

rit.

свой - та свет - ла дре - ха им на - дя - ваш.

Andante (♩ = 66)

ossia

Мал - ко го - во - риш,

Meno mosso

мно - го мис - лиш; мал - ко о - бе-

ща - ваш, мно - го да - ваш и

все - ки свой дар със чис - то - та при - дру - жа - ваш.

Езикът на Живата природа

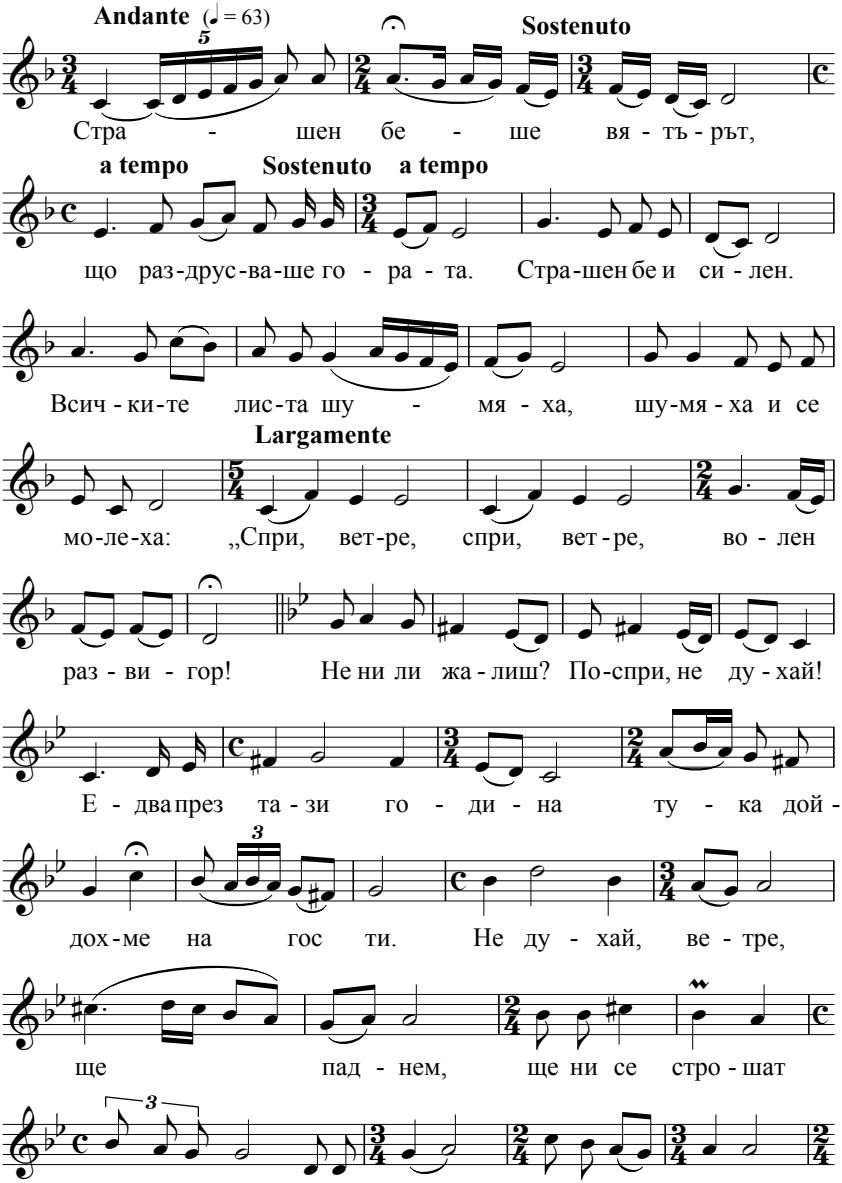

за вас аз чух от-да-ле - ко и дой - дох да ви на-

ви - дя, да по-и - гра-я и ви по - ду-хам,

Moderato (♩ = 88)

да - ре-не да ви до - не - са. Слу - шай-те то -

Vivo

га-ва мой - та пе - сен: След ме-не е-то прис-ти -

га дру-гар ми ве-рен, дре-бен дъжд. Той ще по - ле-е по-ле-

то, ще го при-гот-ви за и - гри. Прах да се, лис-ти, не вди-

га при тез и-гри ве-се - ли. От-го - ре Слън - це ще

пек-не, да ни о - гре-е и за - топ-ли; да си по-троп-нем то-

га - ва, да си по - хап-нем, чис - та во-да да пи - ем,

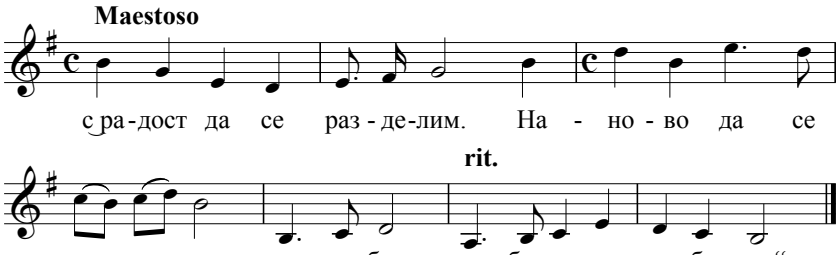
Maestoso
с ра-дост да се раз-де-лим. На - но - во да се
rit.
срещ-нем пак и до-бре с о - бич да се раз-бе-рем.“

Правда

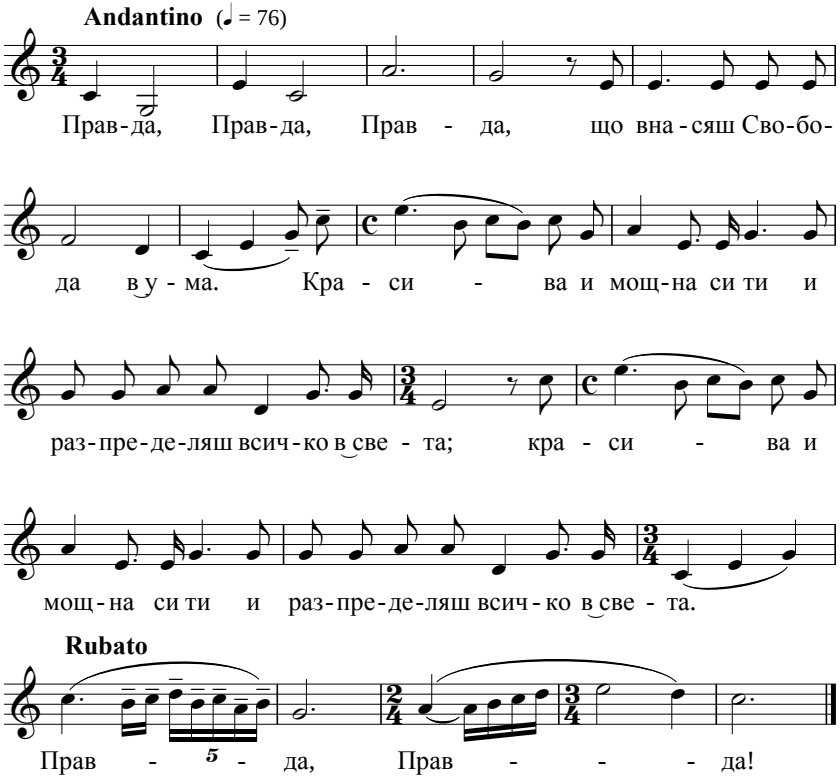
Andantino (♩ = 76)
Прав-да, Прав-да, Прав - да, що вна-сяш Сво-бо-
да в у - ма. Кра - си - ва и мощ-на си ти и
раз-пре-де-ляш всич-ко в све - та; кра - си - ва и
мощ-на си ти и раз-пре-де-ляш всич-ко в све - та.
Rubato
Прав - 5 - да, Прав - - - да!

Скитах се по гори и планини

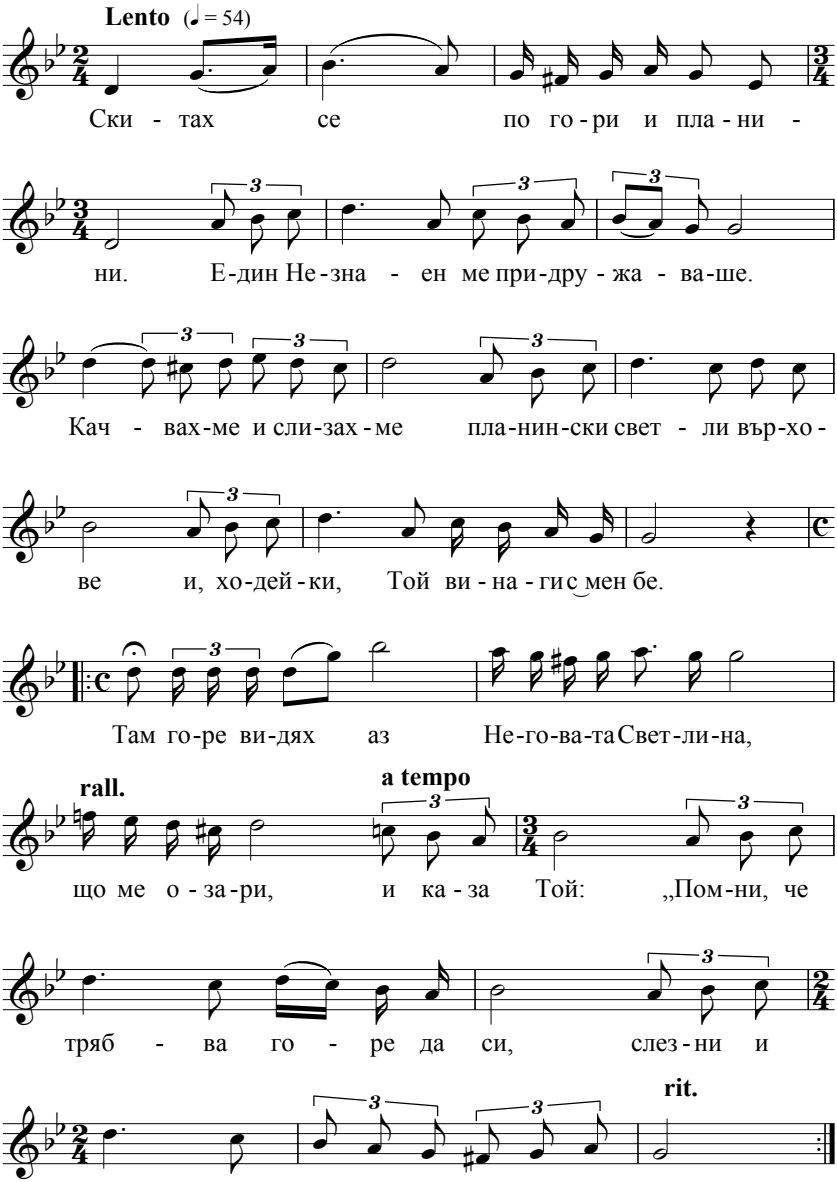

Обетована земя

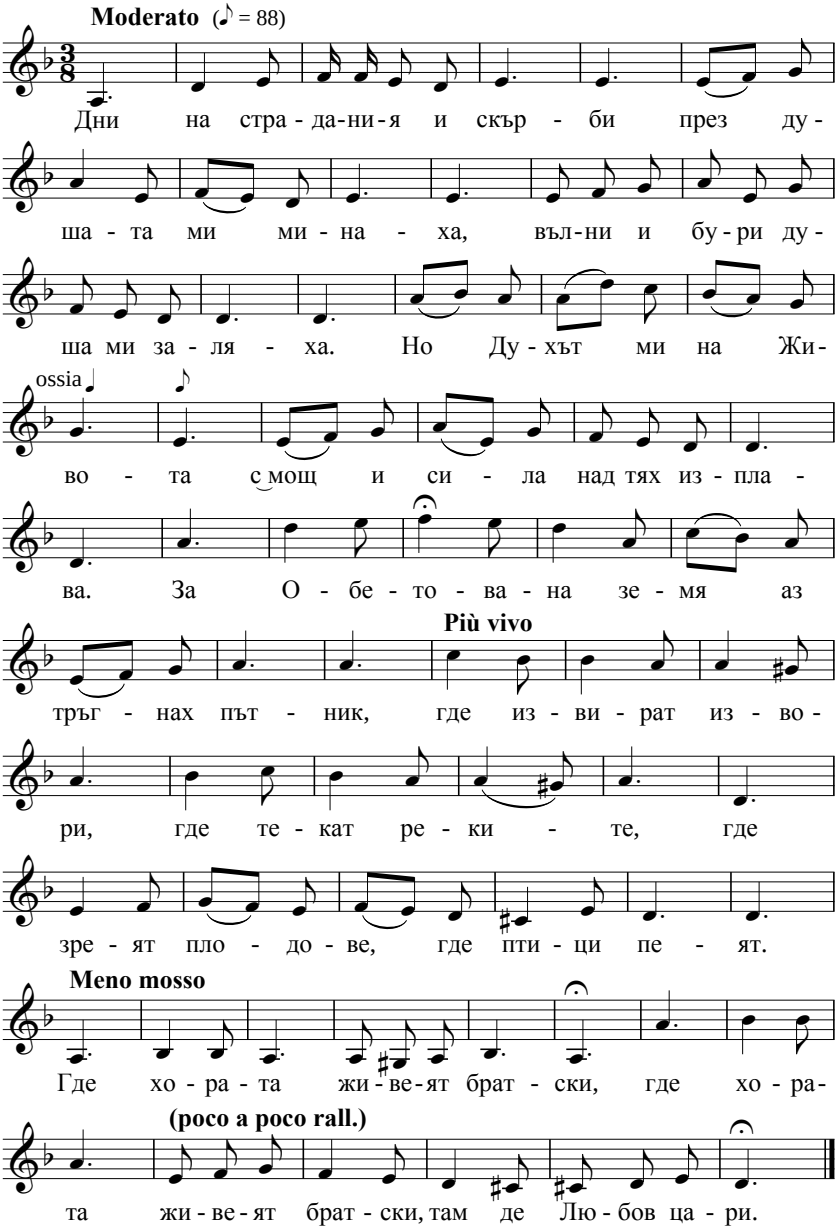

Аин фаси

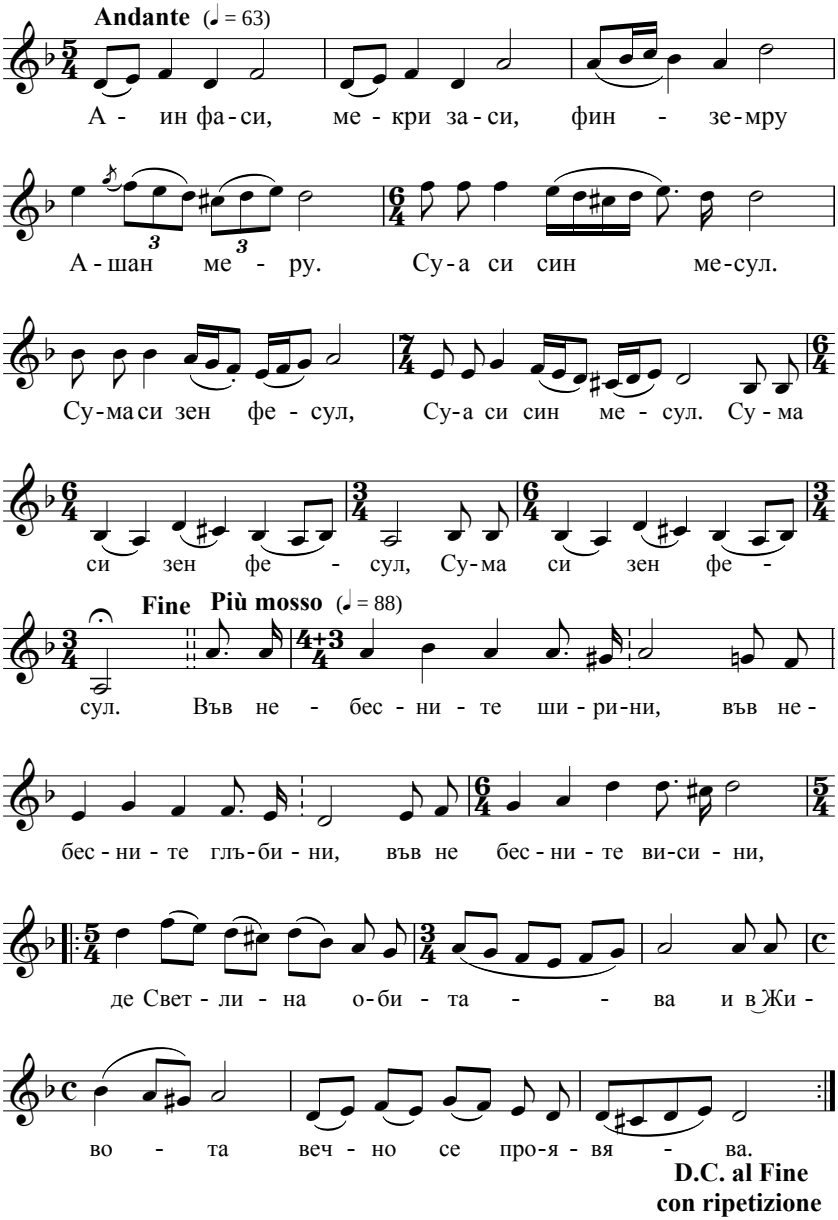
Andante (♩ = 63)
А - ин фа - си, ме - кри за - си, фин - зе - мру
А - шан ме - ру. Су - а си син ме - сул.
Су - ма си зен фе - сул, Су - а си син ме - сул. Су - ма
си зен фе - сул, Су - ма си зен фе -
Fine
Più mosso (♩ = 88)
сул. Във не - бес - ни - те ши - ри - ни, във не -
бес - ни - те глъ - би - ни, във не бес - ни - те ви - си - ни,
де Свет - ли - на о - би - та - - ва и в Жи -
во - та веч - но се про - я - вя - ва.
D.C. al Fine
con ripetizione

Духай, ветре

Moderato (♩ = 80)

Бо - жи-е - то Слън-це гре - е днес, Бо - жи-е - то

Слън-це гре-е днес, Бо-жи-е - то Слън-це гре-е днес.

1.2.

за край, *maestoso, ad libitum*

Fine

Слън-це гре - е днес за теб, бъл - га - ри - но!

Andante (♩ = 66)

Ду-хай, ве - тре, ти - хо ду - хай, ти - хо ду - хай,

ми-ло гле - дай, ти-хо ду - хай, лис-те раз - вий. Листраз-вя - вай,

цвят раз-тва - ряй, цвят раз-тва - ряй, плод раз-да - вай, цвят раз-тва - ряй,

Allegretto (♩ = 160)

плод раз - да - вай. Хай ди ди ди ди, да си и - ди,

хай ди ди ди ди, да се у - чи, да се у - чи, да по - лу-чи,

Poco meno mosso

(♩ = 144)

1. 2.

да по - лу-чи, да се у - чи. да се у - чи. Хай ди ди ди ди,

rit.

да си и - ди, да си и - ди, До-бро да ви - ди.

D.C. al Fine

А бре, синко

Andante (♩ = 132)

А бре, син-ко, зна-еш ли

що съ-се-ди за теб го - во-рят?

Че си ста-до-то в пла-ни-на-та о-ста-вял

и ве - чер си се враъ - щал

мо - ми по се-ден - ки да сре-щаш.

Мо - ми, що се-ден-ки па-лят,

па - лят, па - лят, но и раз - ва - лят.

Мо - ма се, син - ко, ве-чер не из - би - ра.

Бащина песен – Угледна мома

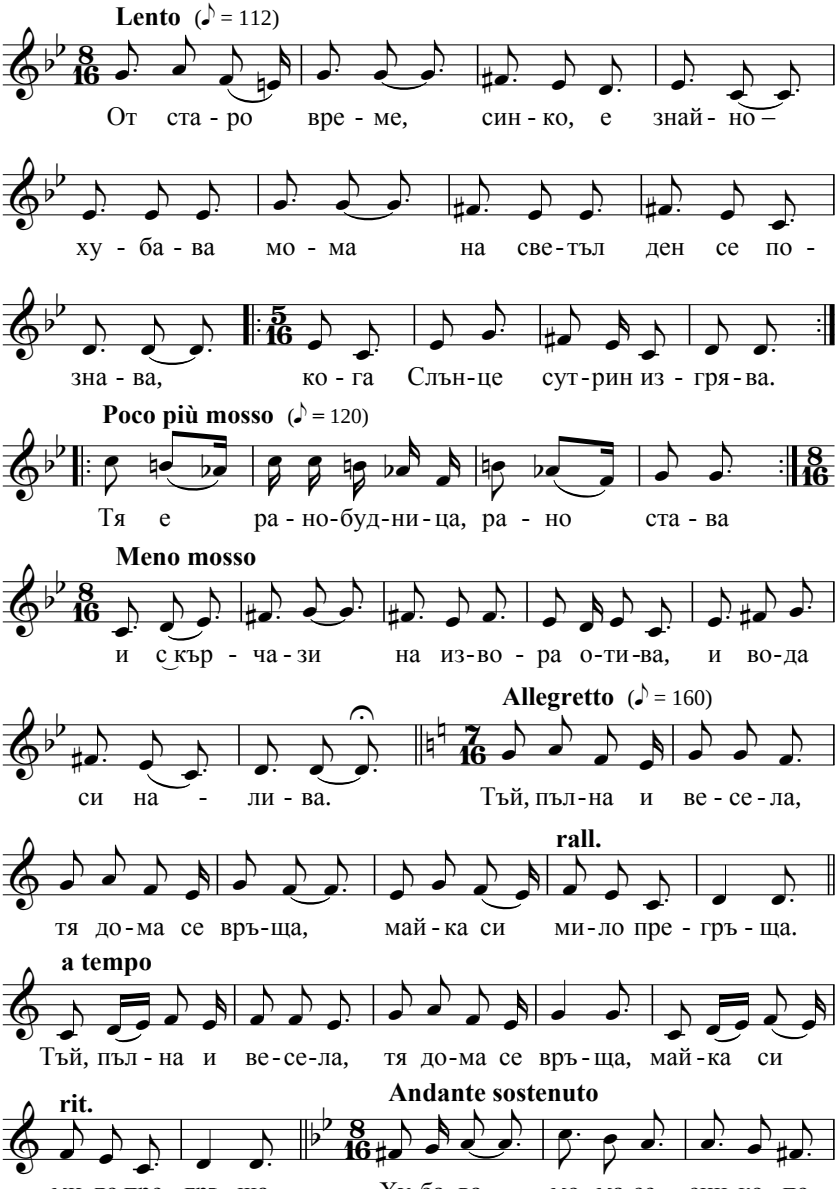

зна - ва, ко - га ло - зе ко - па - е и то

и - зо - бил - но гроз - де да - ва. Ло - зе мо - мин - ски ръ - це

Allegretto

до - бре по - зна - ва, ло - зе мо - мин - ски ръ - це

до - бре по - зна - ва, ло - зе мо - мин - ски ръ - це

Andante sostenuto

до - бре по - зна - ва. Ху - ба - ва мо - ма се, син - ко,

на ни - ва по - зна - ва, ко - га ръ - ко - и ди - га и

сла - га, и на зе - мя ги до - бре по - ла - га,

и на Бо - га хва - ла да - ва. Тя е,

син - ко, гла - со - ви - та, лич - на пе - ви - ца;

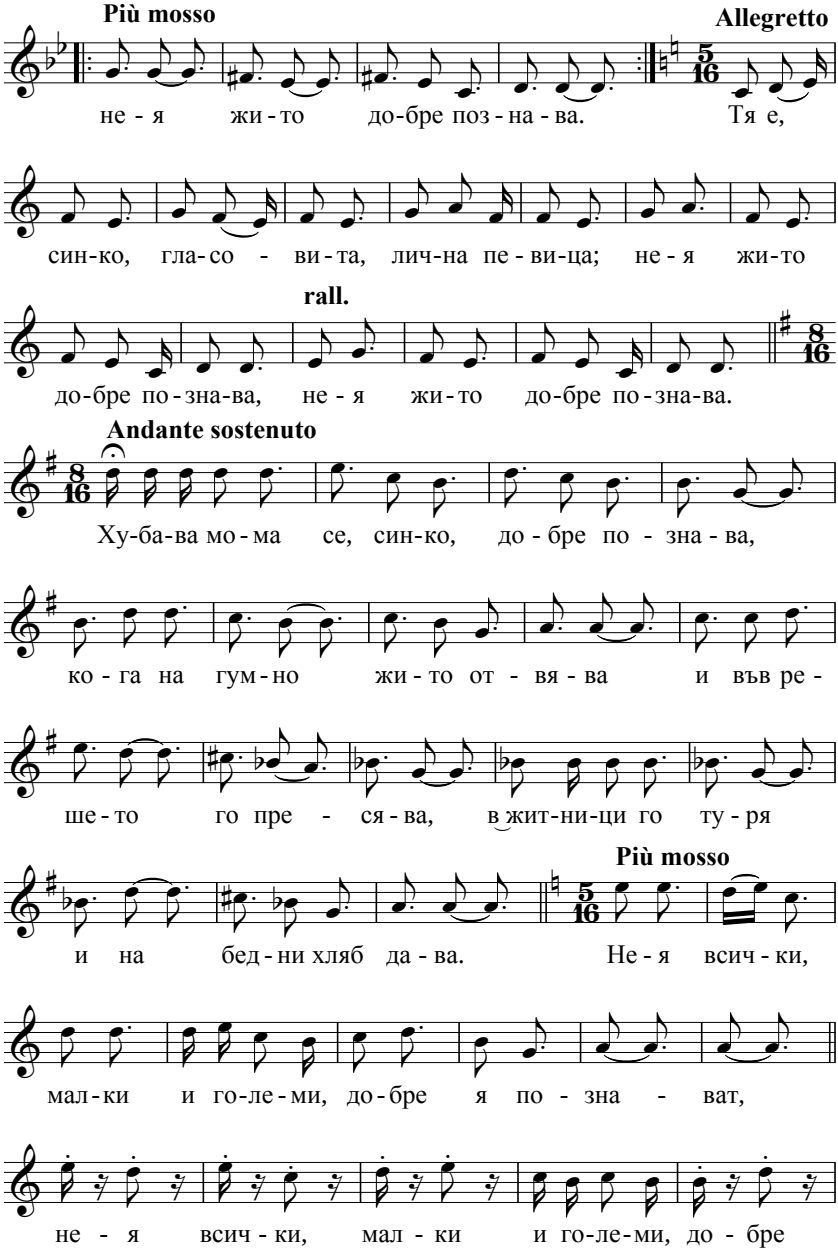
Più mosso
Allegretto
не - я жи - то до-бре поз - на - ва. Тя е,
син-ко, гла-со - ви - та, лич-на пе - ви-ца; не - я жи-то
rall.
до-бре по - зна-ва, не - я жи - то до-бре по - зна-ва.
Andante sostenuto
Ху-ба-ва мо - ма се, син-ко, до - бре по - зна - ва,
ко - га на гум - но жи - то от - вя - ва и във ре -
ше - то го пре - ся - ва, в жит-ни-ци го ту - ря
Più mosso
и на бед - ни хляб да - ва. Не - я всич - ки,
мал - ки и го-ле - ми, до - бре я по - зна - ват,
не - я всич - ки, мал - ки и го-ле - ми, до - бре

Lento

я по - зна - ват. Ум-на мо-ма, син-ко, се поз-

на - ва, ко - га кни-га във ръ-це си взе - ма

и скри-то бъ - де - ще раз га - да - ва. Тя всич - ко във жи-

во - та на мяс-то по - ста - вя. Ху-ба-ва мо-ма,

син-ко, е ро-са, що зе - мя о - ро - ся - ва.

Allegretto

Тя е Ан-гел, що от-го - ре и - де, при хо - ра

rall.

сли - за и в до - ма им Мир и Ра-дост вна-ся.

a tempo

Тя е свет-ла кат зо - ра - та, тя е ми - ла

кат во - да - та, тя е до - бра кат хра-на-та.

Ставай, дъще

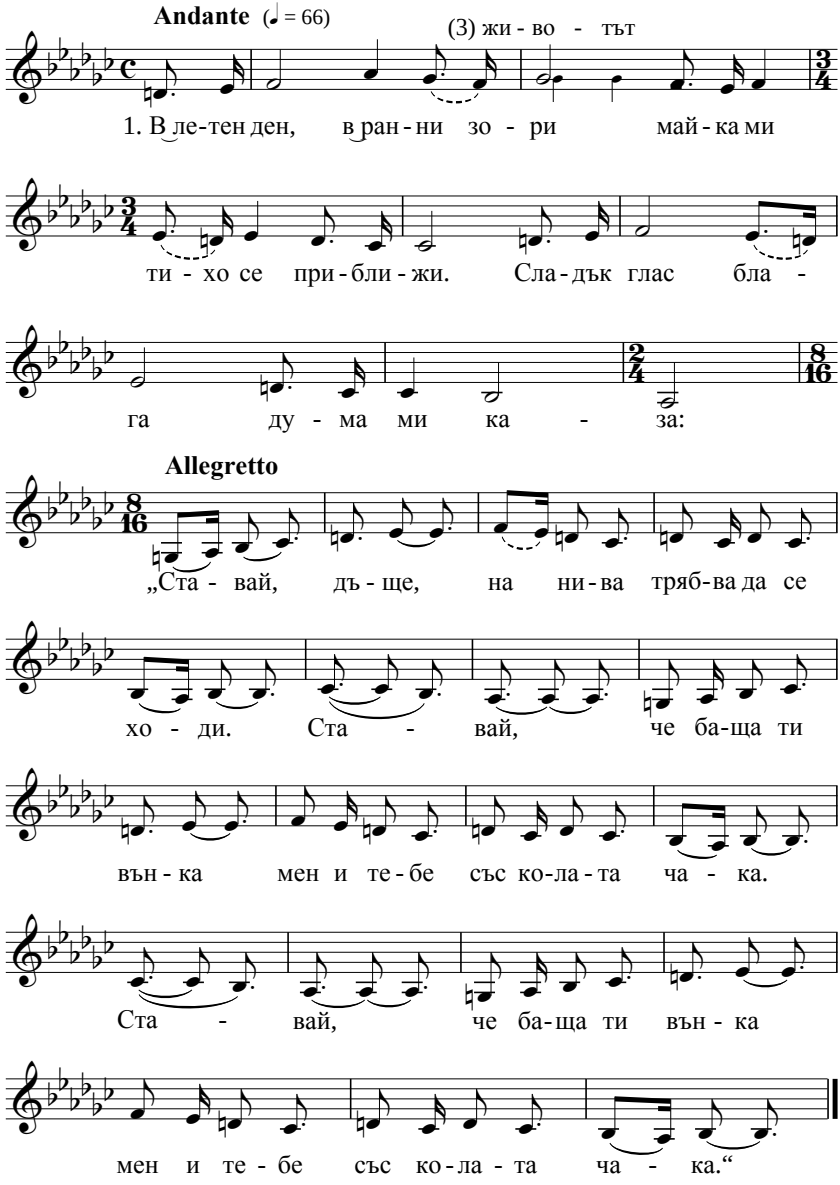
Andante (♩ = 66)
(3) жи - во - тът
1. В ле-тен ден, в ран-ни зо - ри май-ка ми
ти - хо се при-бли-жи. Сла-дък глас бла -
га ду - ма ми ка - за:
Allegretto
„Ста - вай, дъ - ще, на ни-ва тряб-ва да се
хо - ди. Ста - вай, че ба-ща ти
вън-ка мен и те-бе със ко-ла-та ча - ка.
Ста - вай, че ба-ща ти вън - ка
мен и те - бе със ко-ла - та ча - ка.“

1. В летен ден, в ранни зори
майка ми тихо се приближи.
Сладък глас блага дума
ми каза: „Ставай, дъще,
на нива трябва да се ходи.
Ставай, че баща ти вънка
мен и тебе със колата чака. } 2

2. Слънцето щом изгрей,
ти на нивата трябва да си.
С' сърп в ръка, с песен ти
деня срещни. Ставай, дъще,
Слънце дома да не те завари.
Ставай, че моми и момци –
вси към нивата са веч тръгнали. } 2

3. Нива е, дъще, Животът,
де доброто семе се сей.
Кат израстне, Живот внася
то във нас. Ставай, дъще,
Любовта днес мен и тебе чака.
Ставай, (2) тя ни носи
своята нова, жива премяна.
Ставай, че Животът вънка
мен и тебе с благост вече чака."

ПЕСНИ, МЕЛОДИИ И ТЕМИ ОТ УЧИТЕЛЯ

непубликувани до 1944 г.

Българска рапсодия

Andante maestoso (♪ = 152)

7/16

Там го - ре край из - во - ра срещ-нах мо-ма за -

смя - на, там го - ре срещ-нах Ли - ля - на.

Из - во-рът стру- и, из - ви - ра и чис-ти во - ди раз - ли - ва,

пла-нин-ска пе-сен раз-низ ва; мо-ма-та мен-ци на-ли - ва,

Allegro grazioso

в пе-сен-та ти-хо се за - слуш- ва.

rit.

a tempo

Ще о - ти - да та-мо го - ре, ще о - ти - да

в пла-ни-на-та, чис-ти во-ди да по-гле-дам, ти-ха пе-сен

да по-слу-шам, ще о-ти-да та-мо.

Чис-ти во-ди да по-гле-дам, ти-ха пе-сен да по-слу-шам,

ще о-ти-да та-мо. Ли-ля-но,

Lento

цве-те ра-но в гра-ди-на, а-ко таз пе-сен,

Ли-ля-но, не чу-я, ах, от таз во-да а-ко не пи-я,

rit.

скръб ще ми пъл-ни сър-це-то.

a tempo

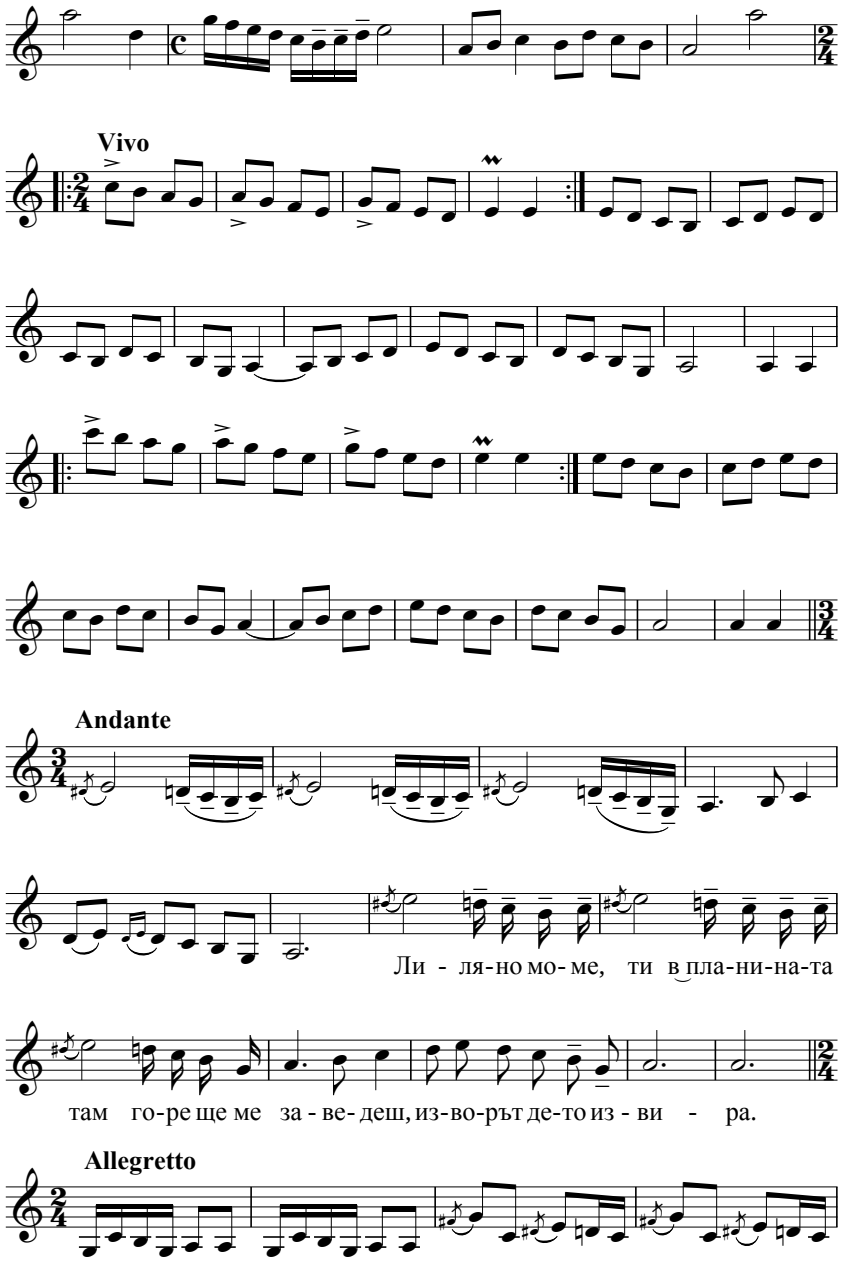
Vivo
Andante
Ли - ля-но мо- ме, ти в пла-ни-на-та
там го-ре ще ме за - ве- деш, из-во-рът де-то из - ви - ра.
Allegretto

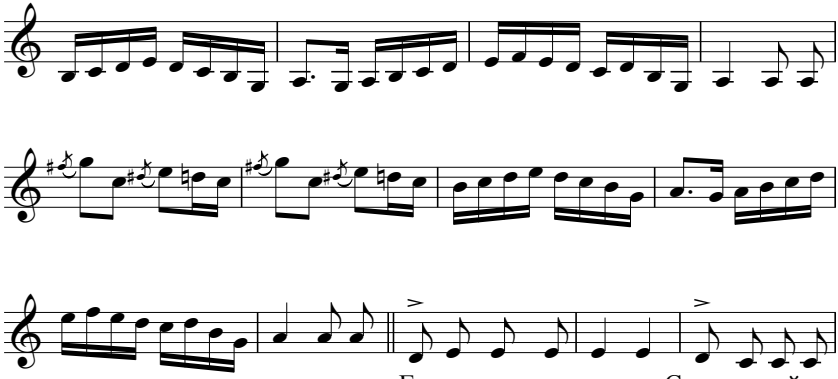

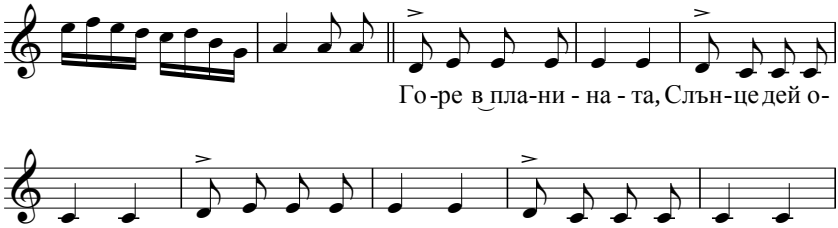

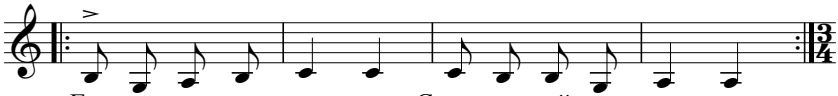

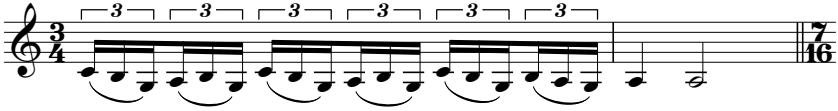

Andante maestoso

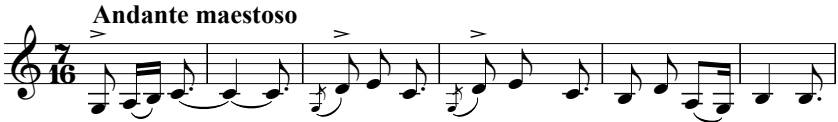

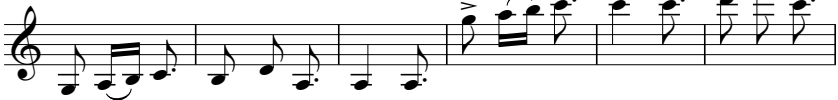

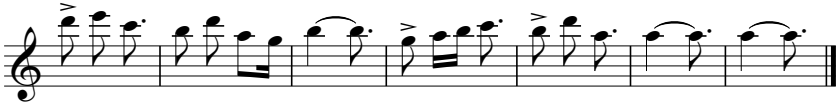

Българска идилия

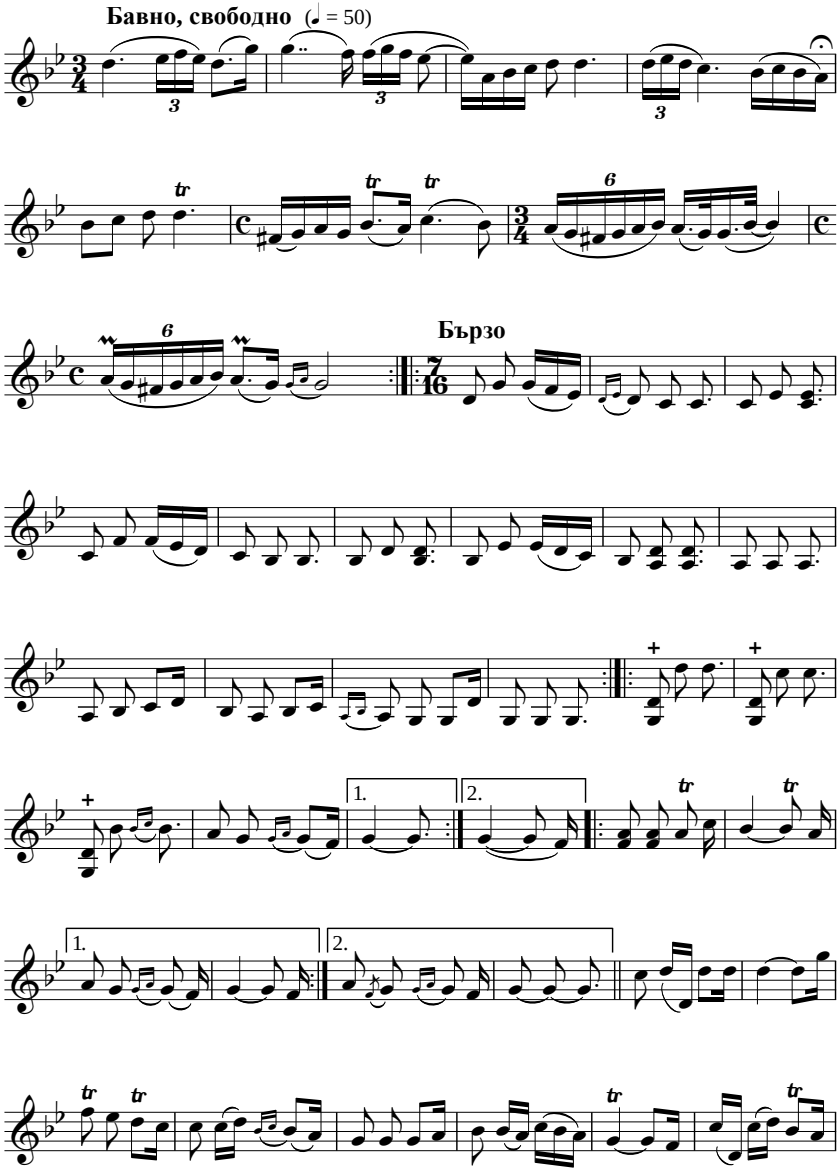

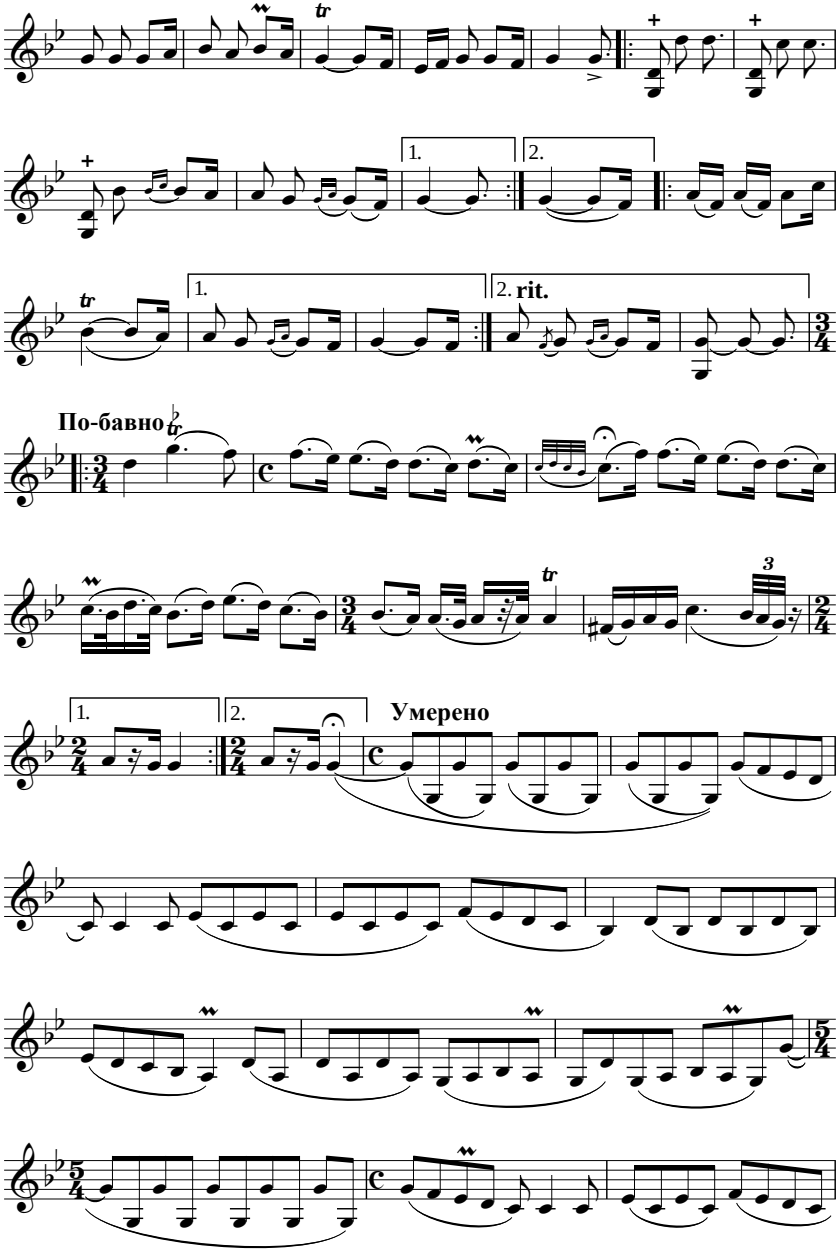
1.
2.
1.
2. rit.
По-бавно
1.
2.
Умерено

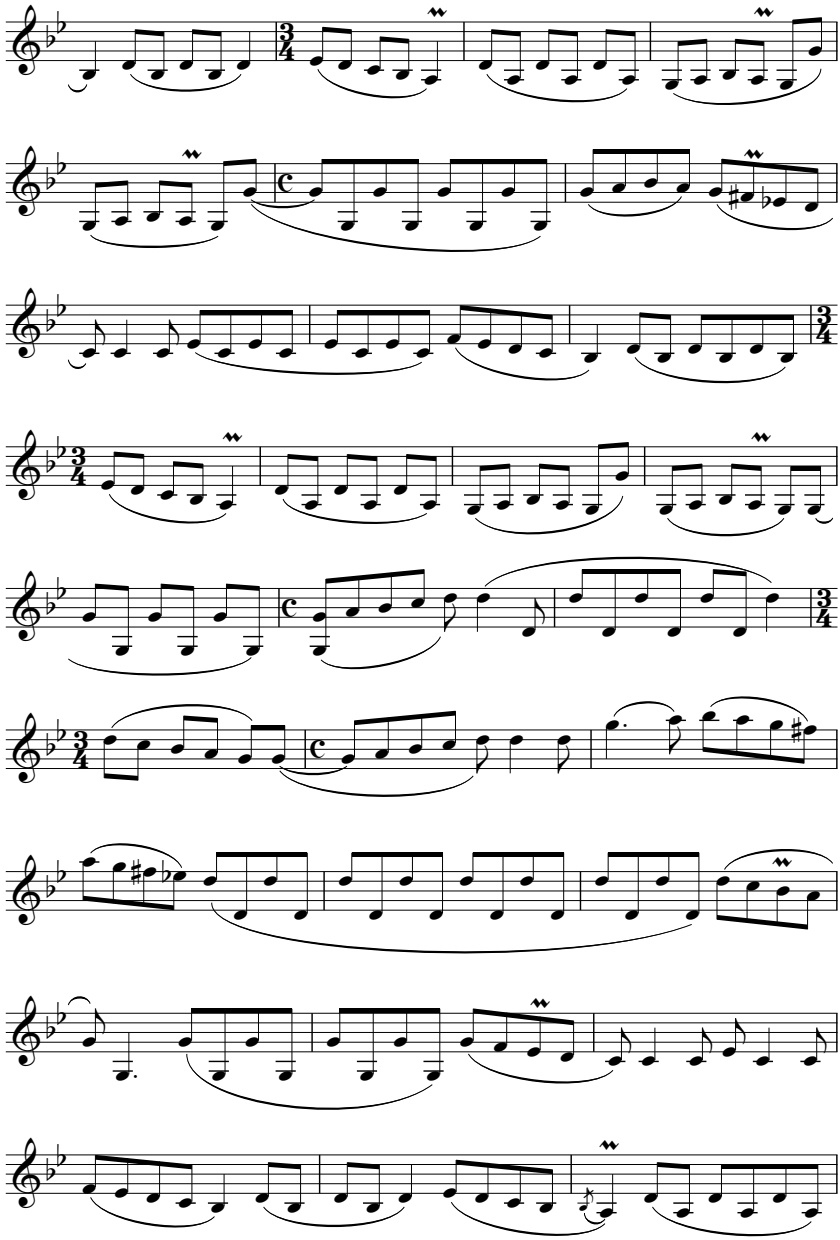

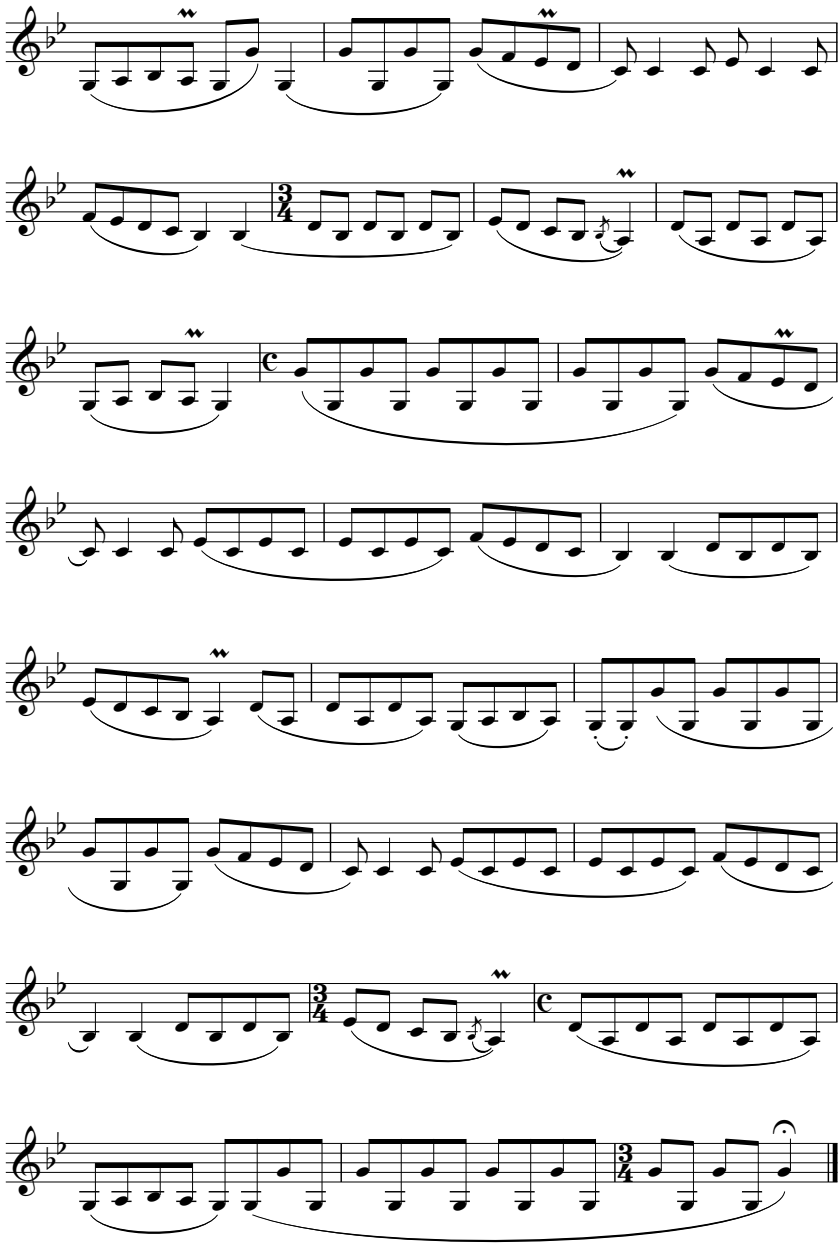

Не ли думах

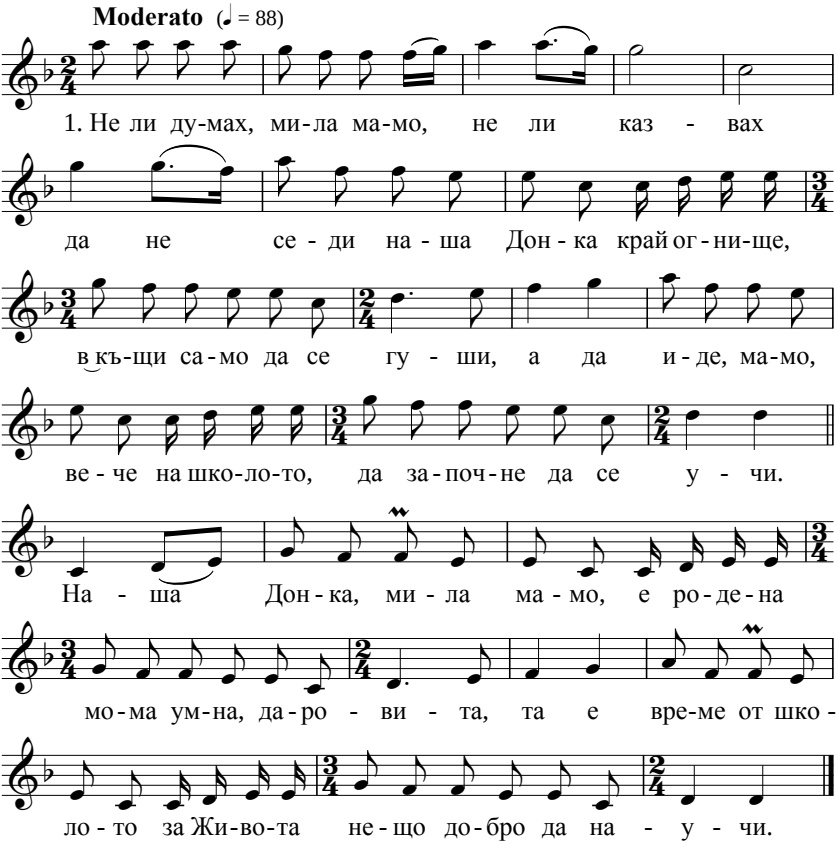

2. Да не ходи вечер, мамо, на чешмата
на момците пълни стомни да поднася,
росни китки да им обещава,
а на болни вечер из селото
нека тя вода разнася.
Наша Донка, мила мамо,
по душа е блага, кротка, милостива,
но сърце си трябва да научи, мамо,
момците да не посмива.

3. Сутрин рано на чешмата да отива,
в бели менци, мамо, вода да налива,
бодра, весела, засмяна, с чиста бяла риза,
с хубава премяна, та за пример тя да стане.
Кой я види как работи из селото,
как на всекиму помага,
да обикне и да прояви Доброто
като тая душа блага.

Радост за душата

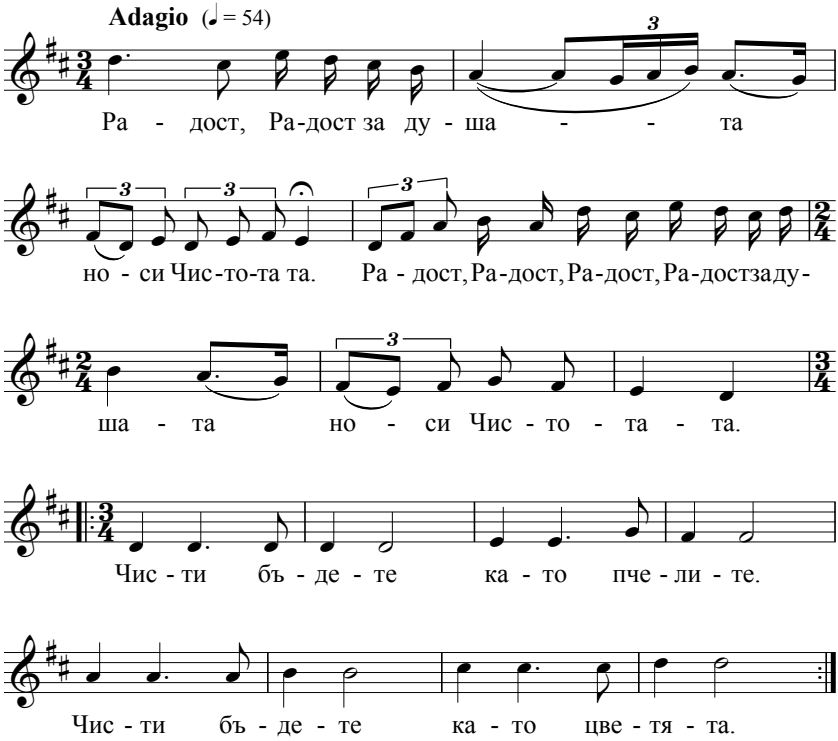

Мирът иде

Moderato (𝅗𝅥 = 72)

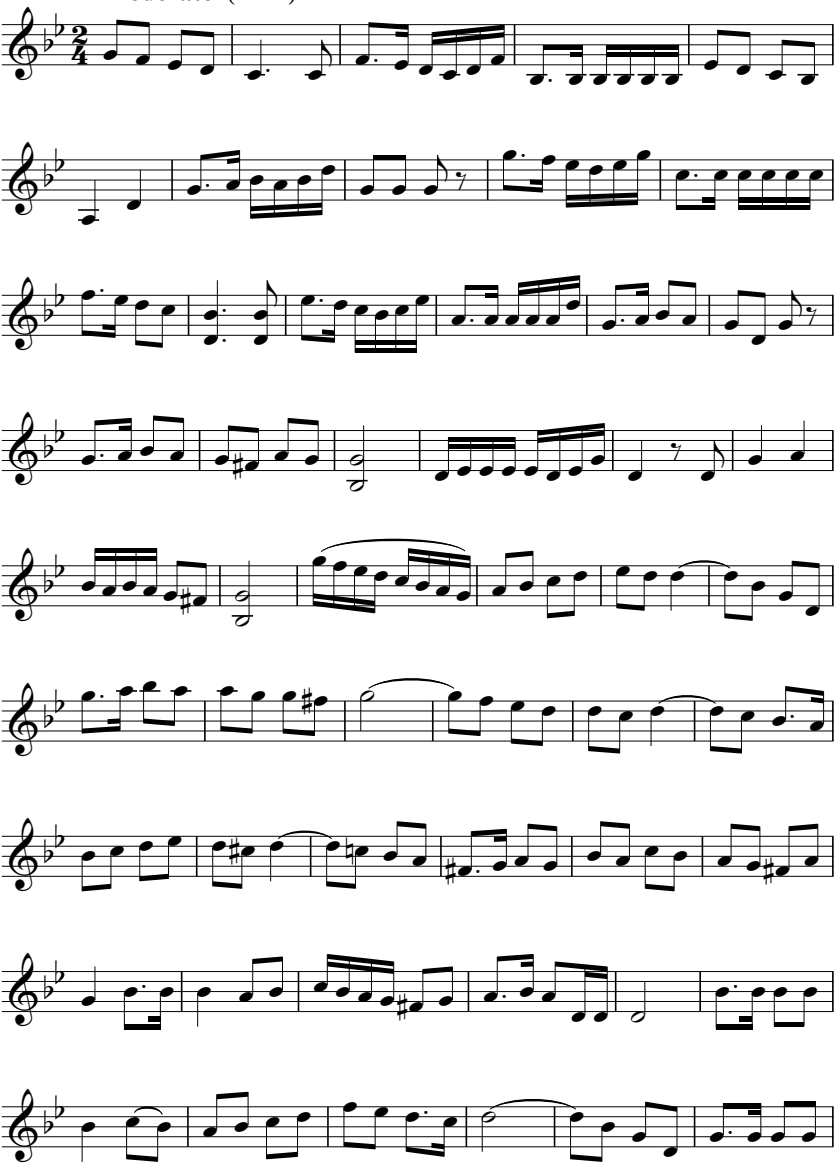

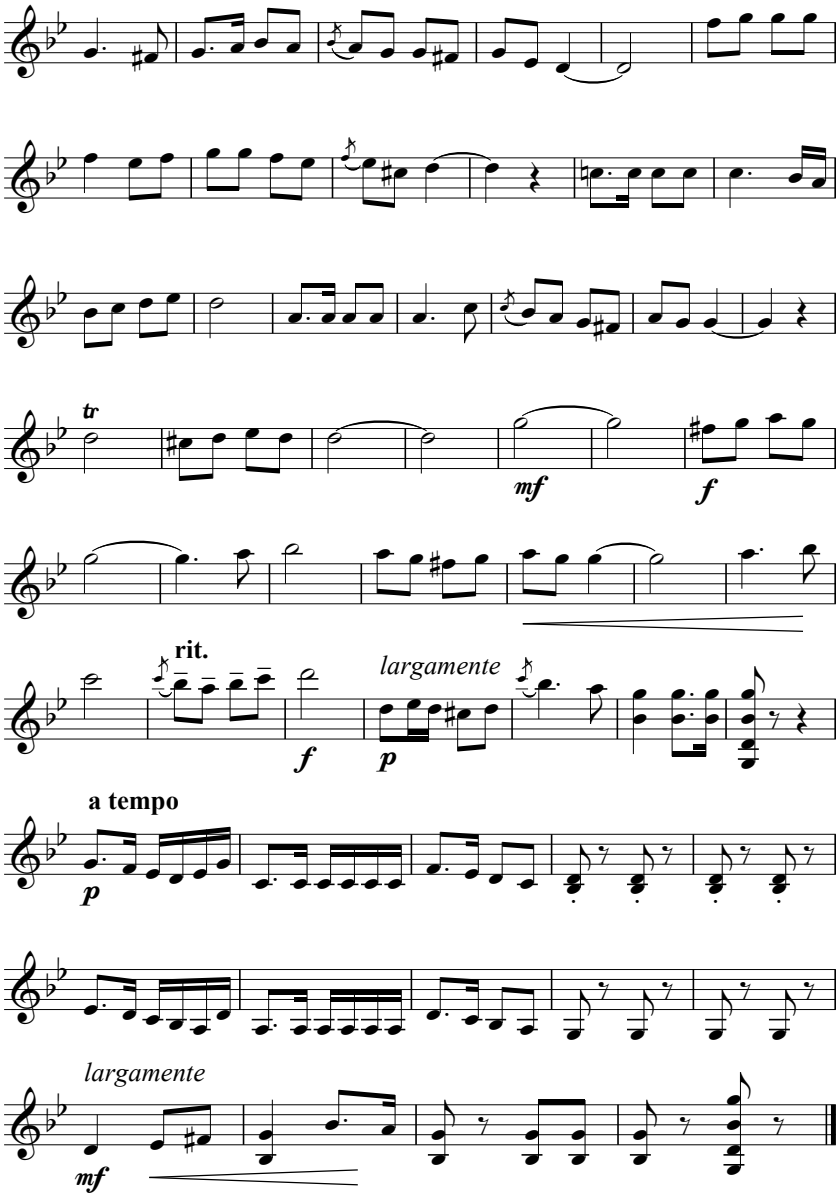
tr
mf
f
rit.
largamente
f
p
a tempo
p
largamente
mf

Мирът иде II

Moderato (♩ = 72)

И - де ве - че, и - де с пал - мо - во клон - че

на Ми ра. Сли - за той от - го - ре, сли - за той, вес -

ти - тел благ. И - де ве - че с пал - мо - во клон - че

ка - то си - я - ни - е. И - де Ми - рът

о - бе - щан със не - го - ви - я по - глед чист.

Всич - ки ду - ши поз - дра - вя - ва, всич - ки сър - ца вдъх - но - вя -

ва с ли - ка си благ, мил, о - за - рен.

Ра - дост и ве - се - ли - е раз - на - ся той на - вред, къ - де -

то ми - не. И - де той във ран - ни - те зо - ри,

Слън-це-то ко - га - то про-сти - ра свой-те мил-ва -

щи ръ - це и бу - ди вся - ко се - ме, вся - ко цвет-че,

сво - и - те де - ца. Пол - ски - те цве - тя със

а - ро - мат го по-сре - щат. Мал - ки - те гор - ски

птич-ки от въз - торг пес - ни пе - ят не - му

и све - жи - те стру - и на пла - нин - ски из - вор - че - та

тук ли - ку - ват. Злат - ни ни - ви бла - го - го - вей - но

кла - со - ве на - веж - дат. Ця - ла - та При - ро - да

е храм ве - лик. И - де Ан - гел на Ми ра

в то - зи храм да слу - жи. А

сто - и чо - ве - кът пред Све-ти - я ол -

тар. О - гън го - ри там, в Све - ще - ни - я ол -

тар. И с мо - лит - ва във ду - ша

largamente

Бо - жи - я вес - ти - тел ча - ка той.

a tempo

И - де ве - че Ан - гел на Ми - ра със

клон - че пал - мо - во и же - зъл. Сли - за той от - го - ре,

цар - ствен и же - лан кат слън - че - ва ус - мив - ка бла - га

largamente

и с Ра - дост пъл - ни сър - ца - та ни той.

Духай, ветре II

Moderato (𝅗𝅥 = 88)

Бо-жи-е-то Слън-це гре-е днес, Бо-жи-е-то Слън-це гре-е

Andante (𝅗𝅥 = 66)

днес. Ду-хай, вет-ре, ти-хо ду-хай, ти-хо ду-хай,

ми-ло гле-дай, ти-хо ду-хай, лис-ти раз-вий.

Лист раз-вя-вай, цвят раз-тва-ряй, цвят раз-тва-ряй,

плод раз-да-вай, цвят раз-тва-ряй, плод раз-да-вай.

Allegretto (𝅗𝅥 = 160)

Хай ди ди ди ди, да си и-ди. Хай ди ди ди ди,

да се у-чи, да се у-чи, да по-лу-чи, да по-лу-чи,

Meno mosso (𝅗𝅥 = 144)

да се у-чи. Хай ди ди ди ди, да си и-ди,

да си и-ди, До-бро да ви-ди.

Марш на Светлите сили

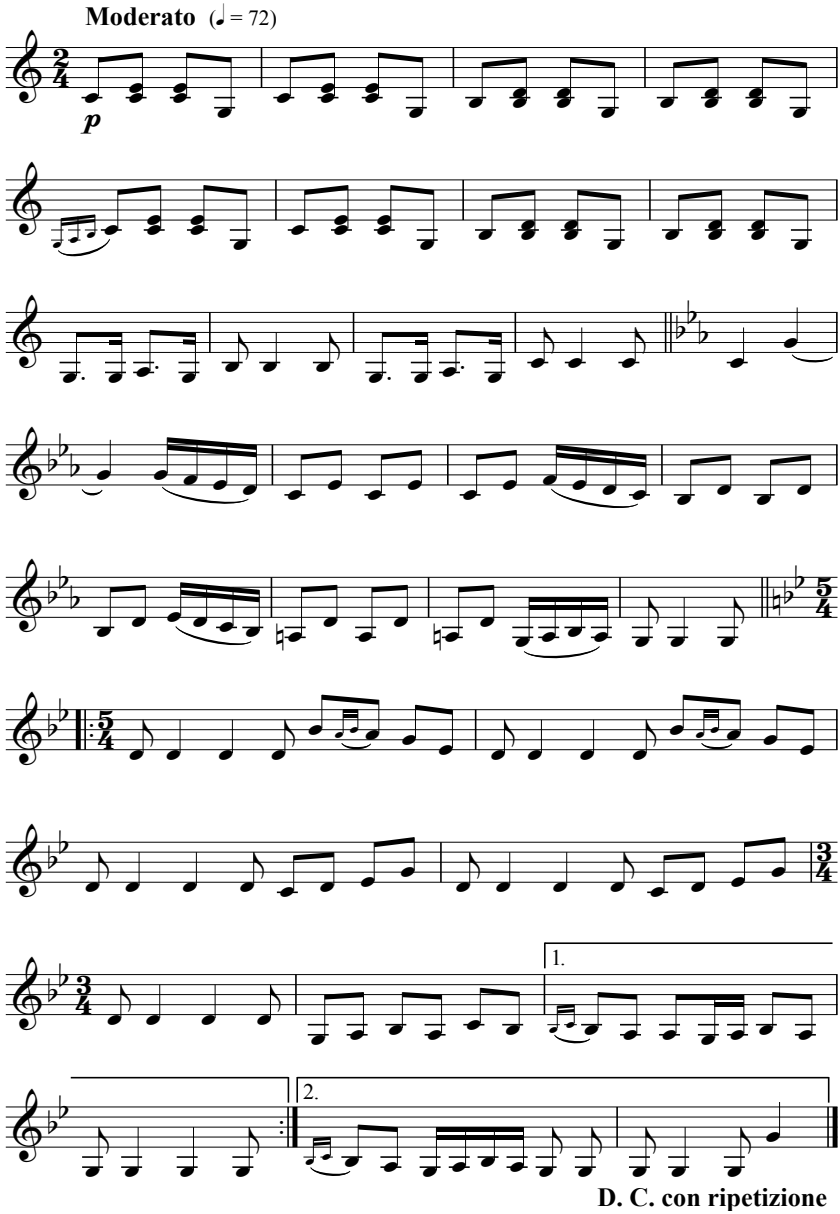

Берхан-Ази

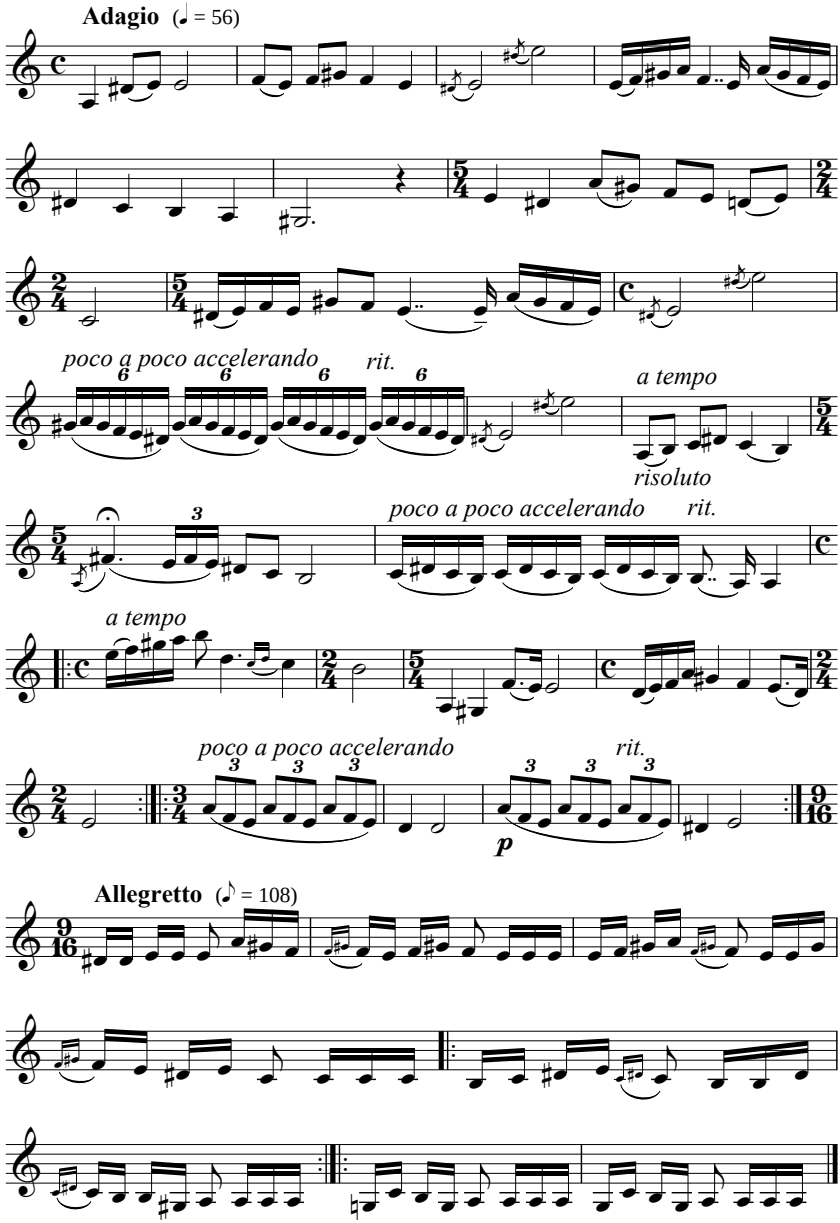
Adagio (♩ = 56)
poco a poco accelerando
rit.
a tempo
risoluto
poco a poco accelerando
rit.
a tempo
poco a poco accelerando
rit.
p
Allegretto (♪ = 108)

Песен на детето

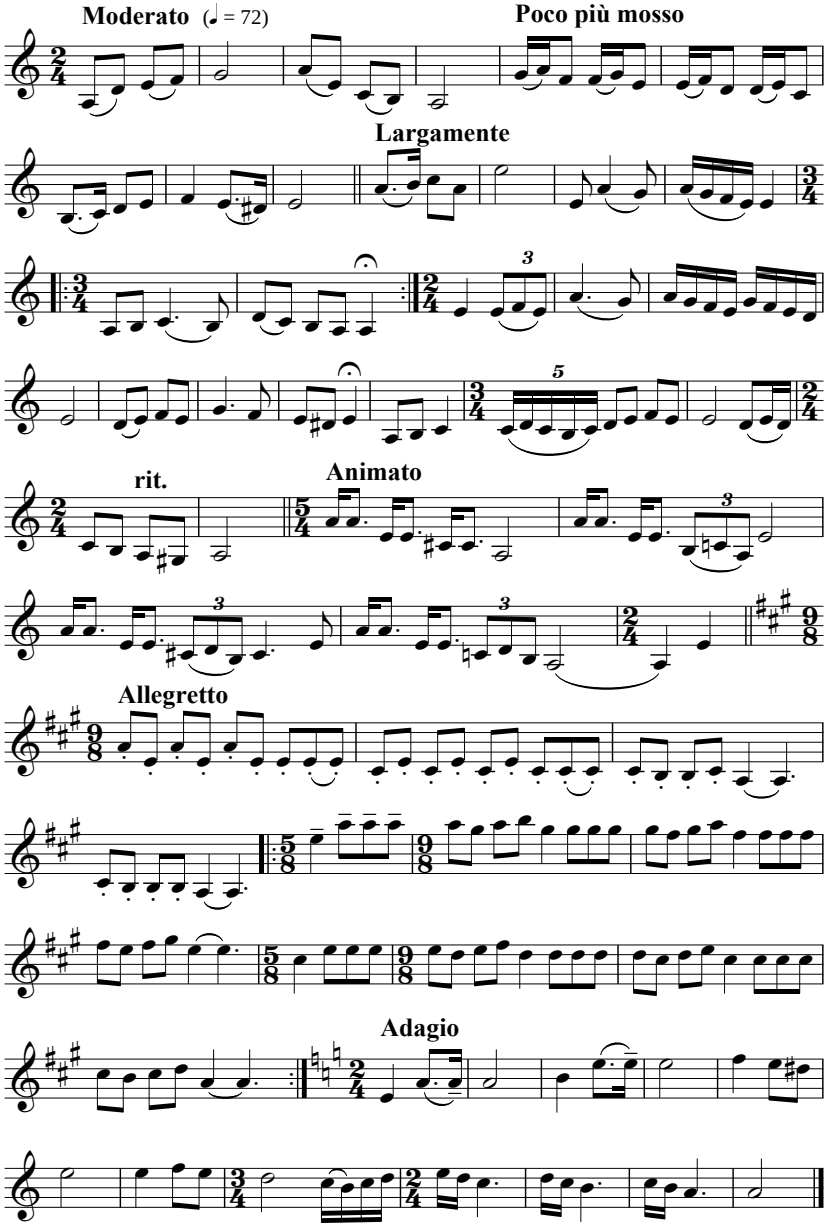

Малкият планински извор

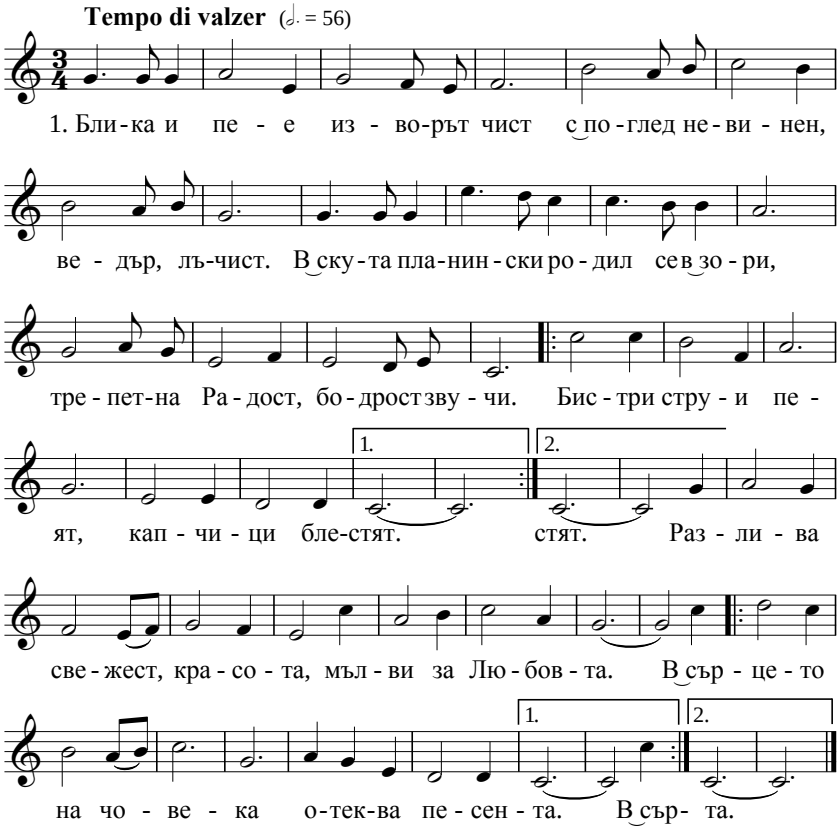

2. Нежни цветя край него цъфтят,
приказки чудни тихо редят.
Нимфи игриви тук танци плетат,
в губера росен стъпки трептят.
Нощем се оглеждат в извора звезди. (2)
И блика, дава той безспир.
Тъй дава Любовта.
В сърцето на човека изгрява Радостта. (2)

Бог е Любов II

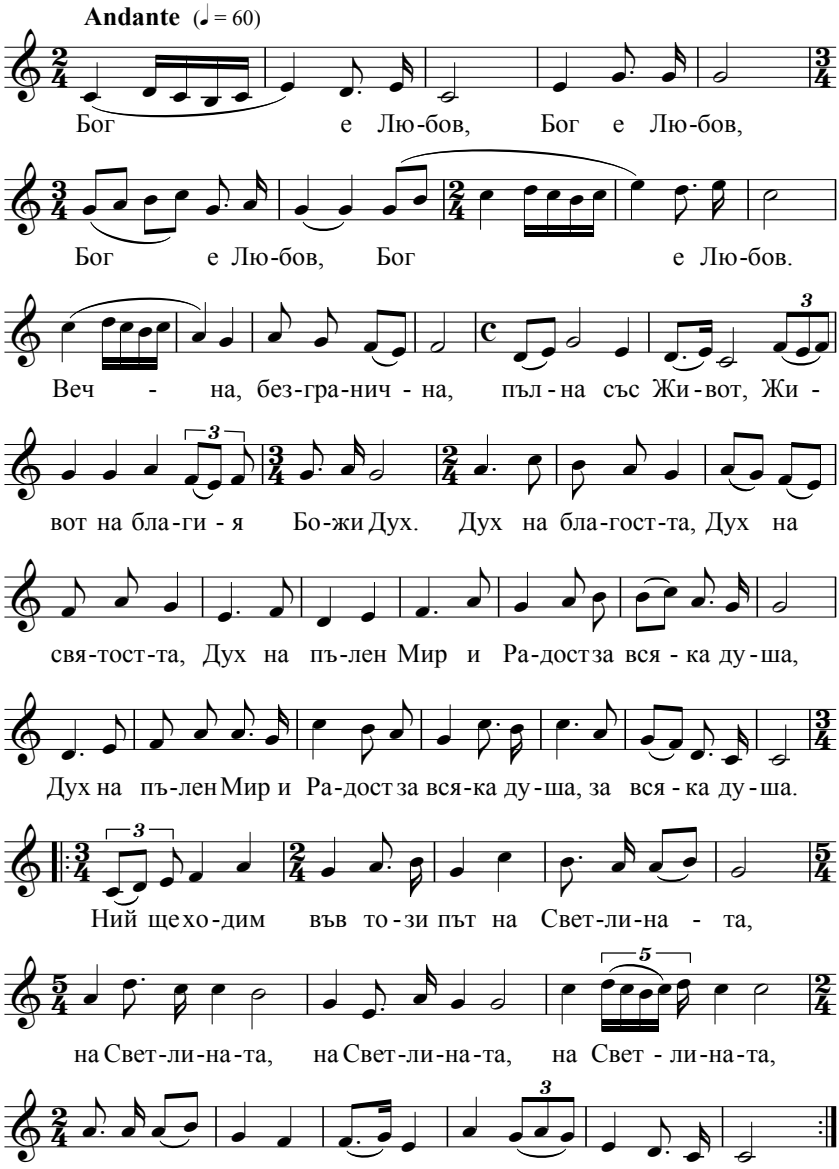

Към „Фир-фюр-фен“

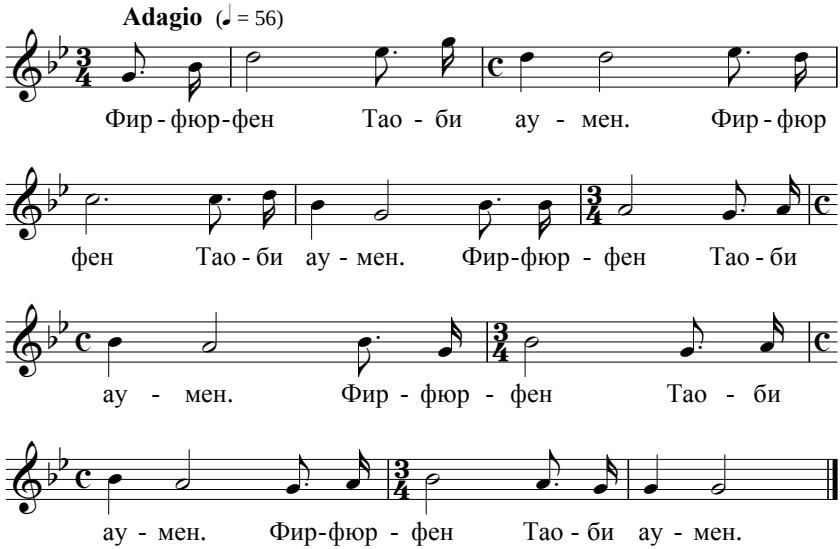

Кажи ми, светли Божи лъч

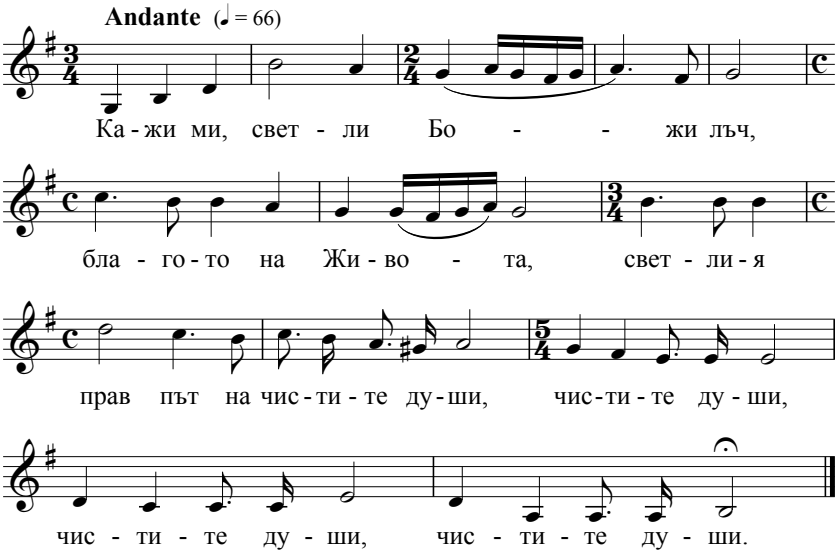

Кажи ми Ти Истината II

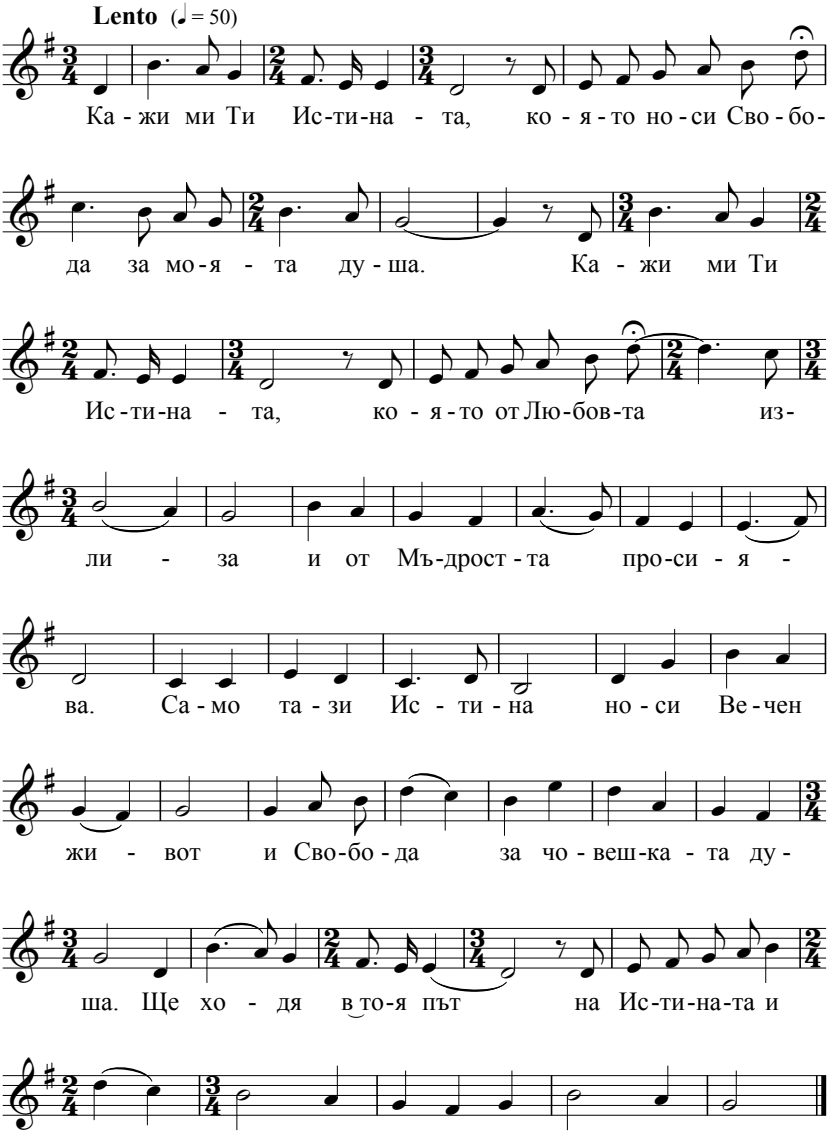

Кажи ми Ти Истината III

Lento (♩ = 50)

Ка - жи ми Ти Ис-ти-на - та, ко - я - то но - си Сво - бо-

да за мо-я - та ду - ша.

1. 2.

Ка - жи ми Ти Ис-ти-на-

та, ко - я - то но - си Сво - бо - да за мо-я - та ду - ша.

Свобода е потребна за душата

Andante (♩ = 66)

Сво-бо - да е по-треб-на за ду - ша - та. Сво-бо - да е по-

треб-на за ду - ша - та, за ду-ша - та, за ду-ша - та.

Вяра светла

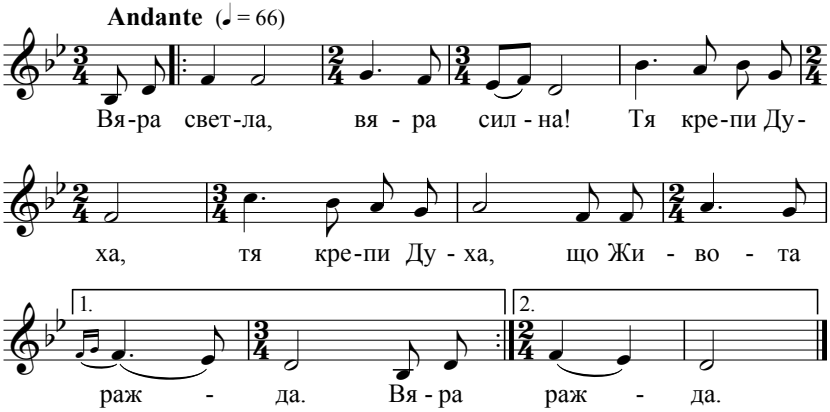

Вяра светла II

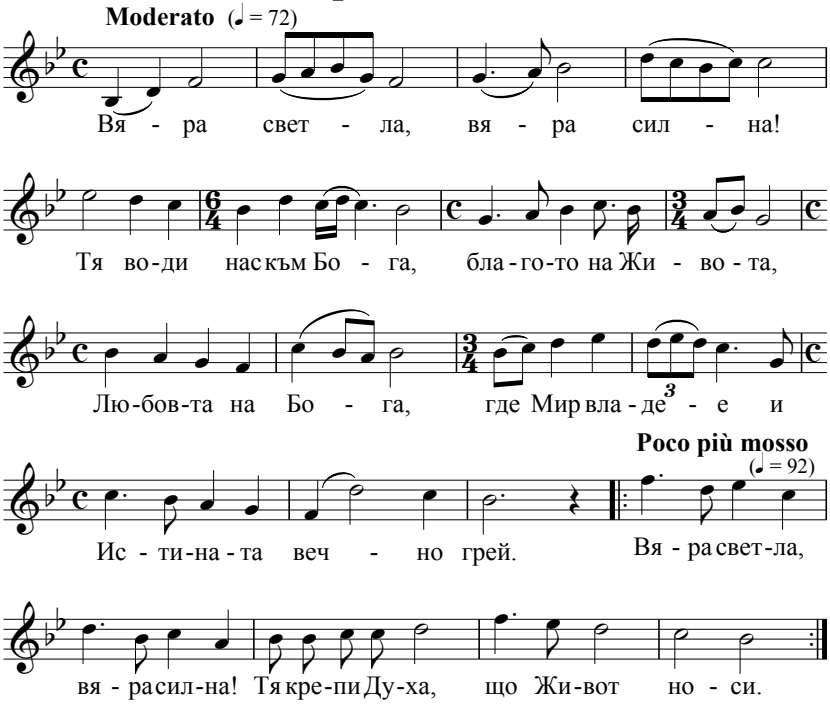

Вяра светла III

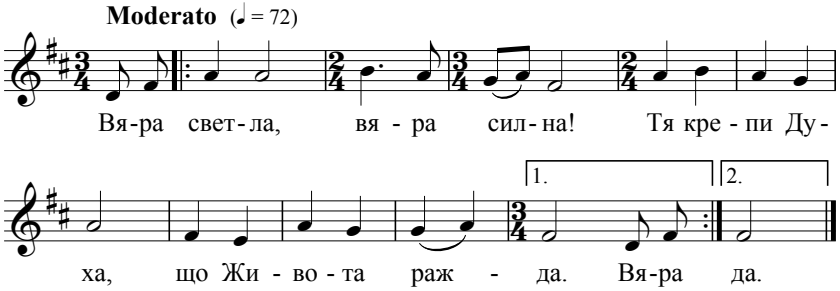

Милост, благост

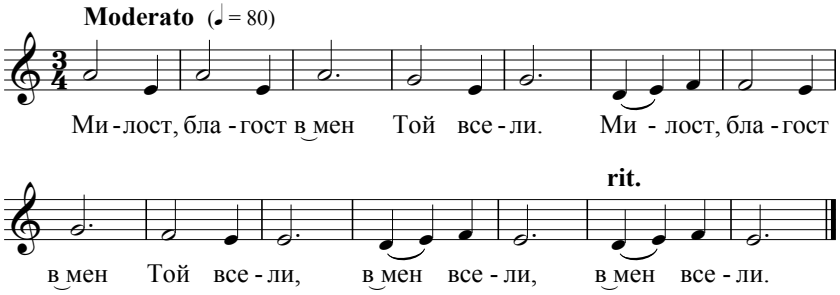

Аз мога да дишам

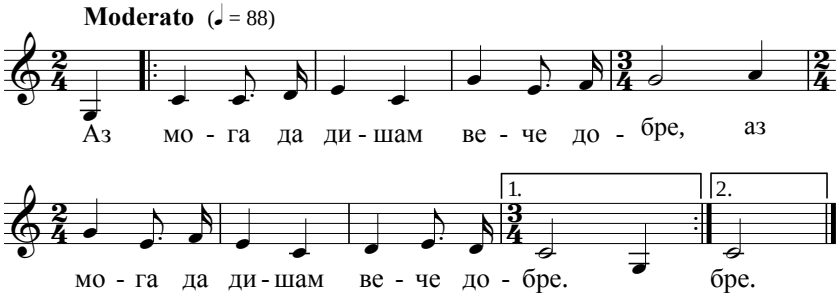

Играта на поточето

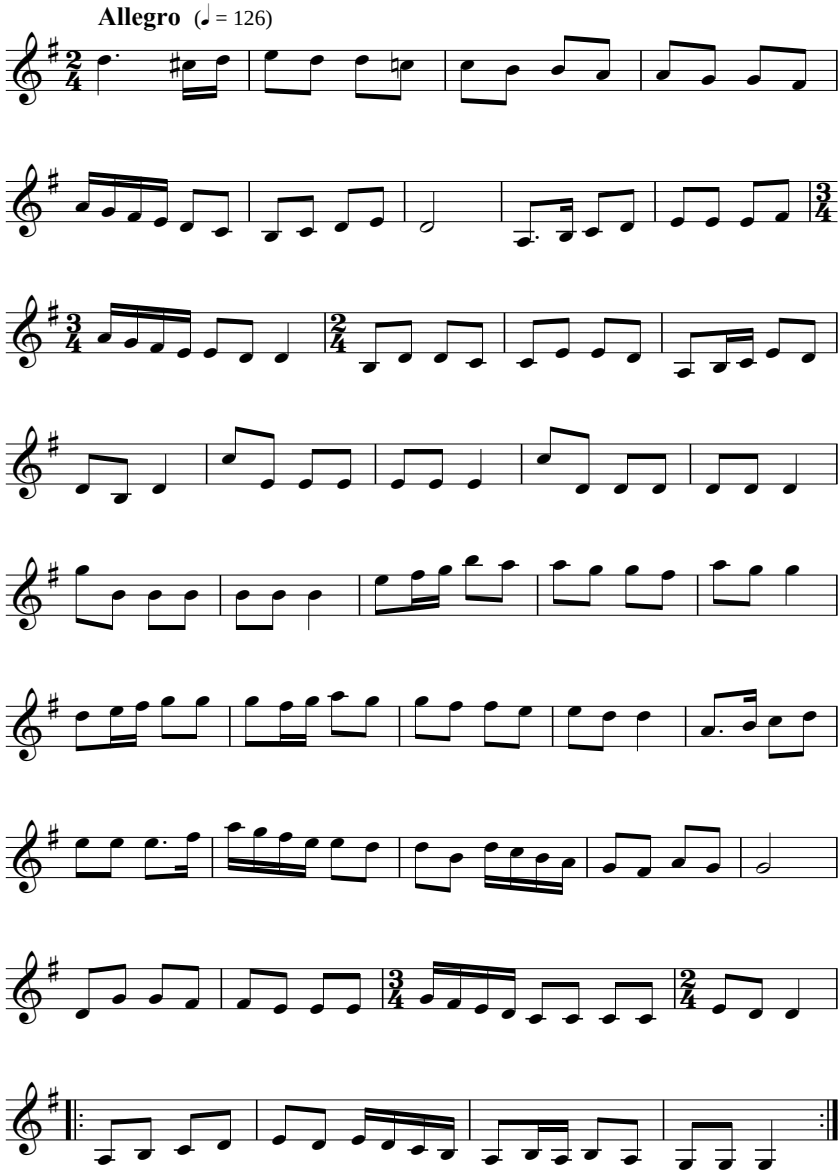

D. C.

Малката буболечица

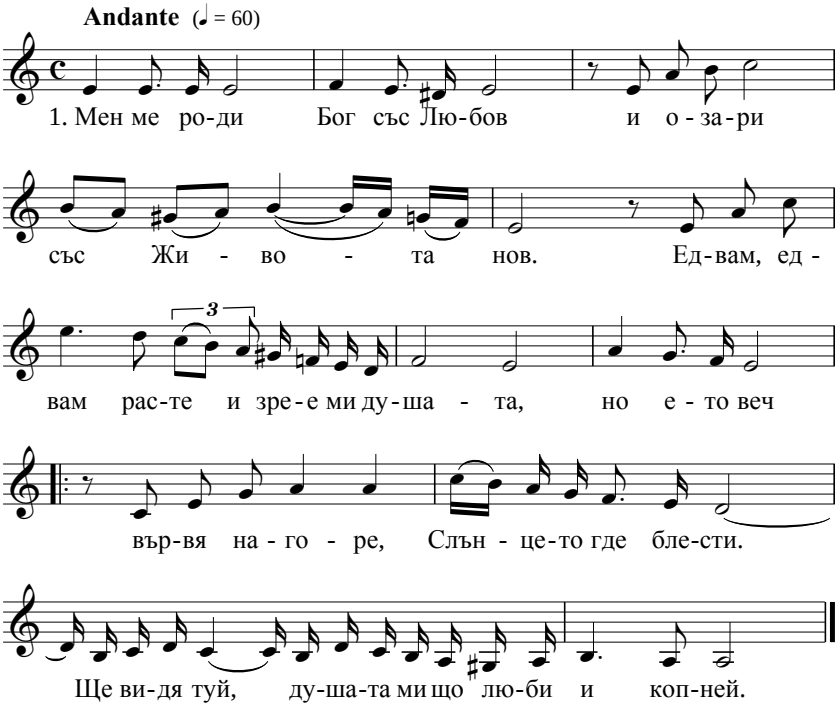

2. Тъй буболечката шепти
и се стреми по нанагорния път,
и пречките една след друга побеждава.
Безброй скали, поля, долини смело преминава
и все напред се тя към върха възвисява.

3. Тъй векове безброй летят
и времето я преобразява.
И тъй порасна тя – девица мила,
чиста роса, душа красива. Творение на Бога,
разлива Мир и светла Радост по света.

Да бих Те слушал

Adagio (♩ = 54)

Да бих Те слу - шал, да бих Те слу - шал!

А - ко бих Те слу - шал, До - бро - то ще - ше

1. 2.

в мен да се про - я - ви. из - я - ви.

Слушам

Moderato (♩ = 80)

Слу - шам-шам-шам, слу - шам-шам-шам, слу -

шам - шам - шам, слу - - - шам.

D. C.

Радост

Andante (♩ = 60)

Ра-дост, Ра - дост, Ра - дост на Жи - во - та ми, ти ве-се-

лиш сър - це - то ми, ти ве-се-лиш сър - це - то ми.

Писмото

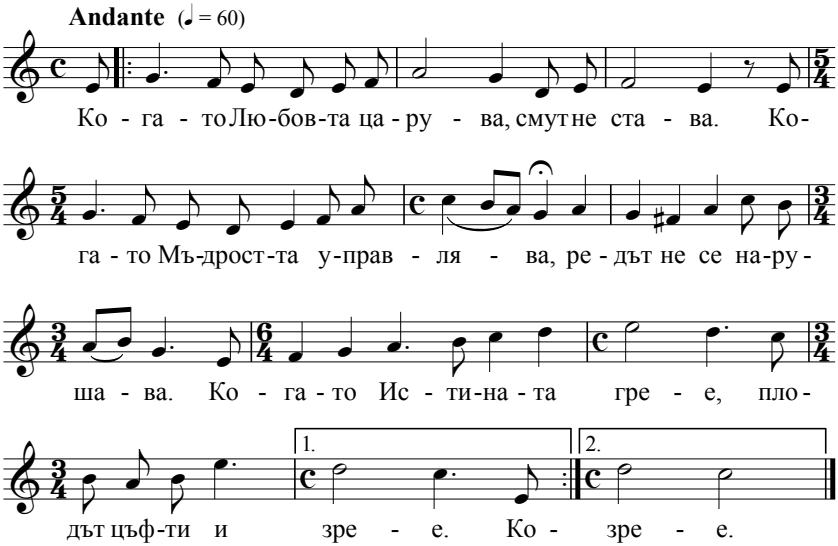

Ме-хейн

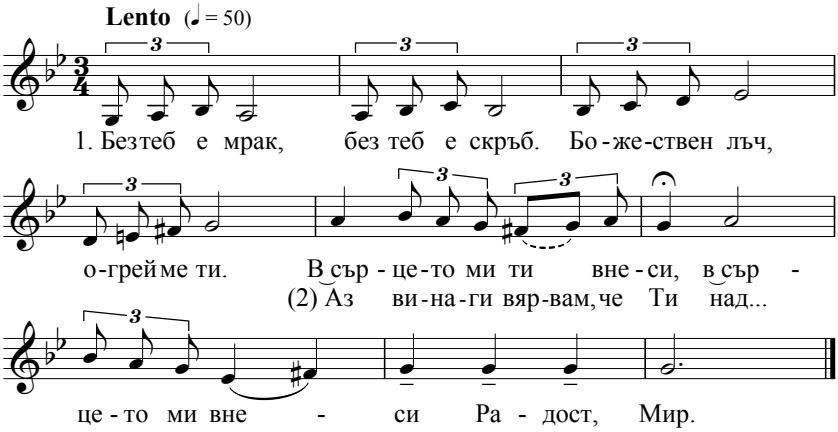

2. Пробуждам се от сън дълбок
и те зова като дете.
Аз винаги вярвам, че ти
над мене с Любов бдиш майчина.

Житно зърно

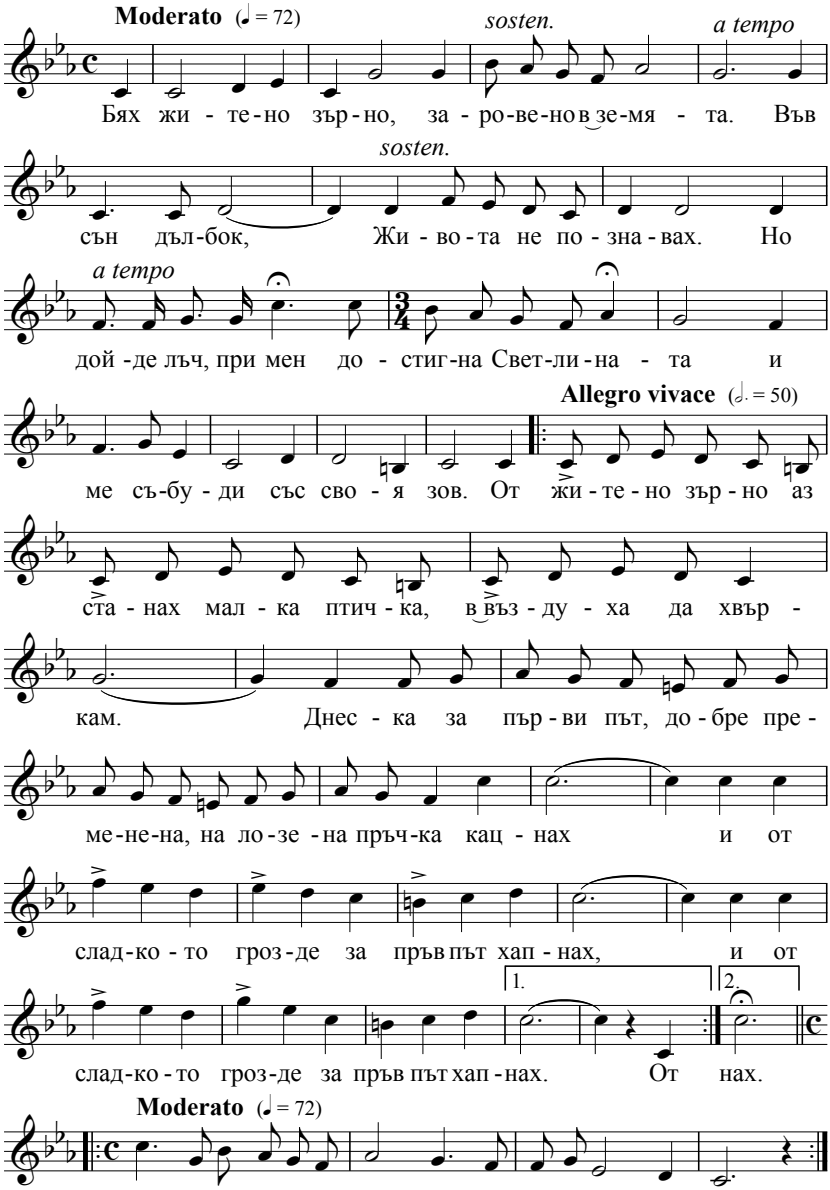
Moderato (♩ = 72)
sosten.
a tempo
Бях жи - те - но зър - но, за - ро - ве - но в зе - мя - та. Във
sosten.
сън дъл - бок, Жи - во - та не по - зна - вах. Но
a tempo
дой - де лъч, при мен до - стиг - на Свет - ли - на - та и
Allegro vivace (𝅗𝅥. = 50)
ме съ - бу - ди със сво - я зов. От жи - те - но зър - но аз
ста - нах мал - ка птич - ка, в въз - ду - ха да хвър -
кам. Днес - ка за пър - ви път, до - бре пре -
ме - не - на, на ло - зе - на пръч - ка кац - нах и от
слад - ко - то гроз - де за пръв път хап - нах, и от
1.
2.
слад - ко - то гроз - де за пръв път хап - нах. От нах.
Moderato (♩ = 72)
Кол - ко ху - бав е Жи - во - тът, то - га - ва си ка - зах.

Изворче

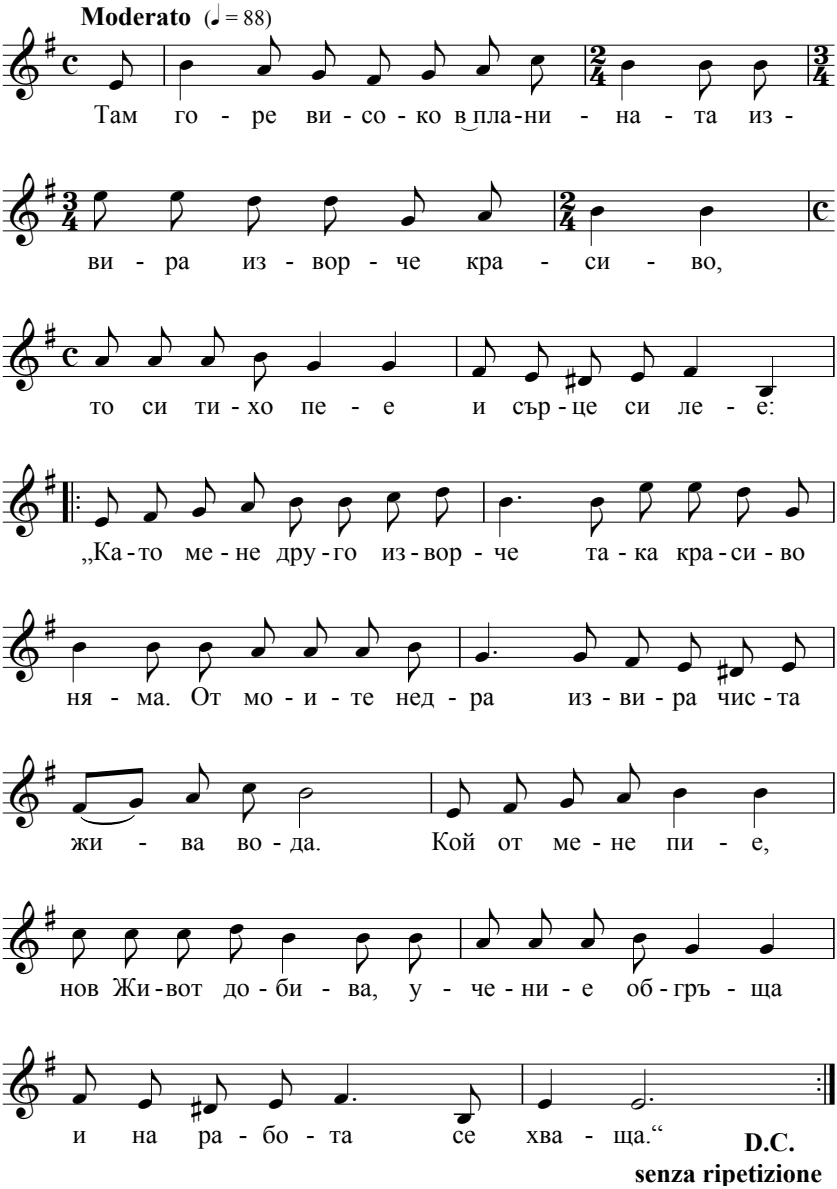
Moderato (♩ = 88)
Там го - ре ви - со - ко в пла-ни - на - та из -
ви - ра из - вор - че кра - си - во,
то си ти - хо пе - е и сър - це си ле - е:
„Ка - то ме - не дру - го из - вор - че та - ка кра - си - во
ня - ма. От мо - и - те нед - ра из - ви - ра чис - та
жи - ва во - да. Кой от ме - не пи - е,
нов Жи - вот до - би - ва, у - че - ни - е об - гръ - ща
и на ра - бо - та се хва - ща.“
D.C.
senza ripetizione

Молитва

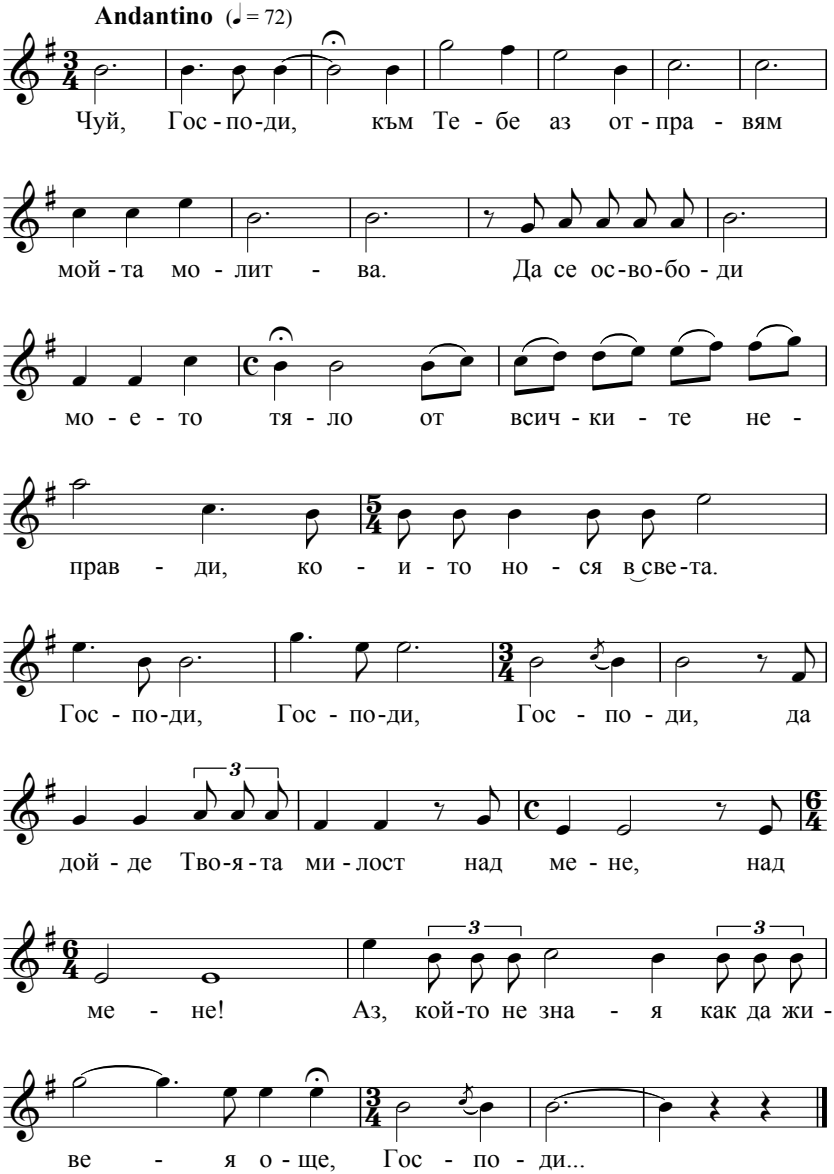
Andantino (♩ = 72)
Чуй, Гос-по-ди, към Те-бе аз от-пра-вям
мой-та мо-лит-ва. Да се ос-во-бо-ди
мо-е-то тя-ло от всич-ки-те не-
прав-ди, ко-и-то но-ся в све-та.
Гос-по-ди, Гос-по-ди, Гос-по-ди, да
дой-де Тво-я-та ми-лост над ме-не, над
ме-не! Аз, кой-то не зна-я как да жи-
ве-я о-ще, Гос-по-ди...

Молитва

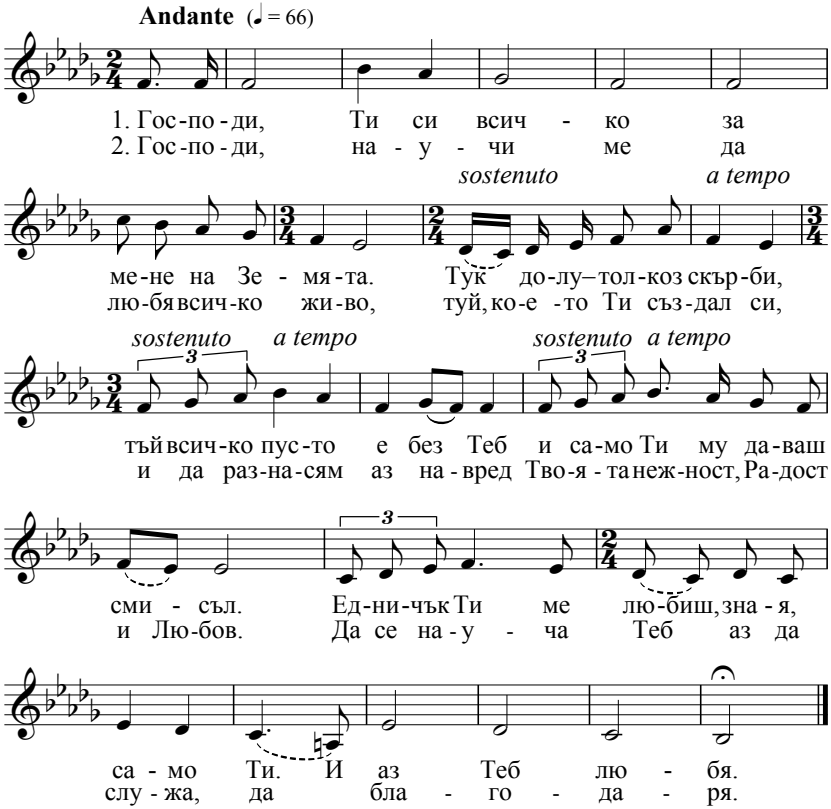

2. Господи, научи ме
да любя всичко живо,
туй, което Ти създал си,
и да разнасям аз навред
Твоята нежност,
Радост и Любов.
Да се науча
Теб аз да служа, да благодаря.

Песен за двете сестри

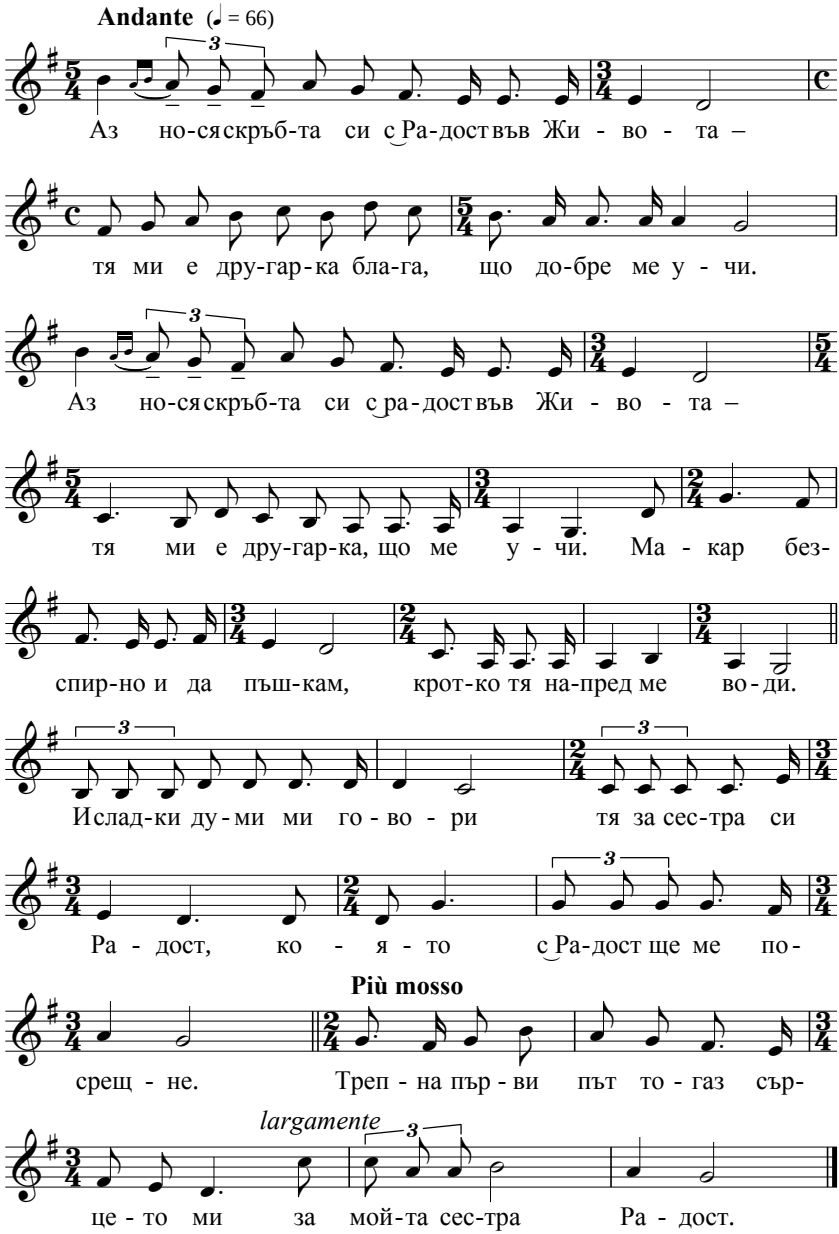

Пролетна песен

Allegretto (𝅗𝅥 = 104)

Е - то при - сти - га чуд - на - та про - лет,

Слън - це из - гря - ва. Всич - ко се бу - ди, рас-

те, жи - ве - е и се рад - ва, и бла - го - да - ри на

Бо - га. Про - лет, про - лет е до - шла. Пти - чен -

це в не - бе - то слад - ко чу - ру - ли - ка, Слън - це -

то при - вет - но це - лий мир об - ли - ва с Ра - дост и Лю - бов.

Тър - жест - ву - ва це - лий мир и бла - го - да - ри на

Бо - га. Про - лет, про - лет е до - шла.

D. C.
con ripetizione

Десет теми

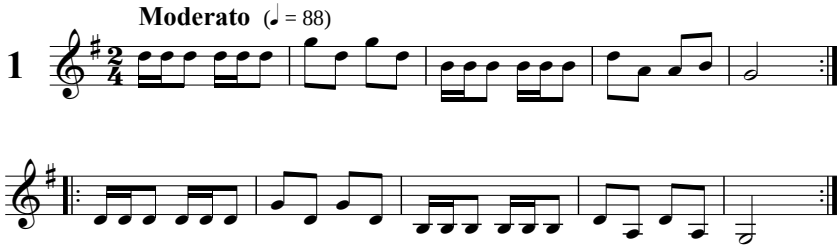
Moderato (♩ = 88)
1

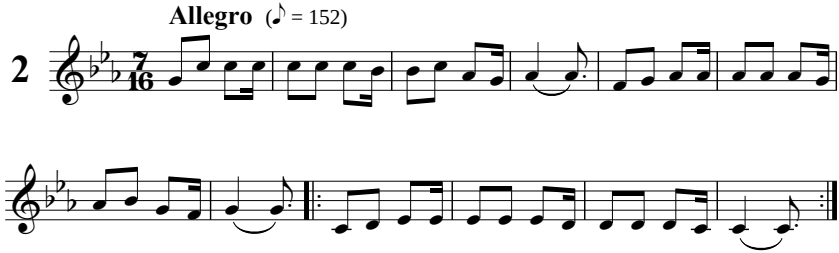
Allegro (♪ = 152)
2

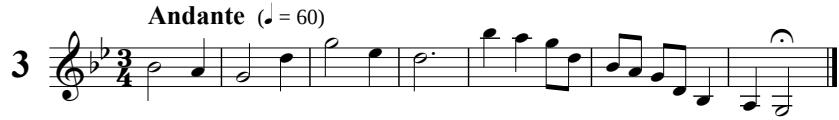
Andante (♩ = 60)
3

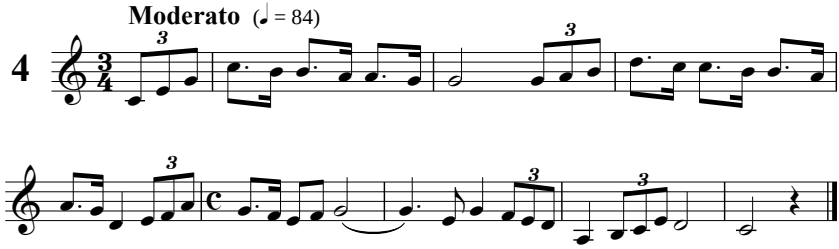
Moderato (♩ = 84)
4

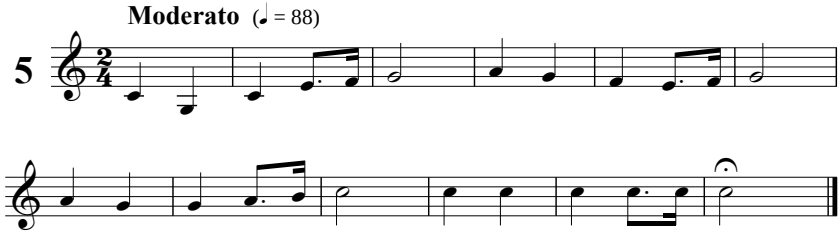
Moderato (♩ = 88)
5

Andantino (𝅗𝅥 = 72)

6

Аз ще па - зя То - пли - на - та.

L'istesso tempo

7

Аз ще па - зя та - зи То - пли - на.

Andante (𝅗𝅥 = 66)

8

Andante (𝅗𝅥 = 60)

9

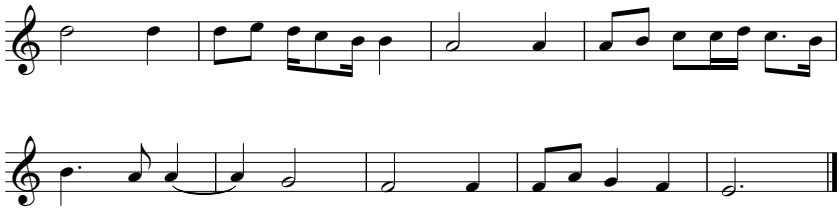

Музикален момент

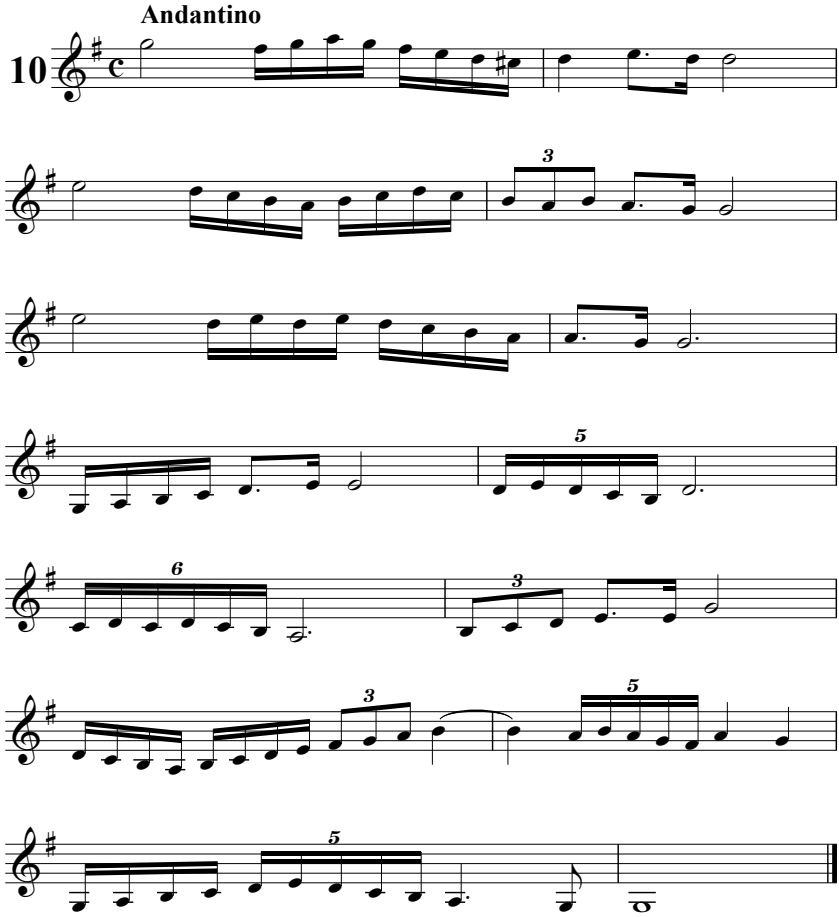

Мелодия 1 – Красив Живот

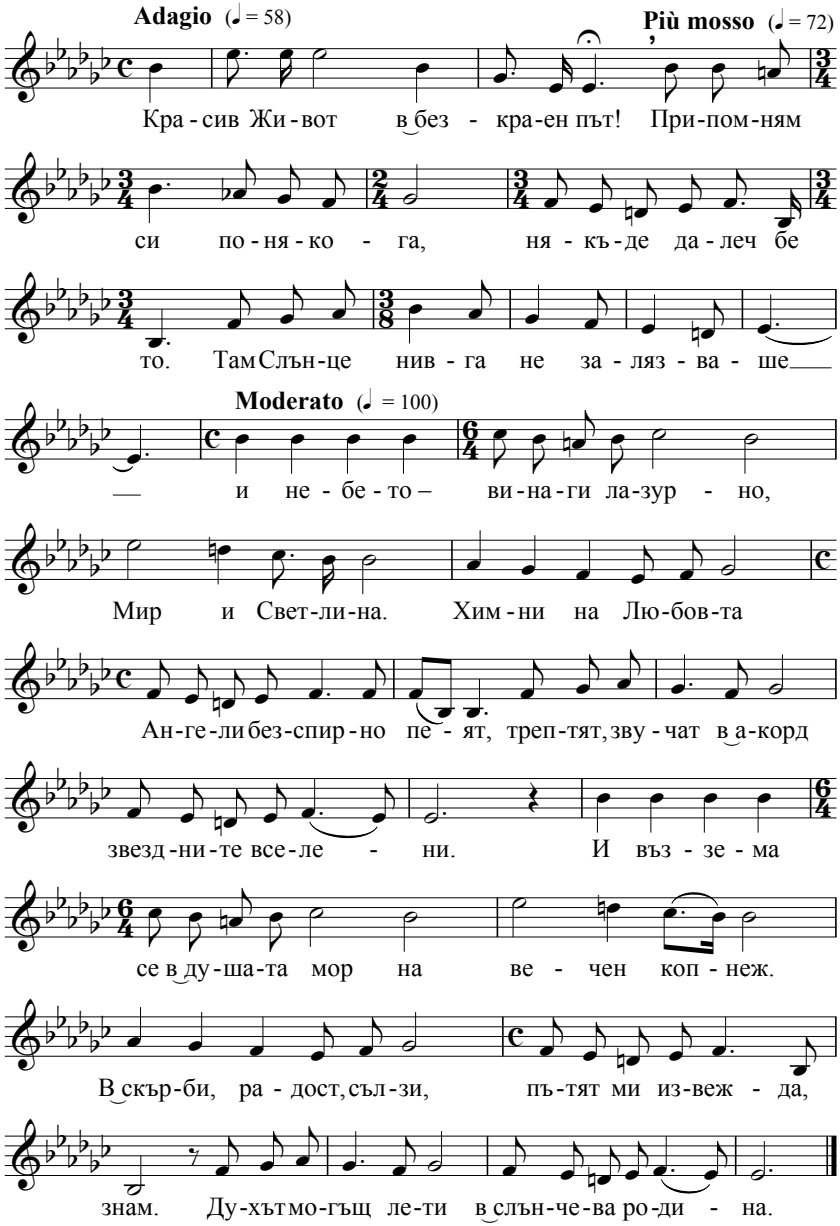

Мелодия 2 – В радостта на деня

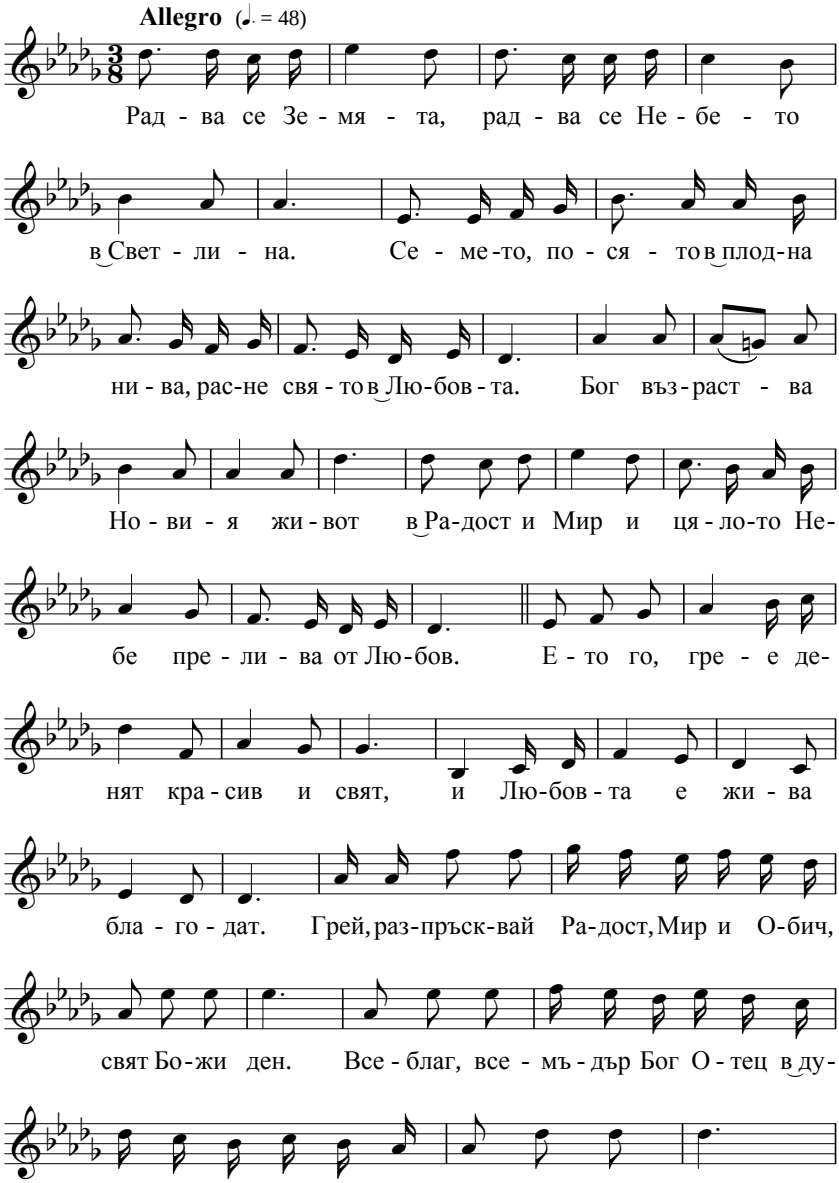

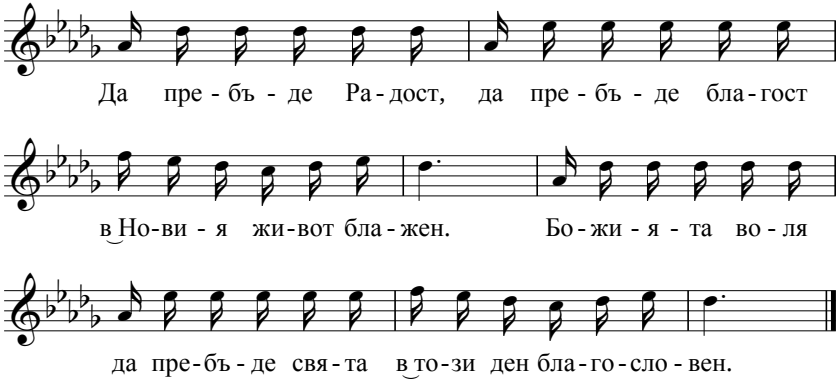

2. Слънчевото ято
Бога благославя
и зари,
Божията слава
новия свещен Живот
да озари.
Целият всемир е Светлина
и Светлината
извор е на Радост,
Сила и Живот.

Припев:

Ето го, грее денят ...

Мелодия 3

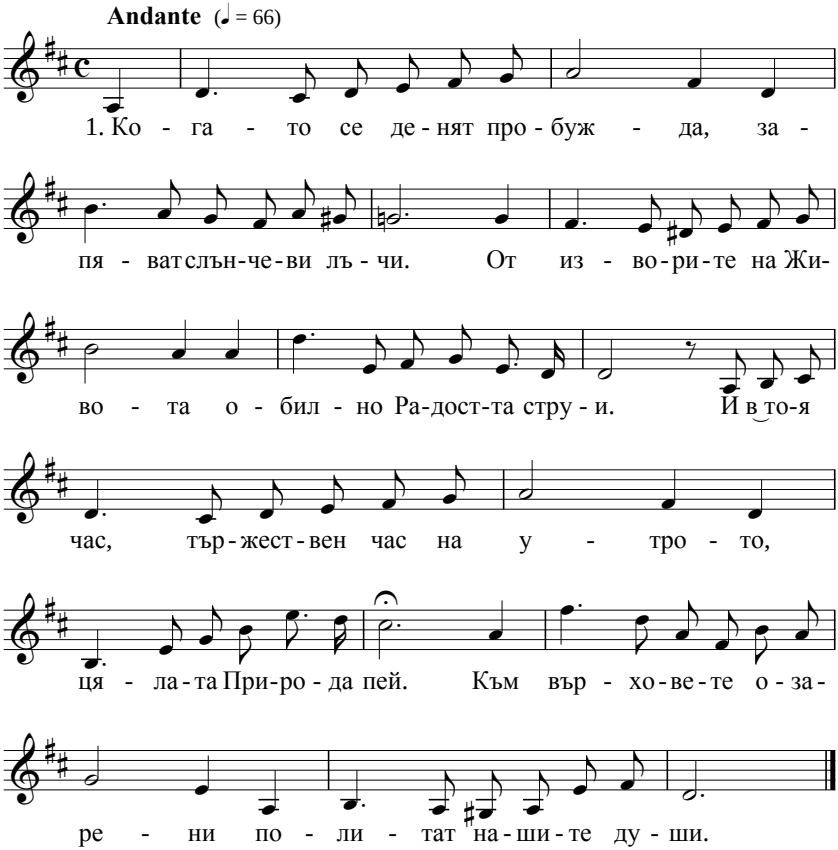

2. Когато се денят пробужда,
долавяме небесен зов –
вълнува ни и вдъхновява
за светъл и красив Живот.
Ще дойде той след бурите, борбите.
Земята ще залее Мир.
Могъща сила е Доброто,
ний вярваме – ще победи.

Мелодия 4 – Озарение

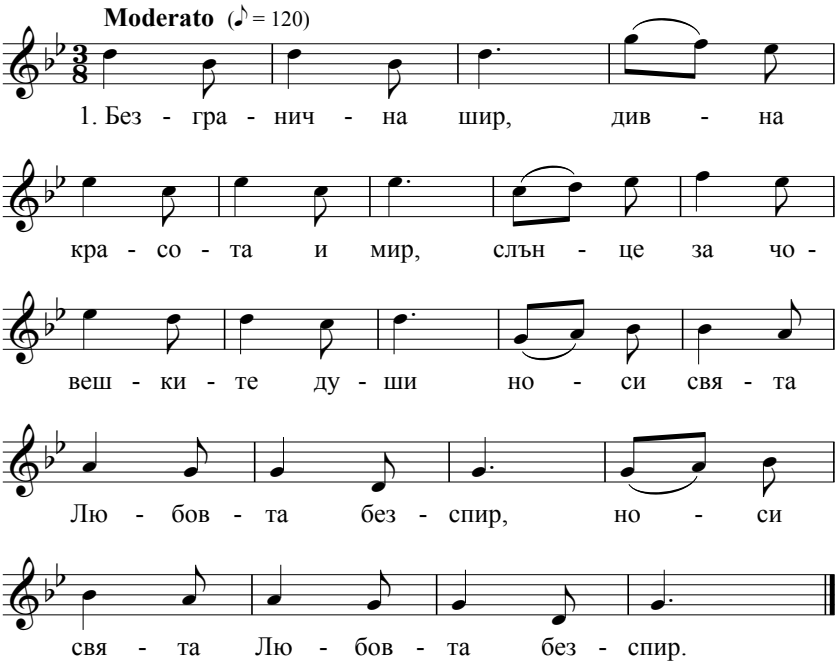

1. Безгранична шир,
дивна красота и мир,
слънце за човешките души
носи свята Любовта безспир. (2)

2. Благ Живот струи
в топли слънчеви лъчи
и душите славят в Светлина
благия Отец на Любовта. (2)

3. Всичко е Любов,
Радост, Сила и Живот.
Свята Божия виделина
озарява тази красота. (2)

Гласът на Живия Господ

Новото възкресение

Maestoso (♩ = 66)

Ста - не - те ви - е, мърт-ви, ста - не - те от гро-ба! Ста-

Moderato (♩ = 76)

не - те, о-жи - вей - те ви - е, ко - и - то сте ста - на-

ли! Ста - не - те, въз - крес - не - те ви - е, ко - и - то сте

Lento

о-жи-ве - ли! Чуй-те, Гос - под се - га ви го - во - ри:

Adagio (♩ = 54)

„Мо-я - та ръ-ка не се е съ-кра-ти - ла да да - вам.

Пъ-лен Съм със и-зо-би-ли-е и не - из - чер - па - ем Съм, ко-

е - то дър-жа за всич-ки о - не-зи, ко - и - то Ме лю - бят

и се бо - ят от И - ме - то Ми. Бла-го-сло-

ве-ни бъ-де - те ви - е, ко - и-то Ме лю - би - те. Ста-

Moderato (♩ = 72)

rit.

не - те, въз - кръс - не - те за но - ви - я път на Лю-бов-та!“

Новото Битие – Създаването на новия Адам

Първи Божествен ден

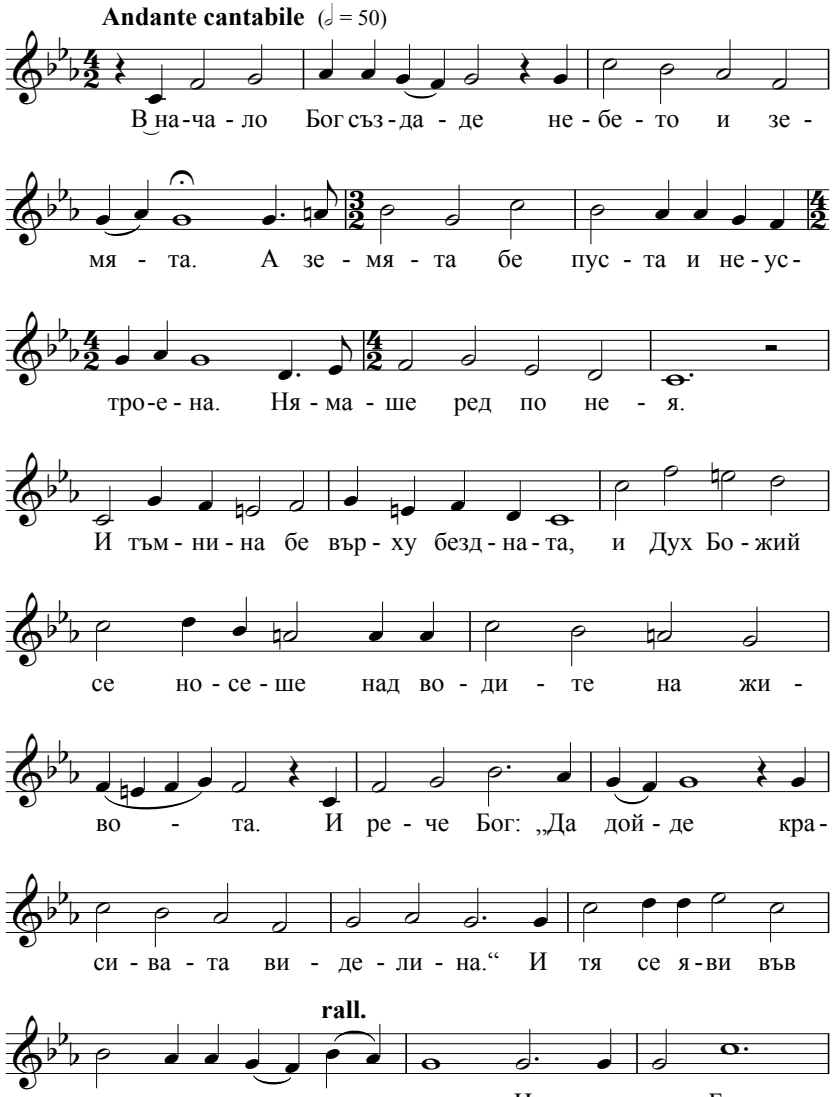

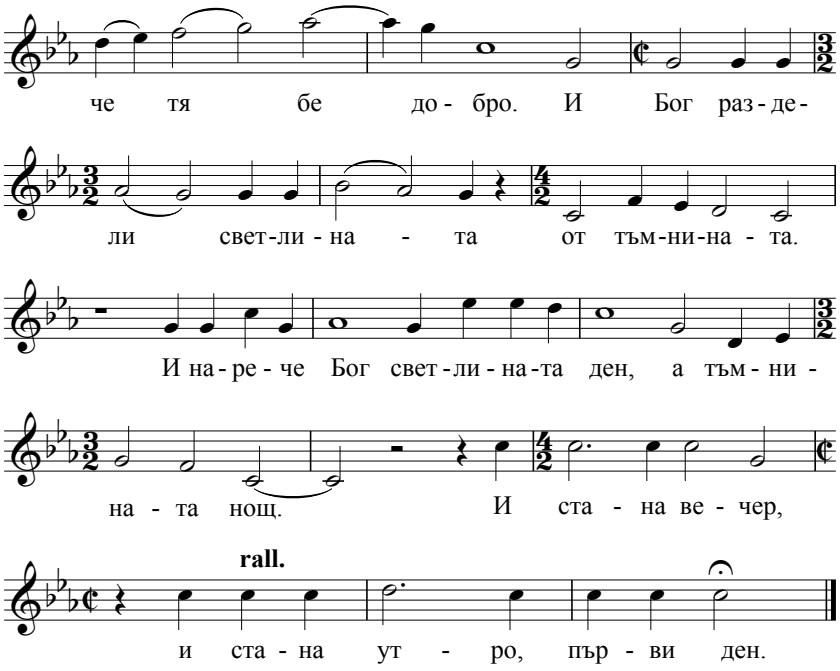

Втори Божествен ден

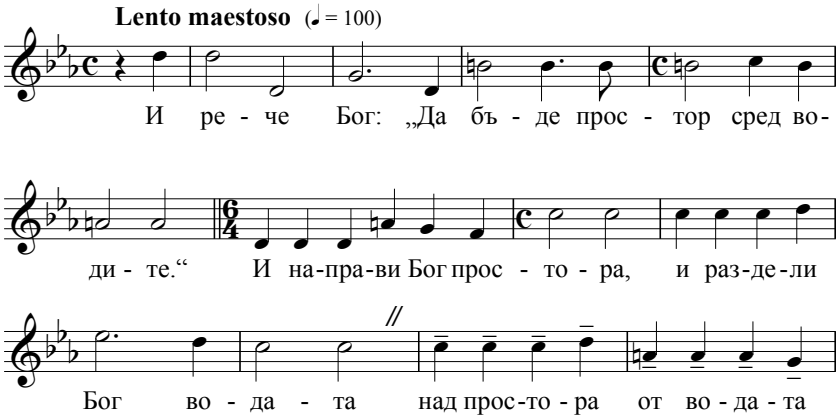

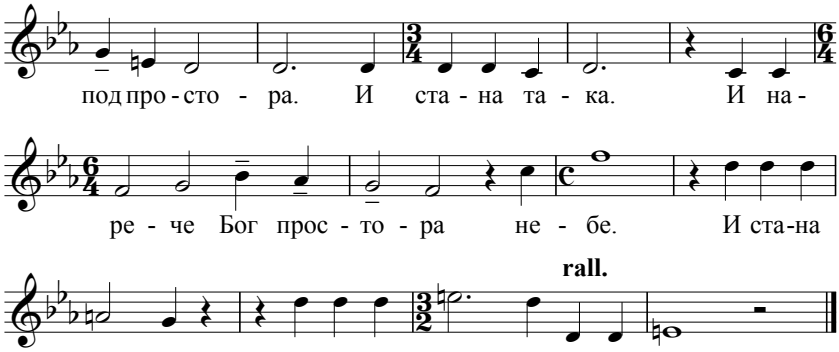

attacca

Трети Божествен ден

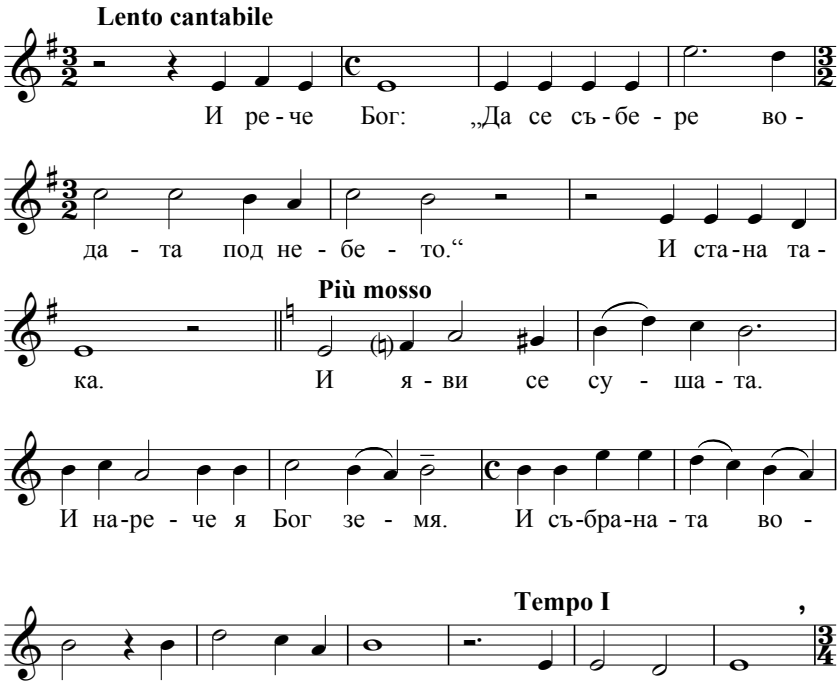

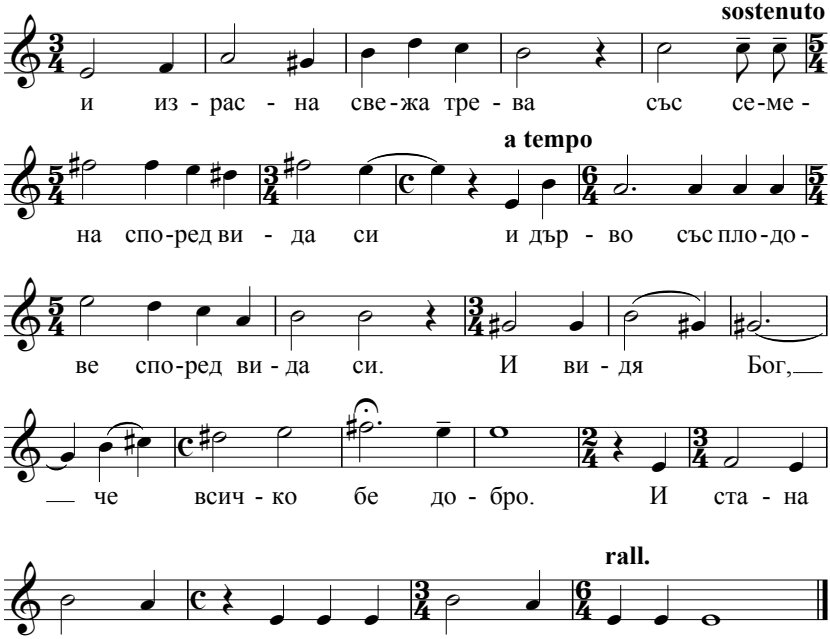

Четвърти Божествен ден

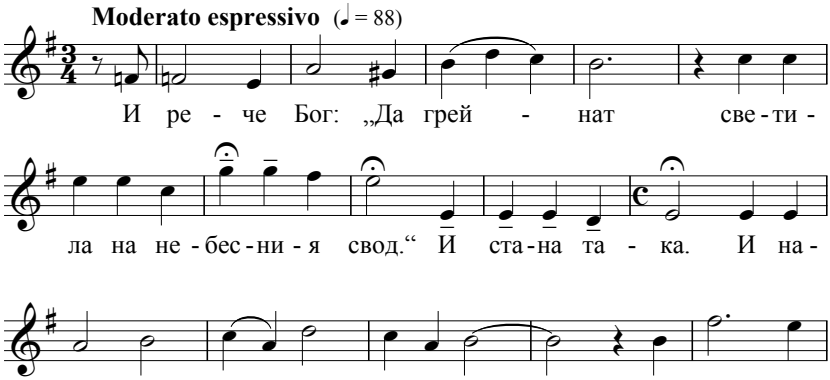

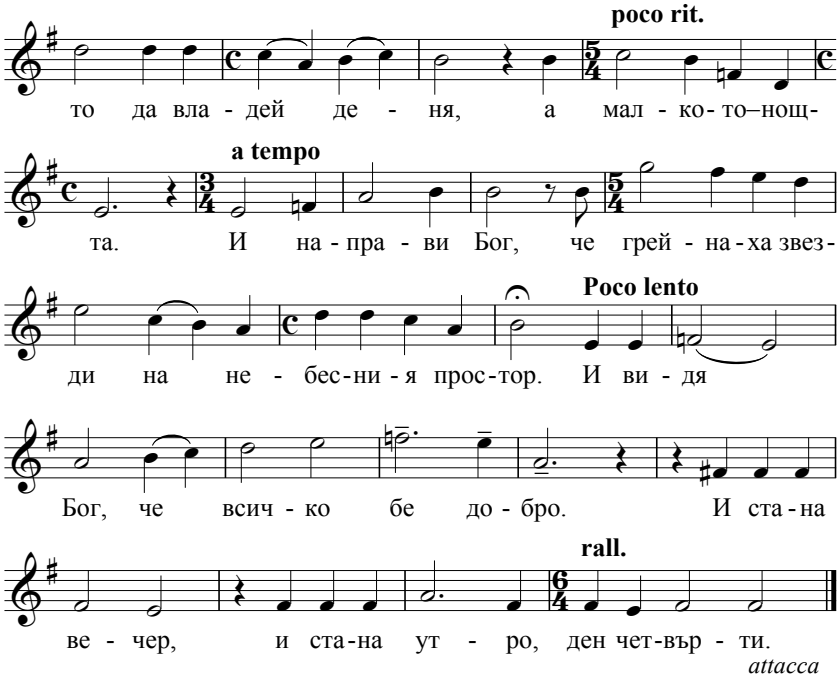

Пети Божествен ден

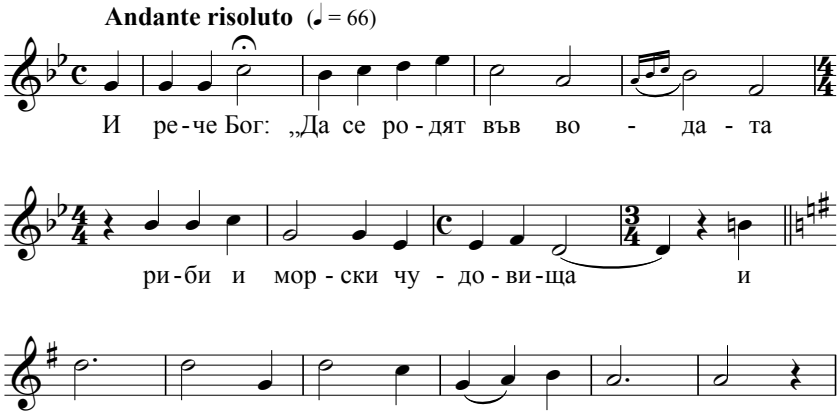

по не-бес-ни-я прос-тор, всич-ки спо-ред ви-да

— си.“ И ста-на та-ка.

Maestoso

И ви-дя Бог, че всич-ко бе до-

бро. И бла-го-сло-ви ги Бог. И ста-на

ве-чер, и ста-на ут-ро, пе-ти ден.

attacca

Шести Божествен ден

Andante (♩ = 66)

И ре-че Бог: „Да дой-дат над зе-мя-та жи-

вот-ни и зве-ро-ве спо-ред ви-до-ве-те им.“ И

a tempo

ста-на та-ка. И ви-дя Бог, че

всич - ко бе до - бро. И ре - че Бог, и съз -

poco rall.

да - де че - ло - ве - ка. Сам го съз -

да - де по Сво-я об - раз и по-до - би - е.

Più mosso

poco rall.

И бла-го-сло - ви го да вла-де-е всич-ко жи - во по зе-

a tempo

мя - та, да о-би - ча и за-кри - ля

всич-ки тва - ри във во-да - та, по зе-мя - та и

Più mosso

въз-ду - ха. И ре - че Бог: „Да - вам

recitativo

тре - ва - та със се-ме - на-та ѝ и дър - во - то със пло-до -

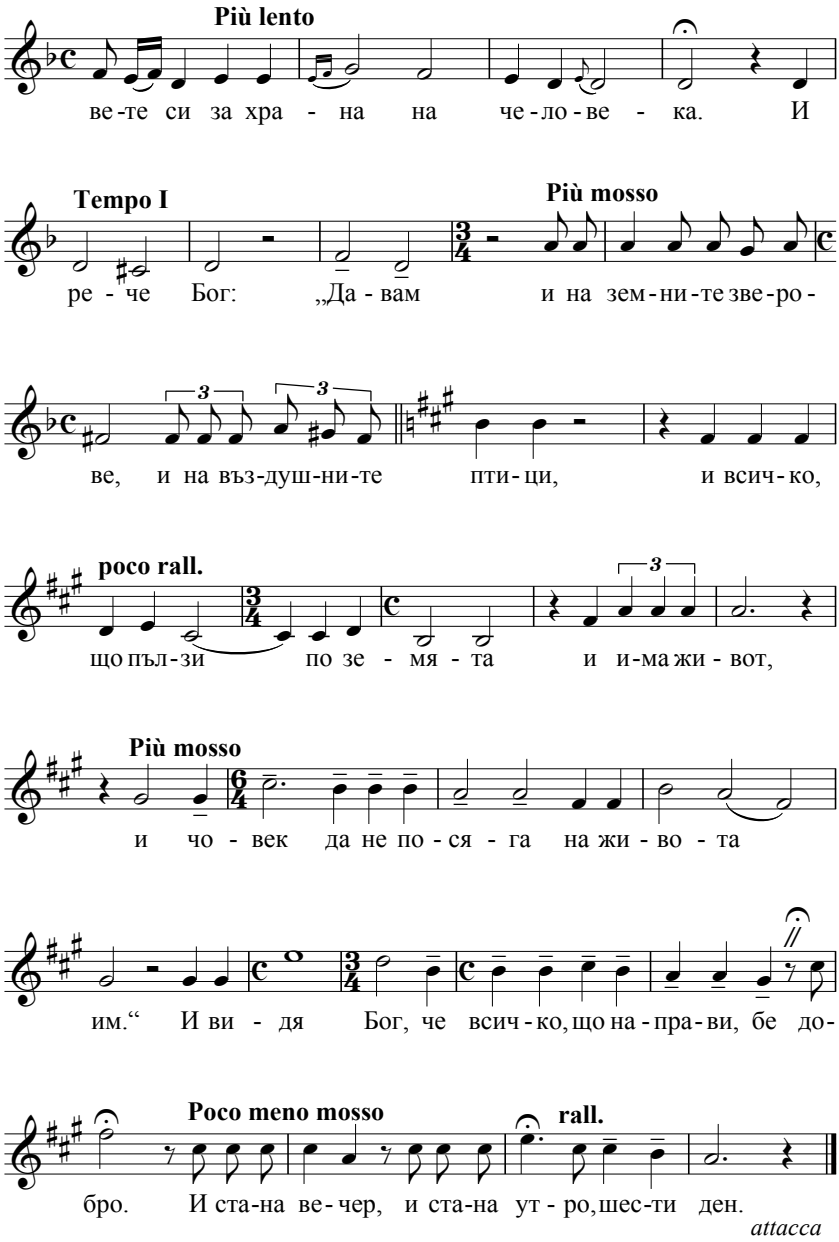
Più lento
ве-те си за хра - на на че-ло-ве - ка. И
Tempo I
Più mosso
ре - че Бог: „Да - вам и на зем-ни-те зве-ро-
ве, и на въз-душ-ни-те пти-ци, и всич-ко,
poco rall.
що пъл-зи по зе - мя - та и и-ма жи - вот,
Più mosso
и чо - век да не по - ся - га на жи - во - та
им.“ И ви - дя Бог, че всич-ко, що на-пра-ви, бе до-
Poco meno mosso
rall.
бро. И ста-на ве-чер, и ста-на ут - ро, шес-ти ден.
attacca

Седми Божествен ден

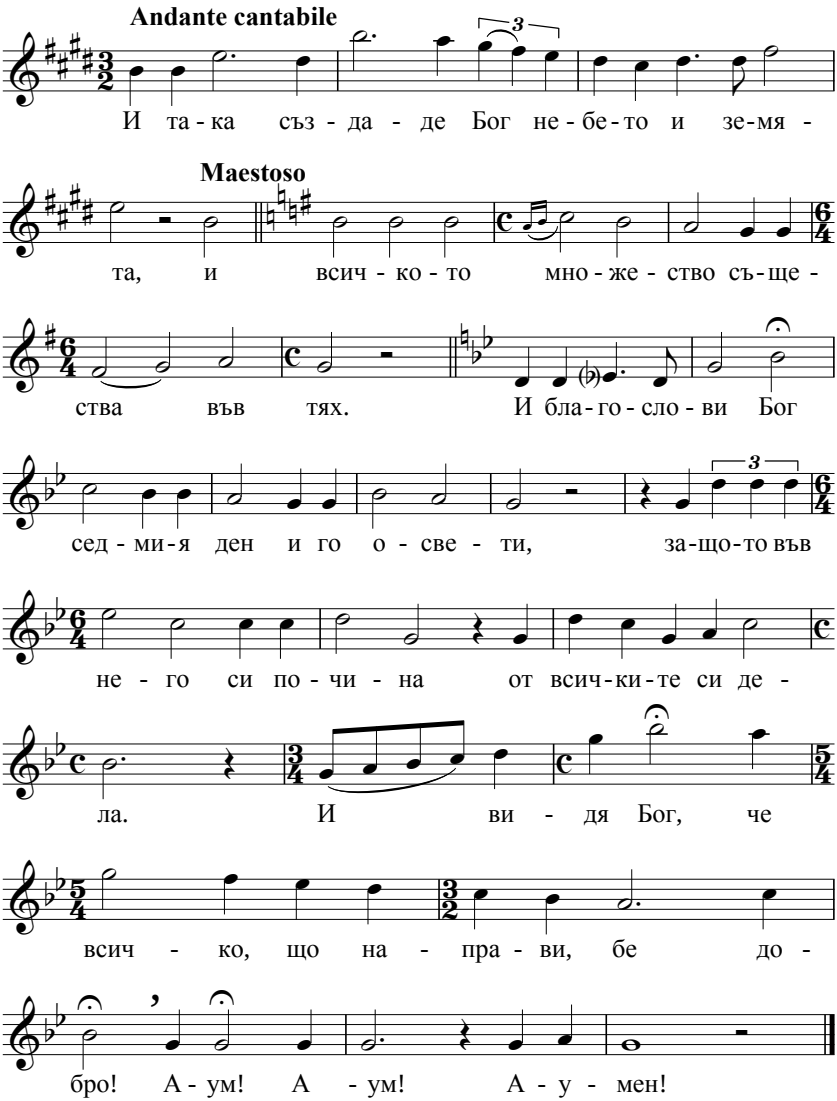

Вътрешният глас на Бога

(медитация)

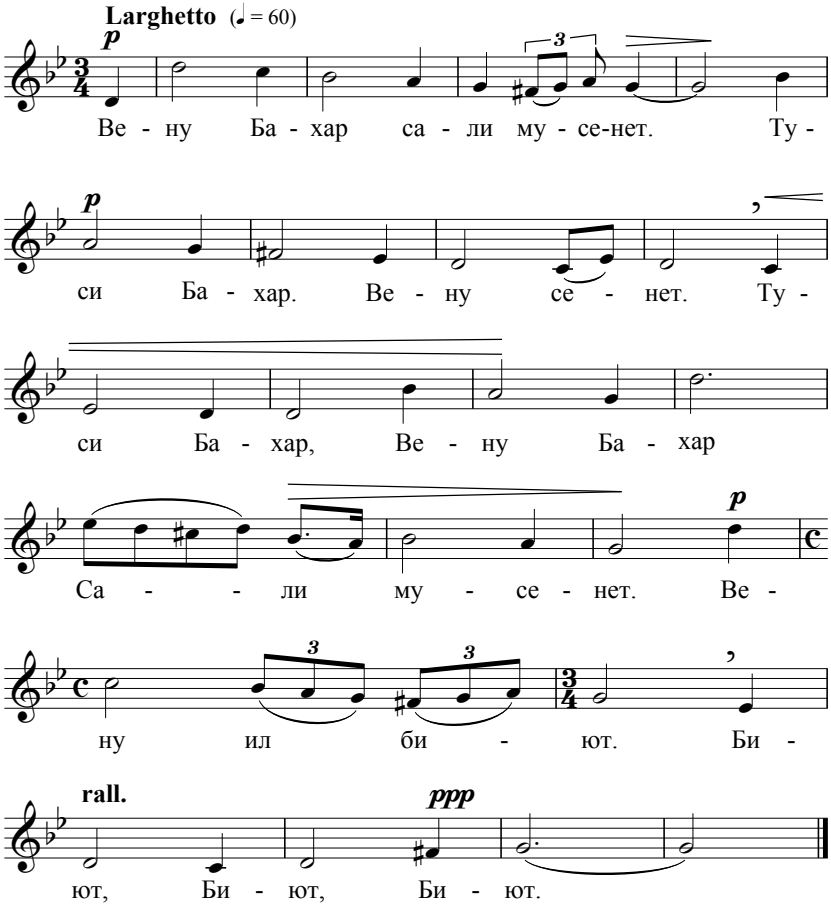

Една вечна Истина, която е Бог на Любовта

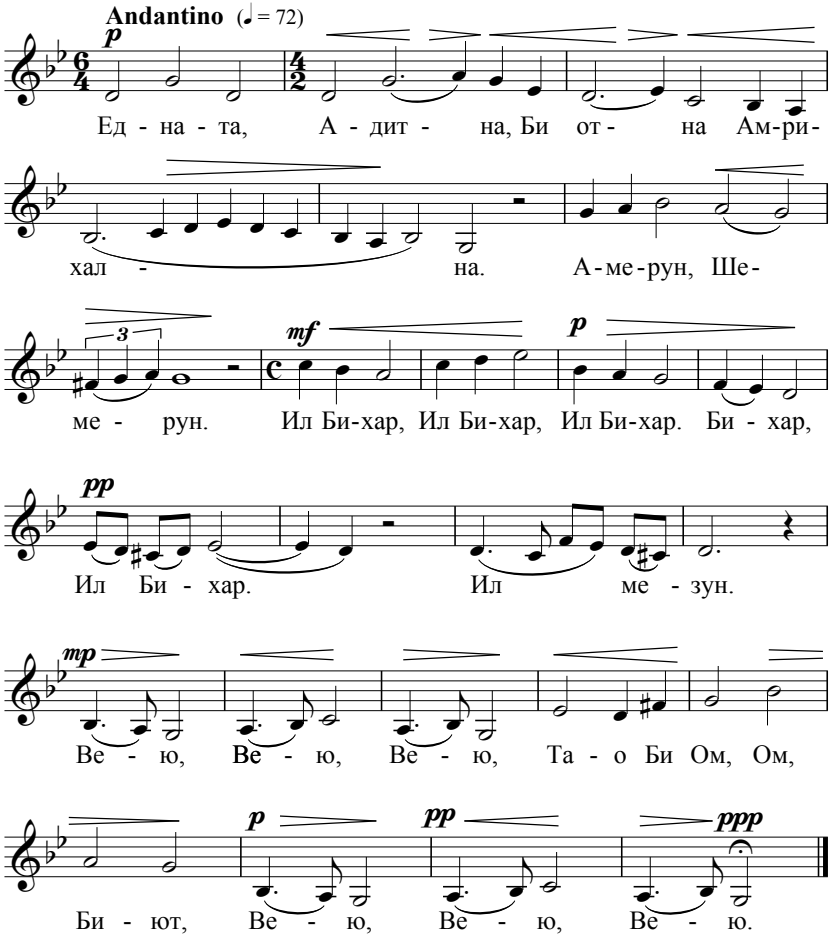

Химни на Слънцето

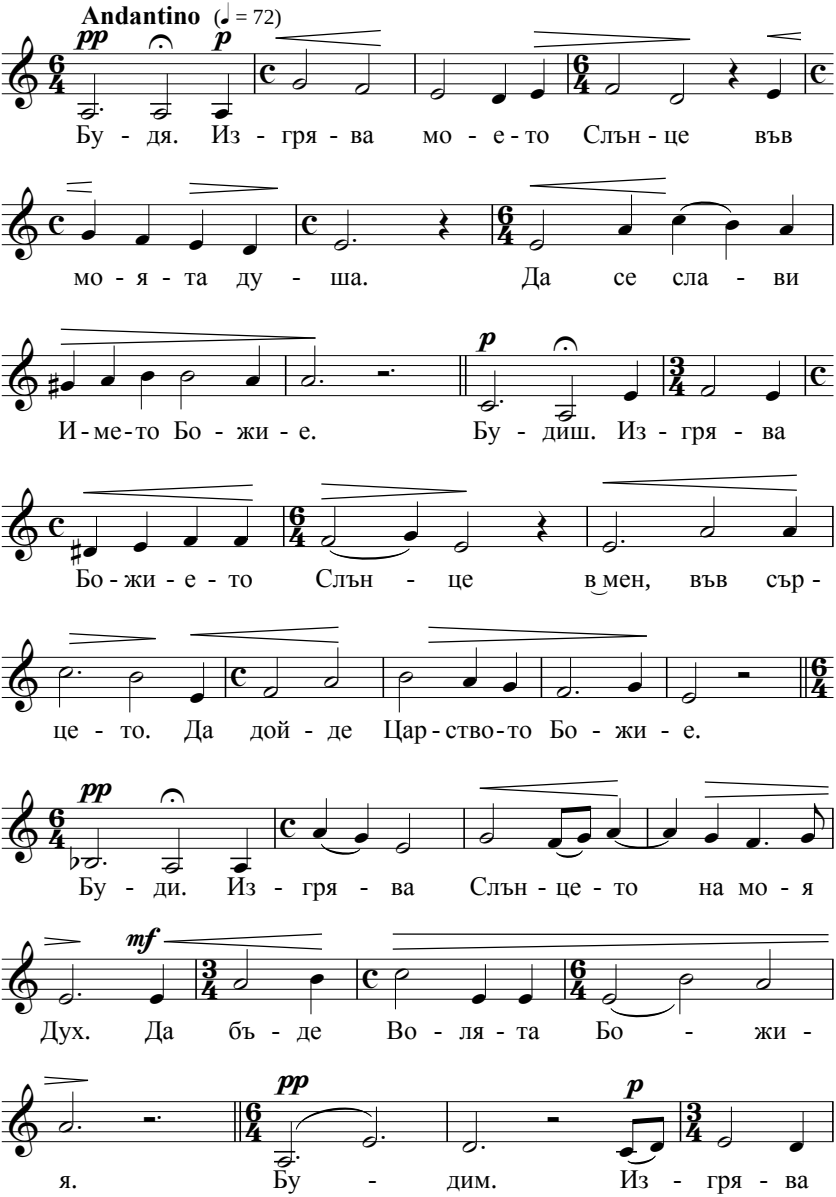

Слън - це - то на на - ши-те Ан - ге - ли.

Да се въ-дво - ри Цар-ство - то на От - ца на - ше - го

на свет-ли - ни - те. Бу - ди -

te. Из - гря - ва Слън - це - то на Ве -

ли - ки - я Гос - под на Ми - ра във на-ши-те ду -

ши. Да об - но - ви на - ша - та ду -

ша със Сво - я - та Си - ла.

Бу - дят. Из - гря - ва Слън - це-то

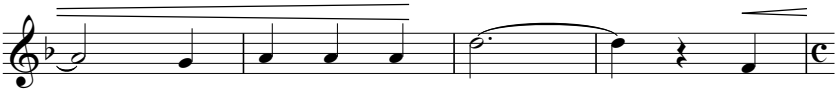

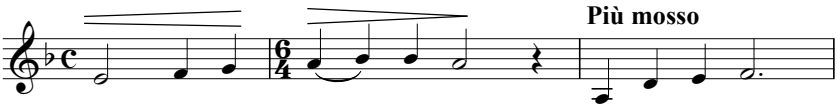

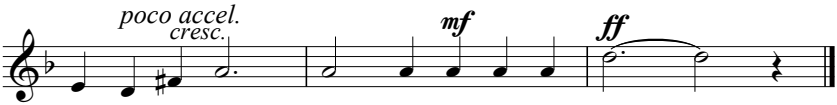

attacca

Молитва

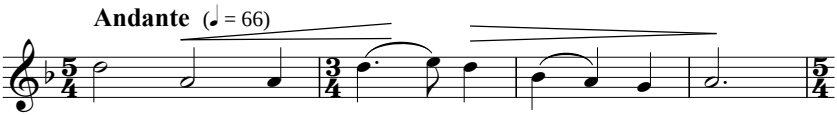

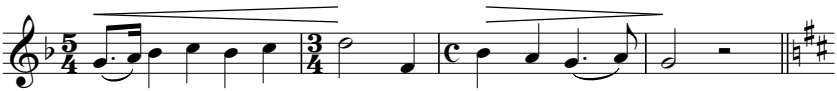

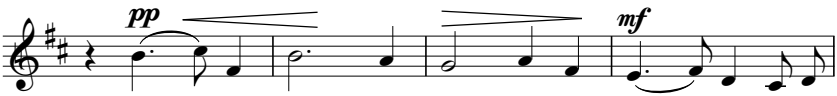

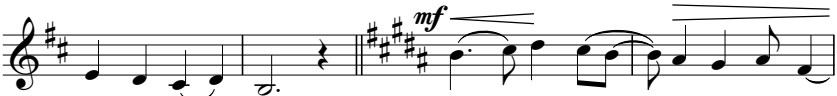

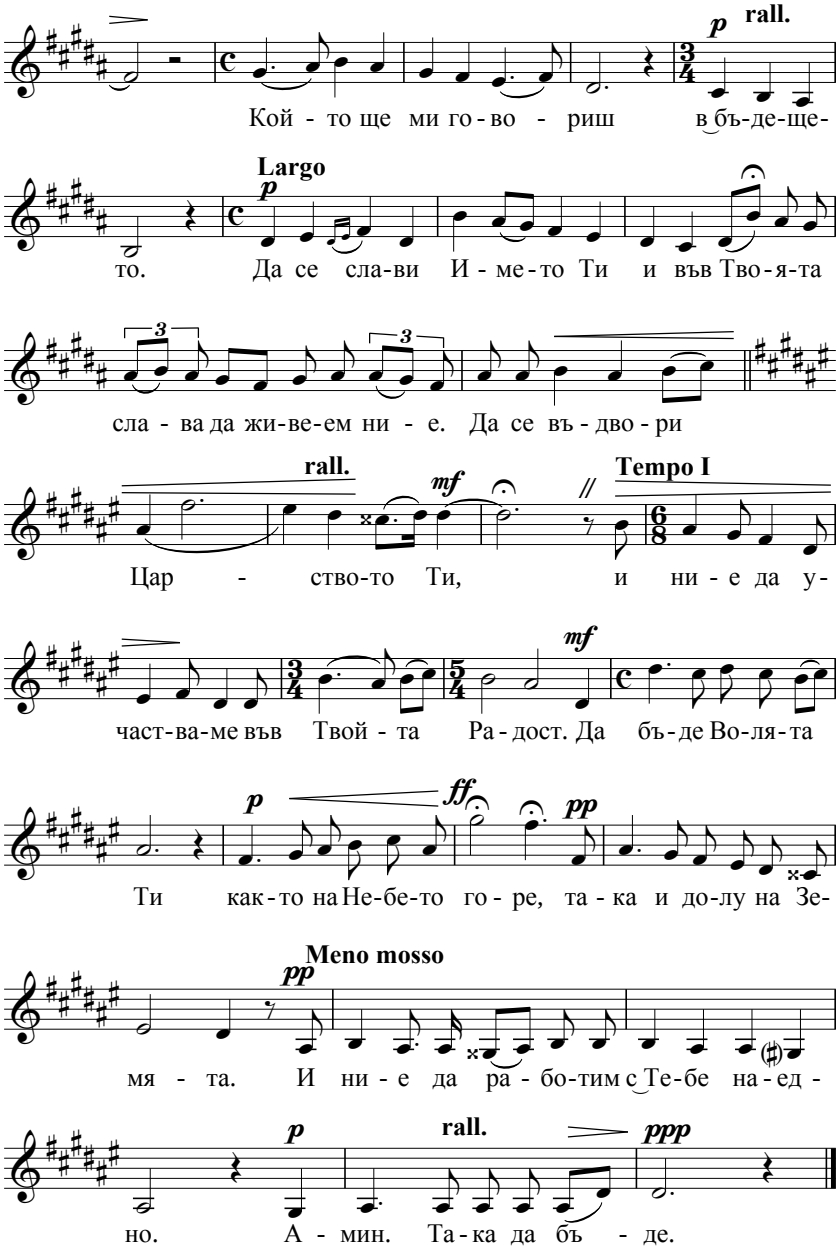
p
rall.
Кой - то ще ми го - во - риш в бъ - де - ще -
то.
Largo
p
Да се сла - ви И - ме - то Ти и във Тво - я - та
сла - ва да жи - ве - ем ни - е. Да се въ - дво - ри
rall.
mf
Tempo I
Цар - ство - то Ти, и ни - е да у -
част - ва - ме във Твой - та Ра - дост. Да бъ - де Во - ля - та
mf
p
ff
pp
Ти как - то на Не - бе - то го - ре, та - ка и до - лу на Зе -
Meno mosso
pp
мя - та. И ни - е да ра - бо - тим с Те - бе на - ед -
p
rall.
ppp
но. А - мин. Та - ка да бъ - де.

Божията Любов ме озари

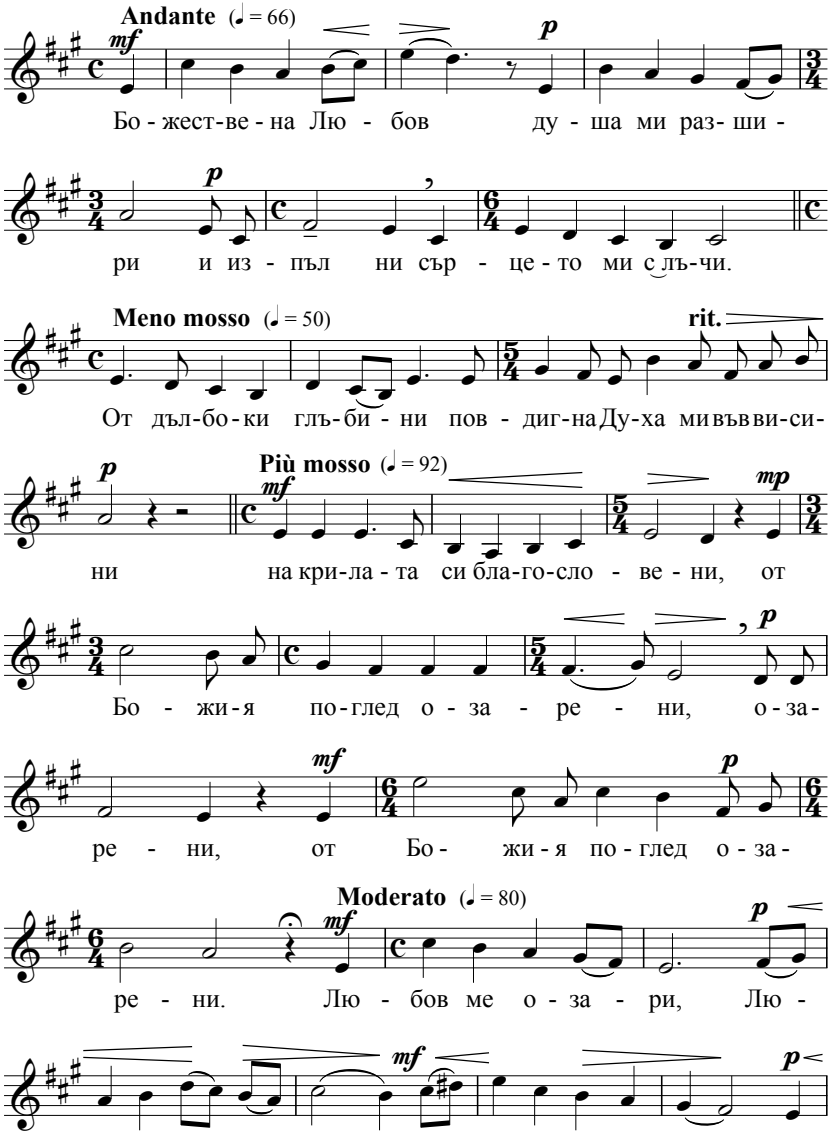

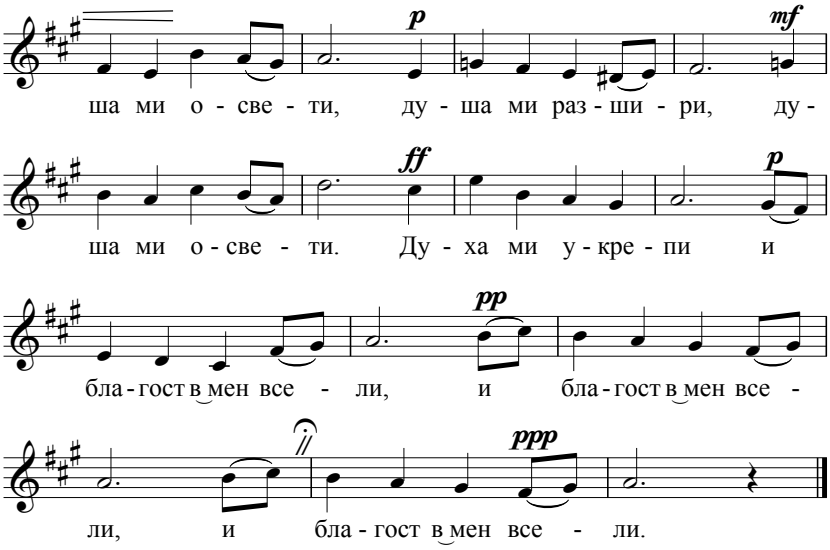

Песента на Ангелите

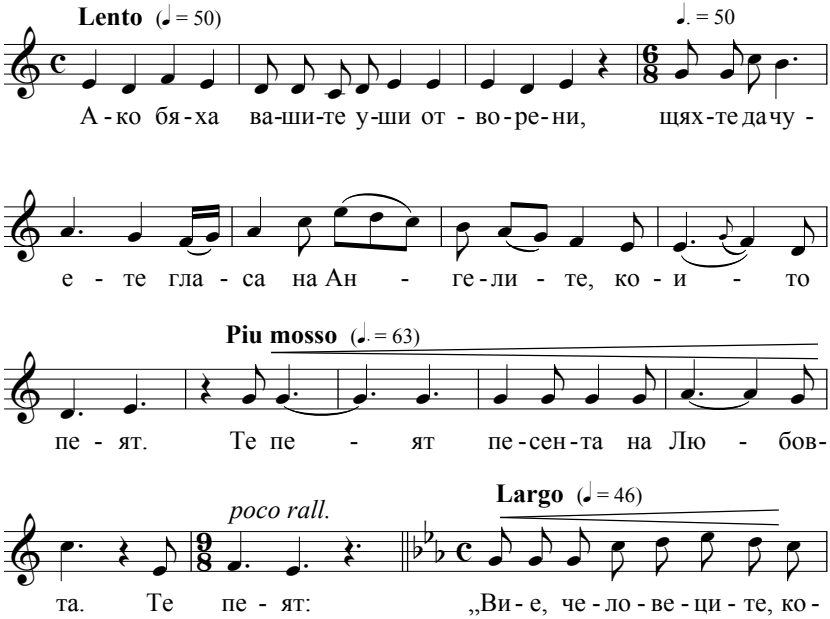

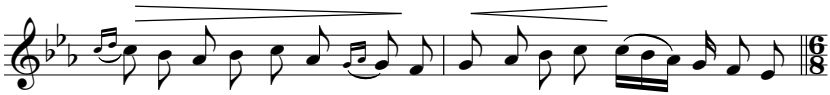
и-то сте съз-да-де - ни по об-раз и по-до - би-е на

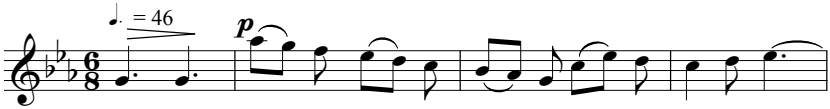
♩. = 46
p
Бо - га, слу - шай-те гла - са на ва - ши - я Тво-рец,

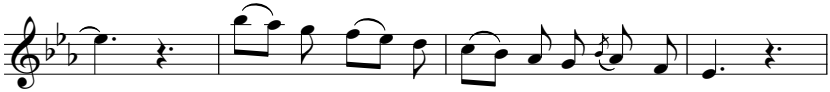
— слу - шай-те гла - са на ва-шия Ба-ща,

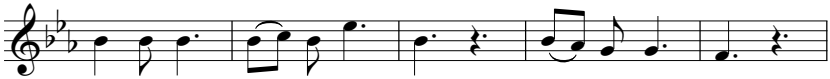
Кой-то днес ви го-во - ри. Слу-шай-те Го.

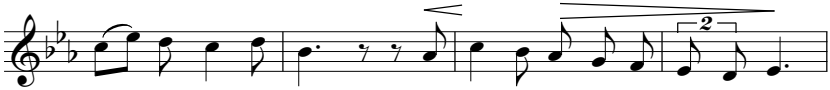
Слу - шай-те Го вий, и ни - е съ-що Го слу-ша-ме.

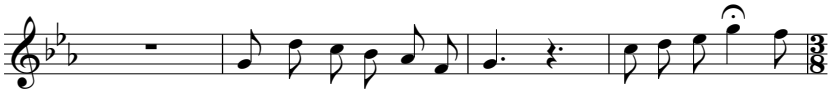
Вър-ше-те Во-ля-та Му, и ни-е съ-що

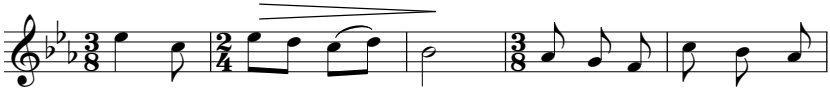
вър-шим Во-ля-та Му. То-зи е сми-съ-лът

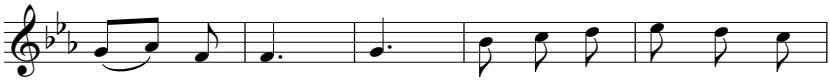
на Жи - во - та, то - зи е сми - съ - лът

на Жи - во - та, сми - съ - лът на Жи - во - та,

♩ = 46

на без - смър - ти - е - то.“

Moderato (♩ = 72)

Е - то пе - сен - та на Ан - ге - ли - те, ко-

и - то се - га пе - ят: „Сла - ва на

Meno mosso (𝅗𝅥. = 52)

на - ши - я Ве - лик Тво - рец. Сла - ва,

Più mosso (𝅗𝅥. = 104)

сла - ва, сла - ва на на - ши - я Ба - ща.

rit. molto

Moderato (♩ = 80)

Сла - - - - - ва на на - ши-

rit.

я Ба - ща, на на - ши - я Ве - лик Ба - ща.

Meno (♩ = 60)

ppp

Господи, колко Те обичам!

Moderato (♩ = 80)

p *mf*

Гос - по - ди, кол-ко Те лю - бя! Бо - же, Гос-

p

- по-ди мой, кол - ко Те лю - бя! О - би - чам

Allegro (♪ = 120)

mp

Те, Гос - по - ди! О - би-чам Тво-и - те дрър-

3 3

че - та, о - би - чам Тво - и - те цве -

тен - - ца, о - би-чам Тво-и - те ре-

Moderato (♩ = 80)

mf

кич - ки, о - би-чам Тво - и - те пла - ни-

mp *p*

ни – всич - ко, Гос - по - ди, ко - е - то

p *mp*

Си съз - дал. О - би - чам Те, о - би - чам

pp *rall.* *ppp*

Те, о - би - чам Те, Гос - по - ди!

Кажи ми, светли Божи лъч II

Moderato (♩ = 80)

p *mp*

Гос - по - ди, Ти жи - ве - еш в ме - не, Ти жи-

mf

ве - еш в ме - не. Ка-жи ми ти, свет - ли Бо - жи

p *sostenuto*

лъч, ка - жи ми ти бла-го - то на Жи - во - та,

a tempo *p*

свет - ли - я прав път на чис-ти - те ду - ши, из-

mf

ми - ти във во - ди - те на Лю-бов - та, на

p

чис-та - та Лю - бов. Гос - по - ди, Ти жи-

mp

ве - еш в ме - не, Ти жи - ве - еш в ме -

cresc. *ten.*

не. Не - ка Тво - ят благ глас и ми-лост - та Ти, о,

mf

Бо - же, се из - я - вят чрез ме - не.

Моето Слънце днес ще изгрее

Maestoso (♪ = 132)

p

Ми-ла мо-я ма - мо, мо - е - то Слън-це

днес ще из - гре - е. То Свет-ли - на и

Ра - дост ще ми до - - - -

- не - се. Ми-ла мо-я ма - мо,

мо - е - то Слън-це днес ще из - гре - е

и Ра-дост свет - ла то в Жи - во -

- - - - та ми ще вне - се.

Moderato

То - га-ва, ма-мо, аз ще се про - я -

вя, го - тов ще бъ - да да про - я -

вя До - бро - то във све - та.

Allegro

p

Ще мис - ля до - бре, ще чув - ствам до - бре,

ще по - стъп - вам до - бре, ма - мо.

Ти ще и - маш, ма - мо,

(Tempo I)

до - бър син. Ми - ла мо - я

ма - мо, мо - е - то Слън - це

днес ще - - - - из - гре - е

и Жи - во - та ми то с Ра - -

дост ще из - пъл - ни.

Ти ще сполучиш в Живота

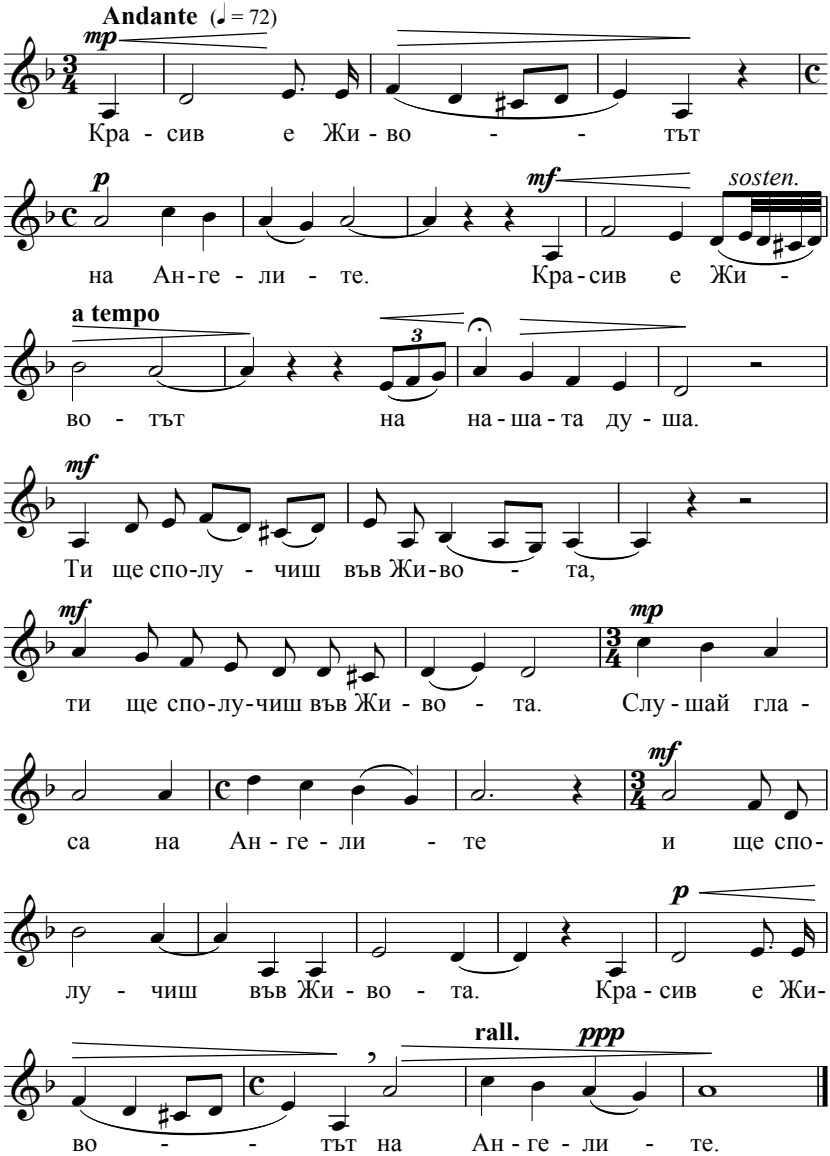

Зора на Новия живот

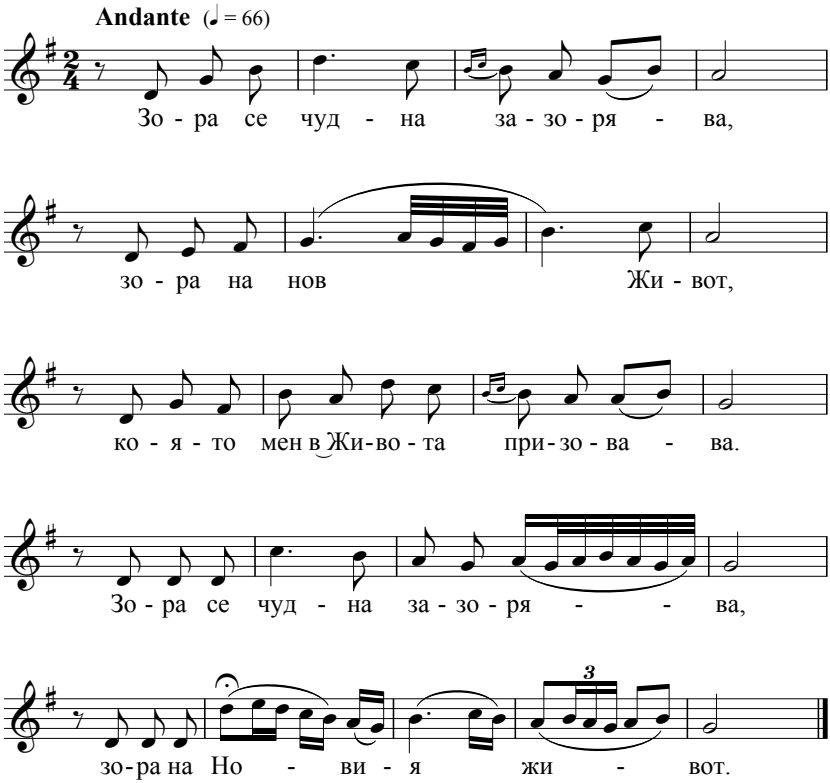

Отче наш, не ни въвеждай в изкушение

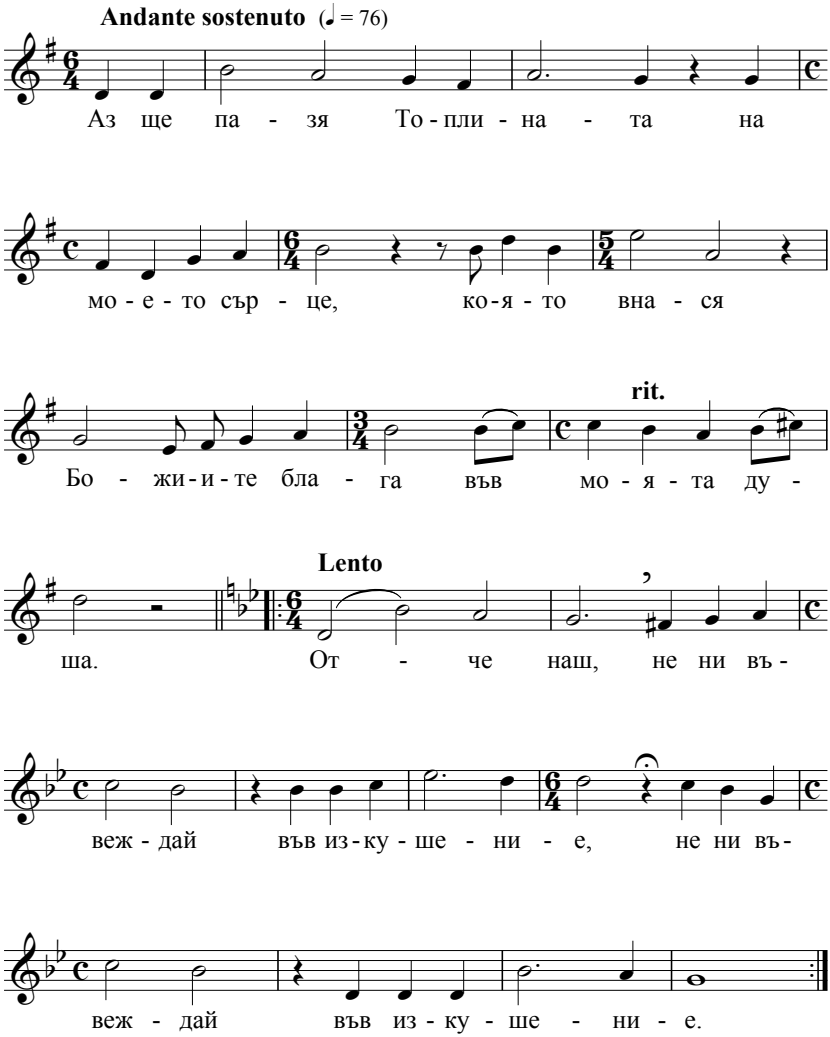

Странник съм в този свят

Andante (♩ = 76)

pp *p*

Стран - ник съм във то - зи свят. Ни -

p

ко - го не по - зна - вам, ос -

mf *p* *sosten.*

вен Те - бе. Ти, Гос - по - ди, Бо - же

a tempo *p*

мой, си съз - дал всич-ко за ме - не.

Moderato (♩ = 84)

Аз от - пра - вям сво - я - та бла - го - дар -

p *mf* *f*

ност към Те - бе, на Те - бе, Гос - по -

mf

ди, въз - ло - жих сво - е - то

p

у - по - ва - ни - е. Да въз - ле -

poco a poco rall. *ppp*

зе мол - ба - та ми към Те - бе.

ПРИЛОЖЕНИЯ

ОБЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

БРАТСКИ ПЕСНИ

1. **Зората на Новия живот.** Музика от Учителя, текст от ученик по идеи на Учителя. В изданието от 1949 г. вместо думата *кивот* (еврейски саркофаг за съхраняване на скрижалите с десетте Божи заповеди) в първи куплет е употребено: *живот*.
2. **Излязъл е сеяч.** Музика от Учителя, текст от ученик по идеи на Учителя.
3. **Братство, единство.** Музика и текст от Учителя.
4. **Ще се развеселя.** Музика от Учителя, текст от *Книга на пророк Исаия 61:10*.
5. **Изгрява ден тържествен.** Музика от Учителя, текст от ученик по идеи на Учителя.
6. **Благославяй.** Музика и текст от Учителя по псалм 103.
7. **Събуди се, братко.** Музика от Учителя, текст от ученик по идеи на Учителя.
8. **Любовта е извор.** Музика от Учителя, текст от ученик по идеи на Учителя. В бележки на Боян Боев тази песен е озаглавена *Песен на Любовта*.
9. **Стани, стани.** Музика и текст от Учителя.
10. **Страдна душо.** Музика от Учителя, текст от Михалаки Георгиев. В бележки на Боян Боев тази песен е озаглавена *Песен на душата*, а за всеки от петте куплета е посочено, че съответства на една от основните добродетели – Добро, Правда, Любов, Мъдрост и Истина.
11. **Изгрей ти, мое Слънце.** Музика от Учителя, текст от Стоян Русев (Дядо Благо).
12. **Шуми.** Музика от Учителя, текст от ученик по идеи на Учителя. *Ладанчица* – умал. от *ладанка* – девойка, изпълняваща обредни песни и танци срещу Васильовден, посветени на езическата богиня Лада.
13. **При източника.** Музика и текст от Иван Толев. *Източник* (рус.) – извор.
14. **Напред да ходим.** Музика от Учителя, текст от ученик по идеи на Учителя. В бележки на Боян Боев тази песен е наречена *Марш на Братството при екскурзии*.
15. **На Учителя.** Музика и текст от Борис Хаджиандреев, Ямбол, 1915 г. В бележки на Боян Боев тази песен е озаглавена *Ученикът Христов* и вместо *Господи, Ти мой Учител* е употребено: *О,*

Господ мой и Учител. В някои популярни версии на песента последният стих от четвърти куплет се изпълнява: *и след (със) Тебе ще вървя*.

16. **Милосърдието.** Музика от Атанас Д. Ковачев, текст от Стоян Русев (Дядо Благо). *Нега* (рус.) – блажество, нежност.
17. **Сърдечен зов.** Музика от Атанас Д. Ковачев, композирана на Добро поле през Първата световна война, 1917 г., по мотив от Учителя, текст от Илия Зурков.
18. **Благословен Господ.** Музика и текст от Учителя. В бележки на Боян Боев тази песен е озаглавена *Малкото славословие*.
19. **За Небесния цар.** Музика и текст от Учителя, 1888 г., с. Хотанца, Русенско. В бележки на Боян Боев тази песен е озаглавена *Сионски марш*.
20. **Време е да вървим.** Музика и текст от ученик.
21. **Поздрав на Учителя.** Музика и текст от Елена Казанлъклиева.
22. **Сине мой, пази Живота.** Музика от Иван Г. Попов, текст от Стоян Русев (Дядо Благо), записана на 2 май 1922 г.
23. **Росна капка.** Музика и текст от Иван Г. Попов, записана на 1 август 1921 г.
24. **Аз съм бялото кокиче.** Музика от Христо Дързев, текст от Пенчо Славейков. В някои популярни версии на песента в припева на първи куплет вместо *Зла ме мащеха събуди* се изпълнява: *Мен ме Слънцето събуди*. Текстът на припева на трети куплет е добавен по-късно от ученик.
25. **Напред, чада, напред.** Музика и текст от ученик.
26. **Славейчета горски.** Музика от Атанас Д. Ковачев, текст от Стоян Русев (Дядо Благо), записана на 20 април 1922 г.
27. **Небето се отваря.** Музика от Атанас Д. Ковачев, текст от Стоян Русев (Дядо Благо), записана на 2 февруари 1918 г.
28. **О, Учителю благати.** Музика и текст от Люба Ив. Радославова.
29. **Дързост в Христа.** Музика и текст от ученик, записана на 1 август 1921 г. *Мир* (ост.) – свят; *конец* (ост.) – край.
30. **Слава Божия.** Текст и музика от Мария Тодорова по *Псалм 115*
31. **Към Сион.** Музика и текст от Иван Г. Попов, записана на 15 юни 1921 г.
32. **Слънцето на Любовта.** Музика и текст от ученик.
33. **Ти си проявената Любов.** Музика и текст от Мария Савова.
34. **Идват дни на Радост.** Музика и текст от Надежда Куртева.
35. **Към Рила.** Музика от Чудомир Кантарджиев, текст от Маргарита Недялкова.

36. **Псалом 91.** Музика от Христо Дързев, текст от *Псалтир*, *Псалм 91*.
37. **На белия цвят.** Музика от Иван Г. Попов, текст от Стоян Русев (Дядо Благо), записана на 9 април 1922 г.
38. **На Христа запейте.** Музика и текст от Иван Г. Попов, записана на 15 март 1921 г.
39. **Нови дрехи.** Музика от Иван Кавалджиев, записана на 1 юни 1922 г.
40. **Дишай дълбоко.** Музика и текст от Пеньо Ганев.
41. **Ангел вопияше.** Български църковен напев, много популярен в началото на века. Песента е нотирана от Барнаби Браун, Шотландия, по изпълнение на Весела Несторова през 1993 г. *Ангел вопияше* (чсл.) - Ангел викаше. Черковнославянският текст, трансформиран на съвременен български, звучи така: *Ангел викаше на благодатната (Божия майка): чиста Дево, радвай се! и пак ти казвам: радвай се! Твоят Син възкръсна от гроба на третия ден след смъртта и мъртвите възкреси: хора, веселете се! Прослави се, прослави се, Йерусалиме (християнска Църква), защото славата Господня над теб възсия: тържествувай сега и весели се, Сионе! Ти, Чиста, радвай се, Богородице, за възкресението на родения от Теб.*
42. **Тайната вечеря.** Музика и текст от Весела Несторова, одобрени от Учителя. Преводът на първия стих е: „Всичко е светло, всичко е осветено в Моята (на Христа) Виделина.“
43. **Тебе поем.** Български църковен напев, популярен в Бялото Братство.
44. **Песен на гласните букви.** Гласово упражнение от Учителя.

Песни от Учителя

45. **Фир-Фюр-Фен – Благославяй.** Дадена на 21 август 1922 г. на събора във Велико Търново в беседата „Музика, работа и пост“. Тази песен е за тониране и лекуване – регулира теченията на силите в човека, поставя го в хармония с Битието. Думите са на стар свещен език, не могат да се преведат буквално; Учителя им дава само приблизителен и частичен превод: *Без страх и без тъмнина! Фир-фюр* – това, което ръководи човека; *фен* отстранява препятствията и пречиства; *Тао* обгражда, пази човека като среда, в която е потопен; *Тао* е Абсолютното, Непроявеното, Безграничното; *Би* – това, което се проявява; *Аумен* – всички качества, които се съдържат в Божественото – всичко, което трябва да израсне и да се прояви в своята пълнота.

Фир-фюр-фен е ритмично изречение; това са ритмични думи със силни вибрации от естество, което може да събуди нещо ново в съзнанието на хората, потънали в материалния живот.

46. **Изгрява Слънцето.** Дадена на 22 октомври 1922 г., Общ окултен клас, II година, 4-а лекция. Учителя казва: „Тук със съвършена простота в тонове и думи е създадена величествената картина на изгряващото Слънце. В окултната музика никога не се допускат думи и тонове с две значения. Песента *Изгрява Слънцето* е образец в това отношение.”
47. **Сила жива, изворна.** Дадена на 12 октомври 1922 г., Общ окултен клас, II година, 2-а лекция. Учителя казва: „Тоновете на тази песен показват движение, извиране нагоре и разширяване. Потиснатото в човека се освобождава, дава му се ход и правилно движение. За да може човек да изпее това упражнение, той трябва да влезе в хармонични отношения с Божествената природа. Думите *зун-мезун* в окултната музика регулират, те са равнодействащи сили, те са мярка; *ту-мето* има едно от най-красивите съдържания.
48. **Благост.** Първите пет такта са дадени на 19 декември 1923 г., Общ окултен клас, III година, 10-а лекция, а цялата песен – на 26 декември 1923 г. Учителя казва: „Силата на тази песен е в нейния ритъм. Тя има за цел да възстанови правилния ритъм на човешкото сърце.”
49. **Сладко, медено.** Дадена на 29 октомври 1922 г., Общ окултен клас, II година, 5-а лекция. Това е положително упражнение, всеки образ тук е активен.
50. **Блага дума.** Дадена на 5 ноември 1922 г., Общ окултен клас, II година, 6-а лекция.
51. **Аум.** Дадена на 2 декември 1925 г. Това упражнение човек трябва да съхрани свещено у себе си. То е взето от стара свещена песен. Учителя казва: „Ако бих ви дал тази песен тъй, както е в минорна гама, вие не ще можете да издържите на нейните вибрации – те ще изменят пулса на сърцето ви.“ Учителя е предал песента в мажор. Учителя казва: „Има свещени думи, каквато е и думата *Аум*, които трябва да се произнасят често, даже и да не се разбира смисълът им. Скръбни ли сте, болни ли сте, неразположени ли сте духом, произнесете *Аум* няколко пъти – тя е дума на Духа. Изпеете ли тази дума от неговия език, Той ще ви разбере и помогне, защото разбира и знае нуждите ви.”
52. **Вен¿р Бен¿р.** Дадена на 5 ноември 1922 г., Общ окултен клас,

II година, 6-а лекция. *Венир Бенир* е окултен източен мотив, възприет от западните народи. Мистичното значение на песента е следното: *Венир Бенир* – Ти, Велики, който благославяш всички и всичко. *Бихар Бенум* – Да бъде благословен. *Ил Беют* – Боже, благослови Великото, младостта, началото на Живота. *Ил Безут* – Благослови младия, начеващия, Божествения живот, благослови Божественото, което зачева в душата – диханието на Бога, което сме приели първоначално. *Он Беют* – Той е сам, Единственият, който благославя. *Ил Безут, Он Беют* – Той е всичко, Той е навред. *Зун Мезун* – Целият наш Живот. *Бином Ту Мето* – Сега така да бъде! Това е отношението на великото към малкото – душата. И малкото се изпълва с мисъл за великото, за Бога; душата си спомня времето, когато е приела първия дъх от Божието дихание. (*По Учителя, Общ окултен клас, 8 май 1940 г.*).

53. **Сила жива.** Дадена на 19 ноември 1922 г., Общ окултен клас, II година, 8-а лекция.
54. **Скръбта си ти кажи.** Дадена на 19 ноември 1922 г., Общ окултен клас, 11 година, 8-а лекция. *Сила жива* и *Скръбта си ти кажи* са две части на едно окултно упражнение. Учителя дава следното тълкуване за него: „Сила жива, кажи ми, кажи ми де вода извира“ – тук ние търсим къде е изворът. Това е български народен мотив; той е взет от течението на висок планински извор, който постепенно скача надолу по камъните – имате една много приятна картина. В българската народна песен тези игриви хороводни песни са произлезли все от изворни места. „Скръбта си ти кажи, сърце си ти отвори на слънчеви лъчи“ – в този откъс имаме една негативна дума *скръбта*. Винаги щом някой скърби, в ума и в сърцето му има тъмнина, няма Светлина. Дойде ли Светлината, скръбта изчезва. Слънцето е, което лекува.“
55. **Грее, грее.** Дадена през пролетта на 1924 г.
56. **Духът Божи.** Дадена на 13 ноември 1922 г., Общ окултен клас, II година, 7-а лекция. Тази песен Учителя нарича *окултен преход* – тя ни въвежда в окултната музика.
57. **Мах¾р Бен» Аб¾.** Дадена на 3 декември 1922 г., Общ окултен клас, II година, 10-а лекция. Това упражнение Учителя е нарекъл *Молитва на ученика*. Трябва да се пее концентрирано, изразително и с мекота. *Махар* значи Великият, *Бену* – Онзи, който благославя, *Аба* – Баща на всичко. Идеята за *Махар Бену Аба* Учителя е дал образно така: „Махар е естествено движение

надолу. Бену е възлизане нагоре. Аба значи, че си се изкачи вече на мястото, към което се стремиш. Там е равно, има простор и можеш да се движиш. Това означава, че има три положения: слизане, изкачване и естествено движение, където препятствията могат да се премахнат. Препятствията произлизат от слизането и изкачването. При Аба ходът става естествен. То означава, че отиваш на работа. Махар е най-приятното място, където можеш да слезеш. Бену е най-приятното високо място, където можеш да се изкачиш. Аба е най-приятното равно място, където можеш да работиш и живееш.“ (*12 декември 1941 г., Младежки окултен клас, XXI година, 12-а лекция*).

58. **В мрак, в тъмнота.** Дадена на 3 март 1926 г., Общ окултен клас, V година, 16-а лекция. Тази песен е втората част от упражнението *Махар Бену Аба* и е негов превод. Образно *в мрак, тъмнота* съответства на Махар – слизане, *но Слънцето на Живота* съответства на Бену – изкачване, *и ний тръгнахме в пътя чист и свят за нас* съответствува на Аба, значи отиване на работа.
59. **В зорите на Живота.** Дадена на 3 декември 1922 г., Общ окултен клас, II година, 10-а лекция.
60. **Бог е Любов.** Първата част на песента е дадена на 10 декември 1922 г., Общ окултен клас, II година, 11-а лекция, а втората, *Ний ще ходим* – на 17 декември 1922 г., в следващата лекция на същия клас. Това упражнение е картинно, образно. Започва се съвсем тихо. Силата на песента е в преживяването. Човешката душа възприема отгоре вечната симфония, която иде от цялата вселена като славословие на Безграничния. Това е изразено в първата част – *Бог е Любов*. Тази симфония изпълва човешката душа, преобразява я и тогава тя радостна отправя своя зов нагоре; това е изразено във втората част – *Ний ще ходим*.
61. **Вех¾ди.** Дадена на 17 юни 1925 г., Общ окултен клас, IV година, 28-а лекция. Думата *Вехади* означава започване на определена работа. Мотивът е малък пасаж от една свещена песен.
62. **Вечер, сутрин.** Дадена на 10 декември 1924 г., Общ окултен клас, IV година, 9-а лекция.
63. **Имаше человек.** Дадена на 30 ноември 1927 г., Общ окултен клас, VII година, 6-а лекция. Текстът е от Йоан 1:6-13.
64. **Кажи ми Ти Истината.** Дадена на 26 ноември 1924 г., Общ окултен клас, IV година, 7-а лекция.
65. **Благата песен.** Дадена на 27 март 1929 г., Общ окултен клас,

VIII година, 32-а лекция. Тази песен е превод от старинен език и е озаглавена *Хади – х'ензи*; в превод на български тези думи означават *Благата песен*. В нея е очертан един гладък път без препятствия.

66. **Мусала.** Дадена на 3 декември 1922 г., Общ окултен клас, II година, 10 -а лекция.
67. **Ходи, ходи.** Дадена на 23 април 1924 г., Общ окултен клас, III година, 27-а лекция. Текстът на втори куплет е от Стоянка Илиева.
68. **Тъги, скърби.** Дадена на 16 април 1924 г., Общ окултен клас, III година, 26-а лекция. Когато изпеете това упражнение, ще почувствате ободряване.
69. **Светъл ден.** Дадена на 16 април 1924 г., Общ окултен клас, III година, 26-а лекция.
70. **Нев¾ санз».** Дадена на 1 май 1929 г., Общ окултен клас, VIII година, 37-а лекция. Песента е написана в източен стил, думите **¿** са взети от прастар свещен език. Сричките са подредени така, че служат за проводник на сили; ако те се преведат, ще изгубят силата си. Песента показва духовен път, който не е гладък, има препятствия. Тук човек трябва да слезе от височина в долина, за да разреши някой труден въпрос в Живота. Тя е от песните на адептите, чиято музика е създадена много време преди сегашната.
71. **Киам¼т Зен».** Дадена на 8 декември 1926 г., Общ окултен клас, VI година, 12-а лекция. *Киамет Зену* означава, че влизаш в едно красиво място – толкова красиво, че се чудиш върху какво по-напред да спреш погледа си. Думата *киамет* означава великото в Живота, онова, което се крие във времето и пространството – то е началото на нещата, онова, което дава подтик към творчество; означава също и силата, с чиято помощ трябва да се воюва, за да се победи ограничението и да почне възраждането. *Махар Бену* е Великият, който урежда и съгражда нещата – Той е неизменен и постоянен.
72. **Давай, давай.** Дадена на 28 декември 1926 г., Общ окултен клас, VI година, 15-а лекция. Тази песен е силен мотив, който събужда в съзнанието ред образи и картини. Тя поражда у човека подтик да дава, да сее в нивата на Живота. Когато пееш *Давай, давай*, казваш: „Аз трябва да давам“. Който дава чисто пшеничено семе, същото ще се върне при него. *Давай, давай* почва от тона *ла*,

който символизира извора – значи ти си извор, трябва да течеш. Ти си се свил – стани, свърши каквато и да е работа. Понятието *Давай, давай* има много широк смисъл.

73. **Мисли, право мисли.** Дадена на 6 юни 1926 г., Младежки окултен клас, V година, 30-а лекция. Силата на човека е в свещените мисли, които той храни у себе си за Живота. Докато човек пази свещени мисли у себе си, и те ще го пазят; престане ли да ги пази, падането му е неизбежно. Тази песен се пее с движение на ръцете.
74. **В начало бе Словото.** Дадена на 5 ноември 1924 г., Общ окултен клас, IV година, 4-а лекция. Текстът на тази песен е взет от *Евангелие от Йоана 1:1-5.* Първите два стиха изразяват действие на Духа, третият стих – действие на ума, четвъртият стих – действие на сърцето, а петият стих изразява материалния свят. Тъмнината представлява материалния живот, в него прониква Светлината. Из Божественото начало на нещата е излязло Словото във величествената си красота. *В начало бе Словото и Словото бе у Бога* – този стих е много важен; когато стане човек сутрин, ще го прочете, ще го изпее и ще мисли върху него, докато в ума му дойде Светлина и той възприеме тази велика идея. Тогава неговото сърце ще се преобрази – ще стане по-меко, умът му ще се преобрази – ще започне да мисли по-право. Тази песен изразява новата насока, която иде в музиката – тя е музика на Любовта.
75. **Вдъхновение.** Дадена на 10 декември 1924 г., Общ окултен клас, IV година, 9-а лекция.
76. **Добър ден.** Дадена на 11 септември 1933 г.
77. **Весел ти бъди.** Дадена на 21 август 1929 г., Рила, Седемте рилски езера.
78. **Запали се огънят.** Дадена на 8 август 1933 г., Витоша, Бивака *Ел Шадай*.
79. **Бершид Ба.** Дадена през декември 1932 г. Заглавието е първите думи на Стария завет, книга *Битие*, и на староеврейски означава *началото на нещата*.
80. **Малкият извор.** Дадена на 21 януари 1925 г., Общ окултен клас, IV година, 16-а лекция. Песента събужда детската чистота у човека. Христос казва: „Ако не станете като малките деца, няма да влезете в царството Божие.“
81. **Всичко в Живота е постижимо.** Дадена през 1933 г.
82. **Тъги, скърби са богатство.** Дадена на 7 декември 1927 г., Общ

окултен клас, VII година, 7-а лекция. Щом имате някаква скръб, изпейте тази песен. Важно е човек да знае как да я изпълни. При нейното пеене е хубаво да се взема предвид законът на контрастите. Веднъж може да се изпълни тихо, а втория път – по-силно. Ако се пее няколко пъти по един и същ начин, тя ще загуби своята сила и значение. С песните в български стил Учителя внася обновление в българската народна музика.

83. **Духът ми шепне това.** Дадена на 19 януари 1934 г., Младежки окултен клас, XII година, 14-а лекция.
84. **Сила, Живот, здраве.** Дадена на 7 януари 1932 г.
85. **Красив е Животът.** Дадена на 19 ноември 1941 г.
86. **Химн на Великата душа.** Дадена през лятото на 1933 г. Песента загатва за онова вътрешно Слънце, което работи във всички същества и ги повдига от тъмнина към Светлина, от смъртта към Живота, от робство към Свобода. Завършва с радостен химн за Великото Едно, което стои в основата на всичко.
87. **Песен на зората.** Дадена през 1930 г.
88. **При всичките условия.** Дадена на 4 ноември 1934 г.
89. **Мога да кажа.** Дадена на 20 март 1937 г. Тук се разбира не физическото Слънце, а Божественото слънце, което изгрява. Щом Божественото слънце изгрее, освежава ума и сърцето.
90. **Аз смея да кажа.** Дадена на 1 септември 1935 г. *Аз смея да кажа, че Слънцето е светло* – светло е там, дето има Разумност. Под думата *Светлина* се разбира един разумен свят, където всичко е възможно. Всички Разумни същества, щом се представиш пред тях, са готови да ти помогнат.
91. **Да имаш вяра.** Даена на 9 октомври 1936 г.
92. **В пустинята на живота.** Дадена през 1934 г.
93. **Мога да любя.** Дадена през 1942 г.
94. **Сила, здраве е богатство.** Дадена на 3 януари 1940 г.
95. **Зов на планината.** Дадена през 1937 г.
96. **Цветята цъфтяха.** Дадена на 22 януари 1941 г. Цветът, който се е отворил, може да възприеме слънчевите лъчи. Умът и сърцето на човека трябва да се отворят за Божествените блага – тогава ще имат истинска придобивка.
97. **Той иде.** Започната на 7 януари, завършена на 5 февруари 1939 г.
98. **Песен на светлия път.** Дадена през 1942 г.
99. **Доще ден.** Дадена на 7 февруари 1940 г.
100. **Там далече.** Дадена през 1937 г.

101. **Денят иде.** Дадена на 18 февруари 1938 г. Текстът на втори и трети куплет е от Стоянка Илиева.
102. **Пролет.** Дадена на 8 януари 1942 г. Тази песен Учителя дал на една сестра, учителка, за да научи своите ученици да я изпълняват.
103. **Подмладяване.** Дадена на 8 септември 1943 г.
104. **Буря.** Дадена на 15 декември 1935 г. Тази песен напомня, че у човека има една Божествена сила, която го крепи. Ако се вслушва в разумния глас на тази сила, ще разбира значението на всички скърби, мъки, бури, които го разтърсват, и ще може да издържи на техните удари.
106. **Радост и скръб.** Започната на 9 ноември, завършена на 16 ноември 1933 г. В песента е изразена основната идея, че скръбта и Радостта са пътища в Живота. В скръбта човек има едни постижения, в Радостта – други. Затова във великия живот на Любовта и двата пътя еднакво се ценят.
107. **Пролетна песен.** Съставена от ученици по мотиви от Учителя през февруари 1935 г.
108. **Слънчева песен – Пчелна мушичка.** Дадена през февруари 1935 г. Тази песен е добавка от Учителя към *Пролетна песен*, счита се за нейн завършек.
109. **Студът всичко дава.** Започната на 5 януари, завършена на 16 януари 1934 г. Когато човешкото съзнание се екове от вътрешния студ на омразата, тъмнината, егоизма, огра ничението, то чрез външния студ – неблагоприятните условия, противоречията, мъчнотиите, борбите, страданията – човек идва до вътрешно просветление, издига се в един по-висок свят, символизиращ се с настъпването на пролетта.
110. **Езикът на Живата природа.** Започната на 18 октомври, завършена на 19 октомври 1933 г. Чрез красиви символи и картини, взети от живота на Природата, се описват вътрешните преживявания на душата.
111. **Правда.** Дадена на 15 април 1943 г.
112. **Скитах се по гори и планини.** Дадена през 1933 г.
113. **Обетована земя.** Дадена на 27 януари 1933 г. Тази песен е близка до душите на всички, които напускат стария живот и се отправят към красивия живот на Светлината, Радостта и Истината.
114. **Аин фас¿.** Дадена на 7 октомври 1931 г. Текстът е предаден на древен свещен език. Основната идея на тази песен е: Ти, който си основа на всичко, Ти, който проникваш и поддържаш всичко

със Своята Любов, бъди благословен! Нека да живея в Твоята Светлина, в Твоята Любов! Колко желая да вървя в Твоите стъпки! Целият ми живот да бъде за Твоя слава!

115. **Духай, ветре.** Песента се състои от два дяла, дадени по различно време. Първият дял е даден през 1944 г. в с. Мърчаево, вторият дял, *Хай-ди-ди*, е даден на 30 декември 1942 г. в София, Изгрева. Първоначалният вариант на песента е отпечатан под № 125 на стр. 160. Според спомени на музиканти, Учителя е добавил като финал на песента два такта с текст *За теб, българино!*
116. **А бре, синко.** Дадена на 27 ноември 1934 г. като българска народна песен, възстановена в своята първоначална чистота.
117. **Бащина песен – Угледна мома.** Дадена на 21 януари 1935 г. Тази песен се смята за продължение на *А бре, синко*. Тя е образец на българска народна песен, възстановената в своята първична чистота и дух. *Кърчаг* (ост.) – глинен съд за вода; *гумно* (ост.) – равно място за вършеене на жито, харман.
118. **Ставай, дъще.** Дадена през 1934 г. като българска народна песен, възстановена в своята първична чистота. Много от българските народни песни имат окултен произход.

ПЕСНИ, МЕЛОДИИ И ТЕМИ ОТ УЧИТЕЛЯ, НЕИЗДАВАНИ ДО 1944 Г.

119. **Българска рапсодия.** Дадена през 1934 г. Редакция на Мария Тодорова. Тук в красиви български мотиви Учителя е пресъздал най-възвишените образи от българския народен епос. В тях е вложена дълбока символика – това е мистичният път на човешката душа, която се стреми да влезе в допир с Божествената Любов.
120. **Българска идилия.** Нотирана от магнетофонен запис на изпълнение на Петър Камбуров, редактирана от Георги Стратев, Йоана Стратева и Станка Желева. Учителя я предава лично на П. Камбуров през февруари 1920 г. на ул. „Опълченска“ № 66. *Идилията* описва копнежа на българската душа към вечното и великото в Живота – тя иска да разбере вътрешния смисъл на Живота, да постигне вечната Правда, вечната Любов, която изпълва Битието. Тя съзира съществуването на един красив свят у себе си и иска да го направи реалност.
121. **Не ли думах.** Дадена на 27 октомври 1943 г., София, Изгрева.
122. **Радост за душата**. В ръкопис на Методи Шивачев песента е озаглавена *Чисти бъдете (към „Сладко медено”)*.

123. **Мирът иде.** Мелодията е дадена от Учителя през 1918 г. на ул. „Опълченска“ № 66, три дни след това (29 септември 1918 г.) България излиза от Първата световна война. По-късно Учителя допълва мелодията (21 декември 1933 г.).
124. **Мирът иде II.** Адаптирана от Ирина Кисьова и Лиляна Табакова. Текстът е написан от Стоянка Илиева по желание на Учителя през юли 1934 г. Тогава Учителя е казал: „Мирът иде, но трудно ще дойде. Затова ние го търсим и го викаме с мелодия.“
125. **Духай, ветре II.** Първата част, *Божието слънце грее днес*, е дадена на 25 декември 1942 г.; втората част, *Хай-ди-ди...* е дадена на 30 декември 1942 г. Тази песен първоначално е дадена от Учителя в този вид; по-късно, по желание на някои ученици, Учителя е изменил първата ¿ част и така е публикувана в изданието от 1944 г.
126. **Марш на Светлите сили.** Дадена на 27 май 1936 г. Победен марш на Светлите ангелски сили в Живата природа, които шестват със своя характерен ритъм. С тази музика човекът се издига към Ангелския свят.
127. **Берх¾н-Аз¿.** Дадена през 1936 г.
128. **Песен на детето.** Дадена през 1934 г. Учителя казва: „Тук е представено детето, което се мъчи да излезе от коритото – майката го залъгва, но то не е доволно. Най-сетне иде победата – детето излиза от коритото и е изпълнено с радост от това, то играе. По-късно детето отива на училище, учи се и получава читанка. То казва на читанката: „Както победих коритото, така ще победя и теб. Макар че срещам големи затруднения, и тях ще превъзмогна, но вече по друг начин.“ В отделните части на пиесата са изразени различните преживявания на това дете. Те символизират етапите, които преминава човешкото съзнание по пътя на своето пробуждане.”
129. **Малкият планински извор.** Дадена на 27 март 1937 г., София, Изгрева. Текстът е от Стоянка Илиева.
130. **Бог е Любов II.** Дадена на 25 февруари 1934 г., София, Изгрева.
131. **Към „Фир-Фюр-Фен“.** Дадена е в първите години на Школата.
132. **Кажи ми, светли Божи лъч.** Дадена на 19 декември 1923 г., Общ окултен клас, III година, 10-а лекция. Учителя казва: „Това упражнение засега можем да оставим незавършено – то е за бъдещата култура. Вторият стадий на музиката е свободното пеене. При това пеене сегашната музика не може да върви, защото

тактът трябва съвсем по друг начин да се мени и ударенията на думите имат особено съчетание. При свободното пеене, ако човек не е въодушевен, не може да пее.“

133. **Кажи ми Ти Истината II.** Включва оригинала от 1924 г. с продължение, дадено от Учителя през май 1942 г.
134. **Кажи ми Ти Истината III.** Включва оригинала от 1924 г. с инструментално соло от Симеон Симеонов.
136. **Вяра светла.** Дадена от Учителя в първите години на Школата.
137. **Вяра светла II.** Друга мелодия, дадена в лекция на Общия окултен клас.
138. **Вяра светла III.** Непубликуван досега вариант на песента.
139. **Милост, благост.** Дадена от Учителя на ученичка в първите години на Школата.
140. **Аз мога да дишам.** Музика и текст от Учителя, дадена през 1938 г.
141. **Играта на поточето.** Дадена през 1933 г.
142. **Малката буболечица.** Дадена на 27 май 1933 г.
143. **Да бих те слушал.** Дадена на 14 март 1940 г.,София, Изгрева.
144. **Слушам**. Дадена като музикално упражнение на 17 май 1929 г.
145. **Радост.** Дадена на 27 април 1935 г., София, Изгрева.
146. **Писмото.** Музика и текст от Учителя, дадена през 1926 г.
147. **Ме-хейн.** Дадена на 29 януари 1941 г., текст от Стоянка Илиева.
148. **Житно зърно.** Тема от Учителя, дадена на 19 януари 1942 г., разработена от Весела Несторова и завършена на 4 февруари 1942 г.
149. **Изворче.** Музика от Весела Несторова, текст от Учителя.
150. **Молитва.** Музика и текст от Учителя, дадена на 13 октомври 1940 г.
151. **Молитва.** Мелодията е дадена от Учителя на 3 септември 1940 г., текст от Йоанна Стратева.
152. **Песен за двете сестри.** Дадена по време на евакуацията в с. Мърчаево през 1944 г.
153. **Пролетна песен.** Дадена на 9 март 1933 г., София, Изгрева; текст от Олга Славчева.
154. **Десет теми.** (1) Весел мотив, хрумнал на Учителя по време на студентските му години в Америка. В изданието от 1949 г. е публикувана със заглавие *Тема 3*. (2) В изданието от 1949 г. е публикувана със заглавие *Тема 6*. (3) Дадена на 27 януари 1933 г. (4) Дадена на 5 юли 1938 г. (5) Дадена от Учителя по фразата *Ний ще се подмладим*. В изданието от 1949 г. е публикувана със

заглавие *Тема 32*. (6) и (7) Дадени на 28 май 1941 г., Общ окултен клас, по темата *Аз ще пазя Топлината, която внасят в моето сърце Божиите блага*. В изданието от 1949 г. са публикувани съответно със заглавия *Тема 37* и *Тема 38*. (8) Дадена в първите година на Школата, в изданието от 1949 г. е публикувана със заглавие *Тема 42*. (9) Дадена от Учителя в първите години на Школата, в изданието от 1949 г. е публикувана със заглавие *Тема* 28. (10) Дадена на 27 и 29 януари 1933 г., София, Изгрева. В изданието от 1949 г. е публикувана със заглавие *Вариации*.

155. **Мелодия 1 - Красив Живот.** Дадена през 1933 г., текст от Стоянка Илиева. В изданието от 1949 г. е публикувана със заглавие *Мелодия 13*.
156. **Мелодия 2 - В радостта на деня.** Дадена през 1933 г. Съвременният текст е от Калинка Станчина. В изданието от 1949 г. е публикувана със заглавие *Мелодия 16*.
157. **Мелодия 3.** Дадена на 5 ноември 1943 г., Младежки окултен клас, XXIII година, 5-а лекция. Текст от Стоянка Илиева. В изданието от 1949 г. е публикувана със заглавие *Мелодия 31*.
158. **Мелодия 4 - Озарение.** Дадена на 17 ноември 1934 г. Съвременният текст е от Калинка Станчина. В изданието от 1949 г. е публикувана със заглавие *Мелодия 15* и *Мелодия 34*.
159. **Гласът на живия Господ – Новото възкресение.** Тази и още единадесет песни са нотирани по памет от оперната певица Лиляна Табакова, след това са изпълнени пред Учителя за окончателно одобрение и са публикувани за първи път през 1949 г. Характерно за тях е, че са пропити с дълбока мистика и изразяват нови мелодични интонации в творчеството на Учителя. При даването им Учителя е споменал за нова музикална форма, като образец и основа на бъдещата музика. Такова загатване е правено от него и друг път (*Общ окултен клас, III година, 10-а лекция, 1923 г.*), когато е предавал песента *Кажи ми, светли Божи лъч*, останала незавършена (вж. стр. 167). За да се пеят добре тези песни, е необходим мистичен елемент, т.е. те трябва да се изпълняват с благоговение, искреност, простота, чистота и образност.
160. **Новото Битие. Създаването на новия Адам.** Дадена от Учителя на Лиляна Табакова в следната последователност: *Първи Божествен ден* – 7 декември 1941 г., *Втори Божествен ден* – 28 юли 1942 г., *Трети Божествен ден* – 1 октомври 1942 г., *Четвърти Божествен ден* – 12 ноември 1942 г., *Пети*

Божествен ден – 30 май 1943 г., *Шести Божествен ден* – 21 юли 1943 г. и *Седми Божествен ден* – 15 септември 1943 г. Под *Новото битие* се разбира новият Живот, който сега започва да се гради за цялото човчество и за отделния индивид. Първото Битие, написано в Библията, символизира стария живот. Старият Адам е съгрешил; на музикален език казано, той е взел фалшиво тона *фа*, който отговаря на материалното в света. Новият Адам ще поправи грешката на стария – той вече няма да греши, няма и да умира. На музикален език, той ще пее правилно тоновете на гамата до тона *ла*, който също ще взима добре – *ла* отговаря на Шестата раса. Остава неизпят само тонът *си*, узрелият плод, който символизира Седмата раса. Седемте Божествени дни от Битието отговарят на седемте тона на гамата. Така *Първият Божествен ден* започва с тона *до*. Това значи, че светлите сили, които са започнали създаването на новия свят, ще преустроят материята на стария живот в една по-висока гама и ще внесат в нея елемент на безсмъртие. По аналогия в Новия Адам ще се образуват нови кръвни телца, пропити с качествата на бъдещия живот. *Вторият Божествен ден*, който започва с тона *ре*, ще донесе преустройство в нервната система, костите и волята. Така всеки Божествен ден ще внесе нещо ново в устройството на Космоса и човека. И всеки човек поотделно ще изживее своето ново Битие. Песента завършва с магическите слова на Мировия дух *Аум* и на Мировата душа – *Аумен* (*Тълкуване по идеи, дадени от Учителя*).

161. **Вътрешният глас на Бога** – Дадена на 21 януари 1943 г. от Учителя на Лиляна Табакова. Според нея Учителя казал: „Тези думи са на ватански език. Означават: „Люби и свободен бъди. Слушай вътрешния глас на Бога. Върви напред и не се колебай в пътя си.“

162. **Една вечна Истина, която е Бог на Любовта.** Дадена на 18 април 1943 г. от Учителя ня Лиляна Табакова. Текстът е на старинен свещен и непреводим език, в нея се говори за Първата велика душа, носителка на Любовта. Тази песен трябва да се изпълнява като медитация – съсредоточено, с мистично вглъбяване.

163. **Химни на Слънцето.** Дадена на 5 май 1942 г. от Учителя на Лиляна Табакова. Учителя казва: „С тази песен ще посрещате изгряващото Слънце – тя е молитва при изгрев. Това е един величествен химн на всички слънца, той се пее и от Ангелите.“

164. **Молитва.** Дадена от Учителя на Лиляна Табакова, изпълнява се заедно с *Химни на Слънцето*.
165. **Божията Любов ме озари.** Дадена на 13 март 1943 г. от Учителя на Лиляна Табакова.
166. **Песента на Ангелите.** Дадена на 15 април 1943 г. от Учителя на Лиляна Табакова. Учителя казва: „С помощта на тази песен може да се свържете с Ангелите, да пеете като тях, да се молип като тях и да станете като тях – да славите Божието име и да вършите Волята Му тук на Земята и горе на Небето.“
167. **Господи, колко Те обичам!** Дадена на 22 август 1943 г. от Учителя на Лиляна Табакова.
168. **Кажи ми, светли Божи лъч II.** Дадена на 26 май 1943 г. от Учителя на Лиляна Табакова. Включва текст от песен под същото заглавие, дадена през 1923 г.
169. **Моето Слънце днес ще изгрее.** Започната в Младежки окултен клас, 29 октомври 1943 г. София, Изгрева, завършена в с. Мърчаево на 17 август 1944 г. Нотирана от Лиляна Табакова.
170. **Ти ще сполучиш в Живота.** Дадена на 24 януари 1941 г. от Учителя на Лиляна Табакова. Учителя казва: „Когато човек пее и мисли за Ангелите, за техния изключително красив живот, винаги ще сполучва в Живота.”
171. **Зора на Новия живот.** Дадена на 3 юни 1941 г. от Учителя на Лиляна Табакова.
172. **Отче наш, не ни въвеждай в изкушение.** Дадена от Учителя на 17 август 1944 г. в с. Мърчаево, нотирана от Лиляна Табакова.
173. **Странник съм в този свят.** Изпята от Учителя на Витоша, на Бивака „Ел-Шадай“, 16 юни 1941 г. Нотирана от Лиляна Табакова. Тази песен е молитвата на Учителя, който беше странник в този свят. Чужд за всички на Земята и за всичко земно, той познаваше само Бога – само към Него отправи той своето упование и своята молитва. И Господ Бог прие тази молитва и я превърна в реалност за живота на Земята.

РЕЧНИК НА МУЗИКАЛНИТЕ ТЕРМИНИ

a tempo	в темпо (връщане в предишното темпо след отклонение); темпо – скоростта на пулсацията
accelerando (accel.)	*[ачелерандо]* забързване, ускоряване
ad libitum	по желание, свободно (без фиксирано темпо)
Adagio	*[ададжо]* бавно
Allegretto	(умалително от *Allegro*) – бързичко
Allegro	бързо (букв. „весело”, но като музикално указание означава не настроение, а темпо)
Allegro vivace	*[Алегро виваче]* по-бързо от *Allegro*; вж. *Vivace*
Andante	спокойно, букв. „ходом”; малко по-бавно от *Moderato*
Andante sostenuto	малко по-бавно от *Andante*; вж. *sostenuto*
Andantino	(умалително от *Andante*) – спокойно, но малко по-подвижно от *Andante*
Animato	оживено
Attacca	*[атака]* указва, че веднага започва следващата част на циклична творба – в случая следващата песен
cantabile	напевно
D.C. (da capo)	отначало; песента се изпълнява втори път
D.C. al Fine	отначало до думата *Fine* (край)
D.C. con ripetizione (-ni)	*[да капо кон рипетиционе]* отначало с повторението (-ята)
D.C. senza ripetizione (-ni)	*[...сенца...]* отначало без повторението (-ята)
D.S. al Fine (dal segno...)	*[дал сеньо ал фине]* от знака (𝄋) до думата Fine
e	и; напр. *rit. e morendo* – забавяне и замиране
espressivo	*[еспресиво]* изразително

Fine	край (вж. *D.C. al Fine*)
Grave	много бавно, букв. тежко
grazioso	*[грациозо]* грациозно
Largamente	разширено, забавено
Larghetto	*[ларгето]* (умалително от *Largo*) – бавно, но не колкото *Largo*
Largo	бавно, букв. широко
Lento	бавно, букв. протяжно
L'istesso tempo	*[листесо...]* същото темпо
Maestoso	*[маестозо]* величествено, тържествено
Meno	по-малко, не толкова
Meno mosso	по-бавно (букв. „по-малко подвижно")
Moderato	умерено
ossia	*[осѝа]* или (при предлагане на вариант)
Più	повече, по-
Più mosso	по-бързо
Poco	малко (като степен)
poco a poco	малко по малко, постепенно
rallentando (rall.)	забавяне (по-голямо, отколкото *ritardando*)
recitativo	*[речитативо]* речитатив, рецитация; пеене, наподобяващо говор
risoluto	*[ризолуто]* решително
ritardando (rit.)	забавяне
ritenuto (rit.)	забавяне, сдържане
rubato	ритмически свободно изпълнение (букв. *откраднато*)
senza	*[сенца]* без
senza misura	без размер, без тактове
Sostenuto	сдържано (за темпо)
Tempo di marcia	*[...марча]* темпо на марш
Tempo di valzer	*[...валцер]* темпо на валс
Tempo I	*[темпо примо]* началното темпо (връщане в него след промяна на темпото)
Vivo (= Vivace)	живо, бързо

Съдържание

Предговор към първо издание 6
Предговор към второ издание 8
Встъпление към настоящето издание 9
Мисли на Учителя за музиката 11

Братски песни

1. Зората на Новия живот 16
2. Излязъл е сеяч 18
3. Братство, единство 20
4. Ще се развеселя 21
5. Изгрява ден тържествен 22
6. Благославяй 24
7. Събуди се, братко 25
8. Любовта е извор 26
9. Стани, стани! 28
10. Страдна душо 29
11. Изгрей ти, мое Слънце 30
12. Шуми 32
13. При източника 34
14. Напред да ходим 36
15. На Учителя 37
16. Милосърдието 38
17. Сърдечен зов 39
18. Благословен Господ 40
19. За Небесния цар 41
20. Време е да вървим 42
21. Поздрав на Учителя 44
22. Сине мой, пази Живота 45

23. Росна капка 46
24. Аз съм бялото кокиче 47
25. Напред, чада, напред 48
26. Славейчета горски 49
27. Небето се отваря 50
28. О, Учителю благати 51
29. Дързост в Христа 52
30. Слава Божия 53
31. Към Сион 54
32. Слънцето на Любовта 55
33. Ти Си проявената Любов 55
34. Идват дни на Радост 56
35. Към Рила 56
36. Псалом 91 57
37. На белия цвят 58
38. На Христа запейте 60
39. Нови дрехи 62
40. Дишай дълбоко 63
41. Ангел вопияше 64
42. Тайната вечеря 66
43. Тебе поем 66
44. Песен на гласните букви 67

Песни от Учителя

45. Фир-Фюр-Фен 70
46. Изгрява Слънцето 71
47. Сила жива, изворна 71
48. Благост 72
49. Сладко, медено 73
50. Блага дума 74
51. Аум 75
52. Венир Бенир 76

53. Сила жива 76
54. Скръбта си ти кажи 77
55. Грее, грее 78
56. Духът Божи 79
57. Махар Бену Аба 80
58. В мрак, в тъмнота 80
59. В зорите на Живота 81
60. Бог е Любов 82
61. Вехади 83
62. Вечер, сутрин 83
63. Имаше човек 84
64. Кажи ми Ти Истината 86
65. Благата песен 86
66. Мусала 87
67. Ходи, ходи 88
68. Тъги, скърби 89
69. Светъл ден 90
70. Нева санзу 91
71. Киамет Зену 92
72. Давай, давай 92
73. Мисли, право мисли 93
74. В начало бе Словото 94
75. Вдъхновение 95
76. Добър ден 95
77. Весел ти бъди 96
78. Запали се огънят 97
79. Бершид Ба 98
80. Малкият извор 99
81. Всичко в Живота е постижимо 100
82. Тъги, скърби са богатство 100
83. Духът ми шепне това 101
84. Сила, Живот, здраве 102
85. Красив е Животът 103

86. Химн на Великата душа 104
87. Песен на зората 106
88. При всичките условия 107
89. Мога да кажа 108
90. Аз смея да кажа 109
91. Да имаш вяра 110
92. В пустинята на живота 110
93. Мога да любя 111
94. Сила, здраве е богатство 112
95. Зов на планината 112
96. Цветята цъфтяха 113
97. Той иде 114
98. Песен на светлия път 115
99. Доще ден 116
100. Там далече 117
101. Денят иде 118
102. Пролет 118
103. Подмладяване 119
104. Буря 120
105. Ранен час 121
106. Радост и скръб 122
107. Пролетна песен 124
108. Слънчева песен – Пчелна мушичка 125
109. Студът всичко дава 126
110. Езикът на Живата Природа 130
111. Правда 132
112. Скитах се по гори и планини 133
113. Обетована земя 134
114. Аин фаси 135
115. Духай, ветре 136
116. А бре, синко 137
117. Бащина песен – Угледна мома 138
118. Ставай, дъще 142

Песни, мелодии и теми от Учителя, непубликувани до 1944 г.

119. Българска рапсодия 146
120. Българска идилия 150
121. Не ли думах 154
122. Радост за душата 155
123. Мирът иде 156
124. Мирът иде II 158
125. Духай, ветре II 161
126. Марш на Светлите сили 162
127. Берхан-Ази 163
128. Песен на детето 164
129. Малкият планински извор 165
130. Бог е Любов II 166
131. Към „Фир-Фюр-Фен” 167
131. Кажи ми, светли Божи лъч 167
132. Кажи ми Ти Истината II 168
134. Кажи ми Ти Истината III 169
135. Свобода е потребна за душата 169
136. Вяра светла 170
137. Вяра светла II 170
138. Вяра светла III 171
139. Милост, благост 171
140. Аз мога да дишам 171
141. Играта на поточето 172
142. Малката буболечица 173
143. Да бих Те слушал 174
144. Слушам 174
145. Радост 174
146. Писмото 175
147. Ме-хейн 175
148. Житно зърно 176
149. Изворче 177
150. Молитва (*Чуй, Господи*) 178

151. Молитва (*Господи, Ти Си*) 179
152. Песен за двете сестри 180
153. Пролетна песен..... 181
154. Десет теми 182
155. Мелодия 1 - Красив Живот 185
156. Мелодия 2 - В радостта на деня 186
157. Мелодия 3 188
158. Мелодия 4 - Озарение 189
159. Гласът на Живия Господ 190
160. Новото Битие 191
Първи Божествен ден 192
Втори Божествен ден 192
Трети Божествен ден 193
Четвърти Божествен ден 194
Пети Божествен ден 195
Шести Божествен ден 196
Седми Божествен ден 199
161. Вътрешният глас на Бога 200
162. Една вечна Истина 201
163. Химни на Слънцето 202
164. Молитва (*Вярвам в Тебе*) 204
165. Божията Любов ме озари 206
166. Песента на Ангелите 207
167. Господи, колко Те обичам! 210
168. Кажи ми, светли Божи лъч II..... 211
169. Моето Слънце днес ще изгрее 212
170. Ти ще сполучиш в Живота 214
171. Зора на Новия живот..... 215
172. Отче наш 216
173. Странник съм в този свят 217

Приложения

Обяснителни бележки..... 220
Речник на музикалните термини 236
Азбучен показател..... 238

Учителя Петър Дънов

Песни от Учителя

Трето допълнено издание

Редактор
Петър Ганев

Съставители
Георги Стратев, Йоанна Стратева, Станка Желева,
Пенка Кадиева и Петър Ганев

Коректор на нотния текст
Иво Бонев

Редактор на лиричния текст
Димитър Калев

Компютърен дизайн
Иван Джеджев, Надежда Няголова

Издателство Бяло Братство
Izdatelstvo@bialobratstvo.info
www.bialobratstvo.info

АЗБУЧЕН ПОКАЗАТЕЛ

А бре, синко 137
Аз мога да дишам..... 171
Аз смея да кажа 109
Аз съм бялото кокиче..... 47
Аин фаси 135
Ангел вопияше 64
Аум 75
Бащина песен - Угледна мома .. 138
Берхан-Ази..... 163
Бершид Ба 98
Блага дума..... 74
Благата песен..... 86
Благославяй..... 24
Благословен Господ 40
Благост 72
Бог е Любов 82
Бог е Любов II..... 166
Божията Любов ме озари..... 206
Братство, единство 20
Буря 120
Българска идилия 150
Българска рапсодия..... 146
В зорите на Живота..... 81
В мрак, в тъмнота..... 80
В начало бе Словото 94
В пустинята на живота 110
Вдъхновение 95
Венир Бенир 76
Весел ти бъди 96
Вехади 83
Вечер, сутрин..... 83
Време е да вървим..... 42
Всичко в Живота е постижимо 100
Вътрешният глас на Бога 200
Вяра светла 170
Вяра светла II 170
Вяра светла III 171
Гласът на живия Господ..... 190
Господи, колко Те обичам! 210
Грее, грее..... 78
Да бих Те слушал 174
Да имаш вяра 110
Давай, давай..... 92
Денят иде 118
Десет теми 182
Дишай дълбоко..... 63
Добър ден..... 95
Дощe ден..... 116
Духай, ветре..... 136
Духай, ветре II 161
Духът Божи 79
Духът ми шепне това 101
Тързост в Христа 52
Една вечна Истина 201
Езикът на Живата Природа 130
Житно зърно 176
За Небесния цар 41
Запали се огънят..... 97
Зов на планината 112
Зора на Новия живот..... 215
Зората на Новия живот 16
Играта на поточето..... 172
Идват дни на Радост 56
Изворче..... 177
Изгрей ти, мое Слънце 30
Изгрява ден тържествен 22
Изгрява Слънцето 71
Излязъл е сеяч 18
Имаше човек 84
Кажи ми Ти Истината I..... 86
Кажи ми Ти Истината II 168
Кажи ми Ти Истината III 169
Кажи ми, светли Божи лъч 167
Кажи ми, светли Божи лъч II.... 211
Киамет Зену 92
Красив е животът..... 103
Красив живот, безкраен път 185
Към „Фир-Фюр-Фен“..... 167
Към Рила 56
Към Сион 54
Любовта е извор 26
Малката буболечица 173
Малкият извор (*Светъл лъч*)..... 99
Малкият планински извор..... 165

Марш на Светлите сили..... 162
Махар Бену Аба..... 80
Мелодия 1 - Красив Живот..... 185
Мелодия 2 -
В радостта на деня 186
Мелодия 3 188
Мелодия 4 - Озарение..... 189
Ме-хейн 175
Милост, благост..... 171
Милосърдието 38
Мирът иде 156
Мирът иде II 158
Мисли, право мисли..... 93
Мога да кажа..... 108
Мога да любя 111
Моето Слънце днес ще изгрее . 212
Молитва (*Чуй, Господи*)..... 178
Молитва (*Господи, Ти си*) 179
Молитва (*Вярвам във Тебе*) 204
Мусала 87
На белия цвят..... 58
На Учителя..... 37
На Христа запейте..... 60
Напред да ходим..... 36
Напред, чада, напред..... 48
Не ли думах 154
Небето се отваря..... 50
Нева санзу 91
Нови дрехи..... 62
Новото Битие 191
О, Учителю благати 51
Обетована земя 134
Отче наш 216
Песен за двете сестри 180
Песен на гласните букви 67
Песен на детето 164
Песен на зората 106
Песен на светлия път 115
Песента на Ангелите 207
Писмото..... 175
Подмладяване 119
Поздрав на Учителя 44
Правда 132
При всичките условия 107
При източника 34
Пролет 118
Пролетна песен (*Мили Боже*) .. 124
Пролетна песен (*Ето пристига*) 181
Псалом 91..... 57
Радост..... 174
Радост и скръб..... 122
Радост, радост за душата..... 155
Ранен час..... 121
Росна капка 46
Светъл ден 90
Свобода е потребна за душата . 169
Сила жива 76
Сила жива, изворна..... 71
Сила, Живот, здраве..... 102
Сила, здраве е богатство..... 112
Сине мой, пази Живота 45
Скитах се по гори и планини ... 133
Скръбта си ти кажи..... 77
Слава Божия..... 53
Славейчета горски..... 49
Сладко, медено 73
Слушам 174
Слънцето на Любовта 55
Слънчева песен -
Пчелна мушичка..... 125
Ставай, дъще..... 142
Стани, стани 28
Страдна душо 29
Странник съм в този свят 217
Студът всичко дава..... 126
Събуди се, братко 25
Сърдечен зов..... 39
Тайната вечеря..... 66
Там далече..... 116
Тебе поем 66
Ти Си проявената Любов..... 55
Ти ще сполучиш в Живота 214
Той иде 114
Тъги, скърби 89
Тъги, скърби са богатство 100
Фир-Фюр-Фен 70
Химн на Великата душа 104
Химни на Слънцето 202
Ходи, ходи..... 88
Цветята цъфтяха..... 113
Шуми..... 32
Ще се развеселя..... 21